Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B** **KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 543/2011**

av den 7 juni 2011

om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1234/2007 vad gäller sektorn för frukt och grönsaker och sektorn för bearbetad frukt och bearbetade grönsaker

(EUT L 157, 15.6.2011, s. 1)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 726/2011 av den 25 juli 2011	L 194	25	26.7.2011
►**M2**	Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 898/2011 av den 7 september 2011	L 231	11	8.9.2011
►**M3**	Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 996/2011 av den 7 oktober 2011	L 264	25	8.10.2011
►**M4**	Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1020/2011 av den 14 oktober 2011	L 270	14	15.10.2011
►**M5**	Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1095/2011 av den 28 oktober 2011	L 283	32	29.10.2011
►**M6**	Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1325/2011 av den 16 december 2011	L 335	66	17.12.2011
►**M7**	Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 72/2012 av den 27 januari 2012	L 26	26	28.1.2012
►**M8**	Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 302/2012 av den 4 april 2012	L 99	21	5.4.2012
►**M9**	Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 366/2012 av den 27 april 2012	L 116	10	28.4.2012
►**M10**	Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 450/2012 av den 29 maj 2012	L 140	53	30.5.2012
►**M11**	Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 701/2012 av den 30 juli 2012	L 203	60	31.7.2012
►**M12**	Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 755/2012 av den 16 augusti 2012	L 223	6	21.8.2012
►**M13**	Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 781/2012 av den 28 augusti 2012	L 232	5	29.8.2012
►**M14**	Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 988/2012 av den 25 oktober 2012	L 297	9	26.10.2012

Rättad genom:

►**C1** Rättelse, EUT L 299, 17.11.2011, s. 13 (543/2011)

▼B

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 543/2011

av den 7 juni 2011

om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1234/2007 vad gäller sektorn för frukt och grönsaker och sektorn för bearbetad frukt och bearbetade grönsaker

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter (”förordningen om en samlad marknadsordning”) ([1]), särskilt artiklarna 3 andra stycket, 103h, 121 a, 127, 134, 143.b, 148, 179, 192.2, 194 och 203a.8, jämförda med artikel 4, och

av följande skäl:

(1) Genom förordning (EG) nr 1234/2007 upprättas en gemensam marknadsordning för jordbruksmarknaderna, vilken inbegriper sektorn för frukt och grönsaker och sektorn för bearbetad frukt och bearbetade grönsaker.

(2) Tillämpningsföreskrifter för sektorn för frukt och grönsaker och sektorn för bearbetad frukt och bearbetade grönsaker fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1580/2007 av den 21 december 2007 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordningar (EG) nr 2200/96, (EG) nr 2201/96 och (EG) nr 1182/2007 avseende sektorn för frukt och grönsaker ([2]). Förordningen har ändrats flera gånger. Av tydlighetsskäl är det lämpligt att samla alla tillämpningsföreskrifter i en ny förordning, och att i denna införa de ändringar som behövs utifrån de erfarenheter som har gjorts, samt att upphäva förordning (EG) nr 1580/2007.

(3) Det bör fastställas regleringsår för produkterna i sektorn för frukt och grönsaker och sektorn för bearbetad frukt och bearbetade grönsaker. Eftersom det inom de sektorerna inte längre finns några stödsystem som följer skördetiden för de berörda produkterna kan regleringsåren harmoniseras så att de sammanfaller med kalenderåret.

(4) I led b och c i artikel 113.1 i förordning (EG) nr 1234/2007 anges att kommissionen får fastställa handelsnormer för frukt och grönsaker och för bearbetad frukt och bearbetade grönsaker. I artikel 113a.1 i den förordningen fastställs att den frukt och de grönsaker som är avsedda att säljas färska till konsumenten, får saluföras endast om de är av sund, god och marknadsmässig kvalitet och är försedda med uppgift om ursprungsland. För att harmonisera genomförandet av bestämmelsen är det lämpligt att definiera dessa egenskaper genom en allmän handelsnorm för all färsk frukt och alla färska grönsaker.

([1]) EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.
([2]) EUT L 350, 31.12.2007, s. 1.

▼B

(5) Produktspecifika handelsnormer bör antas för de produkter för vilka detta är mest relevant med utgångspunkt från vilka produkter som det handlas mest med räknat i värde enligt uppgifterna i Comext, Europeiska kommissionens referensdatabas över internationell handel.

(6) För att undvika onödiga handelshinder i de fall där produktspecifika handelsnormer ska fastställas för enskilda produkter, bör normerna vara samma som de som antagits av Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europa (FN/ECE). Om det inte antagits någon produktspecifik handelsnorm på EU-nivå bör produkterna anses överensstämma med den allmänna handelsnormen om innehavaren kan visa att produkterna överensstämmer med en tillämplig FN/ECE-norm.

(7) Undantag och befrielser från handelsnormerna bör medges för viss verksamhet som antingen är mycket marginell och/eller specifik eller som äger rum i början av distributionskedjan, eller när det gäller torkad frukt, torkade grönsaker och produkter som är avsedda för bearbetning. Eftersom en del produkter genomgår en naturlig utveckling och är lättfördärvliga, bör de få uppvisa en viss bristande färskhet och saftspändhet, förutsatt att de inte tillhör klass Extra. Vissa produkter som normalt inte är hela när de säljs bör undantas från den allmänna handelsnormen, enligt vilken detta i annat fall skulle vara ett krav.

(8) Uppgifter om vad som krävs enligt handelsnormerna bör framträda tydligt på förpackningen och/eller i märkningen. För att förebygga bedrägeri och vilseledande av konsumenterna bör de uppgifter som krävs enligt handelsnormerna finnas tillgängliga för konsumenterna före köpet, särskilt vid distansförsäljning, där erfarenheten visar att det finns risk för bedrägeri och smitning från det konsumentskydd som normerna ger.

(9) Förpackningar som innehåller olika arter av frukt och grönsaker blir allt vanligare på marknaden, vilket är en följd av att vissa konsumenter efterfrågar den typen av produkter. God affärssed innebär att frukt och grönsaker som säljs i samma förpackning är av samma kvalitet. För produkter som inte omfattas av EU-normer kan denna enhetlighet säkerställas genom hänvisning till allmänna bestämmelser. Märkningskrav bör fastställas för blandningar av olika arter av frukt och grönsaker i samma förpackning. Dessa bör vara mindre strikta än vad som fastställs i handelsnormerna, bland annat med hänsyn till det tillgängliga utrymmet på etiketten.

(10) För att säkerställa att kontroller kan utföras korrekt och effektivt bör fakturor och andra handlingar som åtföljer produkter, förutom de som är avsedda för konsumenterna, innehålla viss grundläggande information som ingår i handelsnormerna.

(11) När det gäller de selektiva kontroller på grundval av riskanalys som föreskrivs i artikel 113a.4 i förordning (EG) nr 1234/2007 är det nödvändigt att fastställa närmare bestämmelser för kontrollerna. Det bör särskilt understrykas vilken roll riskanalysen spelar vid urvalet av vilka produkter som ska kontrolleras.

▼B

(12) Varje medlemsstat bör utse kontrollorgan som ansvarar för att genomföra kontroller av överensstämmelsen i alla handelsled. Ett av dessa organ bör ansvara för kontakter och samordning mellan alla övriga utsedda organ.

(13) Eftersom medlemsstaterna för riskanalyserna behöver ha kännedom om aktörerna och om grundläggande drag i deras verksamhet, bör varje medlemsstat upprätta en databas med uppgifter om aktörerna inom sektorn för frukt och grönsaker. Av rättssäkerhetsskäl och för att säkerställa att alla aktörer i samtliga handelsled tas med bör det antas en detaljerad definition av begreppet aktör.

(14) Kontrollerna av överensstämmelsen bör ske genom stickprov och koncentreras till de aktörer hos vilka sannolikheten att man ska påträffa varor som inte överensstämmer med normerna är som störst. Medlemsstaterna bör med beaktande av sina nationella marknaders särdrag fastställa regler som gör det möjligt för dem att prioritera kontroller av vissa kategorier av aktörer. För att säkerställa insyn och öppenhet bör dessa regler meddelas kommissionen.

(15) Medlemsstaterna bör säkerställa att exporten av frukt och grönsaker till tredjeländer överensstämmer med handelsnormerna och certifiera detta i enlighet med bestämmelserna i Genèveprotokollet om fastställande av normer för färska frukter och grönsaker samt torra och torkade produkter, som ingicks inom ramen för Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europa ((FN/ECE), samt OECD-ordningen för tillämpningen av internationella normer för frukt och grönsaker.

(16) Färsk frukt och färska grönsaker som importeras från tredjeland bör överensstämma med handelsnormerna eller med likvärdiga normer. En kontroll av överensstämmelsen ska alltså genomföras innan dessa varor förs in på unionens tullområde, utom när det gäller mindre partier där sannolikheten för att de inte överensstämmer med normerna har bedömts som liten av kontrollorganen. När det gäller vissa tredjeländer som kan lämna tillfredsställande garantier för att normerna efterlevs, får kontroll före export utföras av dessa tredjeländers egna kontrollorgan. När denna möjlighet utnyttjas bör medlemsstaterna regelbundet granska effektiviteten och kvaliteten hos de kontroller före export som utförts av tredjeländernas kontrollorgan.

(17) Frukt och grönsaker som är avsedda för bearbetning behöver inte överensstämma med handelsnormerna och det bör därför säkerställas att de inte säljs på färskvarumarknaden. Sådana produkter bör märkas på lämpligt sätt.

(18) När överensstämmelsen med handelsnormerna kontrolleras för frukt och grönsaker bör samma slag av kontroll tillämpas i alla handelsled. Därvid bör man tillämpa de riktlinjer som rekommenderas av FN/ECE i överensstämmelse med OECD:s rekommendationer i denna fråga. Särskilda ordningar bör dock fastställas för kontrollen i detaljhandelsledet.

▼B

(19) Det bör antas bestämmelser för hur producentorganisationerna ska beviljas erkännande för de produkter som de ansöker om erkännande för. Om en ansökan avser produkter som endast är avsedda för bearbetning bör det säkerställas att produkterna verkligen levereras för det ändamålet.

(20) För att bidra till att uppnå målen med systemet för frukt och grönsaker och för att säkerställa att producentorganisationerna utför sitt arbete på ett hållbart och effektivt sätt är det nödvändigt att producentorganisationerna präglas av största möjliga stabilitet. En producents medlemskap i en producentorganisation måste därför löpa över en viss minimitid. Medlemsstaterna bör ha möjlighet att fastställa uppsägningstidens längd och datum för när uppsägningen ska träda i kraft.

(21) En producentorganisations viktigaste och huvudsakliga verksamhet bör gälla koncentration av utbud och marknadsföring. Producentorganisationen bör dock få tillåtelse att ägna sig åt annan verksamhet – både kommersiell verksamhet och annan verksamhet.

(22) Samarbete mellan producentorganisationer bör främjas genom att man tillåter att saluföring av frukt och grönsaker som köps från en annan erkänd producentorganisation undantas vid beräkningen av värdet av den huvudsakliga verksamheten och övrig verksamhet. Om en producentorganisation erkänns för en produkt för vilken det krävs tekniska hjälpmedel bör producentorganisationen få lov att själv, via sina medlemmar, genom dotterbolag eller genom utläggande på entreprenad, tillhandahålla de tekniska hjälpmedlen.

(23) Producentorganisationer får ha ägarintressen i dotterbolag som bidrar till att höja förädlingsvärdet för medlemmarnas produktion. Det bör fastställas regler för beräkningen av värdet av sådan saluförd produktion. Dessa dotterbolag bör efter en övergångsperiod för anpassning bedriva samma huvudsakliga verksamhet som producentorganisationen.

(24) Närmare bestämmelser bör fastställas om erkännande och drift av sammanslutningar av producentorganisationer, gränsöverskridande producentorganisationer och gränsöverskridande sammanslutningar av producentorganisationer enligt förordning (EG) nr 1234/2007. I konsekvensens intresse bör de i största möjliga mån återspegla reglerna för producentorganisationer.

(25) För att underlätta koncentration av utbudet bör det främjas att befintliga producentorganisationer går samman och därmed skapar nya producentorganisationer; det bör därför fastställas regler för hur samgående producentorganisationers verksamhetsprogram bör slås samman.

(26) Utan att åsidosätta principerna om att en producentorganisation måste inrättas på producenternas eget initiativ och kontrolleras av dessa bör medlemsstaterna ha möjlighet att fastställa villkor som andra fysiska eller juridiska personer ska uppfylla för att bli medlemmar i en producentorganisation och/eller en sammanslutning av producentorganisationer.

▼B

(27) För att säkerställa att producentorganisationerna faktiskt representerar ett visst antal producenter bör medlemsstaterna vidta åtgärder för att motverka att en eventuell minoritet av medlemmarna som svarar för den största delen av en producentorganisations produktion på ett otillbörligt sätt dominerar förvaltningen och driften av producentorganisationen.

(28) För att ta hänsyn till de olika produktions- och saluföringsförhållandena inom unionen bör medlemsstaterna fastställa villkor för beviljande av förhandserkännande av producentgrupper som lämnar in en erkännandeplan.

(29) För att gynna skapandet av stabila producentorganisationer som på ett varaktigt sätt kan bidra till att målen för frukt- och grönsaksordningen förverkligas, är det lämpligt att förhandserkännande endast beviljas producentgrupper som kan bevisa att de kan uppfylla samtliga villkor inom en bestämd tidsperiod.

(30) Det bör fastställas vilka uppgifter som producentgrupperna måste lämna i erkännandeplanen. För att göra det möjligt för producentgrupperna att bättre uppfylla villkoren för erkännande är det nödvändigt att tillåta ändringar i erkännandeplanerna. Av samma orsak är det lämpligt att föreskriva att medlemsstaterna ska ges befogenhet att begära korrigerande åtgärder av producentgrupperna för att säkerställa att planerna genomförs.

(31) Producentgrupper kan uppfylla villkoren för erkännande innan planen för erkännande avslutas. Det bör föreskrivas att sådana grupper ska ha möjlighet att lämna in ansökningar om erkännande tillsammans med förslag till verksamhetsprogram. I konsekvensens namn måste beviljandet av ett sådant erkännande av producentgruppen innebära att både dess erkännandeplan och stödet upphör. Eftersom finansieringen av investeringarna löper över flera år bör dock de investeringar som berättigar till investeringsstöd kunna föras över till verksamhetsprogrammen.

(32) För att underlätta en riktig tillämpning av stödsystemet för att täcka kostnaderna för bildande och administration av producentgrupper är det lämpligt att bevilja sådant stöd i form av ett schablonmässigt beräknat stöd. Det bör införas ett tak för det schablonmässigt beräknade stödet så att budgetramarna kan respekteras. Av hänsyn till de skiftande ekonomiska behoven hos producentgrupper av olika storlekar bör taket anpassas så att det motsvarar värdet av producentgruppens avsättningsbara produktion.

(33) I konsekvensens namn och för att få en smidig övergång till ställningen som erkänd producentgrupp bör producentgrupperna omfattas av samma regler som producentorganisationerna när det gäller huvudsaklig verksamhet och värdet av avsättningsbar produktion.

▼B

(34) För att ta hänsyn till nya producentgruppers ekonomiska behov samt för att säkerställa en korrekt tillämpning av stödsystemet vid eventuellt samgående bör det finnas möjlighet att fortsätta att bevilja stöd till de producentgrupper som uppstår genom samgående.

(35) För att systemet med stöd till verksamhetsprogrammen ska bli lättare att använda bör den produktion som saluförs av producentorganisationer vara tydligt definierad, vilket också bör omfatta en specifikation av vilka produkter som kan komma i fråga samt av det saluföringsled i vilket produktionens värde beräknas. I kontrollsyfte och i syfte att förenkla är det lämpligt att införa ett schablonvärde för beräkning av värdet på frukt och grönsaker avsedda för bearbetning, som motsvarar basprodukten, det vill säga frukt och grönsaker avsedda för bearbetning, och för verksamhet som inte är ren bearbetningsverksamhet. Eftersom den mängd frukt och grönsaker som behövs för bearbetningen varierar mycket mellan olika produktgrupper bör dessa skillnader återspeglas i de tillämpliga schablonvärdena. För frukt och grönsaker avsedda för bearbetning som bearbetas till örtkryddor och paprikapulver, är det också lämpligt att införa ett schablonvärde för beräkningen av värdet på den frukt och de grönsaker som ska bearbetas, som endast motsvarar värdet på basprodukten. Det bör också finnas kompletterande metoder för beräkning av den avsättningsbara produktionen i händelse av årliga fluktuationer eller otillräckliga uppgifter. För att förhindra att systemet missbrukas bör producentorganisationerna i regel inte tillåtas att ändra metoderna för beräkning av referensperioderna under pågående program.

(36) För att säkerställa en smidig övergång till det nya systemet för beräkning av värdet på den salufördа produktionen av frukt och grönsaker avsedda för bearbetning bör de verksamhetsprogram som godkänts senast den 20 januari 2010 inte beröras av den nya beräkningsmetoden, dock utan att det påverkar möjligheten att ändra dessa verksamhetsprogram i enlighet med artiklarna 65 och 66 i förordning (EG) nr 1580/2007. Av samma skäl bör värdet för den salufördа produktionen under den referensperiod som gäller för verksamhetsprogram som godkänts efter detta datum beräknas enligt de nya reglerna.

(37) För att säkerställa att stödet används på rätt sätt bör det fastställas bestämmelser för förvaltningen av driftsfonderna och medlemmarnas ekonomiska bidrag, som möjliggör största möjliga flexibilitet, samtidigt som det säkerställs att samtliga producenter får utnyttja driftsfonden och demokratiskt delta i beslut som rör användningen av denna.

(38) Bestämmelser bör fastställas för att ange tillämpningsområde och struktur för den nationella strategin för hållbara verksamhetsprogram och de nationella villkoren för miljöinsatser. Syftet ska vara att optimera användningen av de ekonomiska resurserna och förbättra strategins kvalitet.

▼B

(39) Det bör fastställas förfaranden för presentation och godkännande av verksamhetsprogram (däribland tidsfrister), så att de behöriga myndigheterna kan utvärdera informationen korrekt och åtgärder och verksamheter kan införas i eller uteslutas från programmen. Eftersom programmen förvaltas på årsbasis bör det anges att program som inte godkänts före ett visst datum ska skjutas upp ett år.

(40) Det bör finnas ett förfarande för årliga ändringar av programmen inför det påföljande året, så att de kan justeras med hänsyn till nya förutsättningar som inte kunde förutses vid den tidpunkt då de först lades fram. Dessutom bör det vara möjligt att ändra åtgärder och storlek på driftsfonden varje år under genomförandet av programmen. För att säkerställa att de godkända programmen behåller sina huvudmål bör alla sådana ändringar omfattas av vissa begränsningar och villkor som ska fastställas av medlemsstaterna och i vilka det bör föreskrivas obligatorisk anmälan av ändringar till de behöriga myndigheterna.

(41) För att trygga ekonomin och skapa rättslig förutsebarhet bör det upprättas en förteckning över insatser och utgifter som inte får ingå i verksamhetsprogrammen.

(42) I fråga om investeringar i enskilda företag bör det, för att förhindra att en enskild part som har lämnat producentorganisationen under investeringens livslängd gör otillbörliga vinster, fastställas bestämmelser som möjliggör för producentorganisationen att återvinna det resterande värdet av investeringen, oavsett om investeringen tillhör medlemmen eller producentorganisationen.

(43) För att säkerställa att stödordningen tillämpas på ett korrekt sätt bör det specificeras vilken information som ska ingå i stödansökningarna och fastställas förfaranden för betalningen av stödet. För att förhindra likviditetssvårigheter bör ett system med förskottsbetalningar tillsammans med lämpliga säkerheter stå till producentorganisationernas förfogande. Av liknande skäl bör det finnas tillgång till ett alternativt system för ersättning för redan betalda utgifter.

(44) Frukt- och grönsaksproduktionen är oförutsägbar och produkterna är ömtåliga. Överskott kan, utan att de egentligen behöver vara särskilt stora, skapa betydande störningar på marknaden. Det bör antas närmare bestämmelser om vilken omfattning åtgärder för krishantering och krisförebyggande för de produkter som avses i artikel 1.1 i i förordning (EG) nr 1234/2007 bör ha och hur dessa åtgärder bör tillämpas. Bestämmelserna bör i största möjliga mån ge utrymme för flexibilitet och kunna tillämpas snabbt i händelse av kris, och medlemsstaterna och producentorganisationerna själva bör därför ges beslutsbefogenheter. Det bör dock finnas bestämmelser för att förhindra missbruk, och det bör anges begränsningar, även i ekonomiskt avseende, för tillämpningen av vissa åtgärder. Bestämmelserna bör även säkerställa att fytosanitära krav och miljökrav iakttas.

▼B

(45) När det gäller återtag från marknaden bör närmare bestämmelser antas med beaktande av den omfattning som sådana åtgärder kan få. Bestämmelser bör särskilt fastställas för systemet för utökat stöd för frukt och grönsaker som återtagits från marknaden och som delas ut gratis som humanitärt bistånd genom välgörenhetsorganisationer och vissa andra institutioner. För att förenkla gratisutdelningen är det lämpligt att välgörenhetsorganisationer och institutioner ges möjlighet att be om ett symboliskt bidrag från slutmottagarna av de återtagna produkterna, om produkterna har bearbetats. Maximinivåer bör dessutom fastställas för stödet för återtag från marknaden för att säkerställa att sådana åtgärder inte används som ett permanent avsättningsalternativ till utsläppande på marknaden. När det gäller de produkter för vilka sådana maximinivåer för unionens ersättning vid återtag fastställs i bilaga V till rådets förordning (EG) nr 2200/96 av den 28 oktober 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker ([1]) är det lämpligt att fortsätta att tillämpa maximinivåerna, dock med förbehåll för vissa ökningar för att ta hänsyn till att sådana återtag numera samfinansieras. När det gäller andra produkter, för vilka erfarenheterna hittills inte har givit anledning att befara alltför stora återtag, är det lämpligt att överlåta åt medlemsstaterna att fastställa maximinivåer för stödet. I samtliga fall är det dock av liknande skäl lämpligt att ange kvantitativa begränsningar för återtagen per produkt och producentorganisation.

(46) Närmare bestämmelser bör antas beträffande det nationella ekonomiska stöd som medlemsstaterna får bevilja i regioner i unionen där producenternas organisationsgrad är särskilt låg, och begreppet låg organisationsgrad bör definieras. Det bör fastställas förfaranden för godkännande av sådant nationellt stöd samt vilka stödbelopp som ska ersättas av unionen och ersättningsnivån. Förfarandena bör vara av samma slag som de förfaranden som tillämpas för närvarande.

(47) Det bör antas närmare bestämmelser, särskilt förfaranderegler, om de villkor enligt vilka tillämpningsområdet för regler som producentorganisationer eller sammanslutningar av sådana inom frukt- och grönsakssektorn har utfärdat får utvidgas till att omfatta samtliga producenter i ett visst ekonomiskt område. När det gäller försäljningen av oskördade produkter bör det klargöras vilka regler som ska utvidgas till att även omfatta producenterna respektive köparna.

(48) För övervakningen av importen av äpplen och för att säkerställa att en avsevärd ökning av importen av äpplen inte skulle gå obemärkt förbi under en relativt kort tidsperiod infördes 2006 systemet med importlicenser för äpplen enligt KN-nummer 0808 10 80 som ett övergångssystem. Sedan dess har det utarbetats nya och bättre metoder för övervakning av äppleimporten,

([1]) EUT L 297, 21.11.1996, s. 1.

▼B

vilka är mer lättarbetade för aktörerna än det nuvarande systemet med importlicenser. Skyldigheten att visa upp en importlicens för äpplen enligt KN-nummer 0808 10 80 bör därför upphöra att gälla inom kort.

(49) Närmare bestämmelser bör antas för systemet med ingångspriser för frukt och grönsaker. De flesta av de berörda ömtåliga frukterna och grönsakerna levereras i konsignation, vilket skapar särskilda problem i samband med fastställandet av värdet. Det bör fastställas alternativa beräkningsmetoder för det ingångspris som utgör grunden för importerade produkters klassificering i Gemensamma tulltaxan. Särskilt bör schablonimportvärden fastställas på grundval av det viktade genomsnittet av genomsnittspriserna på produkterna, och det bör fastställas särskilda bestämmelser avseende fall där inga prisuppgifter finns för produkter med ett visst ursprung. I vissa fall är det lämpligt att föreskriva att en säkerhet ska ställas för att säkerställa en riktig tillämpning av systemet.

(50) Närmare bestämmelser bör antas för de importtullar som för vissa produkter får tas ut utöver den importtull som anges i Gemensamma tulltaxan. Tilläggstull får tas ut om de importerade kvantiteterna av de berörda produkterna överskrider en viss fastställd tröskelnivå per produkt och tillämpningsperiod. Varor under transport till unionen är befriade från tilläggstull, och särskilda bestämmelser bör därför antas för sådana varor.

(51) Det bör antas bestämmelser om lämplig övervakning och utvärdering av pågående program och system för att såväl producentorganisationerna som medlemsstaterna ska kunna bedöma deras måluppfyllelse och effektivitet.

(52) Det bör antas bestämmelser om typ, format och medium för de meddelanden som är nödvändiga för att genomföra denna förordning. Bestämmelserna bör också omfatta meddelanden från producenter och producentorganisationer till medlemsstaterna och från medlemsstaterna till kommissionen samt de åtgärder som ska vidtas om meddelanden inkommer för sent eller är felaktiga.

(53) Det bör fastställas bestämmelser för de kontroller som är nödvändiga för att säkerställa en riktig tillämpning av den här förordningen och av förordning (EG) nr 1234/2007 samt avseende lämpliga påföljder för konstaterade oegentligheter. Bestämmelserna bör omfatta såväl särskilda kontroller och påföljder som fastställs på EU-nivå som ytterligare kontroller och påföljder som tillämpas på nationell nivå. Åtgärderna och påföljderna bör vara avskräckande, effektiva och proportionerliga. Bestämmelser bör finnas avseende behandlingen i händelse av uppenbara fel, force majeure och andra exceptionella omständigheter för att säkerställa att producenterna behandlas rättvist. Bestämmelser om konstruerade situationer bör föreskrivas för att förhindra att sådana kan utnyttjas för att skapa fördelar.

▼B

(54) Bestämmelser bör antas för att säkerställa en smidig övergång från det föregående systemet enligt förordning (EG) nr 2200/96, rådets förordning (EG) nr 2201/96 av den 28 oktober 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för bearbetade produkter av frukt och grönsaker ([1]) och rådets förordning (EG) nr 2202/96 av den 28 oktober 1996 om att inrätta ett system med stöd till producenter av vissa citrusfrukter ([2]) till det nya system som inrättades genom rådets förordning (EG) nr 1182/2007 av den 26 september 2007 om särskilda bestämmelser för sektorn för frukt och grönsaker, om ändring av direktiven 2001/112/EG och 2001/113/EG och förordningarna (EEG) nr 827/68, (EG) nr 2200/96, (EG) nr 2201/96, (EG) nr 2826/2000, (EG) nr 1782/2003 och (EG) nr 318/2006 och om upphävande av förordning (EG) nr 2202/96 ([3]) och därefter genom förordning (EG) nr 1234/2007 och förordning (EG) nr 1580/2007 och därefter denna förordning samt genom genomförandet av de övergångsbestämmelser som anges i artikel 203a i förordning (EG) nr 1234/2007.

(55) För att begränsa de effekter som upphävandet av systemet med importlicenser för äpplen får för handelsmönsterna bör artikel 134 i förordning (EG) nr 1580/2007 fortsätta att gälla fram till den 31 augusti 2011.

(56) Förvaltningskommittén för den samlade marknadsordningen inom jordbruket har inte yttrat sig inom den tidsfrist som dess ordförande har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

INLEDANDE BESTÄMMELSER

Artikel 1

Tillämpningsområde och termanvändning

1. I denna förordning fastställs tillämpningsföreskrifter för förordning (EG) nr 1234/2007 vad gäller sektorn för frukt och grönsaker och sektorn för bearbetad frukt och bearbetade grönsaker.

Avdelningarna II och III i denna förordning ska emellertid endast tillämpas på de produkter i sektorn för frukt och grönsaker som avses i artikel 1.1 i i förordning (EG) nr 1234/2007 och på sådana produkter som endast är avsedda för bearbetning.

2. De termer som används i förordning (EG) nr 1234/2007 ska ha samma betydelse när de används i denna förordning, om inte annat föreskrivs i denna förordning.

Artikel 2

Regleringsår

Regleringsåret för frukt och grönsaker och för bearbetad frukt och bearbetade grönsaker ska löpa från och med den 1 januari till och med den 31 december.

([1]) EGT L 297, 21.11.1996, s. 29.
([2]) EGT L 297, 21.11.1996, s. 46.
([3]) EGT L 273, 17.10.2007, s. 1.

▼B

AVDELNING II

KLASSIFICERING AV PRODUKTER

KAPITEL 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 3

Handelsnormer – innehavare

1. De krav som anges i artikel 113a.1 i förordning (EG) nr 1234/2007 ska utgöra den allmänna handelsnormen. Den närmare utformningen av den allmänna handelsnormen ges i del A i bilaga I till denna förordning.

Frukt och grönsaker som inte omfattas av en produktspecifik handelsnorm ska överensstämma med den allmänna handelsnormen. Om innehavaren kan visa att produkterna överensstämmer med en tillämplig norm antagen av Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europa (FN/ECE), ska dock produkten anses överensstämma med den allmänna handelsnormen.

2. De produktspecifika handelsnormer som avses i artikel 113.1 b i förordning (EG) nr 1234/2007 anges i del B i bilaga I till denna förordning och avser följande produkter:

(a) Äpplen.

(b) Citrusfrukter.

(c) Kiwifrukter.

(d) Huvudsallat, frisésallat och escarolesallat.

(e) Persikor och nektariner.

(f) Päron.

(g) Jordgubbar.

(h) Paprika.

(i) Bordsdruvor.

(j) Tomater.

3. För tillämpningen av artikel 113a.3 i förordning (EG) nr 1234/2007 ska med *innehavare* avses en fysisk eller juridisk person som fysiskt innehar produkterna i fråga.

Artikel 4

Undantag och befrielse från tillämpningen av handelsnormerna

1. Genom undantag från artikel 113a.3 i förordning (EG) nr 1234/2007 behöver följande produkter inte uppfylla handelsnormerna:

(a) Produkter som, förutsatt att de är tydligt märkta med uppgiften ”avsedda för bearbetning” eller ”avsedda att användas som foder” eller likvärdig uppgift, är

  (i) avsedda för industriell bearbetning, eller

  (ii) avsedda att användas som foder eller för annan icke-livsmedelsanvändning.

▼B

(b) Produkter som producenten på sin egen anläggning överlåter till konsumenter för personligt bruk.

(c) Produkter som enligt ett beslut som kommissionen fattat på begäran av en medlemsstat enligt förfarandet i artikel 195.2 i förordning (EG) nr 1234/2007 har erkänts som produkter från en viss region som säljs i detaljhandeln i denna region för väl etablerad, traditionell lokal konsumtion.

(d) Produkter som har genomgått ansning eller klippning för att bli ”konsumtionsfärdiga” eller ”köksfärdiga”.

(e) Produkter som saluförs som ätliga groddar och som framställts genom groddning av utsäde till frukter och grönsaker enligt artikel 1.1 i och bilaga I del IX till förordning (EG) nr 1234/2007.

2. Genom undantag från artikel 113a.3 i förordning (EG) nr 1234/2007 behöver följande produkter inte uppfylla handelsnormerna inom produktionsområdet:

(a) Produkter som säljs eller levereras av odlaren till berednings- eller förpackningscentraler eller lagercentraler eller som transporteras från odlarens företag till sådana centraler.

(b) Produkter som transporteras från lagercentraler till berednings- eller förpackningscentraler.

3. Genom undantag från artikel 113a.3 i förordning (EG) nr 1234/2007 får medlemsstaterna bevilja undantag från de produktspecifika handelsnormerna för produkter som presenteras för detaljhandelsförsäljning till konsumenter för personligt bruk och som är märkta med uppgiften ”produkt avsedd för bearbetning” eller likvärdig uppgift samt är avsedda för annan bearbetning än vad som avses i punkt 1 a i i denna artikel.

4. Genom undantag från artikel 113a.3 i förordning (EG) nr 1234/2007 får medlemsstaterna bevilja undantag från handelsnormerna för produkter som producenten säljer direkt till slutkonsumenten för dennas personliga bruk, på marknader som är förbehållna för producenterna inom ett visst produktionsområde som definierats av medlemsstaten.

5. Genom undantag från artikel 113a.3 i förordning (EG) nr 1234/2007 får frukt och grönsaker som inte tillhör klass ”Extra”, i förhållande till de produktspecifika handelsnormerna, efter avsändandet, uppvisa en viss bristande färskhet och saftspändhet samt en viss kvalitetsförsämring på grund av deras utveckling och tendens att fördärvas.

6. Genom undantag från artikel 113a.3 i förordning (EG) nr 1234/2007 behöver följande produkter inte uppfylla den allmänna handelsnormen:

(a) Svamp av andra slag än odlad svamp enligt KN-nummer 0709 59.

(b) Kapris enligt KN-nummer 0709 90 40.

(c) Bittermandel enligt KN-nummer 0802 11 10.

(d) Skalad mandel enligt KN-nummer 0802 12.

(e) Skalade hasselnötter enligt KN-nummer 0802 22.

(f) Skalade valnötter med KN-nummer 0802 32.

▼B

(g) Pinjenötter enligt KN-nummer 0802 90 50.

(h) Pistaschmandel enligt KN-nummer 0802 50 00.

(i) Macadamianötter enligt KN-nummer 0802 60 00.

(j) Pekannötter enligt KN-nummer 0802 90 20.

(k) Andra slag av nötter enligt KN-nummer 0802 90 85.

(l) Torkade mjölbananer enligt KN-nummer 0803 00 90.

(m) Torkade citrusfrukter enligt KN-nummer 0805.

(n) Blandningar av tropiska nötter enligt KN-nummer 0813 50 31.

(o) Blandningar av andra nötter enligt KN-nummer 0813 50 39.

(p) Saffran enligt KN-nummer 0910 20.

7. Det ska styrkas för den behöriga myndigheten i medlemsstaten att de produkter som avses i punkterna 1 a och 2 uppfyller de fastställda villkoren, särskilt vad gäller den användning som produkterna är avsedda för.

Artikel 5

Uppgifter som ska ingå i märkningen

1. De uppgifter i märkningen som krävs enligt detta kapitel ska anges tydligt på framträdande plats på någon av förpackningens sidor, tryckta antingen direkt på förpackningen med outplånlig skrift eller på en etikett som utgör en integrerad del av förpackningen eller är fäst på den.

2. I fråga om bulktransporter av varor, som lastas direkt ombord på ett transportmedel, ska de uppgifter som avses i punkt 1 anges i ett dokument som åtföljer varorna eller på ett anslag som placeras på framträdande plats inuti transportmedlet.

3. När det gäller distansavtal i den mening som avses i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG ([1]), ska de uppgifter som ska ingå i märkningen vara tillgängliga innan avtalet ingås för att avtalet ska anses överensstämma med handelsnormerna.

4. I fakturor och andra handlingar som åtföljer produkterna, med undantag för kvitton avsedda för konsumenten, ska produkternas namn och ursprungsland anges samt, i tillämpliga fall, klass, sort eller handelstyp om detta krävs enligt en produktspecifik handelsnorm, eller om det förhåller sig så att produkterna är avsedda för bearbetning.

Artikel 6

Uppgifter som ska ingå i märkningen i detaljhandelsledet

1. I detaljhandelsledet ska de uppgifter som krävs enligt detta kapitel anges tydligt och framträdande. Produkterna får presenteras för försäljning under förutsättning att detaljhandlaren genom framträdande, närliggande och tydlig skyltning anger uppgifter avseende ursprungsland och, i tillämpliga fall, klass och sort eller handelstyp på ett sådant sätt att konsumenten inte vilseleds.

([1]) EGT L 144, 4.6.1997, s. 19.

▼B

2. När det gäller de färdigpackade produkter i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG ([1]) ska, utöver samtliga uppgifter som föreskrivs i handelsnormerna, även nettovikten anges. För produkter som säljs styckevis ska skyldigheten att ange nettovikten dock inte tillämpas om man tydligt kan se hur många produkterna är och räkna dem utan att öppna förpackningen eller om antalet anges på etiketten.

Artikel 7

Blandningar

1. Förpackningar med en nettovikt på högst 5 kg som innehåller blandningar av olika arter av frukt och grönsaker får saluföras, under följande förutsättningar:

(a) Produkterna ska vara av enhetlig kvalitet och varje produkt som ingår ska uppfylla relevant produktspecifik handelsnorm eller, om ingen produktspecifik handelsnorm finns, den allmänna handelsnormen.

(b) Förpackningen ska vara korrekt märkt i enlighet med detta kapitel.

(c) Blandningen får inte vara utformad så att konsumenten vilseleds.

2. Kraven i punkt 1 a ska inte gälla sådana produkter i en blandning som inte är produkter inom sektorn för frukt och grönsaker av det slag som avses i artikel 1.1 i i förordning (EG) nr 1234/2007.

3. Om frukten och grönsakerna i en blandning har sitt ursprung i mer än en medlemsstat eller ett tredjeland, får ursprungsländernas fullständiga namn ersättas med någon av följande beteckningar:

(a) ”Blandning av frukt och grönsaker med ursprung i EU”

(b) ”Blandning av frukt och grönsaker med ursprung utanför EU”

(c) ”Blandning av frukt och grönsaker mer ursprung både inom och utanför EU”.

KAPITEL II

Kontroll av överensstämmelsen med handelsnormerna

Avsnitt 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 8

Tillämpningsområde

I detta kapitel fastställs regler om överensstämmelsekontroller, vilket ska avse de kontroller av frukt och grönsaker som genomförs i alla saluföringsled, för att kontrollera att produkterna överensstämmer med handelsnormerna och övriga bestämmelser i denna avdelning samt med artiklarna 113 och 113a i förordning (EG) nr 1234/2007.

([1]) EGT L 41, 14.2.2003, s. 33.

▼B

Artikel 9

Samordnande myndigheter och kontrollorgan

1. Varje medlemsstat ska utse

(a) en enda behörig myndighet (nedan kallad *den samordnande myndigheten*) som ska ansvara för samordning och kontakt på de områden som omfattas av detta kapitel, och

(b) ett eller flera kontrollorgan som ska ansvara för tillämpningen av detta kapitel (nedan kallade *kontrollorganen*).

De samordnande myndigheter och kontrollorgan som avses i första stycket får vara offentliga eller privata. I båda fallen ska det vara medlemsstaterna som ansvarar för dem.

2. Medlemsstaterna ska tillhandahålla kommissionen

(a) namn, postadress och e-postadress för den samordnande myndighet som de har utsett enligt punkt 1 a,

(b) namn, postadress och e-postadress för de kontrollorgan som de har utsett enligt punkt 1 b, och

(c) en fullständig beskrivning av de utsedda kontrollorganens verksamhetsområden.

3. Den samordnande myndigheten kan vara kontrollorganet (eller ett av kontrollorganen) eller ett annat organ som utsetts i enlighet med punkt 1.

4. Kommissionen ska, på det sätt som den finner lämpligt, offentliggöra en förteckning över de samordnande myndigheter som utsetts av medlemsstaterna.

Artikel 10

Databas över aktörer

1. Medlemsstaterna ska inrätta en databas över aktörer inom sektorn för frukt och grönsaker som, på de villkor som anges i den här artikeln, ska innehålla uppgifter om de aktörer som handlar med frukt och grönsaker för vilka normer har fastställts enligt artikel 113 i förordning (EG) nr 1234/2007.

Medlemsstaterna får för detta ändamål använda varje annan databas eller andra databaser som redan inrättats för andra ändamål.

2. I denna förordning avses med *aktör* varje fysisk eller juridisk person som

(a) innehar frukt och grönsaker som omfattas av handelsnormer i syfte att

  (i) exponera dem i försäljningssyfte eller bjuda ut dem till försäljning,

  (ii) sälja dem, eller

  (iii) saluföra dem på annat sätt, eller

(b) faktiskt utför någon av de verksamheter som avses i led a med avseende på frukt och grönsaker som omfattas av handelsnormer.

De verksamheter som avses i första stycket led a ska omfatta följande:

(a) Distansförsäljning via internet eller på annat sätt.

▼B

(b) Verksamhet som genomförs av den fysiska eller juridiska personen för egen eller en tredje parts del.

(c) Verksamhet som bedrivs i unionen och/eller genom export till tredjeländer och/eller import från tredjeländer.

3. Medlemsstaterna ska avgöra enligt vilka villkor följande aktörer ska föras in respektive inte föras in i databasen:

(a) Aktörer vars verksamhet är av ett sådant slag att de, i enlighet med artikel 4, inte behöver uppfylla kraven på överensstämmelse med handelsnormerna.

(b) Fysiska eller juridiska personer vars verksamhet inom frukt- och grönsakssektorn begränsar sig till varutransport eller detaljhandelsförsäljning.

4. Om databasen består av flera olika delar ska den samordnande myndigheten säkerställa att databasen och dess olika delar är enhetligt uppbyggda och att de uppdateras. Uppdateringen ska huvudsakligen bygga på de uppgifter som samlas in vid överensstämmelsekontrollerna.

5. För varje aktör ska databasen innehålla följande uppgifter:

(a) Registernummer, namn och adress.

(b) De uppgifter som krävs för klassificering av aktören i en av de riskkategorier som anges i artikel 11.2, särskilt aktörens placering i saluföringskedjan och information om omfattningen av företagets verksamhet.

(c) Information om resultat av tidigare kontroller hos aktören.

(d) All övrig information som bedöms vara nödvändig för kontrollerna, som t.ex. information om förekomsten av ett kvalitetssäkringssystem eller system för egenkontroll av överensstämmelsen med handelsnormerna.

Uppdateringen ska huvudsakligen bygga på de uppgifter som samlas in vid överensstämmelsekontrollerna.

6. Aktörerna ska lämna den information som medlemsstaterna anser sig behöva för att kunna inrätta och uppdatera databasen. Medlemsstaterna ska själva avgöra under vilka förutsättningar aktörer som inte är etablerade inom deras territorier men som bedriver verksamhet där ska tas med i databasen.

Avsnitt 2

Överensstämmelsekontroller som utförs av medlemsstaterna

Artikel 11

Överensstämmelsekontroller

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att överensstämmelsekontroller genomförs selektivt, med utgångspunkt i en riskanalys och med tillräcklig frekvens för att garantera efterlevnad av handelsnormerna samt övriga bestämmelser i denna avdelning och i artiklarna 113 och 113a i förordning (EG) nr 1234/2007.

▼B

Kriterierna för riskanalys ska omfatta förekomsten av det intyg om överensstämmelse som avses i artikel 14, vilket ska vara utfärdat av en behörig myndighet i ett tredjeland vars överensstämmelsekontroller har godkänts enligt artikel 15. Förekomsten av ett sådant intyg ska betraktas som en faktor som minskar risken för icke-överensstämmelse.

Riskanalysen får även omfatta följande kriterier:

(a) Produktens natur, produktionsperioden, produktens pris, vädret, emballering och hantering, lagringsförhållanden, ursprungsland, transportmedel eller partiets volym.

(b) Aktörernas omfattning, deras placering i saluföringskedjan, deras salufördа volym eller värde, deras sortiment, leveransområde eller typ av affärsverksamhet, såsom lagring, sortering, förpackning eller försäljning.

(c) Resultaten av tidigare kontroller, inklusive antal och typ av konstaterade fel, gängse kvalitet på de salufördа produkterna eller nivå på den tekniska utrustning som används.

(d) Tillförlitligheten hos aktörernas kvalitetssäkringssystem eller system för egenkontroll med avseende på överensstämmelsen med handelsnormerna.

(e) Den plats där kontrollen utförs, särskilt om det är det ställe där produkterna först förs in i unionen, eller den plats där produkterna förpackas eller lastas.

(f) Varje annan uppgift som kan utgöra tecken på att det finns en risk för icke-överensstämmelse.

2. Riskanalysen ska baseras på de uppgifter som finns i den databas över aktörer som avses i artikel 10 och ska placera aktörerna i riskkategorier.

Medlemsstaterna ska i förväg fastställa

(a) kriterier för bedömning av risken för att partier inte överensstämmer med normerna,

(b) på grundval av en riskanalys för varje kategori, den minsta andelen aktörer eller partier och/eller kvantiteter som ska omfattas av en överensstämmelsekontroll.

Medlemsstaterna ska, på grundval av en riskanalys, kunna välja att inte genomföra selektiva kontroller av produkter som inte omfattas av produktspecifika handelsnormer.

3. Om det vid kontrollerna upptäcks betydande oegentligheter ska medlemsstaterna öka antalet kontroller avseende aktörer, produkter, ursprung eller övriga parametrar.

4. Aktörerna ska till kontrollorganen meddela alla uppgifter som dessa anser sig ha behov av för att organisera och genomföra överensstämmelsekontrollerna.

Artikel 12

Godkända aktörer

1. Medlemsstaterna får ge aktörer, som är klassificerade i den lägsta riskkategorin och kan lämna särskilda garantier för överensstämmelse med handelsnormerna, tillstånd att märka varje förpackning med en etikett enligt förlagan i bilaga II vid avsändandet och/eller underteckna det intyg om överensstämmelse som avses i artikel 14.

▼B

2. Tillståndet ska beviljas för en tid av minst ett år.

3. Aktörer som använder denna möjlighet ska

(a) ha egen kontrollpersonal som genomgått utbildning godkänd av medlemsstaterna,

(b) ha lämplig utrustning för att iordningställa och förpacka produkterna, och

(c) förbinda sig att kontrollera att de varor som de sänder iväg är i överensstämmelse med handelsnormerna och föra register över alla kontroller som de har genomfört.

4. Om en aktör som beviljats tillstånd inte längre uppfyller kraven för detta ska medlemsstaten återkalla tillståndet.

5. Trots punkt 1 får godkända aktörer fortsätta att använda förlagor som överensstämde med förordning (EG) nr 1580/2007 den 30 juni 2009 till dess att lagren är tömda.

Tillstånd som beviljats aktörer före den 1 juli 2009 ska fortsätta gälla under den tid för vilken de beviljades.

Artikel 13

Tullmyndigheters godkännande av deklarationer

1. Tullen får bara godkänna tulldeklarationer för export och/eller tulldeklarationer för övergång till fri omsättning för produkter som omfattas av produktspecifika handelsnormer

(a) om varorna åtföljs av ett intyg om överensstämmelse, eller

(b) om det behöriga kontrollorganet har underrättat tullmyndigheten om att ett intyg om överensstämmelse har utfärdats för de berörda partierna, eller

(c) om det behöriga kontrollorganet har underrättat tullmyndigheten om att det inte har utfärdat ett intyg om överensstämmelse för de berörda partierna därför att dessa, med hänsyn till den riskanalys som avses i artikel 11.1, inte behöver kontrolleras.

Detta ska gälla utan att det påverkar tillämpningen av andra överensstämmelsekontroller som en medlemsstat kan genomföra enligt artikel 11.

2. Punkt 1 ska även gälla produkter som omfattas av den allmänna handelsnorm som fastställs i bilaga I del A och produkter som avses i artikel 4.1 a, om medlemsstaten anser att det är nödvändigt med hänsyn till den riskanalys som avses i artikel 11.1.

Artikel 14

Intyg om överensstämmelse

1. Behöriga myndigheter får utfärda intyg om överensstämmelse (nedan kallat *intyget*) för att bekräfta att produkterna i fråga överensstämmer med den relevanta handelsnormen. Det intyg som ska användas av behöriga myndigheter i unionen återfinns i bilaga III.

▼B

I stället för intyg som utfärdas av behöriga myndigheter i unionen får de tredjeländer som avses i artikel 15.4 använda egna intyg, under förutsättning att de innehåller minst samma uppgifter som unionens intyg. Kommissionen ska på det sätt som den finner lämpligt göra prov på sådana intyg från tredjeländer tillgängliga.

2. Intygen får utfärdas antingen i pappersformat med underskrift i original eller i verifierat elektroniskt format med elektronisk signatur.

3. Varje intyg ska vara stämplat av den behöriga myndigheten och undertecknat av en eller flera behöriga personer.

4. Intyget ska utfärdas på minst ett av unionens officiella språk.

5. Varje intyg ska förses med ett löpnummer, varigenom det kan identifieras. Den behöriga myndigheten ska behålla en kopia av varje intyg som den utfärdar.

6. Trots punkt 1 första stycket får medlemsstaterna fortsätta att använda intyg som överensstämde med förordning (EG) nr 1580/2007 den 30 juni 2009 till dess att lagren är tömda.

Avsnitt 3

Överensstämmelsekontroller som utförs av tredjeländer

Artikel 15

Godkännande av överensstämmelsekontroller som utförs av tredjeländer före importen till unionen

1. På begäran av ett tredjeland får kommissionen, i enlighet med förfarandet i artikel 195.2 i förordning (EG) nr 1234/2007, godkänna kontroller av överensstämmelse med produktspecifika handelsnormer som genomförts av detta tredjeland före importen till unionen.

2. Det godkännande som avses i punkt 1 får beviljas för de tredjeländer som iakttar unionens handelsnormer eller minst likvärdiga normer för de produkter som exporteras till unionen.

I godkännandet ska det anges vilken offentlig myndighet i tredjelandet som ska ansvara för att de kontroller som avses i punkt 1 genomförs. Myndigheten ska ansvara för kontakterna med unionen. I godkännandet ska också anges vilka kontrollorgan i tredjelandet som ansvarar för de faktiska kontrollerna.

Godkännandet får endast gälla produkter med ursprung i det berörda tredjelandet och får begränsas till vissa produkter.

3. Kontrollorganen i tredjeländerna ska vara officiella organ eller organ som är officiellt erkända av den myndighet som avses i punkt 2, och de ska kunna ge tillräckliga garantier och förfoga över den personal, den utrustning och de anordningar som krävs för att genomföra kontroller enligt de metoder som anges i artikel 17.1 eller likvärdiga metoder.

4. De tredjeländer vars överensstämmelsekontroller har godkänts i enlighet med denna artikel och de berörda produkterna förtecknas i bilaga IV.

▼B

Kommissionen ska på det sätt som den finner lämpligt göra de berörda officiella myndigheternas och kontrollorganens kontaktuppgifter tillgängliga.

Artikel 16

Indragning av godkännandet för överensstämmelsekontroller

Kommissionen får dra in sitt godkännande av överensstämmelsekontrollerna om det för ett stort antal partier och/eller kvantiteter konstateras att varorna inte överensstämmer med de uppgifter som anges i de intyg om överensstämmelse som utfärdats av ett tredjelands kontrollorgan.

Avsnitt 4

Kontrollmetoder

Artikel 17

Kontrollmetoder

1. Med undantag för de kontroller som utförs i samband med detaljhandelsförsäljning till slutkonsumenter, ska de överensstämmelsekontroller som föreskrivs i detta kapitel, ske enligt de inspektionsmetoder som anges i bilaga V, om inte annat föreskrivs i denna förordning.

Medlemsstaterna ska fastställa särskilda bestämmelser för kontroll av överensstämmelse i samband med detaljhandelsförsäljning till slutkonsumenter.

2. Om det efter kontroll konstateras att varorna överensstämmer med handelsnormerna får kontrollorganet utfärda ett intyg om överensstämmelse enligt bilaga III.

3. Om bristande överensstämmelse konstateras ska kontrollorganet utfärda en förklaring om bristande överensstämmelse som är ställd till aktören eller till dennes representant. De varor för vilka en förklaring om bristande överensstämmelse utfärdats får inte förflyttas utan medgivande av det kontrollorgan som utfärdat förklaringen. Ett sådant medgivande får underställas kravet att de villkor som fastställts av kontrollorganet ska vara uppfyllda.

Aktörerna får besluta att vidta åtgärder för att anpassa alla eller en del av varorna så att de överensstämmer med normerna. Varor som anpassats så att de överensstämmer med normerna får inte saluföras förrän det behöriga kontrollorganet på lämpligt sätt har försäkrat sig om att produkterna faktiskt överensstämmer med normerna. I tillämpliga fall ska det behöriga kontrollorganet utfärda ett intyg om överensstämmelse enligt bilaga III för partiet eller för en del av det, men först efter det att varorna har anpassats så att de överensstämmer med normerna.

Om ett kontrollorgan beviljar en aktörs begäran att anpassa sina varor så att de överensstämmer med handelsnormerna i en annan medlemsstat än den där kontrollen visat att de inte överensstämmer med normerna, ska aktören meddela det behöriga kontrollorganet i mottagarmedlemsstaten om det parti som inte var överensstämmande. Den medlemsstat som utfärdar förklaringen om bristande överensstämmelse ska sända en kopia av denna till övriga berörda medlemsstater, inklusive den medlemsstat som är mottagare av partiet med bristande överensstämmelse.

▼B

Om varorna varken kan anpassas så att de överensstämmer med handelsnormerna, användas som foder eller användas inom bearbetningsindustrin eller som någon annan form av icke-livsmedel får kontrollorganet, om så visar sig vara nödvändigt, kräva att aktörerna vidtar lämpliga åtgärder för att se till att de berörda varorna inte saluförs.

Aktörerna ska tillhandahålla alla uppgifter som medlemsstaterna anser vara nödvändiga för tillämpningen av denna punkt.

Avsnitt 5

Meddelanden

Artikel 18

Meddelanden

1. En medlemsstat på vars territorium det konstateras att en försändelse från en annan medlemsstat inte överensstämmer med handelsnormerna på grund av fel eller kvalitetsförsämring som skulle ha kunnat upptäckts när varorna packades, ska genast meddela detta till kommissionen och de medlemsstater som kan komma att beröras.

2. En medlemsstat i vilken övergång till fri omsättning har avslagits för ett parti varor från ett tredjeland på grund av bristande överensstämmelse med handelsnormerna ska genast meddela detta till kommissionen, de medlemsstater som kan komma att beröras och det berörda tredjelandet enligt förteckningen i bilaga IV.

3. Medlemsstaterna ska meddela kommissionen de bestämmelser som gäller för deras kontroll- och riskanalyssystem. De ska meddela kommissionen varje efterföljande ändring av dessa system.

4. Medlemsstaterna ska till kommissionen och medlemsstaterna meddela en sammanfattning av kontrollresultaten i alla saluföringsled under ett visst år senast den 30 juni påföljande år.

5. De meddelanden som avses i punkterna 1–4 ska lämnas på det sätt som anges av kommissionen.

AVDELNING III

PRODUCENTORGANISATIONER

KAPITEL I

Krav och erkännande

Avsnitt 1

Definitioner

Artikel 19

Definitioner

1. I denna avdelning gäller följande definitioner:

(a) *producent:* en jordbrukare enligt artikel 2.2 a i förordning (EG) nr 1234/2007.

▼B

(b) *producentmedlem:* en producent eller ett producentkooperativ, som är medlem av en producentorganisation eller en sammanslutning av producentorganisationer.

(c) *dotterbolag:* ett företag i vilket en eller flera producentorganisationer eller sammanslutningar av sådana har ägarintressen, och som bidrar till uppnåendet av producentorganisationens eller sammanslutningens mål.

(d) *gränsöverskridande producentorganisation:* en producentorganisation med minst en produktionsanläggning i en annan medlemsstat än den medlemsstat där producentorganisationen har sitt säte.

(e) *gränsöverskridande sammanslutning av producentorganisationer:* en sammanslutning av producentorganisationer där minst en ansluten producentorganisation har sitt säte i en annan medlemsstat än den medlemsstat där sammanslutningen har sitt säte.

(f) *konvergensmål:* målet för verksamhet till förmån för de minst utvecklade medlemsstaterna och regionerna enligt den unionslagstiftning som reglerar Europeiska regionala utvecklingsfonden (nedan kallad *Eruf*), Europeiska socialfonden (nedan kallad *ESF*) och Sammanhållningsfonden under perioden 1 januari 2007– 31 december 2013.

(g) *åtgärd:* ett av följande alternativ:

(i) Insatser för produktionsplanering, inklusive förvärv av anläggningstillgångar.

(ii) Insatser för att förbättra eller bevara produktkvaliteten, inklusive förvärv av anläggningstillgångar.

(iii) Säljfrämjande insatser, inklusive förvärv av anläggningstillgångar, samt andra marknadsförings- och kommunikationsinsatser än de som omfattas av led vi.

(iv) Forskning och experimentell produktion, inklusive förvärv av anläggningstillgångar.

(v) Andra utbildningsinsatser än de som omfattas av led vi, samt insatser för att främja tillgången till rådgivningstjänster.

(vi) Någon av de sex åtgärder inom krisförebyggande och krishantering som anges i artikel 103c.2 första stycket leden a–f i förordning (EG) nr 1234/2007.

(vii) Miljöinsatser enligt artikel 103c.3 i förordning (EG) nr 1234/2007, inklusive förvärv av anläggningstillgångar.

(viii) Övriga insatser, inklusive förvärv av andra anläggningstillgångar än de som omfattas av leden i–iv samt vii, som har ett eller flera av de syften som avses i artikel 103c.1 i förordning (EG) nr 1234/2007.

(h) *insats:* en särskild verksamhet eller åtgärd för att uppnå ett särskilt verksamhetsmål som bidrar till ett eller flera av de syften som avses i artikel 103c.1 i förordning (EG) nr 1234/2007.

(i) *biprodukt:* en produkt som uppstår till följd av beredning av en frukt- eller grönsaksprodukt och som har ett positivt ekonomiskt värde, men som inte är den avsedda huvudprodukten.

▼B

(j) *beredning:* iordningställande, såsom rengöring, skärning, skalning, rensning och torkning av frukt och grönsaker, men som inte innebär bearbetning.

(k) *verksamhet över branschgränserna:* enligt artikel 103d.3 b i förordning (EG) nr 1234/2007 en eller flera av de aktiviteter som anges i artikel 123.3 c i förordning (EG) nr 1234/2007 och som godkänts av medlemsstaten och förvaltas gemensamt av en producentorganisation eller en sammanslutning av producentorganisationer samt minst en annan aktör i bearbetnings- eller distributionskedjan för livsmedel.

(l) *utgångsindikator:* en indikator som visar på ett tillstånd eller en trend vid programperiodens början som kan ge information som är värdefull

(i) i analysen av utgångsläget för att utarbeta en nationell strategi för hållbara verksamhetsprogram eller ett verksamhetsprogram,

(ii) som referens mot vilken resultaten och effekterna av en nationell strategi eller ett verksamhetsprogram kan mätas, och/eller

(iii) för tolkningen av resultaten och effekterna av en nationell strategi eller ett verksamhetsprogram.

2. Medlemsstaterna ska, mot bakgrund av sina nationella juridiska och administrativa system, definiera de juridiska personer som inom deras territorier måste efterleva artikel 125b i förordning (EG) nr 1234/2007. De får anta kompletterande regler för erkännandet av producentorganisationer och ska, om lämpligt, anta bestämmelser om vad som ska betraktas som en klart definierad del av en juridisk person för tillämpningen av artikel 125b i förordning (EG) nr 1234/2007.

Avsnitt 2

Krav på producentorganisationer

Artikel 20

Produkttäckning

1. Medlemsstaterna ska erkänna producentorganisationer enligt artikel 125b i förordning (EG) nr 1234/2007 när det gäller den produkt eller grupp av produkter som angetts i ansökan om erkännande, med förbehåll för avgöranden som fattas enligt artikel 125b.1 c i den förordningen.

2. Medlemsstaterna ska endast erkänna producentorganisationer för produkter eller grupper av produkter som uteslutande är avsedda för bearbetning om producentorganisationerna kan garantera att produkterna levereras för detta ändamål, antingen genom ett system med leveransavtal eller på annat sätt.

▼B

Artikel 21

Lägsta antal medlemmar

Vid fastställandet av det lägsta antalet medlemmar i en producentorganisation enligt artikel 125b.1 b i förordning (EG) nr 1234/2007 får medlemsstaterna föreskriva att, om en producentorganisation som ansöker om erkännande helt eller delvis utgörs av medlemmar som i sin tur är juridiska personer eller klart definierade delar av juridiska personer som uteslutande består av producenter, får det lägsta antalet producenter beräknas på grundval av det antal producenter som är anslutna till var och en av de juridiska personerna eller de klart definierade delarna av de juridiska personerna.

Artikel 22

Minsta tid för medlemskap

1. Varje enskild producent ska vara ansluten till producentorganisationen under minst ett år.

2. Uppsägning av medlemskapet ska meddelas skriftligen till producentorganisationen. Medlemsstaterna ska fastställa uppsägningstidernas längd, som dock inte får överstiga sex månader, och datum för ikraftträdandet av uppsägningarna.

Artikel 23

Producentorganisationernas struktur och verksamhet

Medlemsstaterna ska säkerställa att producentorganisationerna förfogar över den personal, infrastruktur och utrustning som krävs för att uppfylla kraven i artikel 122 första stycket led c och i artikel 125b.1 e i förordning (EG) nr 1234/2007 och att de har förutsättningar att fullgöra sina väsentliga funktioner, särskilt med avseende på följande:

(a) Kännedom om medlemmarnas produktion.

(b) Insamling, sortering, lagring och förpackning av medlemmarnas produktion.

(c) Kommersiell och budgetmässig förvaltning.

(d) Centraliserad bokföring och faktureringssystem.

Artikel 24

Den avsättningsbara produktionens värde eller volym

1. Vid tillämpning av artikel 125b.1 b i förordning (EG) nr 1234/2007 ska den avsättningsbara produktionens värde eller volym beräknas på samma grundval som värdet av den salufördа produktionen enligt artiklarna 50 och 51 i denna förordning.

2. När en eller flera medlemmar av en producentorganisation har otillräckliga historiska uppgifter om den salufördа produktionen för att punkt 1 ska kunna tillämpas får värdet av den avsättningsbara produktionen beräknas som det genomsnittliga värdet av den avsättningsbara produktionen under den period på tre år som föregick det år då ansökan om erkännande lämnades in och under vilken medlemmarna i producentorganisationen hade faktisk produktion.

▼B

Artikel 25

Tillhandahållande av tekniska hjälpmedel

Vid tillämpning av artikel 125b.1 e i förordning (EG) nr 1234/2007 ska en producentorganisation som är erkänd för en produkt för vilken det krävs tekniska hjälpmedel anses uppfylla sina skyldigheter om den själv, via sina medlemmar, genom dotterbolag eller genom utläggande på entreprenad tillhandahåller tillräckligt med tekniska hjälpmedel.

Artikel 26

Producentorganisationernas huvudsakliga verksamhet

1. En producentorganisations huvudsakliga verksamhet ska bestå i att koncentrera utbudet och saluföringen av de av medlemmarnas produkter som den är erkänd för.

2. En producentorganisation får sälja produkter från producenter som inte är medlemmar i en producentorganisation eller en sammanslutning av producentorganisationer om producentorganisationen har erkännande för de aktuella produkterna och på villkor att värdet av den verksamheten är lägre än värdet av producentorganisationens salufördа produktion beräknat enligt artikel 50.

3. Saluföring av frukt och grönsaker som köps direkt från en annan producentorganisation och av produkter för vilka producentorganisationen inte är erkänd ska inte betraktas som en del av producentorganisationens verksamhet.

4. Om artikel 50.9 är tillämplig ska punkt 3 i denna artikel gälla i tillämpliga delar för de berörda dotterbolagen från och med den 1 januari 2012.

Artikel 27

Utläggande på entreprenad

1. Bland de verksamheter som medlemsstaterna får tillåta att en producentorganisation lägger ut på entreprenad i enlighet med artikel 125d i förordning (EG) nr 1234/2007 får ingå bland annat insamling, lagring, förpackning och saluföring av producentorganisationens medlemmars produktion.

2. Med utläggande av en producentorganisations verksamhet på entreprenad avses att producentorganisationen ingår ett kommersiellt avtal med en annan juridisk person, som även kan vara en eller flera av dess medlemmar eller ett dotterbolag, om utförande av den berörda verksamheten. Producentorganisationen ska dock behålla ansvaret för att verksamheten utförs och för övergripande ekonomistyrning och tillsyn när det gäller genomförandet av entreprenadavtalet.

Artikel 28

Gränsöverskridande producentorganisationer

1. En gränsöverskridande producentorganisations säte ska ligga i en medlemsstat där denna producentorganisation förfogar över betydande anläggningar eller har ett betydande antal medlemmar och/eller omsätter en betydande del av värdet av den salufördа produktionen.

▼B

2. Den medlemsstat där den gränsöverskridande producentorganisationen har sitt säte ska ansvara för följande:

(a) Erkännande av den gränsöverskridande producentorganisationen.

(b) Godkännande av den gränsöverskridande producentorganisationens verksamhetsprogram.

(c) Upprättande av nödvändigt administrativt samarbete med de andra medlemsstater där medlemmarna är verksamma med avseende på iakttagande av villkoren för erkännande och systemet för kontroll och påföljder. Dessa andra medlemsstater är skyldiga att ge medlemsstaten där producentorganisationen har sitt säte allt nödvändigt bistånd inom rimliga tidsfrister.

(d) Tillhandahållande på andra medlemsstaters begäran av all relevant dokumentation, däribland tillämplig lagstiftning som är tillgänglig för andra medlemsstater där producentorganisationen har medlemmar, översatt till ett officiellt språk i respektive medlemsstat.

Artikel 29

Samgående mellan producentorganisationer

1. Vid samgående mellan producentorganisationer ska den producentorganisation som uppstår genom samgåendet ersätta de samgående producentorganisationerna. Den nya producentorganisationen ska överta de tidigare producentorganisationernas rättigheter och skyldigheter.

Den nybildade producentorganisationen får genomföra programmen parallellt och separat fram till den 1 januari året efter samgåendet eller slå samman programmen direkt från och med samgåendet. Verksamhetsprogrammen ska slås samman i enlighet med artiklarna 66 och 67.

2. Genom undantag från punkt 1 andra stycket ska medlemsstaterna ha rätt att på begäran av producentorganisationerna i vederbörligen motiverade fall tillåta att producentorganisationerna fortsätter att genomföra de separata verksamhetsprogrammen parallellt fram tills att deras giltighetstid löper ut.

Artikel 30

Icke-producerande medlemmar

1. Medlemsstaterna kan besluta om och på vilka villkor en fysisk eller juridisk person, som inte är producent, kan godtas som medlem i en producentorganisation.

2. Vid fastställandet av villkoren enligt punkt 1 ska medlemsstaterna särskilt säkerställa att det sker i överensstämmelse med artikel 122 a iii och artikel 125a.3 c i förordning (EG) nr 1234/2007.

3. De fysiska och juridiska personer som avses i punkt 1 får inte

(a) beaktas när det gäller kriterierna för erkännande, eller

(b) gynnas direkt av åtgärder som finansieras av unionen.

▼B

Medlemsstaterna får helt eller delvis inskränka de fysiska och juridiska personernas rösträtt i beslut om driftsfonden på de villkor som anges i punkt 2.

Artikel 31

Producentorganisationernas demokratiska ansvar

1. Medlemsstaterna ska vidta alla åtgärder, bland annat med avseende på rösträtten, som de finner nödvändiga för att motverka alla former av missbruk av makt eller inflytande från en eller flera medlemmar när det gäller förvaltning och drift av producentorganisationen.

2. Om en producentorganisation är en klart definierad del av en juridisk person får medlemsstaterna helt eller delvis inskränka den juridiska personens möjligheter att ändra, godkänna eller motsätta sig producentorganisationens beslut.

Avsnitt 3

Sammanslutningar av producentorganisationer

Artikel 32

Regler för producentorganisationer som är tillämpliga på sammanslutningar av producentorganisationer

Artiklarna 22, 26.3, 27 och 31 ska i tillämpliga delar gälla för sammanslutningar av producentorganisationer. Om en sammanslutning av producentorganisationer bedriver saluföring ska artikel 26.2 gälla i tillämpliga delar.

Artikel 33

Erkännande av sammanslutningar av producentorganisationer

1. Medlemsstaterna får endast erkänna sammanslutningar av producentorganisationer enligt artikel 125c i förordning (EG) nr 1234/2007 för verksamhet som rör den produkt eller den grupp av produkter som anges i ansökan om erkännande.

2. En sammanslutning av producentorganisationer får erkännas enligt artikel 125c i förordning (EG) nr 1234/2007 och bedriva varje form av producentorganisationsverksamhet, även när dess medlemmar fortsätter att saluföra de berörda produkterna.

Artikel 34

Medlemmar av sammanslutningar av producentorganisationer som inte är producentorganisationer

1. Medlemsstaterna kan besluta om och på vilka villkor en fysisk eller juridisk person, som inte är en erkänd producentorganisation, kan godtas som medlem i en sammanslutning av producentorganisationer.

▼B

2. Medlemmar av en erkänd sammanslutning av producentorganisationer som inte är erkända producentorganisationer får inte

(a) beaktas när det gäller kriterierna för erkännande,

(b) gynnas direkt av åtgärder som finansieras av unionen.

Medlemsstaterna kan godkänna eller helt eller delvis inskränka sådana medlemmars rösträtt avseende beslut som rör verksamhetsprogrammen.

Artikel 35

Gränsöverskridande sammanslutningar av producentorganisationer

1. En gränsöverskridande sammanslutning av producentorganisationer ska ha sitt säte i en medlemsstat där sammanslutningen har ett betydande antal anslutna producentorganisationer och/eller där de anslutna producentorganisationerna omsätter en betydande del av värdet av den salufördа produktionen.

2. Den medlemsstat där den gränsöverskridande sammanslutningen av producentorganisationer har sitt säte ska ansvara för följande:

(a) Erkännande av sammanslutningen.

(b) I förekommande fall, godkännande av sammanslutningens verksamhetsprogram.

(c) Upprättande av nödvändigt administrativt samarbete med de andra medlemsstater där de anslutna producentorganisationerna är verksamma med avseende på iakttagandet av villkoren för erkännande och ordningen för kontroll och påföljder. Dessa andra medlemsstater är skyldiga att ge medlemsstaten där producentorganisationen har sitt säte allt nödvändigt bistånd.

(d) Tillhandahållande på andra medlemsstaters begäran av all tillgänglig relevant dokumentation, däribland tillämplig lagstiftning, till andra medlemsstater där producentorganisationen har medlemmar, översatt till ett officiellt språk i respektive medlemsstat.

Avsnitt 4

Producentgrupper

Artikel 36

Inlämnande av erkännandeplaner

1. En juridisk person eller en klart definierad del av en juridisk person ska lämna in en sådan plan för erkännande som avses i artikel 125e.1 i förordning (EG) nr 1234/2007 till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den juridiska personen har sitt säte.

2. Medlemsstaterna ska fastställa följande:

(a) Minimikriterier som den juridiska personen eller den klart definierade delen av en juridisk person ska uppfylla för att kunna lämna in en erkännandeplan.

(b) Regler för utarbetande, innehåll och genomförande av erkännandeplanerna.

▼B

(c) Den period efter det att en medlem av en producentorganisation har lämnat producentorganisationen under vilken det ska vara förbjudet för den tidigare medlemmen att ansluta sig till en producentgrupp när det gäller de produkter som producentorganisationen erkänts för.

(d) Administrativa förfaranden för godkännande, övervakning och genomförande av erkännandeplanerna.

▼M8

(e) Regler för att undvika att en producent drar förmån av unionsstöd för producentgrupper under längre tid än fem år.

▼B

Artikel 37

Erkännandeplanernas innehåll

Förslag till erkännandeplaner ska minst innehålla följande:

(a) En beskrivning av utgångsläget, särskilt i fråga om antalet producentmedlemmar, med fullständig information om medlemmarna, produktionen, däribland värdet av den salufördа produktionen, saluföring och infrastruktur som producentgruppen förfogar över, däribland infrastruktur som ägs av enskilda medlemmar i producentgruppen.

(b) Förslag till första dag för genomförandet av planen och planens varaktighet, som inte får överstiga fem år.

(c) De åtgärder som ska vidtas och de investeringar som ska göras för att erkännande ska kunna beviljas.

▼M8

De investeringar som avses i första stycket led c ska inte inkludera investeringar som förtecknas i bilaga Va.

▼B

Artikel 38

Godkännande av erkännandeplanerna

▼M8

1. Medlemsstatens behöriga myndighet ska fatta ett av de beslut som avses i punkt 3 inom tre månader efter det att förslaget till erkännandeplan och samtliga styrkande handlingar lämnades in. Medlemsstaterna kan besluta om en kortare tidsfrist.

▼B

2. Medlemsstaterna får anta kompletterande regler för vilka åtgärder och utgifter som kan komma ifråga inom ramen för erkännandeplanerna, även regler om vilka investeringar som kan godkännas, för att säkerställa att producentgrupperna efterlever de erkännandevillkor som avses i artikel 125b.1 i förordning (EG) nr 1234/2007.

▼M8

3. Efter de kontroller av överensstämmelsen som avses i artikel 111 ska medlemsstatens behöriga myndighet antingen

a) preliminärt godkänna planen och bevilja förhandserkännande,

▼M8

b) begära ändringar av planen, även ändringar vad gäller varaktighet; i synnerhet ska medlemsstaten bedöma huruvida de föreslagna stegen inte är otillbörligt långa och begära ändringar där en producentgrupp kan uppfylla erkännandekriterierna för producentorganisationer före slutet av den femårsperiod som avses i artikel 125e.1 tredje stycket i förordning (EG) nr 1234/2007,

c) avslå planen, särskilt om den juridiska person eller den klart definierade del av en juridisk person som ansöker om preliminärt erkännande som producentgrupp redan uppfyller erkännandekriterierna för producentorganisation.

Om ändringar begärts enligt b får preliminärt godkännande ges först när dessa ändringar har införlivats med planen.

4. Medlemsstatens behöriga myndighet ska senast den 1 juli varje år meddela kommissionen sina beslut om preliminärt godkännande av erkännandeplanerna och de finansiella konsekvenserna av dessa planer, med hjälp av mallarna i bilaga Vb.

5. När de tilldelningskoefficienter som avses i artikel 47.4 andra stycket har fastställts ska medlemsstatens behöriga myndighet ge de berörda producentgrupperna möjlighet att ändra eller återkalla sina erkännandeplaner. Om en producentgrupp inte återkallar sin plan ska den behöriga myndigheten slutgiltigt godkänna planen, med förbehåll för sådana ändringar som den behöriga myndigheten anser nödvändiga.

6. Medlemsstatens behöriga myndighet ska underrätta den juridiska personen eller den klart definierade delen av en juridisk person om beslut som avses i punkterna 3 och 5.

▼B

Artikel 39

Genomförande av erkännandeplanerna

1. Erkännandeplaner ska genomföras under perioder på ett år från och med den 1 januari. Medlemsstaterna får tillåta att producentgrupperna delar upp dessa perioder i halvårsperioder.

Under det första genomförandeåret och i enlighet med det datum som avses i artikel 37 b ska erkännandeplanen börja genomföras

(a) den 1 januari som infaller efter det att medlemsstatens behöriga myndighet godkänt erkännandeplanen, eller

(b) den första kalenderdagen efter den dag då erkännandeplanen har godkänts.

Under alla omständigheter ska det första genomförandeåret löpa ut den 31 december.

▼M8

2. Medlemsstaterna ska fastställa på vilka villkor producentgrupperna får begära ändringar av planerna under genomförandet. En sådan begäran ska åtföljas av samtliga nödvändiga styrkande handlingar.

Medlemsstaterna ska fastställa på vilka villkor erkännandeplanerna får ändras under en ettårs- eller halvårsperiod utan förhandsgodkännande från medlemsstatens behöriga myndighet. Sådana ändringar kan bara komma i fråga för stöd om producentgruppen utan dröjsmål meddelar medlemsstatens behöriga myndighet därom.

▼M8

Producentgrupper kan få tillstånd av medlemsstatens behöriga myndighet, under ett givet år och i samband med detta år, att öka det totala beloppet för de utgifter som anges i en erkännandeplan med högst 5 % av det belopp som ursprungligen godkändes, eller att minska det med en högsta procentsats som medlemsstaterna själva ska fastställa, i båda fallen under förutsättning att de övergripande målen för erkännandeplanen upprätthålls och under förutsättning att unionens övergripande utgifter på den berörda medlemsstatens nivå inte överstiger den finansiering som unionen lämnar till den medlemsstaten i enlighet med artikel 47.4.

Vid samgående mellan producentgrupper på det sätt som avses i artikel 48 ska begränsningen på 5 % gälla totalbeloppet för de utgifter som har angetts i de samgående producentgruppernas erkännandeplaner.

▼B

3. Medlemsstatens behöriga myndighet ska fatta beslut om eventuella ändringar av en plan inom tre månader efter det att myndigheten tar emot begäran om ändring och efter att ha granskat de handlingar som lämnats in. Varje begäran om ändring för vilken beslut inte fattats inom denna tidsfrist ska anses som avslagen. Medlemsstaterna kan besluta om en kortare tidsfrist.

Artikel 40

Ansökningar om erkännande som producentorganisation

1. Producentgrupper som genomför en erkännandeplan får när som helst lämna in en ansökan om erkännande enligt artikel 125b i förordning (EG) nr 1234/2007. Ansökan ska under alla omständigheter lämnas in innan den övergångsperiod som avses i artikel 125e.1 i förordning (EG) nr 1234/2007 löper ut.

2. Från och med dagen för inlämnandet av ansökan får den berörda gruppen överlämna ett förslag till verksamhetsprogram enligt artikel 63.

Artikel 41

Producentgruppernas huvudsakliga verksamheter

1. En producentgrupps huvudsakliga verksamhet ska bestå i att koncentrera utbudet och saluföringen av de av medlemmarnas produkter som den har beviljats preliminärt erkännande för.

2. En producentgrupp får saluföra produkter från producenter som inte är medlemmar av någon producentgrupp förutsatt att producentgruppen har erkänts för produkterna ifråga och att värdet av den verksamheten är lägre än värdet av den salufördа produktion som kommer från producentgruppens egna medlemmar och från medlemmar av andra producentgrupper.

Artikel 42

Värdet av saluförd produktion

1. Punkterna 1–4, punkt 7 samt första meningen i punkt 6 i artikel 50 ska i tillämpliga delar tillämpas på producentgrupper.

▼B

2. Om värdet av den salufördа produktionen har sjunkit med minst 35 % på grund av faktorer, som motiverats väl för medlemsstaten, och som ligger utanför producentgruppens kontroll och ansvarsområde, ska det totala värdet av den salufördа produktion anses vara 65 % av det värde som angavs i den eller de tidigare ansökningar om stöd för den senaste årsperioden som kontrollerats av medlemsstaten och, i avsaknad av detta, av det värde som ursprungligen angavs i den godkända erkännandeplanen.

3. Värdet av den salufördа produktionen ska beräknas enligt den lagstiftning som gällde under den period för vilken stöd begärs.

Artikel 43

Finansiering av erkännandeplaner

1. De stödnivåer som anges i artikel 103a.3 i förordning (EG) nr 1234/2007 ska minskas med hälften när det gäller salufördа produktion vars värde överstiger 1 000 000 euro.

▼C1

2. Det stöd som avses i artikel 103a.1 a i förordning (EG) nr 1234/2007 får per producentgrupp högst uppgå till 100 000 euro per årsperiod.

▼B

3. Det stöd som avses i artikel 103a.1 i förordning (EG) nr 1234/2007 ska betalas ut

(a) i årliga eller halvårsvisa delbetalningar i slutet av varje års- eller halvårsperiod för genomförande av erkännandeplanen, eller

(b) i delbetalningar som täcker en del av en årsperiod om planen påbörjas under en årsperiod eller om erkännande ges enligt artikel 125b i förordning (EG) nr 1234/2007 innan en årsperiod har löpt ut. I sådana fall ska det högsta belopp som anges i punkt 2 i denna artikel sänkas proportionerligt.

Som grundval för beräkning av delbetalningarna får medlemsstaterna använda den salufördа produktionen för en annan period än den för vilken delbetalningen betalas, om så krävs i kontrollsyfte. Skillnaden mellan perioderna ska vara mindre än den faktiska perioden för delbetalningen.

4. Den växelkurs som ska tillämpas för de belopp som avses i punkterna 1 och 2 ska vara den senaste växelkurs som offentliggjorts av Europeiska centralbanken före den första dagen under den period för vilken stödet i fråga beviljas.

Artikel 44

Stöd till nödvändiga investeringar i samband med erkännandet

När det gäller investeringar i samband med genomförandet av de erkännandeplaner som avses i artikel 37 c i denna förordning för vilka stöd kan beviljas enligt artikel 103a.1 b i förordning (EG) nr 1234/2007 ska stöd beviljas i förhållande till den betydelse investeringarna har för de medlemmar som producerar de produkter för vilka producentgruppen har beviljats förhandserkännande.

▼B

Inget stöd från unionen ska beviljas för investeringar som kan snedvrida konkurrensen i förhållande till producentgruppens andra ekonomiska verksamheter.

▼M8

Investeringar får genomföras på producentgruppens producentmedlemmars enskilda jordbruksföretag och/eller anläggningar, på villkor att investeringarna bidrar till att uppfylla erkännandeplanens mål. Om en medlem lämnar producentgruppen ska medlemsstaterna säkerställa att investeringen eller dess restvärde, om amorteringsperioden ännu inte har löpt ut, återvinns.

▼B

Artikel 45

Ansökan om stöd

1. Varje producentgrupp ska lämna in en samlad ansökan om sådant stöd som avses i artikel 103a.1 a och b i förordning (EG) nr 1234/2007, inom tre månader efter utgången av varje årsperiod eller halvårsperiod enligt artikel 43.3 i den här förordningen. Värdet av den salufördа produktionen för den period för vilken stöd begärs ska deklareras i ansökan.

2. Ansökningar om stöd för halvårsperioder får endast lämnas in om erkännandeplanen är indelad i halvårsperioder enligt artikel 39.1. Alla stödansökningar ska åtföljas av en skriftlig förklaring från producentgruppen om att

(a) den iakttar och kommer att iaktta bestämmelserna i förordning (EG) nr 1234/2007 och denna förordning, och

(b) inte direkt eller indirekt tar emot, har tagit emot eller kommer att ta emot dubbelt unionsstöd eller nationellt stöd för insatser som genomförs enligt dess erkännandeplan som beviljas finansiering från unionen enligt denna förordning.

3. Medlemsstaterna ska fastställa en sista dag för utbetalning av stödet som inte i något fall får infalla senare än sex månader efter mottagandet av ansökan.

Artikel 46

Rätt till stöd

Medlemsstaterna ska utvärdera producentgruppernas rätt till stöd enligt denna förordning i syfte att fastställa att stödet är välmotiverat, med hänsyn till villkor och datum för eventuellt tidigare beviljande av offentliga stöd till de producentorganisationer eller producentgrupper som medlemmarna i producentgruppen i fråga kommer från, samt med hänsyn till eventuella förflyttningar av medlemmar mellan producentorganisationer och producentgrupper.

▼M8

Artikel 47

Finansiering från unionen

1. Om inte annat följer av punkt 4 i denna artikel ska unionens finansiering av stöd som avses i artikel 103a.1 a i förordning (EG) nr 1234/2007 uppgå till

▼M8

a) 75 % i de regioner som är stödberättigande inom ramen för konvergensmålet, och

b) 50 % i övriga regioner.

Medlemsstaten får betala sitt nationella stöd i form av ett schablonbelopp. Inga styrkande handlingar när det gäller hur stödet kommer att användas behöver bifogas stödansökan.

2. Unionens finansiering av det stöd som avses i artikel 103a.1 b i förordning (EG) nr 1234/2007, uttryckt som kapitalbidrag eller som kapitalbidragsekvivalent, får i förhållande till de stödberättigande investeringskostnaderna uppgå till högst

a) 50 % i de regioner som är stödberättigande inom ramen för konvergensmålet, och

b) 30 % i övriga regioner.

Berörda medlemsstater ska förbinda sig att bidra med minst 5 % av de stödberättigande investeringskostnaderna.

Mottagare av stöd till stödberättigande investeringskostnader ska betala minst

a) 25 % i de regioner som är stödberättigande inom ramen för konvergensmålet, och

b) 45 % i övriga regioner.

3. Om inte annat följer av punkt 4 i denna artikel ska unionens finansiering av stöd som avses i artikel 103a.1 b i förordning (EG) nr 1234/2007 fastställas för varje producentgrupp på grundval av den saluförda produktionens värde och ska omfattas av följande regler:

a) När det gäller producentgrupper i medlemsstater som anslöt sig till Europeiska unionen den 1 maj 2004 eller senare ska inget tak gälla under de första två årens genomförande av dessa staters erkännandeplaner, och ett tak på 70 %, 50 % och 20 % av den saluförda produktionens värde ska tillämpas under det tredje, fjärde respektive femte årets genomförande av erkännandeplanerna.

b) När det gäller producentgrupper i unionens yttersta randområden, som avses i artikel 349 i fördraget, eller på de mindre Egeiska öarna, som avses i artikel 1.2 i rådets förordning (EG) nr 1405/2006 ([1]), ska unionens finansiering begränsas till högst 25 %, 20 %, 15 %, 10 % och 5 % av den saluförda produktionens värde under det första, andra, tredje, fjärde respektive femte årets genomförande av erkännandeplanerna.

4. De totala utgifterna för unionens finansiering av stöd som avses i artikel 103a i förordning (EG) nr 1234/2007 får inte överstiga 10 000 000 euro per kalenderår.

På grundval av de meddelanden som avses i artikel 38.4 ska kommissionen fastställa tilldelningskoefficienter, och på grundval av dessa koefficienter fastställa unionens totala tillgängliga finansiering per medlemsstat och år. Om det totala beloppet till följd av de meddelanden som avses i artikel 38.4 för något år inte överstiger det högsta beloppet för unionens finansiering ska tilldelningskoefficienten fastställas till 100 %.

([1]) EUT L 265, 26.9.2006, s. 1.

▼M8

Unionens finansiering ska beviljas i enlighet med den tilldelningskoefficient som avses i andra stycket. Finansiering från unionen ska inte beviljas för erkännandeplaner som inte har meddelats i enlighet med artikel 38.4.

Den växelkurs som ska tillämpas för unionens finansiering per medlemsstat ska vara den som senast offentliggjorts av Europeiska centralbanken före den dag som avses i artikel 38.4.

▼B

Artikel 48

Samgåenden

1. Stöd enligt artikel 103a.1 i förordning (EG) nr 1234/2007 får ges, eller fortsätta att ges, till producentgrupper som beviljats förhandserkännande och som bildats genom samgående mellan två eller flera producentgrupper som beviljats förhandserkännande.

2. Vid beräkningen av stödbelopp som ska betalas ut enligt punkt 1 ska den producentgrupp som uppstått genom samgåendet ersätta de samgående grupperna.

3. Om två eller flera producentgrupper går samman ska den nya juridiska personen överta de rättigheter och skyldigheter som innehades av den producentgrupp som först beviljades förhandserkännande.

4. Om en producentgrupp som har beviljats förhandserkännande går samman med en erkänd producentorganisation ska den juridiska person som bildas inte längre kunna komma i fråga för förhandserkännande som producentgrupp eller ha rätt till det stöd som avses i artikel 103a.1 i förordning (EG) nr 1234/2007. Den juridiska person som bildas ska fortsättningsvis behandlas som en erkänd producentorganisation om den respekterar gällande villkor. Om så krävs ska producentorganisationen begära en ändring av sitt verksamhetsprogram, varvid artikel 29 ska gälla i tillämpliga delar.

Insatser som producentgrupper genomför före ett sådant samgående ska dock fortsätta att vara stödberättigande enligt villkoren i erkännandeplanen.

Artikel 49

Konsekvenser av erkännande

1. Det stöd som avses i artikel 103a.1 i förordning (EG) nr 1234/2007 ska upphöra så snart erkännande har getts.

2. Om ett verksamhetsprogram lämnas in enligt denna förordning ska den berörda medlemsstaten säkerställa att det inte föreligger någon dubbel finansiering av de åtgärder som anges i erkännandeplanen.

3. Investeringar som berättigar till stöd eller de kostnader som avses i artikel 103a.1 b i förordning (EG) nr 1234/2007 får föras över till verksamhetsprogrammen om de uppfyller villkoren i den här förordningen.

4. Medlemsstaterna ska fastställa den period räknat från genomförandet av erkännandeplanen, inom vilken producentgruppen måste erkännas som producentorganisation. Denna period får uppgå till högst fyra månader.

▼B

KAPITEL II

Driftsfonder och verksamhetsprogram

Avsnitt 1

Värdet av saluförd produktion

Artikel 50

Beräkningsgrund

1. Värdet av en producentorganisations saluförda produktion ska beräknas på grundval av producentorganisationens och dess producentmedlemmars egen produktion av den frukt och de grönsaker för vilka producentorganisationen är erkänd. I den saluförda produktionens värde får ingå sådan frukt och sådana grönsaker som inte behöver uppfylla handelsnormerna, i de fall sådana normer inte är tillämpliga i enlighet med artikel 4.

2. Värdet av den saluförda produktionen ska omfatta de produkter som produceras av medlemmar som utträder ur eller ansluter sig till producentorganisationen. Medlemsstaterna ska fastställa villkor för att undvika dubbelräkning.

3. Värdet av den saluförda produktionen ska inte inkludera värdet av bearbetade frukter och grönsaker eller värdet av andra produkter som inte tillhör frukt- och grönsakssektorn.

Värdet av den saluförda produktionen av frukt och grönsaker avsedda för bearbetning, som har förädlats till någon av de bearbetade frukt- och grönsaksprodukter som anges i del X i bilaga I till förordning (EG) nr 1234/2007 eller någon annan bearbetad produkt enligt denna artikel och som beskrivs i bilaga VI till denna förordning, av antingen en producentorganisation, en sammanslutning av producentorganisationer eller dessas producentmedlemmar, eller dotterbolag enligt punkt 9 i denna artikel, antingen av dem själva eller på entreprenad, ska emellertid beräknas med hjälp av ett procentuellt schablonvärde av det fakturerade värdet för dessa bearbetade produkter. Följande schablonbelopp ska användas:

(a) 53 % för frukt- och bärsaft.

(b) 73 % för koncentrerad saft.

(c) 77 % för tomatkoncentrat.

(d) 62 % för frysta frukter, bär och grönsaker.

(e) 48 % för konserverade frukter och bär och konserverade grönsaker.

(f) 70 % för konserverad svamp på burk av släktet Agaricus.

(g) 81% för frukter och bär tillfälligt konserverade i saltvatten.

(h) 81 % för torkade frukter och bär.

(i) 27 % för andra bearbetade frukter, bär och grönsaker.

(j) 12 % för bearbetade kryddörter.

(k) 41 % för paprikapulver.

▼B

4. Medlemsstaterna får tillåta att producentorganisationerna räknar med värdet av biprodukter i värdet av den salufördа produktionen.

5. Värdet av återtag från marknaden som avyttras enligt artikel 103d.4 i förordning (EG) nr 1234/2007, beräknat med det genomsnittliga pris för vilket dessa produkter salufördes av producentorganisationen under föregående referensperiod, ska ingå i värdet av den salufördа produktionen.

6. Endast den del av producentorganisationens eller dess producentmedlemmars produktion som saluförs av producentorganisationen själv ska räknas med i värdet av den salufördа produktionen. Den produktion som producerats av producentmedlemmar i producentorganisationen och som saluförts av en annan producentorganisation som utsetts av den egna organisationen i enlighet med artikel 125a.2 b och c i förordning (EG) nr 1234/2007 ska räknas med i värdet av den andra producentorganisationens salufördа produktion.

7. Den salufördа produktionen av frukt och grönsaker ska faktureras ”fritt producentorganisation” i tillämpliga fall, som produkter enligt del IX i bilaga I till förordning (EG) nr 1234/2007 och som är beredda och förpackade, exklusive följande:

(a) moms,

(b) interna transportkostnader när avståndet är stort mellan producentorganisationens centraliserade insamlings- eller förpackningsställen och dess distributionsställe. Medlemsstaterna ska fastställa vilka avdrag som ska göras från det fakturerade värdet för produkter som fakturerats under olika stadier av leverans eller transport och ska i sina nationella strategier vederbörligen motivera vad som ska betraktas som ett signifikant avstånd.

8. Värdet av den salufördа produktionen får även beräknas ”fritt sammanslutningen av producentorganisationer” på de villkor som anges i punkt 7.

9. Värdet av den salufördа produktionen får även beräknas ”fritt dotterbolag” på de villkor som anges i punkt 7, förutsatt att minst 90 % av kapitalet i dotterbolaget innehas

(a) av en eller flera producentorganisationer eller sammanslutningar av producentorganisationer, och/eller

(b) med förbehåll för medlemsstatens godkännande, av producentmedlemmar i producentorganisationerna eller sammanslutningarna av producentorganisationer, om detta bidrar till att nå de mål som anges i artikel 122 första stycket led c och 125b.1 a i förordning (EG) nr 1234/2007.

10. Vid utläggning på entreprenad ska värdet av den salufördа produktionen beräknas ”fritt producentorganisationen” och i värdet ska ingå det ekonomiska mervärdet för den verksamhet som producentorganisationen lagt ut på entreprenad hos sina medlemmar, tredje part eller ett annat dotterbolag än det som avses i punkt 9.

▼B

11. Om produktionen minskar på grund av väderförhållanden, växt- eller djursjukdomar eller skadedjursangrepp får värdet av den salufördа produktionen även omfatta ersättning som, till följd av dessa händelser, erhållits från en skördeförsäkring som omfattas av kapitel III avsnitt 6 eller genom någon likvärdig ordning som förvaltas av producentorganisationen.

Artikel 51

Referensperiod

1. Det årliga stödtak som avses i artikel 103d.2 i förordning (EG) nr 1234/2007 ska varje år beräknas utifrån värdet av den salufördа produktionen under en referensperiod på tolv månader som ska fastställas av medlemsstaterna.

2. Medlemsstaterna ska fastställa referensperioder för varje producentorganisation på grundval av

(a) en tolvmånadersperiod, som börjar tidigast den 1 januari tre år före det år för vilket stöd begärs och senast avslutas den 31 december det år som föregår det år för vilket stöd begärs, eller

(b) genomsnittsvärdet för tre på varandra följande tolvmånadersperioder, som börjar tidigast den 1 januari fem år före det år för vilket stöd begärs och senast avslutas den 31 december det år som föregår det år för vilket stöd begärs.

3. Tolvmånadersperioden ska vara den berörda producentorganisationens räkenskapsår.

Den metod som används för att fastställa referensperiod får inte ändras under ett verksamhetsprogram, utom i välmotiverade fall.

4. Om en produkt har sjunkit i värde med minst 35 % på grund av faktorer som står utanför producentorganisationens kontroll och ansvarsområde, ska värdet av den salufördа produktionen av produkten ifråga anses vara minst 65 % av dess värde under den föregående referensperioden.

Producentorganisationen ska redovisa de skäl som anges i första stycket till den berörda medlemsstatens behöriga myndigheter.

5. När nyligen erkända producentorganisationer har otillräckliga historiska uppgifter om den salufördа produktionen för tillämpningen av punkt 2 får värdet av den salufördа produktionen betraktas som värdet av den avsättningsbara produktionen och som producentorganisationen tillhandahåller för att bli erkänd.

Första stycket ska i tillämpliga delar tillämpas på nya medlemmar av en producentorganisation som går med i en producentorganisation för första gången.

6. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att samla in uppgifter om värdet av den salufördа produktionen från de producentorganisationer som inte har lagt fram något verksamhetsprogram.

▼B

7. Med avvikelse från punkterna 1–6 ska värdet av den salufördа produktionen under referensperioden vara lika med det värde som beräknats enligt den lagstiftning som gällde under samma referensperiod.

För verksamhetsprogram som godkänts senast den 20 januari 2010 ska värdet av den salufördа produktionen för åren till och med 2007 beräknas utifrån gällande lagstiftning under referensperioden, medan värdet av den salufördа produktionen för åren från och med 2008 ska beräknas utifrån gällande lagstiftning år 2008.

För verksamhetsprogram som godkänts efter den 20 januari 2010 ska värdet av den salufördа produktionen för åren från och med 2008 beräknas utifrån gällande lagstiftning vid den tidpunkt då verksamhetsprogrammet godkändes.

Avsnitt 2

Driftsfonder

Artikel 52

Förvaltning

Medlemsstaterna ska säkerställa att driftsfonderna förvaltas på ett sådant sätt att det är möjligt för externa revisorer att årligen identifiera, kontrollera och certifiera fondernas utgifter och intäkter.

Artikel 53

Finansiering av driftsfonder

1. De ekonomiska bidragen till den driftsfond som avses i artikel 103b.1 i förordning (EG) nr 1234/2007 ska fastställas av producentorganisationen.

2. Samtliga producenter ska ha möjlighet att utnyttja driftsfonden och samtliga producenter ska ha möjlighet att demokratiskt delta i beslut som rör användningen av producentorganisationens driftsfond och de ekonomiska bidragen till denna.

Artikel 54

Meddelande om preliminärt belopp

1. Producentorganisationerna ska senast den 15 september meddela sin medlemsstat de preliminära beloppen för unionens, producentorganisationens och dess medlemmars bidrag till driftsfonden för det påföljande året tillsammans med verksamhetsprogrammen eller ansökningar om godkännande av ändringar av dessa.

Medlemsstaterna får fastställa ett senare datum än den 15 september.

2. Beräkningen av den uppskattade storleken på driftsfonden ska baseras på verksamhetsprogrammen och värdet av den salufördа produktionen. Beräkningen ska delas upp i utgifter för åtgärder inom krisförebyggande och krishantering samt för övriga åtgärder.

▼B

Avsnitt 3

Verksamhetsprogram

Artikel 55

Nationell strategi

1. Den nationella strategins övergripande struktur och innehåll, som avses i artikel 103f.2 i förordning (EG) nr 1234/2007, ska upprättas i enlighet med riktlinjerna i bilaga VII. Den kan bestå av regionala delar.

Alla beslut som fattats och bestämmelser som antagits av medlemsstaterna i enlighet med denna avdelning och förordning (EG) nr 1234/2007 del II avdelning II kapitel II avsnitten I och Ia ska införlivas med den nationella strategin.

2. Den nationella strategin, inklusive införlivandet av de nationella villkor som avses i artikel 103f.1 i förordning (EG) nr 1234/2007, ska fastställas innan förslagen till verksamhetsprogram lämnas in ett visst år. De nationella villkoren ska införlivas efter att ha förelagts kommissionen och, i tillämpliga fall, ändrats i enlighet med artikel 103f.1 andra stycket i förordning (EG) nr 1234/2007.

3. En analys av utgångsläget ska ingå i förfarandet för att upprätta den nationella strategin och utföras på medlemsstatens ansvar. Denna analys ska kartlägga och bedöma de behov som ska tillgodoses, rangordna prioriterade behov, definiera de mål som ska uppnås genom verksamhetsprogrammen för att tillgodose dessa prioriterade behov, ange förväntade resultat och kvantifierade mål i förhållande till utgångsläget, samt fastställa de mest lämpade instrumenten och insatserna för att uppnå dessa mål.

4. Medlemsstaterna ska även övervaka och utvärdera den nationella strategin och dess genomförande genom verksamhetsprogrammen.

Den nationella strategin får ändras, särskilt med hänsyn till vad som framkommer under övervakningen och utvärderingen. Sådana ändringar ska göras innan förslagen till verksamhetsprogram lämnas in ett visst år.

5. Medlemsstaterna ska i den nationella strategin fastställa en övre gräns för hur stor procentuell andel av fonden som får spenderas på en enskild åtgärd och/eller insats och/eller utgift för att säkerställa att det råder lämplig balans mellan olika åtgärder.

Artikel 56

Nationella villkor för miljöinsatser

1. Utöver det förslag som ska lämnas in enligt artikel 103f.1 andra stycket i förordning (EG) nr 1234/2007 ska medlemsstaterna även underrätta kommissionen om eventuella ändringar av de nationella villkoren som ska omfattas av förfarandet i samma stycke. Kommissionen ska på det sätt som den finner lämpligt göra de nationella villkoren tillgängliga för andra medlemsstater.

▼B

2. De nationella villkoren ska i ett särskilt avsnitt innehålla de allmänna krav på komplementaritet, konsekvens och förenlighet som de miljöinsatser som väljs ut inom ett verksamhetsprogram ska uppfylla i enlighet med artikel 103f.1 första stycket andra meningen i förordning (EG) nr 1234/2007. Kommissionen ska tillhandahålla medlemsstaterna en förlaga till avsnittet ifråga.

De nationella villkoren ska också omfatta en icke uttömmande förteckning över miljöinsatser och de villkor som gäller för dem i medlemsstaten vid tillämpning av artikel 103c.3 i förordning (EG) nr 1234/2007. För varje miljöinsats ska det i de nationella villkoren anges

(a) motivering för insatsen på grundval av dess miljöpåverkan, och

(b) det eller de specifika åtaganden som insatsen innebär.

3. Miljöinsatser som är snarlika de miljöåtaganden inom jordbruket som får stöd inom ramen för ett program för landsbygdsutveckling ska ha samma varaktighet som de åtagandena. Om miljöåtagandenas varaktighet är längre än det ursprungliga verksamhetsprogrammet ska miljöinsatserna ifråga tas med i nästa verksamhetsprogram. I välmotiverade fall får emellertid medlemsstaterna besluta om kortare varaktighet för miljöinsatser och även om avslutande av dem, särskilt på grundval av resultaten av den utvärdering efter halva tiden som avses i artikel 126.3 i denna förordning.

I de nationella villkoren ska ingå uppgifter om varaktigheten för de insatser som avses i första stycket och, i tillämpliga fall, om skyldigheten att låta insatsen fortsätta i nästa verksamhetsprogram.

Artikel 57

Kompletterande regler i medlemsstaterna

Medlemsstaterna får anta kompletterande regler till förordning (EG) nr 1234/2007 och den här förordningen när det gäller stödberättigande åtgärder, insatser eller utgifter inom verksamhetsprogrammen.

Artikel 58

Förhållande till programmen för landsbygdsutveckling

1. Med förbehåll för punkt 2 får stöd inom medlemsstaternas program för landsbygdsutveckling eller program som godkänts enligt rådets förordning (EG) nr 1698/2005 ([1]) inte beviljas för insatser som omfattas av åtgärderna i denna förordning,

2. Om stöd enligt artikel 5.6 i förordning (EG) nr 1698/2005 undantagsvis har beviljats för åtgärder som skulle kunna vara stödberättigande enligt den här förordningen ska medlemsstaterna säkerställa att varje stödmottagare endast kan få stöd för en viss insats från ett system.

([1]) EUT L 277, 21.10.2005, s. 1.

▼B

Medlemsstaterna ska därför, när de tar med åtgärder som innehåller sådana undantag i sina landsbygdsutvecklingsprogram, säkerställa att det i den nationella strategi som avses i artikel 55 i den här förordningen anges kriterier och administrativa regler som de kommer att tillämpa inom programmen för landsbygdsutveckling.

3. I tillämpliga fall och utan att det påverkar bestämmelserna i artiklarna 103a.3, 103d.1, 103d.3 och 103e i förordning (EG) nr 1234/2007 och i artikel 47 i denna förordning, ska stödnivån för åtgärder som omfattas av denna förordning inte överstiga den stödnivå som gäller för åtgärder inom landsbygdsutvecklingsprogrammen.

4. Stöd till miljöinsatser som inte avser förvärv av anläggningstillgångar ska begränsas till de maximibelopp som i bilaga I till förordning (EG) nr 1698/2005 fastställs för betalningar för miljöåtgärder inom jordbruket. I undantagsfall får dessa belopp ökas med hänsyn till särskilda omständigheter, vilket ska motiveras i den nationella strategi som avses i artikel 55 i denna förordning och i producentorganisationernas verksamhetsprogram. Beloppen för miljöinsatser får också ökas för åtgärder som inriktas på de prioriteringar som anges i artikel 16a i förordning (EG) nr 1698/2005.

5. Punkt 4 ska inte vara tillämplig på miljöinsatser som inte är direkt eller indirekt knutna till ett särskilt jordbruksskifte.

Artikel 59

Verksamhetsprogrammens innehåll

I ett verksamhetsprogram ska följande ingå:

(a) En beskrivning av utgångsläget, i tillämpliga fall baserad på de gemensamma utgångsindikatorer som anges i bilaga VIII.

(b) Programmets mål, inbegripet möjligheterna att utveckla produktion och avsättning, en förklaring av hur programmet bidrar till den nationella strategin och en försäkran om att programmet överensstämmer med den nationella strategin, bland annat när det gäller balansen mellan olika insatser. Målbeskrivningen ska omfatta de mål som anges i den nationella strategin och innehålla mätbara mål för att underlätta övervakningen av hur genomförandet av programmet fortlöper.

(c) En detaljerad beskrivning av de åtgärder, inbegripet åtgärder inom krisförebyggande och krishantering samt enskilda insatser, som ska vidtas och de medel som ska användas för att uppnå dessa mål under varje år som programmet genomförs. I beskrivningen ska det anges i vilken utsträckning de olika föreslagna åtgärderna

(i) kompletterar och är förenliga med andra åtgärder, inklusive åtgärder som finansieras eller berättigar till stöd ur andra unionsfonder, särskilt stöd för landsbygdens utveckling. I tillämpliga fall ska även åtgärder som genomförts inom tidigare verksamhetsprogram särskilt anges,

(ii) inte medför någon risk för dubbel finansiering från unionsfonder.

▼B

(d) Programmets varaktighet.

(e) Finansiella aspekter, närmare bestämt

(i) beräkningssätt och nivå på ekonomiska bidrag,

(ii) finansieringsförfarandet för driftsfonden,

(iii) nödvändig information för att motivera olika avgiftsnivåer, och

(iv) budget och tidsplan för åtgärderna under varje år som programmet genomförs.

Artikel 60

Stödberättigande insatser inom ramen för verksamhetsprogram

1. Verksamhetsprogrammen får inte omfatta insatser eller utgifter som avses i förteckningen i bilaga IX.

2. De stödberättigande utgifterna inom verksamhetsprogrammet får inte överstiga de faktiska kostnaderna. Medlemsstaterna får dock fastställa schablonbelopp i förväg och på ett välmotiverat sätt i följande fall:

(a) Om det hänvisas till sådana schablonbelopp i bilaga IX.

(b) För extra externa transportkostnader per kilometer, jämfört med kostnaderna för lastbilstransport då man använder sig av järnvägs- eller fartygstransport för att skydda miljön.

(c) För extra kostnader och inkomstbortfall till följd av miljöinsatser, beräknat enligt artikel 53.2 i kommissionens förordning (EG) nr 1974/2006 ([1]).

Medlemsstaterna ska se över dessa belopp minst en gång vart femte år.

3. För att en insats ska vara stödberättigande, ska över 50 % av värdet av de berörda produkterna avse produkter för vilka producentorganisationen är erkänd. För att få medräknas i dessa 50 % ska produkterna komma från producentorganisationens medlemmar eller från producentmedlemmar i en annan producentorganisation eller sammanslutning av producentorganisationer. Artikel 50 ska i tillämpliga delar tillämpas på beräkningen av värdet.

4. Följande regler ska gälla för miljöinsatser:

(a) Olika miljöinsatser får kombineras, under förutsättning att de är inbördes förenliga och kompletterar varandra. När miljöinsatser kombineras ska stödet beräknas med hänsyn till bortfall av specifika inkomster och till extra kostnader.

([1]) EUT L 368, 23.12.2006, s. 15.

▼B

(b) Åtaganden om att begränsa användning av gödningsmedel, växtskyddsprodukter eller andra insatsvaror ska godkännas endast om dessa begränsningar kan bedömas på ett sätt som ger rimliga försäkringar om att åtagandena respekteras.

▼M12

_____

_____

▼B

5. Investeringar, även sådana som görs med leasingavtal, med en avbetalningsperiod som är längre än verksamhetsprogrammet, särskilt i fall där avskrivningsperioden är längre än fem år, kan föras över till ett efterföljande verksamhetsprogram om detta är välmotiverat ur ekonomisk synvinkel.

Om investeringarna ersätts ska det resterande värdet av den ersatta investeringen

(a) läggas till producentorganisationens driftsfond, eller

(b) dras av från kostnaden för ersättningsinvesteringen.

6. Investeringar eller insatser får genomföras på producentorganisationens och/eller sammanslutningen av producentorganisationers producentmedlemmars enskilda gårdar och/eller anläggningar, inbegripet fall då insatserna läggs ut på entreprenad hos producentorganisationens eller sammanslutningen av producentorganisationers medlemmar, på villkor att insatserna bidrar till att uppfylla verksamhetsprogrammets mål. Om en producentmedlem lämnar producentorganisationen, ska medlemsstaterna säkerställa att investeringen eller dess restvärde återvinns. I välmotiverade fall får medlemsstaterna emellertid föreskriva att producentorganisationen inte ska behöva återvinna investeringen eller dess restvärde.

7. Investeringar och insatser som avser omvandling av frukt och grönsaker till bearbetade frukter och grönsaker kan komma ifråga för stöd om investeringarna och insatserna är förenliga med de mål som avses i artikel 103c.1 i förordning (EG) nr 1234/2007 samt i artikel 122 första stycket led c i samma förordning, på villkor att investeringarna och insatserna angivits i den nationella strategi som avses i artikel 103f.2 i förordning (EG) nr 1234/2007.

Artikel 61

Dokument som ska bifogas

Verksamhetsprogram ska särskilt åtföljas av följande:

(a) Handlingar som styrker att en driftsfond har inrättats.

(b) Ett skriftligt åtagande från producentorganisationen om att den kommer att iaktta bestämmelserna i förordning (EG) nr 1234/2007 och i den här förordningen.

▼B

(c) En skriftlig försäkran från producentorganisationen om att den inte, vare sig direkt eller indirekt, har tagit emot eller kommer att ta emot annat stöd från unionen eller nationellt stöd för de insatser som berättigar till stöd enligt denna förordning.

Artikel 62

Verksamhetsprogram för sammanslutningar av producentorganisationer

1. En medlemsstat får tillåta att en sammanslutning av producentorganisationer lämnar in ett eget helt eller partiellt verksamhetsprogram med insatser som minst två av de producentorganisationer som ingår i sammanslutningen har fastställt men inte genomfört inom sina verksamhetsprogram.

2. Verksamhetsprogrammen för sammanslutningar av producentorganisationer ska bedömas tillsammans med verksamhetsprogrammen för de producentorganisationer som ingår i sammanslutningen, även vad gäller de syften och begränsningar som anges i artikel 103c i förordning (EG) nr 1234/2007.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att

(a) insatserna helt och hållet finansieras med bidrag från medlemmar i sammanslutningar av producentorganisationer som själva är producentorganisationer, och att bidragen tas ur dessa producentorganisationers driftsfonder. Insatserna kan dock, till ett belopp som ska vara proportionellt i förhållande till bidraget från de anslutna producentorganisationerna, finansieras av sådana producentmedlemmar i sammanslutningar av producentorganisationer som inte är erkända producentorganisationer enligt artikel 34.

(b) insatserna och motsvarande finansiella bidrag förtecknas i varje ansluten producentorganisations verksamhetsprogram,

(c) det inte föreligger någon risk för dubbla stöd.

4. Artiklarna 58, 59 och 60, artikel 61 b och c och artiklarna 63–67 ska i tillämpliga delar gälla för verksamhetsprogram för sammanslutningar av producentorganisationer. Kravet på balans mellan olika insatser enligt artikel 59 b ska emellertid inte gälla för partiella verksamhetsprogram för sammanslutningar av producentorganisationer.

Artikel 63

Tidsfrist för inlämnande

1. Producentorganisationen ska lämna in sitt verksamhetsprogram för godkännande till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där producentorganisationen har sitt säte senast den 15 september året före det år då programmet ska genomföras. Medlemsstaterna får emellertid senarelägga detta datum.

2. När en juridisk person eller en klart definierad del av en juridisk person, däribland en producentgrupp, lämnar in en ansökan om att bli erkänd som producentorganisation får den samtidigt lämna in sitt verksamhetsprogram enligt punkt 1 för godkännande. Verksamhetsprogrammet får bara godkännas om producentgruppen har erkänts senast den dag som anges i artikel 64.2.

▼B

Artikel 64

Beslut

1. Medlemsstatens behöriga myndighet ska antingen

(a) godkänna belopp för driftsfonder och verksamhetsprogram som uppfyller kraven i förordning (EG) nr 1234/2007 och kraven i detta kapitel,

(b) godkänna verksamhetsprogrammen på villkor att producentorganisationen godtar vissa ändringar, eller

(c) ge avslag för verksamhetsprogrammen eller delar av programmen.

2. Medlemsstatens behöriga myndighet ska fatta beslut om verksamhetsprogram och driftsfonder senast den 15 december det år då de lämnas in.

Medlemsstaterna ska senast den 15 december informera producentorganisationerna om de beslut som fattats.

I välmotiverade fall får medlemsstatens behöriga myndighet emellertid fatta beslut om verksamhetsprogram och driftsfonder senast den 20 januari året efter det år då de lämnades in. I beslutet om godkännande får det föreskrivas att utgifterna ska vara stödberättigande från och med den 1 januari året efter det år då de lämnades in.

Artikel 65

Ändringar av verksamhetsprogram för påföljande år

1. Producentorganisationerna får senast den 15 september begära ändringar av verksamhetsprogram, inbegripet vad gäller deras varaktighet, som ska gälla från och med den 1 januari det påföljande året.

Medlemsstaterna får emellertid senarelägga datumet för inlämnande av ansökningar.

2. Ansökan om ändringar ska åtföljas av handlingar i vilka det anges skäl för ändringarna, vilken typ av ändringar det rör sig om och vad de har för effekter.

3. Medlemsstatens behöriga myndighet ska fatta beslut om ansökningar om ändring av verksamhetsprogram senast den 15 december det år då ansökan lämnas in.

I välmotiverade fall får medlemsstatens behöriga myndighet emellertid fatta beslut om ändring av verksamhetsprogram senast den 20 januari året efter det år då ansökan lämnades in. I beslutet om godkännande får det föreskrivas att utgifterna ska vara bidragsberättigande från och med den 1 januari det år som följer på ansökan.

Artikel 66

Ändringar av verksamhetsprogram under innevarande år

1. Medlemsstaterna får, på villkor som de själva ska fastställa, tillåta ändringar av verksamhetsprogram under innevarande år.

▼B

2. Medlemsstatens behöriga myndighet ska fatta beslut om de ansökningar om ändring av verksamhetsprogram som lämnats in enligt punkt 1 senast den 20 januari året efter det år vilket ansökan om ändringar avser.

3. Medlemsstatens behöriga myndighet får tillåta att producentorganisationerna under innevarande år

(a) enbart genomför verksamhetsprogrammet till viss del,

(b) ändrar verksamhetsprogrammets innehåll,

(c) ökar beloppet för driftsfonden med högst 25 % eller minskar det med en procentsats som medlemsstaterna själva ska fastställa av det belopp som ursprungligen godkändes, under förutsättning att de allmänna mål som fastställts för verksamhetsprogrammet upprätthålls. Medlemsstaterna får höja denna procentsats då producentorganisationer går samman enligt artikel 29.1,

(d) ökar det nationella ekonomiska bidraget till driftsfonden vid tillämpning av artikel 93.

4. Medlemsstaterna ska fastställa på vilka villkor verksamhetsprogrammen får ändras under innevarande år utan förhandsgodkännande från medlemsstatens behöriga myndighet. Sådana ändringar kan bara komma i fråga för stöd om producentorganisationerna utan dröjsmål meddelar de behöriga myndigheterna därom.

Artikel 67

Verksamhetsprogrammens utformning

1. Verksamhetsprogrammen ska genomföras under ettårsperioder som löper från den 1 januari till den 31 december.

2. Ett verksamhetsprogram som godkänns senast den 15 december ska genomföras med början den 1 januari det påföljande året.

Genomförandet av program som godkänns efter den 15 december ska skjutas upp ett år.

Genom undantag från första och andra stycket i denna punkt ska ett verksamhetsprogram som godkänns i enlighet med artikel 64.2 tredje stycket eller artikel 65.3 andra stycket genomföras med början senast den 31 januari det år som följer på godkännandet.

Avsnitt 4

Stöd

Artikel 68

Godkänt stödbelopp

1. Medlemsstaterna ska senast den 15 december året före det år för vilket stöd begärs informera producentorganisationerna och sammanslutningarna av producentorganisationer om det godkända stödbeloppet i enlighet med artikel 103g.3 i förordning (EG) nr 1234/2007.

2. Vid tillämpning av artikel 64.2 tredje stycket eller artikel 65.3 andra stycket ska medlemsstaterna meddela det godkända stödbeloppet senast den 20 januari det år för vilket stödet begärs.

▼B

Artikel 69

Stödansökningar

1. Producentorganisationerna ska lämna in sina ansökningar om stöd eller om utbetalning av restbeloppet till den behöriga myndigheten i medlemsstaten för varje verksamhetsprogram för vilket stöd begärs, senast den 15 februari året efter det år för vilket stöd begärs.

2. Ansökningarna ska åtföljas av styrkande handlingar som visar följande:

(a) Det stöd som begärs.

(b) Värdet av den salufördа produktionen.

(c) De ekonomiska bidrag som erläggs av medlemmarna och de som erläggs av producentorganisationen.

(d) De utgifter som uppkommer med anledning av verksamhetsprogrammet.

(e) Utgifter för krisförebyggande och krishantering, uppdelade på insatser.

(f) Den andel av driftsfonden som använts för krisförebyggande och krishantering, uppdelad på insatser.

(g) Uppgifter som styrker att artikel 103c.2, artikel 103c.3 första stycket och artikel 103d i förordning (EG) nr 1234/2007 efterlevs.

(h) En skriftlig försäkran från producentorganisationen om att den inte har mottagit annat stöd från unionen eller nationellt stöd för de åtgärder och/eller den verksamhet som berättigar till stöd enligt denna förordning.

(i) Vid ansökningar om utbetalning av ett schablonbelopp enligt artikel 60.2, bevis för att den berörda insatsen har genomförts.

3. Ansökningarna får omfatta utgifter som planerats men inte uppstått, om det kan bevisas

(a) att åtgärderna, av skäl som står utanför den berörda producentorganisationens kontroll, inte har kunnat genomföras senast den 31 december under det år då verksamhetsprogrammet genomfördes,

(b) att åtgärderna kan genomföras senast den 30 april året efter det år för vilket stöd begärs, och

(c) att motsvarande belopp i form av bidrag från producentorganisationen fortfarande finns att tillgå i driftsfonden.

Stödet ska betalas ut och den säkerhet som ställts i enlighet med artikel 71.3 ska frisläppas endast under förutsättning att det, senast den 30 april året efter det år för vilket utgifterna hade planerats, kan bevisas att de planerade utgifter som avses i led b i första stycket har genomförts och att stödberättigandet kan styrkas.

4. Om ansökningar lämnas in efter det datum som anges i punkt 1 ska stödet sänkas med 1 % för varje dags försening.

I välmotiverade undantagsfall får medlemsstatens behöriga myndighet godkänna ansökningar efter det datum som anges i punkt 1, om erforderliga kontroller har genomförts och tidsfristen för betalning enligt artikel 70 har beaktats.

▼B

5. Sammanslutningar av producentorganisationer får lämna in en stödansökan enligt punkt 1 i sina medlemmars namn och på deras vägnar, under förutsättning att de medlemmarna är producentorganisationer och att de styrkande handlingar som krävs enligt punkt 2 lämnas in för varje medlem. Producentorganisationerna ska vara slutmottagarna av stödet.

Artikel 70

Utbetalning av stödet

Medlemsstaterna ska betala ut stödet senast den 15 oktober året efter det att programmet har genomförts.

Artikel 71

Förskottsbetalning

1. Medlemsstaterna får tillåta producentorganisationer att ansöka om förskottsbetalning för den del av stödet som motsvarar de förutsebara utgifterna för verksamhetsprogrammet under den tre- eller fyramånadersperiod som börjar den månad då ansökan om förskottsbetalning lämnas in.

2. Ansökningar om förskott ska inlämnas på det sätt som medlemsstaterna beslutar, antingen var tredje månad i januari, april, juli och oktober eller var fjärde månad i januari, maj och september.

De samlade förskottsbetalningarna för ett visst år får inte överstiga 80 % av det stödbelopp som ursprungligen godkändes för verksamhetsprogrammet.

3. Förskott ska betalas under förutsättning att det ställs en säkerhet motsvarande 110 % av förskottet i enlighet med kommissionens förordning (EEG) nr 2220/85 ([1]).

Medlemsstaterna ska fastställa villkor för att säkerställa att ekonomiska bidrag till driftsfonderna har tagits ut i form av avgifter i enlighet med artiklarna 52 och 53 i den här förordningen och att tidigare förskottsbetalningar och motsvarande bidrag från producentorganisationen verkligen har använts.

4. Ansökningar om frisläppande av säkerheter kan lämnas in under det innevarande programåret och ska styrkas med relevanta handlingar, som fakturor och betalningsbevis.

Säkerheterna får frisläppas med upp till 80 % av förskottsbeloppet.

5. Det primära kravet enligt artikel 20.2 i förordning (EEG) nr 2220/85 är att de åtgärder som anges i verksamhetsprogrammet genomförs, med iakttagande av de åtaganden som anges i artikel 61 b och c i den här förordningen.

Om det primära kravet inte iakttas eller vid allvarlig underlåtelse att uppfylla åtagandena enligt artikel 61 b och c ska säkerheten vara förverkad utan att det påverkar andra påföljder som ska fastställas enligt kapitel V avsnitt 3.

Om andra krav inte iakttas ska säkerheten förverkas i förhållande till hur allvarlig den konstaterade oegentligheten är.

([1]) EGT L 205, 3.8.1985, s. 5.

▼B

6. Medlemsstaterna får fastställa minimibelopp och tidsfrister för förskottsbetalningar.

Artikel 72

Delbetalningar

Medlemsstaterna får tillåta producentorganisationerna att ansöka om utbetalning av en del av stödet som motsvarar de belopp som redan använts för verksamhetsprogrammet.

Ansökningar får lämnas in vid valfri tidpunkt men inte mer än tre gånger under ett och samma år. De ska styrkas med relevanta handlingar, som fakturor och betalningsbevis.

Utbetalningarna till följd av ansökningar om delbetalning får inte överstiga 80 % av den del av stödet som motsvarar de belopp som redan använts för verksamhetsprogrammet under den berörda perioden. Medlemsstaterna får fastställa minimibelopp för delbetalningarna och tidsfrister för ansökningarna.

KAPITEL III

Åtgärder inom krisförebyggande och krishantering

Avsnitt 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 73

Urval av åtgärder inom krisförebyggande och krishantering

Medlemsstaterna får föreskriva att en eller flera av de åtgärder som anges i artikel 103c.2 i förordning (EG) nr 1234/2007 inte ska gälla på deras territorier.

Artikel 74

Lån för att finansiera åtgärder inom krisförebyggande och krishantering

Lån som tas för att finansiera åtgärder inom krisförebyggande och krishantering enligt artikel 103c.2 tredje stycket i förordning (EG) nr 1234/2007, och som har en avbetalningstid som är längre än verksamhetsprogrammet, kan föras över till ett efterföljande verksamhetsprogram om detta är välmotiverat ur ekonomisk synvinkel.

Avsnitt 2

Återtag från marknaden

Artikel 75

Definition

I detta avsnitt fastställs regler om återtag från marknaden enligt artikel 103c.2 a i förordning (EG) nr 1234/2007.

▼B

I detta kapitel avses med *produkter som återtas från marknaden, återtagna produkter* och *produkter som inte saluförts* produkter som på detta sätt har återtagits från marknaden.

Artikel 76

Handelsnormer

1. Om det finns en handelsnorm enligt avdelning II för en viss produkt ska denna produkt när den återtas från marknaden uppfylla normen, med undantag för bestämmelser som gäller presentation och märkning av produkten. Produkterna får återtas från marknaden i bulk utan sortering efter storlek, på villkor att minimikraven för klass II är uppfyllda, särskilt när det gäller kvalitet och storlek.

Miniprodukter enligt definitionen i den aktuella handelsnormen ska dock överensstämma med gällande handelsnorm, även bestämmelserna om presentation och märkning av produkten.

2. Om det inte finns någon handelsnorm för en viss produkt ska produkter som återtas från marknaden uppfylla minimikraven i bilaga X. Medlemsstaterna får fastställa ytterligare bestämmelser som kompletterar minimikraven.

Artikel 77

Treårigt medelvärde för återtag från marknaden av produkter för gratisutdelning

1. Den gräns på 5 % av volymen saluförd produktion som avses i artikel 103d.4 i förordning (EG) nr 1234/2007 ska beräknas på grundval av det aritmetiska medelvärdet av den sammanlagda volymen produkter som producentorganisationen erkänts för och salufört under de tre föregående åren.

2. För nyligen erkända producentorganisationer ska uppgifterna för regleringsåren före erkännandet,

(a) om organisationen var en producentgrupp, i tillämpliga fall utgöras av motsvarande uppgifter för den producentgruppen, eller

(b) utgöras av den volym som anges i ansökan om erkännande.

Artikel 78

Förhandsmeddelande om återtag från marknaden

1. Producentorganisationer och sammanslutningar av producentorganisationer ska, via skriftlig telekommunikation eller elektroniskt meddelande, i förväg meddela medlemsstaternas behöriga myndigheter om alla återtag från marknaden som de avser att genomföra.

▼B

Sådana meddelanden ska bl.a. innehålla en förteckning över de produkter som är avsedda för intervention och deras viktigaste egenskaper enligt gällande handelsnorm, en skattning av kvantiteten för varje berörd produkt, produkternas planerade användning samt den plats där de återtagna produkterna kan kontrolleras i enlighet med artikel 108.

Meddelandena ska innehålla en förklaring om att de återtagna produkterna uppfyller gällande handelsnormer eller de minimikrav som avses i artikel 76.

2. Medlemsstaterna ska fastställa närmare bestämmelser för producentorganisationerna i fråga om de meddelanden som avses i punkt 1, särskilt i fråga om tidsfrister.

3. Inom de tidsfrister som avses i punkt 2 ska medlemsstaterna

(a) antingen företa den kontroll som avses i artikel 108.1, och därefter, om de inte har konstaterat några oegentligheter, godkänna det kontrollerade återtaget, eller

(b) i de fall som avses i artikel 108.3, besluta att inte företa den kontroll som avses i artikel 108.1, och i så fall underrätta producentorganisationen om detta via skriftlig telekommunikation eller elektroniskt meddelande och tillåta det anmälda återtaget.

Artikel 79

Stöd

1. Stödet till återtag från marknaden, bestående av både unionens och producentorganisationens bidrag, får uppgå till högst de belopp som anges i bilaga XI för de produkter som avses i den bilagan. För övriga produkter ska medlemsstaterna fastställa maximibelopp för stödet.

Om producentorganisationen har fått ersättning från tredje part för återtagna produkter ska det stöd som avses i första stycket minskas med de nettoinkomster som producentorganisationen har haft för de återtagna produkterna. För att komma ifråga för stöd ska de berörda produkterna återtas från den kommersiella marknaden för frukt och grönsaker.

2. Återtagen från marknaden får omfatta högst 5 % av volymen av den salufördа produktionen av en viss produkt inom en viss producentorganisation. Kvantiteter som avyttras på något av de sätt som anges i artikel 103d.4 i förordning (EG) nr 1234/2007, eller på något annat sätt som godkänts av medlemsstaterna i enlighet med artikel 80.2 i denna förordning, ska emellertid inte medräknas vid beräkningen av denna andel.

Volymen av den salufördа produktionen ska beräknas som ett medelvärde av volymerna av den salufördа produktionen under de tre föregående åren. Om uppgifter om dessa inte finns tillgängliga ska man använda den volym på den salufördа produktionen för vilken producentorganisationen erkändes.

De procentsatser som avses i första stycket ska vara årsgenomsnitt under en treårsperiod med en årlig marginal för överskridande på 5 procentenheter.

▼B

3. Unionens ekonomiska stöd för återtag från marknaden av frukt och grönsaker som avyttras genom gratisutdelning till de välgörenhetsorganisationer och institutioner som avses i artikel 103d.4 i förordning (EG) nr 1234/2007, ska endast täcka betalningen för de avyttrade produkterna enligt punkt 1 i denna artikel och de kostnader som avses i artikel 81.1 och 82.1 i denna förordning.

Artikel 80

De återtagna produkternas användning

1. Medlemsstaterna ska fastställa för vilka användningsområden som produkter som återtas från marknaden får användas. De ska anta bestämmelser för att säkerställa att återtaget eller användningen av de produkter som återtas inte får någon negativ miljöpåverkan eller några negativa fytosanitära konsekvenser. Kostnader som producentorganisationerna ställs inför för att följa dessa bestämmelser ska berättiga till stöd inom ramen för stöd för återtag från marknaden enligt verksamhetsprogrammet.

2. Bland de användningsområden som avses i punkt 1 ska ingå gratisutdelning i den mening som avses i artikel 103d.4 i förordning (EG) nr 1234/2007 och andra likvärdiga användningsområden som godkänts av medlemsstaterna.

▼M11

Medlemsstaterna får på begäran tillåta att de välgörenhetsorganisationer och institutioner som avses i artikel 103d.4 i förordning (EG) nr 1234/2007 begär ett symboliskt bidrag från slutmottagarna av de produkter som återtas från marknaden. När en välgörenhetsorganisation eller institution har fått detta tillstånd ska den, utöver skyldigheterna enligt artikel 83.1 i denna förordning, föra räkenskaper över de berörda transaktionerna.

▼B

Mottagarna av frukt och grönsaker som delas ut gratis kan få erlägga betalning in natura till bearbetarna, om betalningen endast kompenserar för bearbetningskostnaderna och om den medlemsstat i vilken betalningen erläggs har fastställt regler som säkerställer att de bearbetade produkterna verkligen är avsedda att konsumeras av de slutmottagare som avses i andra stycket.

Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att underlätta kontakt och samarbete mellan producentorganisationerna och de välgörenhetsorganisationer och institutioner enligt artikel 103d.4 i förordning (EG) nr 1234/2007 som de har godkänt.

3. Det ska vara tillåtet att avsätta produkterna till bearbetningsindustrin. Medlemsstaterna ska anta närmare bestämmelser för att säkerställa att det inte förekommer någon snedvridning av konkurrensen när det gäller den industri inom unionen som berörs eller när det gäller importerade produkter och för att säkerställa att återtagna produkter inte släpps ut på den kommersiella marknaden igen. Den alkohol som framställs genom destillering av återtagna produkter får endast användas för industriella och energirelaterade ändamål.

▼B

Artikel 81

Transportkostnader

1. Transportkostnader knutna till insatser för gratisutdelning av alla produkter som återtagits från marknaden ska vara stödberättigande inom verksamhetsprogrammet på grundval av schablonbelopp som fastställs utifrån avståndet mellan den plats där återtaget sker och leveransplatsen enligt bilaga XII.

Vid sjötransport ska medlemsstaterna fastställa avståndet mellan den plats där återtaget sker och leveransplatsen. Ersättningen får inte överstiga kostnaderna för den kortaste landtransporten mellan lastningsorten och den hypotetiska utförselpunkten, om landtransport är möjlig. En korrektionsfaktor på 0,6 ska tillämpas på de belopp som anges i bilaga XII.

2. Ersättningen för transportkostnaderna ska betalas till den part som faktiskt har burit transportkostnaderna i fråga.

Ersättningen ska endast betalas ut mot uppvisande av styrkande handlingar innehållande

(a) namnen på de mottagande organisationerna,

(b) uppgift om aktuella produktkvantiteter,

(c) bevis för att de mottagande organisationerna har övertagit produkterna och uppgift om vilka transportmedel som använts, och

(d) uppgift om avståndet mellan platsen för återtaget och leveransplatsen.

Artikel 82

Kostnader för förpackning och sortering

1. Kostnaderna för sortering och förpackning av frukt och grönsaker som återtagits från marknaden och som är avsedda att delas ut gratis ska vara stödberättigande inom verksamhetsprogrammen om de enskilda förpackningarna väger mindre än 25 kg netto, enligt de schablonbelopp som fastställs i del A i bilaga XIII.

2. Förpackningar med produkter avsedda att delas ut gratis ska vara försedda med en symbol för Europeiska unionen och den text som anges i bilaga XIII del B på ett eller flera språk.

3. Ersättning för kostnaderna för sortering och förpackning ska betalas ut till den producentorganisation som genomfört detta.

Ersättningen ska endast betalas ut mot uppvisande av styrkande handlingar innehållande

(a) namnen på de mottagande organisationerna,

(b) uppgift om aktuella produktkvantiteter, och

(c) bevis för att de mottagande organisationerna har övertagit produkterna och uppgift om produkternas presentationsform.

▼B

Artikel 83

Villkor för mottagarna av återtagna produkter

1. Mottagare av återtagna produkter enligt artikel 103d.4 i förordning (EG) nr 1234/2007 ska förplikta sig att

(a) följa bestämmelserna i denna förordning,

▼M11

(b) föra separat lagerredovisning för transaktionerna i fråga,

▼B

(c) underkasta sig de kontroller som föreskrivs i unionslagstiftningen, och

(d) tillhandahålla styrkande underlag om det slutliga användningsområdet för var och en av de berörda produkterna, i form av ett övertagandeintyg (eller motsvarande dokument) som bekräftar att de återtagna produkterna övertagits av en tredje part för gratisutdelning.

Medlemsstaterna får besluta att mottagarna inte behöver föra sådan redovisning som avses i led b i första stycket om de endast tar emot mindre kvantiteter och om de anser att risken är låg. Sådana beslut och deras motivering ska dokumenteras.

2. Mottagare av återtagna produkter avsedda för andra användningsområden ska förbinda sig att

(a) följa bestämmelserna i denna förordning,

(b) föra separat lagerredovisning och affärsredovisning för transaktionerna i fråga, om medlemsstaterna anser att det är lämpligt trots att produkten har denaturerats före leverans,

(c) underkasta sig de kontroller som föreskrivs i unionslagstiftningen, och

(d) inte begära ytterligare stöd för den alkohol som framställs av produkterna i fråga när det gäller produkter som återtagits från marknaden för att destilleras.

Avsnitt 3

Grön skörd och obärgad skörd

Artikel 84

Definitioner av grön skörd och obärgad skörd

1. I denna förordning avses med

▼M11

a) grön skörd: skörd av samtliga omogna och oavsättbara produkter i ett visst område. De berörda produkterna får inte ha skadats innan den gröna skörden ägde rum, vare sig på grund av väderförhållanden, sjukdom eller på annat sätt.

▼M11

b) obärgad skörd: avbrytande av pågående produktionscykel i det berörda området, om produkten är välutvecklad och av sund, god och marknadsmässig kvalitet. Att produkter förstörs på grund av väderförhållanden eller sjukdom ska dock inte betraktas som en situation där skörden inte bärgas.

▼B

2. Grön skörd och obärgad skörd ska vara ett komplement till och skilja sig från ordinarie odlingssätt.

Artikel 85

Villkor för tillämpningen av grön skörd och obärgad skörd

1. När det gäller grön skörd och obärgad skörd ska medlemsstaterna

(a) anta närmare bestämmelser om genomförandet av åtgärderna, bland annat om förhandsmeddelanden om obärgad skörd och grön skörd, inbegripet innehållet i sådana meddelanden och tidsfristerna för dem, om nivån på de ersättningar som ska betalas ut och om tillämpningen av åtgärderna, samt en förteckning över vilka produkter som är stödberättigande inom ramen för åtgärderna,

(b) anta bestämmelser för att säkerställa att tillämpningen av åtgärderna inte får någon negativ miljöpåverkan eller några negativa fytosanitära konsekvenser,

(c) kontrollera att åtgärderna genomförs på rätt sätt, bland annat i förhållande till de bestämmelser som avses i leden a och b, och om så inte är fallet, inte godkänna tillämpningen av åtgärderna.

2. Producentorganisationer och sammanslutningar av producentorganisationer ska, via skriftlig telekommunikation eller elektroniskt meddelande, i förväg underrätta medlemsstatens behöriga myndigheter om varje grön skörd eller obärgad skörd som de har för avsikt att genomföra.

▼M11

_____

3. Åtgärder för grön skörd får inte vidtas för frukt och grönsaker vars normala skörd redan inletts, och åtgärder för obärgad skörd får inte vidtas om den kommersiella produktionen redan tagits ut från området i fråga under den ordinarie produktionscykeln.

Första stycket ska dock inte tillämpas om grönsaker och fruktbärande växter har en skördeperiod på mer än en månad. I sådana fall ska de belopp som avses i punkt 4 endast kompensera för den produktion som ska skördas under de sex veckor som följer på grön skörd och obärgad skörd. Dessa grönsaker och fruktbärande växter får inte användas för ytterligare produktion efter att åtgärden har vidtagits.

▼M11

Vid tillämpning av andra stycket får medlemsstaterna förbjuda tillämpningen av grön skörd och obärgad skörd om, när det gäller grön skörd, en betydande del av den normala skörden har klarats av och, när det gäller obärgad skörd, en betydande del av den kommersiella produktionen redan tagits ut. En medlemsstat som har för avsikt att tillämpa denna bestämmelse ska i sin nationella strategi fastställa vad ”en betydande del” innebär.

Grön skörd och obärgad skörd får inte båda tillämpas för en och samma produkt inom ett och samma område under ett och samma år, utom vid tillämpning av andra stycket då båda åtgärderna får tillämpas samtidigt.

▼B

4. Ersättningsbeloppen, inbegripet såväl unionens som producentorganisationens bidrag, för grön skörd och obärgad skörd ska beräknas per hektar och fastställas av respektive medlemsstat enligt punkt 1 a

(a) på en nivå som endast täcker de extra kostnader som åtgärden medfört, med beaktande av de miljömässiga och fytosanitära insatser som krävs för att följa de bestämmelser som antagits enligt punkt 1 b, eller

▼M11

(b) på en nivå som täcker högst 90 % av den maximala stödnivå för återtag från marknaden som ska tillämpas på återtag för andra ändamål än gratis utdelning enligt artikel 103d 4 i förordning (EG) nr 1234/2007.

▼B

Avsnitt 4

Marknadsföring och kommunikation

Artikel 86

Genomförande av marknadsförings- och kommunikationsåtgärder

1. Medlemsstaterna ska anta närmare bestämmelser om genomförande av marknadsförings- och kommunikationsåtgärder. Bestämmelserna ska göra det möjligt att snabbt tillämpa åtgärderna vid behov.

2. Insatser inom ramen för marknadsförings- och kommunikationsåtgärder ska vara komplement till de pågående marknadsförings- och kommunikationsinsatser som den berörda producentorganisationen genomför, men som inte avser krisförebyggande och krishantering.

▼B

Avsnitt 5

Utbildning

Artikel 87

Genomförande av utbildningsinsatser

Medlemsstaterna ska anta tillämpningsföreskrifter för genomförandet av utbildningsinsatser.

Avsnitt 6

Skördeförsäkring

Artikel 88

Målet med skördeförsäkringsinsatser

Skördeförsäkringsinsatserna ska skötas av producentorganisationerna och ska bidra till att trygga producenternas intäkter och täcka förluster på marknaden för producentorganisationer och/eller deras medlemmar när dessa drabbas av naturkatastrofer, ogynnsamma väderförhållanden och, i tillämpliga fall, sjukdomar eller skadedjursangrepp.

Artikel 89

Genomförande av skördeförsäkringsinsatser

1. Medlemsstaterna ska anta utförliga bestämmelser om genomförande av skördeförsäkringsinsatser, bland annat för att säkerställa att insatserna inte snedvrider konkurrensen på försäkringsmarknaden.

2. Medlemsstaterna får bidra med ytterligare nationell finansiering av skördeförsäkringsinsatser som finansieras genom driftsfonden. Det sammanlagda offentliga stödet till skördeförsäkring får dock högst uppgå till

(a) 80 % av de kostnader för försäkringspremier som producenten har tecknat för att försäkra sig mot förluster som uppstått till följd av ogynnsamma väderförhållanden som kan likställas med naturkatastrofer,

(b) 50 % av de kostnader för försäkringspremier som producenten har tecknat för att försäkra sig mot

(i) förluster enligt led a och övriga förluster som uppstått till följd av ogynnsamma väderförhållanden, och

(ii) förluster som uppstått till följd av djur- eller växtsjukdomar eller skadedjursangrepp.

Den gräns som anges i led b i första stycket ska även gälla i fall där driftsfonden är berättigad till ett ekonomiskt unionsstöd på 60 % enligt artikel 103d.3 i förordning (EG) nr 1234/2007.

3. Skördeförsäkringsinsatser får inte omfatta försäkringsbetalningar som kompenserar producenterna för mer än 100 % av deras intäktsförluster, medräknat eventuell ersättning som producenterna får från andra stödordningar i samband med den försäkrade risken.

▼B

4. I denna artikel ska *ogynnsamma väderförhållanden som kan likställas med naturkatastrofer* ha den betydelse som anges i artikel 2.8 i kommissionens förordning (EG) nr 1857/2006 ([1]).

Avsnitt 7

Stöd för administrativa kostnader för bildande av gemensamma fonder

Artikel 90

Villkor för stöd för administrativa kostnader för bildande av gemensamma fonder

1. Medlemsstaterna ska anta utförliga bestämmelser om stöd för administrativa kostnader för bildande av gemensamma fonder.

2. Stödet för administrativa kostnader för bildande av gemensamma fonder ska omfatta både bidraget från unionen och bidraget från producentorganisationen. Det totala stödet för administrativa kostnader för bildande av gemensamma fonder får inte överskrida följande andelar av producentorganisationens bidrag till den gemensamma fonden under dess första, andra och tredje verksamhetsår:

(a) 10 %, 8 % och 4 % i medlemsstater som anslöt sig till Europeiska unionen den 1 maj 2004 eller senare,

(b) 5 %, 4 % och 2 % i övriga medlemsstater.

3. En producentorganisation får endast ta emot det stöd som avses i punkt 2 en gång och endast under den gemensamma fondens tre första verksamhetsår. Om en producentorganisation först begär stöd under den gemensamma fondens andra och tredje år ska stödet vara

(a) 8 % och 4 % i medlemsstater som anslöt sig till Europeiska unionen den 1 maj 2004 eller senare,

(b) 4 % och 2 % i övriga medlemsstater.

4. Medlemsstaterna får fastställa tak för de stödbelopp som en producentorganisation kan få för administrativa kostnader för bildande av gemensamma fonder.

KAPITEL IV

Nationellt ekonomiskt stöd

▼M7

Artikel 91

Producenternas organisationsgrad och definition av en region

1. Vid tillämpningen av artikel 103e.1 i förordning (EG) nr 1234/2007 ska organisationsgraden för producenterna i en region av

([1]) EUT L 358, 16.12.2006, s. 3.

▼M7

en medlemsstat beräknas som värdet av den frukt- och grönsaksproduktion som uppnåtts i den berörda regionen och som producentorganisationer, sammanslutningar av producentorganisationer och producentgrupper salufört, dividerat med det totala värdet av den frukt- och grönsaksproduktion som uppnåtts i regionen.

Värdet av den frukt- och grönsaksproduktion som uppnåddes i den berörda regionen och som salufördes av de producentorganisationer, sammanslutningar av producentorganisationer och producentgrupper som avses i första stycket ska bara omfatta de produkter som de producentorganisationer, sammanslutningar av producentorganisationer och producentgrupper är erkända för. Artiklarna 42 och 50 ska gälla i tillämpliga delar. Bara produktion från producentorganisationer, sammanslutningar av producentorganisationer, producentgrupper ch deras medlemmar som uppnåtts i den berörda regionen och som salufördes av producentorganisationer, sammanslutningar av producentorganisationer och producentgrupper ska ingå vid beräkningen av det värdet.

Vid beräkningen av det totala värdet på den frukt- och grönsaksproduktion som uppnåddes i den regionen, ska metoderna i bilaga I till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 138/2004 ([1]) gälla i tillämpliga delar.

2. Organisationsgraden för producenterna i en region av en medlemsstat ska betraktas som särskilt låg om genomsnittet för den organisationsgrad som beräknats enligt punkt 1 för de tre senaste år som det finns uppgifter om är lägre än 20 %.

3. Endast frukt- och grönsaksproduktion som genererats i den region som avses i denna artikel får tilldelas nationellt ekonomiskt stöd.

4. Vid tillämpningen av detta kapitel ska medlemsstaterna definiera regionerna som distinkta delar av sitt territorium i enlighet med objektiva och icke-diskriminerande kriterier, exempelvis deras agronomiska och ekonomiska egenskaper samt deras regionala potential på områdena jordbruk/frukt och grönsaker, eller deras institutionella eller administrativa struktur och som det finns uppgifter om för att beräkna organisationsgraden i enlighet med punkt 1.

De regioner som definierats av en medlemsstat för tillämpningen av detta kapitel får inte ändras förrän tidigast efter fem år om ändringen inte objektivt kan motiveras med tunga skäl som saknar koppling till beräkningen av organisationsgraden i den berörda eller de berörda regionerna.

▼B

Artikel 92

Tillstånd att betala ut nationellt ekonomiskt stöd

1. Medlemsstaterna ska senast den 31 januari det berörda året ansöka om tillstånd hos kommissionen för att betala ut nationellt ekonomiskt stöd enligt artikel 103e.1 i förordning (EG) nr 1234/2007 till verksamhetsprogram som ska genomföras under ett visst kalenderår.

En sådan ansökan ska åtföljas av styrkande handlingar som visar att producenternas organisationsgrad i den berörda regionen är särskilt låg enligt definitionen i artikel 91 i denna förordning och att det endast ges stöd till frukt och grönsaker som producerats i regionen; vidare ska

([1]) EUT L 33, 5.2.2004, s. 1.

▼B

ansökan innehålla uppgifter om de berörda producentorganisationerna, det aktuella stödbeloppet och andelen ekonomiska bidrag som lämnas enligt artikel 103b.1 i förordning (EG) nr 1234/2007.

▼M8

2. Kommissionen ska godkänna eller avslå begäran genom ett beslut inom tre månader. Den perioden ska börja dagen efter det att kommissionen har mottagit en fullständig begäran. Om kommissionen inte begär ytterligare information inom tremånadersperioden ska begäran anses vara fullständig.

▼B

Artikel 93

Ändringar av verksamhetsprogrammet

En producentorganisation som vill ansöka om nationellt ekonomiskt stöd ska vid behov anpassa sitt verksamhetsprogram enligt artiklarna 65 och 66.

Artikel 94

Ansökan om och utbetalning av nationellt ekonomiskt stöd

1. Producentorganisationerna ska ansöka om nationellt ekonomiskt stöd och medlemsstaterna ska betala ut sådant stöd i enlighet med artiklarna 69 och 70.

2. Medlemsstaterna får anta kompletterande regler för utbetalningen av nationellt ekonomiskt stöd, däribland möjligheten till förskott och delbetalningar.

Artikel 95

Ersättning från unionen för det nationella ekonomiska stödet

1. Medlemsstaterna får begära ersättning från unionen för nationellt ekonomiskt stöd som godkänts och betalats ut till producentorganisationer, före den 1 januari det andra året efter det år då programmet genomförs.

Begäran ska åtföljas av styrkande handlingar som visar att villkoren i artikel 103e.1 i förordning (EG) nr 1234/2007 har varit uppfyllda under tre av de senaste fyra åren och som innehåller uppgifter om de berörda producentorganisationerna, det faktiskt utbetalda stödbeloppet och en redogörelse för driftsfonden uppdelad i sammanlagt belopp, unionsbidrag, medlemsstatens bidrag (nationellt ekonomiskt stöd) och bidrag från producentorganisationer och medlemmar.

2. Kommissionen ska fatta ett beslut om att godkänna eller avslå begäran. Begäran ska avslås om reglerna för godkännande och ersättning av nationellt ekonomiskt stöd inte har efterlevts eller om medlemsstaten som lämnar in begäran inte har efterlevt reglerna rörande producentorganisationer, driftsfond och verksamhetsprogram i denna förordning eller i förordning (EG) nr 1234/2007.

▼B

3. Om unionsersättning för stödet har godkänts ska de stödberättigande utgifterna redovisas för kommissionen enligt förfarandet i artikel 5 i kommissionens förordning (EG) nr 883/2006 ([1]).

4. Unionens andel av ersättningen för nationellt ekonomiskt stöd får inte överskrida 60 % av det nationella ekonomiska stöd som producentorganisationen beviljas. ►**M8** Ersättningsbeloppet får inte överskrida 48 % av det ekonomiska stöd som avses i artikel 103b.1 b i förordning (EG) 1234/2007. ◄

KAPITEL V

Allmänna bestämmelser

Avsnitt 1

Rapportering och meddelanden

Artikel 96

Rapporter från producentgrupper och producentorganisationer

1. På begäran av medlemsstatens behöriga myndighet ska producentgrupper och producentorganisationer tillhandahålla all relevant information som behövs för utarbetandet av den årsrapport som avses i artikel 97 b.

2. Producentorganisationerna ska tillsammans med ansökningarna om stöd lämna in årsrapporter om genomförandet av verksamhetsprogrammen.

Rapporterna ska behandla följande:

(a) Verksamhetsprogram som genomförts under det föregående året.

(b) Större ändringar av verksamhetsprogram.

(c) Skillnader mellan beräknat stöd och det stöd som det ansökts om.

3. Årsrapporten ska omfatta följande information om varje verksamhetsprogram som genomförs:

(a) Förverkligandet och resultatet av verksamhetsprogrammet, i tillämpliga fall baserat på de gemensamma utfalls- och resultatindikatorer som anges i bilaga VIII och, i förekommande fall, ytterligare sådana indikatorer i den nationella strategin.

(b) En sammanfattning av större problem som uppstått vid förvaltningen av programmet, samt åtgärder som vidtagits för att garantera kvaliteten och effektiviteten i genomförandet av programmet.

I tillämpliga fall ska det i årsrapporten anges vilka effektiva skyddsåtgärder som har vidtagits enligt den nationella strategin och med tillämpning av artikel 103c.5 i förordning (EG) nr 1234/2007 för att skydda miljön mot möjlig ökad belastning till följd av investeringar som fått stöd enligt verksamhetsprogrammet.

([1]) EUT L 171, 23.6.2006, s. 1.

▼B

4. Det sista året då verksamhetsprogrammet genomförs ska en slutrapport ersätta den årsrapport som avses i punkt 1.

Slutrapporten ska visa i vilken utsträckning programmets målsättningar har förverkligats. Den ska lyfta fram faktorer som bidragit till att genomförandet av programmet blivit en framgång eller ett misslyckande och redogöra för ändringar av insatser och/eller metoder som har beaktats eller kommer att beaktas vid utarbetandet av framtida verksamhetsprogram, eller vid ändringar av pågående verksamhetsprogram.

5. Om en producentgrupp eller en producentorganisation underlåter att meddela medlemsstaten enligt kraven i denna förordning eller i förordning (EG) nr 1234/2007 eller om meddelandet verkar felaktigt med hänsyn till de objektiva fakta som medlemsstaten förfogar över ska medlemsstaten, utan att det påverkar särskilda bestämmelser i denna förordning, tillfälligt dra in det preliminära erkännandet för producentgruppen eller erkännandet för producentorganisationen tills att ett korrekt meddelande har lämnats.

Medlemsstaterna ska ange uppgifter om sådana fall i den årsrapport som avses i artikel 97 b i denna förordning.

Artikel 97

Medlemsstaternas meddelanden om producentorganisationer, sammanslutningar av producentorganisationer och producentgrupper

Medlemsstaterna ska lämna följande information och handlingar till kommissionen:

(a) Senast den 31 januari varje år, det totala beloppet för den driftsfond som godkänts under året för samtliga verksamhetsprogram. Både det totala belopp som driftsfonden uppgår till och det totala beloppet för unionens stöd till driftsfonden ska anges i meddelandet. Dessa belopp ska sedan delas upp ytterligare på åtgärder inom krisförebyggande och krishantering samt övriga åtgärder.

(b) Senast den 15 november varje år, en årsrapport om producentorganisationer, sammanslutningar av producentorganisationer och producentgrupper samt de driftsfonder, verksamhetsprogram och erkännandeplaner som löpte under det föregående året. ►M3 Årsrapporten ska särskilt innehålla den information som anges i bilaga XIV och meddelandet om den ska tillkännages i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 792/2009 ([1]) ◄.

▼M8

(c) Senast den 31 januari varje år, beloppen för varje förestående årliga period för erkännandeplanernas genomförande, inklusive det innevarande genomförandeåret. Uppgift om godkända eller preliminära belopp ska lämnas. Meddelandena ska innehålla följande information om varje producentgrupp och varje förestående årliga period för planens genomförande:

i) Totalt belopp för genomförandet av erkännandeplanen under året och finansiering från unionen, medlemsstaterna, producentgrupper och/eller medlemmar av producentgrupper.

([1]) EUT L 228, 1.9.2009, s. 3.

▼M8

ii) Uppdelningen av stöden i artikel 103a.1 a och b i förordning (EG) nr 1234/2007.

▼B

Artikel 98

Medlemsstaterna meddelanden om producentpriser på frukt och grönsaker på den inre marknaden

1. Medlemsstaternas behöriga myndigheter ska varje onsdag, senast klockan 12.00 (lokal tid i Bryssel), meddela kommissionen uppgifter om de genomsnittliga priser för frukt och grönsaker som registrerats för varje marknadsdag på de representativa marknader som förtecknas i bilaga XV del A.

När det gäller frukt och grönsaker som omfattas av den allmänna handelsnormen ska endast priser för produkter som uppfyller normen meddelas och när det gäller priser för produkter som omfattas av en produktspecifik handelsnorm ska uppgifter endast meddelas för produkter i klass I.

De priser som meddelas ska vara fritt förpackningscentralen och avse sorterade och förpackade produkter, eventuellt på pall, uttryckt i euro per 100 kg nettovikt.

Om uppgifter finns ska medlemsstaterna meddela priser för de produkttyper, sorter, storlekar och presentationsformer som anges i del A av bilaga XV. Om de noterade priserna avser andra typer, sorter, storlekar eller presentationsformer än de som anges i del A i bilaga XV ska medlemsstaternas behöriga myndigheter meddela kommissionen vilka typer, sorter, storlekar och presentationsformer som priserna avser.

2. Medlemsstaterna ska identifiera representativa marknader i produktionsområdena för de berörda frukterna och grönsakerna, på grundval av de transaktioner som genomförs på fysiskt identifierbara marknader, som grossistmarknader, auktioner och andra fysiska platser där tillgång möter efterfrågan, eller på grundval av direkttransaktioner mellan producenter, även producentorganisationer, och enskilda köpare, som grossister, aktörer, distributionscentra och andra relevanta aktörer. De representativa marknaderna får också identifieras på grundval av en kombination av transaktioner som genomförs på fysiskt identifierbara marknader och direkttransaktioner.

3. På frivillig bas får medlemsstaternas behöriga myndigheter meddela kommissionen producentpriserna för frukt och grönsaker och andra produkter enligt förteckningen i bilaga XV del B.

▼M8

4. De meddelanden som avses i punkt 3 ska lämnas i enlighet med de mallar som kommissionen ställer till medlemsstaternas förfogande. Mallarna får inte användas förrän förvaltningskommittén för den samlade marknadsordningen inom jordbruket har informerats.

▼B

Avsnitt 2

Kontroller

Artikel 99

Unikt identifieringssystem

Medlemsstaterna ska säkerställa att ett unikt identifieringssystem tillämpas när det gäller alla stödansökningar som lämnas in av samma producentorganisation eller producentgrupp. Identifieringssystemet ska vara förenligt med det system för identitetsregistrering som avses i artikel 15.1 f i rådets förordning (EG) nr 73/2009 ([1]).

Artikel 100

Inlämningsförfaranden

Utan att det påverkar tillämpningen av särskilda bestämmelser i denna förordning ska medlemsstaterna fastställa lämpliga förfaranden för inlämnande av stödansökningar, ansökningar om erkännande eller godkännande av verksamhetsprogram samt betalningsansökningar.

Artikel 101

Stickprovskontroll

När det är lämpligt att utföra stickprovskontroller ska medlemsstaterna genom kontrollernas art och frekvens samt på grundval av en riskanalys säkerställa att dessa är avpassade för den kontrollerade åtgärden.

Artikel 102

Administrativa kontroller

Administrativa kontroller ska göras av samtliga ansökningar om stöd och om utbetalning, och de ska omfatta alla uppgifter som det är möjligt och lämpligt att kontrollera. Enligt förfarandena ska det krävas en registrering av vilka kontroller som genomförts, vilka resultat de gett och vilka åtgärder som vidtagits i de fall diskrepanser uppdagats.

Artikel 103

Kontroller på plats

1. För varje kontroll på plats ska en kontrollrapport upprättas för att göra det möjligt att närmare granska de uppgifter som framkommit. Rapporten ska särskilt innehålla uppgifter om följande:

(a) Det stödsystem och den ansökning som kontrollerades.

(b) Närvarande personer.

(c) De insatser, åtgärder och dokument som kontrollerades.

(d) Resultatet av kontrollen.

([1]) EUT L 30, 31.1.2009, s. 16.

▼B

2. Stödmottagaren får ges möjlighet att underteckna rapporten, för att bekräfta sin närvaro vid kontrollen och för att lämna synpunkter på innehållet. Om oegentligheter konstateras får stödmottagaren ges en kopia av kontrollrapporten.

3. Kontroller på plats får aviseras i förhand, förutsatt att detta inte äventyrar syftet med kontrollen. Förhandsanmälan ska göras inom den minsta tid som krävs.

4. Om möjligt ska kontroller på plats, i enlighet med denna förordning, göras på samma gång som övriga kontroller i enlighet med unionens regler om bidrag inom jordbruket.

Artikel 104

Beviljande av erkännande och godkännande av verksamhetsprogram

1. Innan medlemsstaterna beviljar erkännande för en producentorganisation enligt artikel 125b.2 a i förordning (EG) nr 1234/2007 ska de göra en kontroll på plats för att kontrollera att producentorganisationen uppfyller villkoren för erkännande.

2. Innan medlemsstatens behöriga myndighet godkänner ett verksamhetsprogram enligt artikel 64 ska den med alla lämpliga medel, bl.a. kontroller på plats, granska det verksamhetsprogram som lämnats in för godkännande och, i tillämpliga fall, begärda ändringar. Kontrollerna ska särskilt avse följande:

(a) Huruvida den information enligt artikel 59 leden a, b och e, vilken ska ingå i förslaget till verksamhetsprogram, är korrekt.

(b) Huruvida programmen överensstämmer med artikel 103c i förordning (EG) nr 1234/2007 samt med de nationella villkoren och den nationella strategin.

(c) Huruvida insatserna och de föreslagna utgifterna är stödberättigande.

(d) Huruvida programmen är konsekventa och av tekniskt tillfredsställande kvalitet och huruvida beräkningarna och stödplanen är välgrundade, liksom planen för programmets genomförande. Vid kontrollerna ska det beaktas om det har satts mätbara mål så att det går att kontrollera i vilken grad de har uppnåtts och om dessa mål är möjliga att uppnå genom de föreslagna insatserna.

(e) Huruvida den verksamhet för vilken stöd begärs är förenlig med nationell lagstiftning och unionslagstiftning om, i tillämpliga fall, offentlig upphandling, statligt stöd och andra tillämpliga obligatoriska normer som följer av nationell lagstiftning, de nationella villkoren eller den nationella strategin.

Artikel 105

Administrativa kontroller av ansökningar om stöd till verksamhetsprogram

1. Innan medlemsstaterna beviljar stöd ska de göra administrativa kontroller av samtliga ansökningar om stöd, kompletterade med kontroller på plats i form av stickprovskontroller enligt artikel 106.

▼B

2. De administrativa kontrollerna av ansökningar om stöd ska, i den mån så är tillämpligt på den inlämnade ansökan i fråga, särskilt granska

(a) årsrapporten eller, i tillämpliga fall, slutrapporten som översänts tillsammans med ansökan om genomförande av verksamhetsprogrammet,

(b) värdet av den salufördа produktionen, bidragen till driftsfonden och uppkomna utgifter,

(c) huruvida produkterna eller tjänsterna levererats och huruvida de redovisade utgifterna är riktiga,

(d) huruvida de insatser som genomförts överensstämmer med de insatser som godkänts inom verksamhetsprogrammet, och

(e) huruvida de ålagda ekonomiska och andra begränsningarna och stödtaken iakttagits.

3. Utgifter som uppstår inom verksamhetsprogrammet ska styrkas med fakturor och handlingar, som kontoutdrag, som visar att betalningarna gjorts. Om detta inte kan göras ska betalningarna styrkas med dokumentation av lika bevisvärde. Fakturorna ska vara utställda i producentorganisationens, sammanslutningen av producentorganisationers, dotterbolagets (i enlighet med artikel 50.9) eller, med förbehåll för medlemsstatens godkännande, i en eller flera av de anslutna producentmedlemmarnas namn. När det gäller personalkostnader, i förekommande fall, enligt bilaga IX.2 b ska fakturorna upprättas i producentorganisationens, sammanslutningen av producentorganisationers eller dotterbolagets namn i de fall som avses i artikel 50.9.

Artikel 106

Kontroller på plats av ansökningar om stöd för verksamhetsprogram

1. Inom ramen för granskningen av den ansökan om stöd som avses i artikel 69.1 ska medlemsstaterna genomföra kontroller på plats i producentorganisationernas lokaler för att säkerställa att villkoren för beviljande av stöd eller utbetalning av restbelopp följs för året i fråga.

Kontrollerna ska särskilt avse

(a) huruvida kriterierna för erkännande iakttas för året i fråga,

(b) hur driftsfonden används under året i fråga, inklusive de utgifter som anmälts i begäran om förhandsbetalning eller delbetalning, värdet av den salufördа produktionen, bidragen till driftsfonden och deklarerade utgifter som kan styrkas med bokföringsdokument eller andra handlingar.

(c) kontroller på sekundär nivå av utgifterna för återtag från marknaden samt grön skörd och obärgad skörd.

2. De kontroller som avses i punkt 1 ska varje år avse ett omfattande urval av ansökningar. I medlemsstater som har fler än tio erkända producentorganisationer ska urvalet omfatta minst 30 % av det totala belopp för vilket stöd begärts. I övriga fall ska varje producentorganisation besökas minst en gång vart tredje år.

▼B

Åtminstone en kontroll av varje producentorganisation ska göras innan stödet eller restbeloppet av detta betalas ut för verksamhetsprogrammets sista år.

3. Resultatet av kontrollerna på plats ska utvärderas för att bedöma huruvida eventuella problem som påträffats är av systemkaraktär och därmed kan innebära en risk för andra liknande insatser, stödmottagare eller organ. Utvärderingen ska också syfta till att identifiera orsakerna till att sådana situationer uppstått, samt vilka ytterligare undersökningar och korrigerande eller förebyggande åtgärder som krävs.

Om kontrollerna visar att det förekommer betydande oegentligheter i en region, en del av en region eller en särskild producentorganisation ska medlemsstaten genomföra ytterligare kontroller under det berörda året och öka den andel motsvarande ansökningar som ska kontrolleras under påföljande år.

4. Medlemsstaten ska fastställa vilka producentorganisationer som ska kontrolleras på grundval av en riskanalys.

Vid denna ska särskild hänsyn tas till

(a) stödbeloppens storlek,

(b) resultaten av de kontroller som genomförts under de föregående åren,

(c) en slumpmässig faktor, och

(d) andra faktorer som medlemsstaterna fastställer.

Artikel 107

Kontroller på plats av åtgärder inom verksamhetsprogrammen

1. Medlemsstaterna ska genom kontroller på plats av åtgärderna inom verksamhetsprogrammen särskilt granska följande:

(a) Genomförandet av insatserna inom verksamhetsprogrammet.

(b) Huruvida det faktiska eller planerade genomförandet av insatsen överensstämmer med beskrivningen i det godkända verksamhetsprogrammet.

(c) Huruvida typen av utgifter för ett tillräckligt antal utgiftsposter, och den period till vilken de hänför sig, uppfyller kraven i unionslagstiftningen, samt huruvida de motsvarar de godkända specifikationerna.

(d) Huruvida de utgifter som uppkommit kan styrkas med bokföringsdokument eller andra dokument.

(e) Värdet av den salufördа produktionen.

2. Värdet av den salufördа produktionen ska granskas på grundval av uppgifter i ett bokföringssystem som granskas och certifieras enligt nationell lagstiftning.

Medlemsstaterna får därför besluta att värdet av den salufördа produktionen ska certifieras på samma sätt som bokföringsuppgifterna.

Kontrollen av anmälan av värdet av den salufördа produktionen får göras innan den berörda ansökan om stöd lämnas in. Kontrollen ska som senast göras innan stödet betalas ut.

▼B

3. Utom i exceptionella fall ska, vid kontroll på plats, platsen där insatsen äger rum eller, om insatsen är av abstrakt natur, initiativtagaren till insatsen besökas. Det ska i synnerhet göras minst ett besök på enskilda anläggningar som ingår i det urval som avses i artikel 106.2 för att kontrollera genomförandet av de insatser som äger rum där.

Medlemsstaterna får dock besluta att inte genomföra sådana besök vid mindre insatser eller om de anser att risken är liten för att villkoren för att få stöd inte är uppfyllda eller för att insatsen inte har genomförts på det sätt som avsågs. Sådana beslut och deras motivering ska dokumenteras.

4. Kontrollerna på plats ska avse producentorganisationens eller dess medlemmars alla åtaganden och skyldigheter som är möjliga att kontrollera under besöket.

5. Endast sådana kontroller som uppfyller samtliga krav i denna artikel får tillgodoräknas i den kontrollfrekvens som anges i artikel 106.2.

Artikel 108

Kontroller på primär nivå av återtag från marknaden

1. Medlemsstaterna ska företa kontroller på primär nivå av varje producentorganisations återtag från marknaden och dessa ska bestå av en dokument- och identitetskontroll, samt en fysisk kontroll, eventuellt genom stickprov, av de återtagna produkternas vikt och vidare en kontroll av efterlevnaden av bestämmelserna i artikel 76, i enlighet med förfarandet i avdelning II kapitel II. Kontrollen ska äga rum efter det att ett meddelande enligt artikel 78.1 har tagits emot, inom de tidsfrister som anges i artikel 78.2.

2. Kontrollerna på primär nivå enligt punkt 1 ska för varje produkt omfatta 100 % av den mängd produkter som återtagits från marknaden. Efter denna kontroll ska de återtagna produkterna, med undantag av sådana som är avsedda för gratisutdelning, denatureras eller avyttras till bearbetningsindustrin, vilket ska ske i närvaro av de behöriga myndigheterna och på de villkor som medlemsstaten fastställt enligt artikel 80.

3. Genom undantag från punkt 2 får medlemsstaterna när det gäller produkter avsedda för gratisutdelning emellertid granska en mindre procentandel än den som anges i punkt 2, förutsatt att procentandelen inte omfattar mindre än 10 % av producentorganisationens berörda kvantiteter under regleringsåret. Kontrollen får ske i producentorganisationens lokaler och/eller hos mottagarna av produkterna. Om det vid kontrollerna upptäcks betydande oegentligheter ska medlemsstaternas behöriga myndigheter utföra ytterligare kontroller.

Artikel 109

Kontroller på sekundär nivå av återtag från marknaden

1. I samband med de kontroller som avses i artikel 106 ska medlemsstaterna även göra kontroller av återtagen på sekundär nivå.

Medlemsstaterna ska fastställa kriterier för analys och utvärdering av riskerna för att en viss producentorganisation gjort sig skyldig till återtag från marknaden i strid med reglerna. Dessa kriterier ska fastställas

▼B

bl.a. med utgångspunkt i resultaten av de tidigare kontrollerna på primär och sekundär nivå, samt med beaktande av huruvida producentorganisationen tillämpar ett förfarande för kvalitetssäkring. På grundval av dessa kriterier ska medlemsstaten för varje producentorganisation fastställa den lägsta godtagbara kontrollfrekvensen på sekundär nivå.

2. Kontrollerna enligt punkt 1 ska bestå av kontroller på plats hos producentorganisationerna och mottagarna av återtagna produkter, för att säkerställa att villkoren för utbetalning av unionsstöd är uppfyllda. Kontrollerna ska omfatta följande:

(a) Den specifika lager- och affärsredovisning som ska föras av alla producentorganisationer som gör ett eller flera återtag från marknaden under det aktuella regleringsåret.

(b) De salufördа kvantiteter som deklarerats i stödansökningarna, särskilt genom kontroll av lager- och affärsredovisning, fakturor och, vid behov, riktigheten av dessa, samt huruvida dessa upplysningar stämmer överens med de berörda producentorganisationernas redovisningsuppgifter och/eller skatteuppgifter.

(c) Redovisningens korrekthet, särskilt genom kontroll av riktigheten av de nettoinkomster som producentorganisationerna deklarerat i betalningsansökningarna och av andelen eventuella omkostnader i samband med återtagen.

(d) De återtagna produkternas användning enligt betalningsansökan och kontroll av att denatureringen görs på rätt sätt för att säkerställa att producentorganisationerna och mottagarna iakttagit bestämmelserna i denna förordning.

3. De kontroller som avses i punkt 2 ska genomföras i de berörda producentorganisationernas lokaler och hos de mottagare som dessa organisationer har samarbetat med. Varje kontroll ska bl.a. omfatta ett stickprov som motsvarar minst 5 % av de kvantiteter som återtagits av producentorganisationen under regleringsåret.

4. I den specifika lager- och affärsredovisning som avses i punkt 2 a ska det för varje produkt som återtas från marknaden, anges vilka kvantiteter det har varit fråga om, när det gäller följande:

(a) Den produktion som levererats av producentorganisationens medlemmar och av medlemmar i andra producentorganisationer i enlighet med artikel 125a.2 b och c i förordning (EG) nr 1234/2007.

(b) Producentorganisationens försäljning, uppdelad på produkter för färskvarumarknaden och andra typer av produkter, inbegripet råvaror avsedda för bearbetning.

(c) Produkter som återtagits från marknaden.

▼B

5. De kontroller av de återtagna produkternas användning som avses i punkt 4 c ska särskilt omfatta

▼M11

(a) En stickprovskontroll av den lagerredovisning som mottagarna ska föra och av affärsredovisningen för de berörda välgörenhetsorganisationerna och institutionerna vid tillämpning av artikel 80.2 andra stycket.

▼B

(b) kontroll av att gällande miljöbestämmelser följs.

6. Om det vid kontroller på sekundär nivå upptäcks betydande oegentligheter ska medlemsstaternas behöriga myndigheter göra grundligare kontroller på sekundär nivå för det aktuella regleringsåret och öka kontrollfrekvensen på sekundär nivå under påföljande regleringsår i berörda producentorganisationers lokaler eller hos sammanslutningar av sådana.

Artikel 110

Grön skörd och obärgad skörd

1. Innan en grön skörd äger rum ska medlemsstaterna genom en kontroll på plats kontrollera att de berörda produkterna inte är skadade och att åkermarken är väl underhållen. Efter en grön skörd ska medlemsstaten kontrollera att hela den berörda arealen har skördats och att skörden har denaturerats.

▼M11

_____

▼B

2. Innan en åtgärd vidtas som innebär att skörden inte bärgas ska medlemsstaterna genom en kontroll på plats kontrollera att det berörda området är väl underhållet, att delar av skörden inte redan har bärgats och att produkten är välutvecklad och till större delen skulle ha blivit sund, god och av marknadsmässig kvalitet.

Medlemsstaterna ska säkerställa att produktionen denatureras. Om detta inte är möjligt ska de genom ett eller flera besök på plats under skördesäsongen försäkra sig om att skörden inte bärgas.

▼M11

När andra stycket i artikel 85.3 är tillämpligt ska man dock inte tillämpa kravet i första stycket i denna punkt på att delar av skörden inte redan får ha bärgats.

2a. När andra stycket i artikel 85.3 är tillämpligt ska medlemsstaterna se till att de grönsaker och fruktbärande växter som blivit föremål för grön skörd och obärgad skörd inte används för ytterligare produktion.

▼B

3. Artikel 109 punkterna 1, 2, 3 och 6 ska gälla i tillämpliga delar.

Artikel 111

Kontroller före godkännande av producentgruppers erkännandeplaner

1. Innan medlemsstaterna godkänner en producentgrupps erkännandeplan enligt artikel 125e.1 i förordning (EG) nr 1234/2007 ska de företa en kontroll på plats av den juridiska personen eller den klart definierade delen av en juridisk person.

2. Medlemsstaterna ska med alla lämpliga medel, bl.a. kontroller på plats, försäkra sig om

(a) att de uppgifter som lämnats i erkännandeplanen är korrekta,

(b) att planen ur ekonomisk synvinkel är konsekvent och av tekniskt tillfredsställande kvalitet, att beräkningarna i investeringsplanen är välgrundade, liksom tidsplanen för dess genomförande,

(c) att insatserna är stödberättigande och att de föreslagna utgifterna är stödberättigande och skäliga, och

(d) att verksamheten i fråga är förenlig med tillämpliga nationell lagstiftning och unionslagstiftning, särskilt bestämmelser om offentlig upphandling, statligt stöd och andra relevanta obligatoriska normer som följer av nationell lagstiftning, de nationella villkoren eller den nationella strategin.

Artikel 112

Kontroller av producentgruppers ansökningar om stöd

1. Innan medlemsstaterna beviljar stöd ska de göra administrativa kontroller av samtliga ansökningar om stöd från producentgrupper samt kontroller på plats i form av stickprovskontroller.

2. När producentgrupperna har lämnat in den ansökan om stöd som avses i artikel 45 ska medlemsstaterna genomföra kontroller på plats av producentgrupperna för att säkerställa att villkoren för beviljande av stöd följs för året i fråga.

Kontrollerna ska särskilt avse

(a) huruvida kriterierna för erkännande iakttas för året i fråga, och

(b) värdet av den salufördа produktionen samt genomförandet av de åtgärder som ingår i erkännandeplanen och uppkomna utgifter.

3. De kontroller som avses i punkt 2 ska varje år omfatta ett betydande urval av ansökningarna. Urvalet ska omfatta minst 30 % av det totala stödbeloppet.

Alla producentgrupper ska kontrolleras minst en gång vart femte år.

▼M8

3a. Resultatet av de kontroller på plats som avses i punkt 2 ska utvärderas för att fastställa huruvida eventuella problem som påträffats är av systematisk karaktär och därmed kan innebära en risk för oegentligheter med avseende på andra liknande insatser, stödmottagare eller organ. Utvärderingen ska också kartlägga orsakerna till att sådana situationer uppstått, samt vilka ytterligare undersökningar och korrigerande och förebyggande åtgärder som krävs.

Om kontrollerna visar att det förekommer betydande oegentligheter i en region, en del av en region eller en specifik producentgrupp ska medlemsstaten genomföra ytterligare kontroller under det berörda året och öka den andel motsvarande ansökningar som ska kontrolleras under det påföljande året.

3b. Medlemsstaten ska fastställa vilka producentgrupper som ska kontrolleras på plats på grundval av en riskanalys.

Vid riskanalysen ska särskild hänsyn tas till

a) stödbeloppens storlek,

b) resultaten av de kontroller som genomförts under de föregående åren,

c) en komponent som säkerställer slumpmässighet, och

d) andra faktorer som medlemsstaterna fastställer.

▼B

4. Artiklarna 105 och 107 ska gälla i tillämpliga delar.

Artikel 113

Gränsöverskridande producentorganisationer och gränsöverskridande sammanslutningar av producentorganisationer

1. Den medlemsstat där en gränsöverskridande producentorganisation eller en gränsöverskridande sammanslutning av producentorganisationer har sitt säte ska ha det övergripande ansvaret för att organisera kontrollerna av organisationen eller sammanslutningen, särskilt när det gäller verksamhetsprogrammet och driftsfonden, och ska i förekommande fall tillämpa påföljder.

2. De andra medlemsstater som är skyldiga att tillhandahålla administrativt samarbete enligt artiklarna 28.2 c och 35.2 c ska göra de administrativa kontroller och kontroller på plats som den medlemsstat som avses i punkt 1 i denna artikel kräver och rapportera resultaten till den. De ska iaktta alla tidsfrister som fastställs av den medlemsstat som avses i punkt 1.

▼B

3. De regler som gäller i den medlemsstat som avses i punkt 1 ska gälla för producentorganisationen, verksamhetsprogrammet och driftsfonden. När det gäller miljöfrågor och fytosanitära frågor samt avyttring av återtagna produkter, ska dock lagstiftningen i den medlemsstat där produktionen äger rum gälla.

Avsnitt 3

Påföljder

Artikel 114

Bristande iakttagande av erkännandekriterierna

1. Medlemsstaterna ska återkalla erkännandet för en producentorganisation som uppsåtligen eller genom grov vårdslöshet väsentligen underlåter att iaktta erkännandekriterierna.

Medlemsstaterna ska särskilt återkalla erkännandet för en producentorganisation om underlåtenheten att iaktta kriterierna för erkännande avser

(a) brister i uppfyllandet av kraven i artiklarna 21, 23, 26.1–2 eller 31, eller

(b) en situation där värdet av den salufördа produktionen två år i rad sjunker under den gräns som medlemsstaten fastställt enligt artikel 125b.1 b i förordning (EG) nr 1234/2007.

Återkallande av erkännande enligt denna punkt ska få verkan från och med den dag då villkoren för erkännandet inte längre uppfylldes med förbehåll för eventuell tillämplig horisontell nationell lagstiftning om preskriptionstider.

2. Om punkt 1 inte är tillämplig ska medlemsstaterna tillfälligt dra in erkännandet för en producentorganisation som väsentligen men endast tillfälligt underlåtit att iaktta kriterierna för erkännande.

Inget stöd ska betalas ut under tiden som erkännandet är indraget. Erkännandet ska dras in med verkan från och med den dag då kontrollen äger rum och vara indraget till och med den dag då en kontroll visar att de berörda kriterierna iakttas.

Erkännandet får dras in tillfälligt i högst tolv månader. Om de berörda kriterierna inte iakttas efter tolv månader ska erkännandet återkallas.

Medlemsstaterna får göra utbetalningar efter den tidsfrist som anges i artikel 70, om så är nödvändigt för tillämpningen av denna punkt. Sådana sena utbetalningar får emellertid inte under några omständigheter göras efter den 15 oktober det andra året efter året då programmet genomförs.

▼B

3. I andra fall av underlåtenhet att iaktta kriterierna för erkännande än de som avses i punkterna 1 och 2 ska medlemsstaterna skicka en skriftlig varning med uppgift om de korrigerande åtgärder som ska vidtas. Medlemsstaterna får skjuta upp utbetalningar av stödet tills de korrigerande åtgärderna har vidtagits.

Medlemsstaterna får göra utbetalningar efter den tidsfrist som anges i artikel 70, om så är nödvändigt för tillämpningen av denna punkt. Sådana sena utbetalningar får emellertid inte under några omständigheter göras efter den 15 oktober det andra året efter året då programmet genomförs.

Underlåtenhet att vidta de korrigerande åtgärderna inom tolv månader ska betraktas som en väsentlig underlåtenhet att iaktta kriterierna, varpå punkt 2 ska tillämpas.

Artikel 115

Bedrägeri

1. Om det konstateras att en producentorganisation, sammanslutning av producentorganisationer eller producentgrupp har gjort sig skyldig till bedrägeri i fråga om stöd som omfattas av förordning (EG) nr 1234/2007 ska medlemsstaterna, utan att det påverkar tillämpningen av andra påföljder enligt unionslagstiftningen och den nationella lagstiftningen,

(a) återkalla erkännandet för producentorganisationen, sammanslutningen av producentorganisationer eller producentgruppen,

(b) utesluta de aktuella insatserna eller åtgärderna från stöd inom det berörda verksamhetsprogrammet eller den berörda erkännandeplanen och återkräva eventuella belopp som redan betalats ut för insatsen eller åtgärden, och

(c) utesluta producentorganisationen, sammanslutningen av producentorganisationer eller producentgruppen från stöd inom det berörda verksamhetsprogrammet eller den berörda erkännandeplanen under det påföljande året.

2. Medlemsstaterna får tillfälligt dra in erkännandet för en producentorganisation, sammanslutning av producentorganisationer eller producentgrupp, eller tillfälligt ställa in utbetalningarna till ett sådant organ om det misstänks ha gjort sig skyldigt till bedrägeri i fråga om det stöd som omfattas av förordning (EG) nr 1234/2007.

Artikel 116

Producentgrupper

1. Medlemsstaterna ska i tillämpliga delar tillämpa de påföljder och avdrag som anges i artikel 114 och/eller artikel 117 på erkännandeplanerna.

▼B

2. Utöver vad som anges i punkt 1 ska medlemsstaten, om producentgruppen efter den period som medlemsstaten fastställt enligt artikel 49.4 inte erkänns som producentorganisation, återkräva

(a) 100 % av det stöd som betalats ut till producentgruppen om den inte erkänts på grund av uppsåtligt agerande eller grov vårdslöshet, eller

(b) 50 % av det stöd som betalats ut till producentgruppen i alla andra fall.

Artikel 117

Verksamhetsprogram

1. Utbetalningarna ska beräknas på grundval av vad som konstaterats vara stödberättigande.

2. Medlemsstaten ska granska den ansökan om stöd som inkommer från stödmottagaren och fastställa vilka belopp som berättigar till stöd. Den ska fastställa

(a) vilket belopp som skulle betalas ut till stödmottagaren om beloppet endast skulle baseras på ansökan,

(b) vilket belopp som ska betalas ut till stödmottagaren efter en undersökning av om ansökan om utbetalning är berättigad.

3. Om det belopp som fastställs enligt punkt 2 a överskrider det belopp som fastställs i enlighet med punkt 2 b med mer än 3 % ska det göras ett avdrag. Avdragsbeloppet ska vara lika med skillnaden mellan de belopp som beräknats enligt leden a och b i punkt 2.

Dock ska inget avdrag göras om producentorganisationen eller producentgruppen kan visa att den inte är ansvarig för att det icke-stödberättigande beloppet tagits med.

4. Punkterna 2 och 3 ska i tillämpliga delar tillämpas på icke-stödberättigande utgifter som konstaterats under kontroller på plats eller vid efterföljande kontroller.

5. Om värdet av den salufördа produktionen deklareras och kontrolleras före stödansökan ska de deklarerade och godkända värdena användas för fastställandet av de belopp som avses i punkt 2 a respektive 2 b.

Artikel 118

Påföljder efter kontroller på primär nivå av återtag från marknaden

Om det vid den kontroll som avses i artikel 108 konstateras oegentligheter när det gäller de handelsnormer eller de minimikrav som avses i artikel 76 ska mottagaren som påföljd

(a) återbetala ett belopp som motsvarar ersättningen från unionen, beräknat på grundval av de kvantiteter återtagna produkter som inte överensstämmer med handelsnormerna eller minimikraven, om dessa kvantiteter är mindre än 10 % av de kvantiteter som återtagits från marknaden och som det lämnats underrättelse om enligt artikel 78,

▼B

(b) återbetala ett belopp som är dubbelt så stort som unionens bidrag, om dessa kvantiteter uppgår till mellan 10 % och 25 % av de kvantiteter som det lämnats underrättelse om, eller

(c) återbetala ett belopp som motsvarar unionens bidrag för alla de kvantiteter som det lämnats underrättelse om enligt artikel 78 om dessa kvantiteter överstiger 25 % av de kvantiteter som det lämnats underrättelse om.

Artikel 119

Övriga påföljder för producentorganisationer avseende återtag från marknaden

1. De påföljder som avses i artikel 117 ska omfatta stöd som sökts för återtag från marknaden som integrerade delar av utgifterna för verksamhetsprogrammet.

2. Utgifter för återtag från marknaden ska inte betraktas som stödberättigande om de produkter som inte har saluförts inte har avyttrats enligt de bestämmelser som medlemsstaterna fastställt enligt artikel 80.1 eller om återtaget eller användningen av produkterna har medfört negativ miljöpåverkan eller negativa fytosanitära konsekvenser som strider mot de bestämmelser som antagits enligt artikel 80.1.

Artikel 120

Påföljder för mottagare av återtagna produkter

Om det vid de kontroller som avses i artiklarna 108 och 109 konstateras oegentligheter som kan tillskrivas mottagarna av återtagna produkter, ska följande påföljder gälla:

(a) Mottagarna ska inte längre vara berättigade att ta emot återtagna produkter.

(b) Mottagarna av återtagna produkter ska vara skyldiga att återbetala värdet av de produkter som de tagit emot plus tillkommande sorterings-, förpacknings- och transportkostnader i enlighet med de bestämmelser som införts av respektive medlemsstat.

Den påföljd som föreskrivs i led a ska få omedelbar verkan och fortsätta att gälla under minst ett regleringsår. Den får förlängas beroende på hur allvarliga oegentligheterna är.

Artikel 121

Grön skörd och obärgad skörd

1. Om det, när det gäller grön skörd, konstateras att producentorganisationen inte har uppfyllt sina skyldigheter ska producentorganisationen som påföljd återbetala ett belopp som motsvarar det belopp av ersättningen som avser de arealer där skyldigheten inte iakttagits. I följande fall ska skyldigheterna inte anses vara uppfyllda:

▼M11

———————

▼B

(b) Den areal som anmälts för grön skörd är inte berättigat till stöd för detta.

▼B

(c) Hela arealen har inte skördats, eller produktionen har inte denaturerats.

2. Om det, när det gäller situationer då skörden inte bärgas, konstateras att producentorganisationen inte har uppfyllt sina skyldigheter ska producentorganisationen som påföljd återbetala ett belopp som motsvarar det belopp av ersättningen som avser de arealer där skyldigheten inte iakttagits. I bland annat följande fall ska skyldigheterna inte anses vara uppfyllda:

(a) Den areal som anmälts som en areal där skörden inte ska bärgas är inte stödberättigad för detta.

(b) Skörden har ändå bärgats, helt eller delvis.

(c) Det har uppstått en negativ miljöpåverkan eller negativa fytosanitära konsekvenser som kan tillskrivas producentorganisationen.

▼M11

Led b i första stycket i denna punkt ska inte tillämpas när andra stycket i artikel 85.3 är tillämpligt.

▼B

3. Påföljderna i punkterna 1 och 2 ska tillämpas utöver eventuella avdrag enligt artikel 117.

Artikel 122

Hindrande av en kontroll på plats

Om en producentorganisation, medlem eller berörd representant hindrar att en kontroll på plats genomförs ska stödansökan avslås när det gäller den berörda delen av utgifterna.

Artikel 123

Återbetalning av stöd och betalning av påföljder

1. Producentorganisationer, sammanslutningar av producentorganisationer, producentgrupper eller andra berörda aktörer ska betala tillbaka felaktigt utbetalt stöd med ränta och betala de påföljder som föreskrivs i detta avsnitt.

Räntan ska beräknas

(a) på grundval av den tidsperiod som löpt mellan utbetalningen och mottagarens återbetalning,

(b) med den räntesats som Europeiska centralbanken tillämpar för sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner, som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, C-serien, och som gäller den dag den felaktiga utbetalningen gjordes, ökad med tre procentenheter.

2. Det återkrävda stödet, räntan och påföljderna ska betalas till Europeiska garantifonden för jordbruket.

Artikel 124

Anmälningar om oegentligheter

Tillämpningen av administrativa påföljder och återvinningen av felaktigt utbetalda belopp enligt detta avsnitt ska inte påverka anmälningar om oegentligheter till kommissionen enligt kommissionens förordning (EG) nr 1848/2006 ([1]).

([1]) EUT L 355, 15.12.2006, s. 56.

▼B

Avsnitt 4

Övervakning och utvärdering av verksamhetsprogrammen och de nationella strategierna

Artikel 125

Gemensamma prestationsindikatorer

1. Både de nationella strategierna och verksamhetsprogrammen ska övervakas och utvärderas för att bedöma vilka framsteg som gjorts för att uppnå målen med verksamhetsprogrammen och effektiviteten och måluppfyllelsen i förhållande till dessa mål.

2. Framsteg, effektivitet och måluppfyllelse ska mätas med hjälp av ett antal gemensamma prestationsindikatorer enligt bilaga VIII vilka är kopplade till utgångsläget, det finansiella genomförandet, utfallen, resultaten och effekterna av de genomförda verksamhetsprogrammen.

3. Om en medlemsstat finner det lämpligt ska det även i den nationella strategin anges ett begränsat antal indikatorer som är specifika för just den strategin och som återspeglar nationella och/eller regionala behov, villkor och mål som är specifika för de verksamhetsprogram som genomförs av producentorganisationer. Om det finns tillgängliga ytterligare indikatorer avseende miljömål som inte täcks av de gemensamma prestationsindikatorerna ska dessa tas med.

Artikel 126

Övervaknings- och utvärderingsförfaranden för verksamhetsprogram

1. Producentorganisationerna ska säkerställa att deras verksamhetsprogram övervakas och utvärderas med hjälp av de av de gemensamma prestationsindikatorer enligt artikel 125 som är relevanta och, i förekommande fall, de ytterligare indikatorer som anges i den nationella strategin.

De ska för detta ändamål inrätta ett system för att samla in, registrera och bevara information som är användbar för sammanställningen av dessa indikatorer.

2. Syftet med övervakningen ska vara att bedöma vilka framsteg som gjorts i fråga om att uppnå verksamhetsprogrammets specifika mål. Den ska utföras med hjälp av finansiella indikatorer, utfalls- och resultatindikatorer. Resultatet av denna övervakning ska bidra till att

(a) kontrollera kvaliteten i genomförandet av programmet,

(b) påvisa behov av justeringar eller översyn av verksamhetsprogrammet för att uppnå programmets mål eller förbättra förvaltningen av programmet, inklusive den ekonomiska förvaltningen, och

(c) bidra till att uppfylla rapporteringskraven när det gäller genomförandet av verksamhetsprogrammet.

▼B

Varje sådan årsrapport som avses i artikel 96.1 och som producentorganisationen är skyldig att överlämna till den nationella myndighet som ansvarar för förvaltningen av den nationella strategin ska innehålla information om resultatet av övervakningsverksamheten.

3. Utvärderingen ska göras i form av en separat utvärderingsrapport efter halva tiden.

Syftet med halvtidsutvärderingarna, som får utföras med hjälp av en specialiserad konsultbyrå, ska vara att granska i vilken utsträckning de ekonomiska resurserna har använts, bedöma måluppfyllelsen och effektiviteten i verksamhetsprogrammet samt mäta de framsteg som gjorts i fråga om att uppnå de övergripande målen med programmet. För detta ändamål ska gemensamma prestationsindikatorer användas, kopplade till utgångsläge, resultat och, när så är lämpligt, effekter.

När så är relevant ska det vid halvtidsutvärderingen även göras en kvalitativ bedömning av resultat och effekter av miljöåtgärder som syftat till att

(a) förhindra jorderosion,

(b) minska användningen och/eller förbättra hanteringen av växtskyddsprodukter,

(c) skydda livsmiljöer och biologisk mångfald, eller

(d) naturvård.

Resultatet av denna övervakning ska användas

(a) för att höja kvaliteten på de verksamhetsprogram som förvaltas av producentorganisationen,

(b) för att påvisa behov av mer omfattande ändringar av verksamhetsprogrammet,

(c) för att bidra till att uppfylla rapporteringskravet när det gäller genomförandet av verksamhetsprogrammen, och

(d) för att dra lärdomar som kan användas för att förbättra kvaliteten, måluppfyllelsen och effektiviteten i framtida verksamhetsprogram som förvaltas av producentorganisationen.

Halvtidsutvärderingen ska utföras under genomförandet av verksamhetsprogrammet, i tillräckligt god tid för att resultatet av utvärderingen ska kunna beaktas vid utarbetandet av nästa verksamhetsprogram.

Utvärderingsrapporten efter halva tiden ska bifogas motsvarande årsrapport enligt artikel 96.1.

Artikel 127

Övervaknings- och utvärderingsförfaranden för den nationella strategin

1. Övervakning och utvärdering av den nationella strategin ska genomföras med hjälp av de av de gemensamma prestationsindikatorer enligt artikel 125 som är relevanta och, i förekommande fall, ytterligare indikatorer som anges i den nationella strategin.

▼B

2. Medlemsstaterna ska inrätta ett system för att samla in, registrera och elektroniskt bevara den information som krävs för sammanställningen av de indikatorer som avses i artikel 125. För detta ändamål ska de utgå från den information som producentorganisationen överlämnat när det gäller övervakningen och utvärderingen av verksamhetsprogrammen.

3. Övervakningen ska ske fortlöpande och syfta till att bedöma vilka framsteg som gjorts i fråga om att uppnå verksamhetsprogrammens specifika syften och mål. Den ska utföras med hjälp av finansiella indikatorer, utfalls- och resultatindikatorer. För detta ändamål ska informationen i den årsrapport som producentorganisationen överlämnar och som handlar om övervakningen av verksamhetsprogrammen användas. Resultatet av denna övervakning ska användas

(a) för att kontrollera kvaliteten i genomförandet av verksamhetsprogrammen,

(b) för att påvisa eventuella behov av justeringar eller översyn av den nationella strategin för att uppnå strategins mål eller förbättra genomförandet av strategin, inklusive den ekonomiska förvaltningen av verksamhetsprogrammen, och

(c) för att bidra till att uppfylla rapporteringskraven när det gäller genomförandet av den nationella strategin.

4. Syftet med utvärderingen ska vara att bedöma vilka framsteg som gjorts i fråga om att uppnå de övergripande målen med strategin. Den ska utföras med hjälp av indikatorer kopplade till utgångsläge, resultat och, i förekommande fall, effekter. För detta ändamål ska de resultat från övervakningen och utvärderingen efter halva tiden av verksamhetsprogrammen användas som anges i de årsrapporter och slutrapporter som producentorganisationen överlämnar. Resultaten av utvärderingen ska användas

(a) för att höja kvaliteten i strategin,

(b) för att påvisa eventuella behov av mer omfattande ändringar av strategin, och

(c) för att bidra till att uppfylla rapporteringskravet när det gäller genomförandet av den nationella strategin.

Utvärderingen ska även omfatta en särskild utvärdering som ska göras år 2012, men i så god tid att dess resultat kan ingå i en separat utvärderingsrapport som samma år ska bifogas den nationella årsrapport som avses i artikel 97 b. Rapporten ska innehålla en undersökning av i vilken utsträckning de ekonomiska resurserna har använts och av måluppfyllelsen och effektiviteten i de genomförda verksamhetsprogrammen samt en bedömning av vilka effekter och konsekvenser som programmen har medfört i förhållande till strategins syften och mål, och, när så är lämpligt, andra syften som anges i artikel 103c.1 i förordning (EG) nr 1234/2007. Den ska syfta till att dra lärdomar i syfte att förbättra kvaliteten i framtida nationella strategier och särskilt att upptäcka eventuella brister i definitionen av syften, mål eller stödberättigande åtgärder eller behov av att definiera nya instrument.

▼B

KAPITEL VI

Utvidgad tillämpning av reglerna till att omfatta producenter i ett ekonomiskt område

Artikel 128

Anmälan av förteckningen över ekonomiska områden

Den anmälan av förteckningen över ekonomiska områden som ska göras enligt artikel 125f.2 andra stycket i förordning (EG) nr 1234/2007 ska innehålla all den information som behövs för att bedöma om de villkor som fastställs i artikel 125f.2 i den förordningen har följts.

Artikel 129

Anmälan av bindande regler – representativitet

1. När en medlemsstat anmäler de regler som den har gjort bindande för en viss produkt i ett visst ekonomiskt område enligt artikel 125g i förordning (EG) nr 1234/2007 ska den samtidigt informera kommissionen om följande:

(a) Den producentorganisation eller sammanslutning av producentorganisationer som begärde att tillämpningen av reglerna skulle utvidgas.

(b) Det antal producenter som är anslutna till producentorganisationen eller sammanslutningen av producentorganisationer ifråga samt det totala antalet producenter i det ekonomiska området ifråga. Informationen ska avse den situation som rådde när begäran om utvidgad tillämpning gjordes.

(c) Det ekonomiska områdets totala produktionsvolym samt den produktionsvolym som salufördes av den berörda producentorganisationen eller sammanslutningen av producentorganisationer under det senaste regleringsår som det finns uppgifter för.

(d) Det datum från och med vilket de regler som ska utvidgas har gällt för producentorganisationen eller sammanslutningen av producentorganisationer i fråga.

(e) Det datum från och med vilket den utvidgade tillämpningen ska få verkan samt den tidsperiod under vilken den ska gälla.

2. Vid fastställandet av representativitet enligt artikel 125f.3 i förordning (EG) nr 1234/2007 ska medlemsstaterna fastställa regler för uteslutning av

(a) producenter vars produktion huvudsakligen är avsedd för direktförsäljning till konsumenten, på anläggningen eller inom produktionsområdet,

(b) direktförsäljning enligt a,

▼B

(c) produkter som levereras för bearbetning enligt artikel 125f.4 b i förordning (EG) nr 1234/2007, utom om de berörda reglerna helt eller delvis gäller för produkterna ifråga.

Artikel 130

Ekonomiska bidrag

När en medlemsstat i enlighet med artikel 125i i förordning (EG) nr 1234/2007 beslutar att producenter som inte är medlemmar i en producentorganisation ska betala ett ekonomiskt bidrag, ska medlemsstaten till kommissionen översända de underlag som krävs för bedömning av att villkoren i nämnda artikel iakttas.

Dessa underlag ska särskilt innehålla uppgifter om beräkningsgrund, enhetsbelopp, stödmottagare samt vilka kostnader enligt artikel 125i i förordning (EG) nr 1234/2007 det är fråga om.

Artikel 131

Utvidgning på mer än ett regleringsår

När det fattas beslut om utvidgning för en period på mer än ett regleringsår ska medlemsstaterna för varje regleringsår kontrollera att de villkor rörande representativitet som anges i artikel 125f.3 i förordning (EG) nr 1234/2007 iakttas kontinuerligt under hela den tid som utvidgningen tillämpas.

Om medlemsstaterna finner att villkoren inte längre uppfylls ska de omedelbart upphäva utvidgningen med verkan från och med ingången av efterföljande regleringsår.

Medlemsstaterna ska omedelbart underrätta kommissionen om upphävandet, och kommissionen ska offentliggöra det på det sätt den finner lämpligt.

Artikel 132

Försäljning av oskördade produkter – köpare

1. När producenter som inte är medlemmar av en producentorganisation säljer oskördade produkter ska, när det gäller överensstämmelsen med bestämmelserna i punkterna 1 e, 1 f och 3 i bilaga XVIa till förordning (EG) nr 1234/2007, köparen anses ha producerat dessa produkter.

2. Den berörda medlemsstaten får besluta att andra bestämmelser i bilaga XVIa till förordning (EG) nr 1234/2007 än de som avses i punkt 1 får göras bindande för köpare när dessa är ansvariga för förvaltningen av produktionen i fråga.

▼B

AVDELNING IV

HANDEL MED TREDJELÄNDER

KAPITEL I

Importtullar och ingångsprissystem

Avsnitt 1

Ingångsprissystem

Artikel 133

Tillämpningsområde och definitioner

1. I detta avsnitt fastställs tillämpningsföreskrifter för artikel 140a i förordning (EG) nr 1234/2007.

2. I detta avsnitt avses med

(a) *parti:* de varor som tas upp i en deklaration om övergång till fri omsättning, som endast omfattar varor med samma ursprung och samma KN-nummer, och

(b) *importör:* deklaranten enligt definitionen i artikel 4.18 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 ([1]).

Artikel 134

Meddelande om priser och importerade produktkvantiteter

1. För varje produkt och för de perioder som anges i del A i bilaga XVI ska medlemsstaterna, för varje marknadsdag och varje ursprung, senast kl. 12.00 (lokal tid i Bryssel) påföljande arbetsdag, meddela kommissionen följande uppgifter:

(a) De genomsnittliga representativa priserna på produkter som importerats från tredjeländer och sålts på de representativa importmarknader som avses i artikel 135 samt de signifikanta priser som noterats på andra marknader för stora kvantiteter importerade produkter eller, om inga priser på de representativa marknaderna är tillgängliga, signifikanta priser noterade på andra marknader, och

(b) de totala kvantiteter som de i led a nämnda priserna avser.

Om de totala kvantiteter som nämns i led b understiger ett ton ska motsvarande priser inte meddelas kommissionen.

2. De priser som avses i punkt 1 a ska noteras

(a) för var och en av de produkter som anges i del A i bilaga XVI,

(b) för alla tillgängliga sorter och storlekar, och

(c) i importörs-/grossistledet eller, om det inte finns några tillgängliga priser i importörs-/grossistledet, i grossist-/detaljhandelsledet.

Priserna ska minskas med följande belopp:

(a) En försäljningsmarginal på 15 % för handelscentrum i London, Milano och Rungis samt på 8 % för andra handelscentrum.

([1]) EGT L 302, 19.10.1992, s. 1.

▼B

(b) Kostnaderna för transport och försäkring inom unionens tullområde.

Medlemsstaterna får fastställa standardbelopp för de avdrag för kostnaderna för frakt och försäkring som avses i andra stycket. Upplysningar om dessa standardbelopp och metoderna för att beräkna dem ska meddelas kommissionen utan dröjsmål.

3. Om de priser som noterats i enlighet med punkt 2 har noterats i grossist-/detaljhandelsledet, ska de först minskas med 9 % för att beakta grossistens försäljningsmarginal och därefter med ett belopp som motsvarar 0,7245 euro per 100 kg för att beakta kostnaderna för hantering och skatter och avgifter.

4. När det gäller de produkter i del A i bilaga XVI som omfattas av en produktspecifik handelsnorm ska följande anses vara representativt:

(a) Priserna på produkter av klass I, förutsatt att kvantiteten produkter i den klassen står för minst 50 % av de totala salufördа kvantiteterna.

(b) Priserna på produkter av klass I samt, om produkterna i den klassen står för mindre än 50 % av de totala kvantiteterna, de priser som fastställts för produkter i klass II för de kvantiteter som gör det möjligt att täcka 50 % av de totalt salufördа kvantiteterna.

(c) Priserna på produkter i klass II, om produkter av klass I inte är tillgängliga och det inte beslutas att en justeringskoefficient ska tillämpas på sådana produkter då de, till följd av produktionsvillkoren för produkterna med ifrågavarande ursprung, inte normalt och traditionellt saluförs i klass I på grund av sina kvalitativa egenskaper.

Den justeringskoefficient som avses i led c i första stycket ska tillämpas på priserna efter avdrag med de belopp som anges i punkt 2.

När det gäller de produkter i del A i bilaga XVI som inte omfattas av en produktspecifik handelsnorm ska priserna för produkter som uppfyller den allmänna handelsnormen anses vara representativa.

Artikel 135

Representativa marknader

Medlemsstaterna ska meddela kommissionen de sedvanliga marknadsdagarna för de marknader som anges i bilaga XVII och som ska betraktas som representativa marknader.

Artikel 136

Schablonimportvärden

1. För varje produkt och för de perioder som anges i del A i bilaga XVI ska kommissionen varje arbetsdag och för varje ursprung fastställa ett schablonimportvärde som motsvarar det viktade genomsnittet av de representativa priser som avses i artikel 134, med avdrag för ett standardbelopp på 5 euro/100 kg och värdetullen.

▼B

2. Om ett schablonvärde fastställs för de produkter och för de tillämpningsperioder som anges i del A i bilaga XVI i enlighet med detta avsnitt ska det enhetspris som avses i artikel 152.1 a i förordning (EEG) nr 2454/93 ([1]) inte gälla. Det ska ersättas med det schablonimportvärde som avses i punkt 1.

3. Om inget schablonimportvärde gäller för en produkt med ett visst ursprung ska genomsnittet av de schablonimportvärden som gäller för produkten tillämpas.

4. Under de tillämpningsperioder som anges i del A i bilaga XVI ska schablonimportvärdena gälla till dess att de ändras. De ska emellertid upphöra att gälla om inget representativt genomsnittspris för sju på varandra följande marknadsdagar har meddelats kommissionen.

Om inget schablonimportvärde, på grundval av första stycket, gäller för en viss produkt ska schablonimportvärdet för denna produkt vara detsamma som det senaste genomsnittliga schablonimportvärdet.

5. Om inget schablonimportvärde har kunnat beräknas ska, genom undantag från punkt 1, inget schablonimportvärde tillämpas från och med den första dagen i de tillämpningsperioder som anges i del A i bilaga XIV.

6. De representativa priserna i euro ska räknas om med hjälp av den representativa marknadskurs som beräknats för den aktuella dagen.

7. Kommissionen ska offentliggöra schablonimportvärdena uttryckta i euro på det sätt den finner lämpligt.

Artikel 137

Beräkning av ingångspris

1. Det ingångspris på grundval av vilket de i del A i bilaga XVI förtecknade produkterna klassificeras i Gemensamma tulltaxan ska, efter importörens gottfinnande, motsvara ett av följande belopp:

(a) Fob-priset på produkterna i ursprungslandet plus kostnaderna för frakt och försäkring till gränsen för unionens tullområde, om detta pris och dessa kostnader är kända vid den tidpunkt då deklarationen om övergång till fri omsättning lämnas för produkterna. Om dessa priser, vid den tidpunkt då deklarationen om övergång till fri omsättning lämnas, är mer än 8 % högre än det schablonvärde som gäller för produkten i fråga ska importören ställa den säkerhet som avses i artikel 248.1 i förordning (EEG) nr 2454/93. I detta fall ska importtullen motsvara det belopp som importören skulle ha betalat om den aktuella produkten hade klassificerats på grundval av det ifrågavarande schablonvärdet, eller

([1]) EGT L 253, 11.10.1993, s. 1.

▼B

(b) det tullvärde som beräknats i enlighet med artikel 30.2 c i förordning (EEG) nr 2913/92 och som tillämpas endast på de aktuella importerade produkterna. I detta fall ska avdrag göras för tullen i enlighet med artikel 136.1 i denna förordning. Importören ska i sådana fall också ställa den säkerhet som avses i artikel 248.1 i förordning (EEG) nr 2454/93 med ett belopp som motsvarar den tull som han skulle ha betalat om produkten hade klassificerats på grundval av schablonimportvärdet för partiet, eller

(c) schablonimportvärdet, beräknat enligt artikel 136 i denna förordning.

2. Det ingångspris på grundval av vilket de i del B i bilaga XVI förtecknade produkterna klassificeras i Gemensamma tulltaxan ska, efter importörens gottfinnande, motsvara ett av följande belopp:

(a) Fob-priset på produkterna i ursprungslandet plus kostnaderna för frakt och försäkring till gränsen till unionens tullområde, om detta pris och dessa kostnader är kända vid den tidpunkt då tulldeklarationen lämnas. Om tullmyndigheterna finner att det krävs en säkerhet enligt artikel 248 i förordning (EEG) nr 2454/93, ska importören ställa en säkerhet motsvarande det högsta tillämpliga tullbeloppet för produkten, eller

(b) det tullvärde som beräknats i enlighet med artikel 30.2 c i förordning (EEG) nr 2913/92 och som tillämpas endast på de aktuella importerade produkterna. I detta fall ska avdrag göras för tullen i enlighet med artikel 136.1 i denna förordning. Importören ska också i sådana fall ställa den säkerhet som avses i artikel 248 i förordning (EEG) nr 2454/93 motsvarande det högsta tillämpliga tullbeloppet för produkten.

3. När ingångspriser fastställs på grundval av produkternas fob-pris i ursprungslandet ska tullvärdet fastställas på grundval av den relevanta försäljningen till detta pris.

När ingångspriset beräknas enligt någon av de metoder som avses i punkt 1 b, 1 c och 2 b ska tullvärdet beräknas med samma underlag som ingångspriset.

4. Importören ska inom en månad från försäljningen av de aktuella produkterna, dock senast fyra månader efter dagen för godkännandet av deklarationen om övergång till fri omsättning för produkterna, bevisa att partiet har avsatts på villkor som bekräftar riktigheten av de priser som avses i punkt 1 a eller 2 a, eller fastsälla det tullvärde som avses i punkt 1 b och 2 b. Underlåtelse att iaktta någon av dessa tidsfrister ska medföra att den ställda säkerheten förverkas, utan att detta påverkar tillämpningen av bestämmelserna i punkt 5.

Den ställda säkerheten ska frisläppas om bevis för att avsättningsvillkoren iakttas företes på ett för tullmyndigheterna tillfredsställande sätt.

I annat fall ska säkerheten förverkas som betalning för importtullen.

▼M11

För att bevisa att partiet har avsatts på de villkor som anges i första stycket ska importören utöver fakturan tillhandahålla alla handlingar som krävs för att utföra relevanta tullkontroller i samband med försäljning och avsättande av varje produkt i partiet i fråga. Detta skall omfatta handlingar avseende transport, försäkring, hantering och lagring av partiet.

▼M11

Om de handelsnormer som avses i artikel 3 kräver att sort eller handelstyp anges på frukt- eller grönsaksförpackningen, ska sort eller handelstyp för den frukt och de grönsaker som ingår i partiet anges i handlingar som avser transport samt fakturor och leveransorder.

▼B

5. Medlemsstatens behöriga myndigheter får efter en välmotiverad ansökan från importören förlänga den tidsfrist på fyra månader som avses i punkt 4 med högst tre månader.

6. Om de behöriga myndigheterna vid kontroll konstaterar att kraven i denna artikel inte har uppfyllts ska de återkräva den tull som ska erläggas i enlighet med artikel 220 i förordning (EEG) nr 2913/92. Den tullavgift, eller den resterande tullavgift, som ska återkrävas ska inbegripa ränta från och med den dag då varorna övergick till fri omsättning fram till dagen för återbetalning. Den räntesats som ska tillämpas ska vara den gällande räntesatsen för återkrav enligt nationell lagstiftning.

Avsnitt 2

Tilläggsimporttullar

Artikel 138

Tillämpningsområde och definitioner

1. Den tilläggsimporttull som avses i artikel 141.1 i förordning (EG) nr 1234/2007, nedan kallad *tilläggstull*, får tillämpas på de produkter och under de perioder som anges i bilaga XVIII på de villkor som föreskrivs i detta avsnitt.

2. Tröskelnivåerna för tilläggstull anges i bilaga XVIII.

Artikel 139

Meddelande om produktkvantiteter

1. Medlemsstaterna ska, för var och en av de produkter som anges i bilaga XVIII och för de angivna perioderna, meddela kommissionen vilka produktkvantiteter som övergått till fri omsättning, i enlighet med de förfaranden för övervakning av förmånsimport som fastställs i artikel 308 d i förordning (EEG) nr 2454/93.

Uppgifterna ska lämnas varje onsdag senast klockan 12.00 (lokal tid i Bryssel) för de kvantiteter som övergått till fri omsättning under föregående vecka.

2. Deklarationer om övergång till fri omsättning för produkter enligt detta avsnitt, som tullmyndigheterna, på importörens begäran, får ta emot utan att de innehåller vissa av de uppgifter som avses i bilaga 37 till förordning (EEG) nr 2454/93, ska, utöver de uppgifter som avses i artikel 254 i den förordningen, innehålla uppgift om nettovikten (i kg) för de berörda produkterna.

Om det förenklade deklarationsförfarande som avses i artikel 260 i förordning (EEG) nr 2454/93 används för övergång till fri omsättning för produkter enligt detta avsnitt, ska de förenklade deklarationerna, utöver andra nödvändiga uppgifter, innehålla uppgift om nettovikten (i kg) för de berörda produkterna.

▼B

Om det lokala klareringsförfarande som avses i artikel 263 i förordning (EEG) nr 2454/93 används för övergång till fri omsättning för produkter som omfattas av detta avsnitt, ska den anmälan till tullmyndigheterna som avses i artikel 266.1 i den förordningen innehålla alla nödvändiga uppgifter för identifiering av varorna samt uppgift om nettovikten (i kg) för de berörda produkterna.

Artikel 266.2b i förordning (EEG) nr 2454/93 ska inte tillämpas på import av produkter som omfattas av detta avsnitt.

Artikel 140

Uttag av tilläggstull

1. Om det för någon av de produkter och perioder som anges i bilaga XVIII konstateras att de kvantiteter som övergått till fri omsättning överskrider tröskelnivåerna ska kommissionen ta ut en tilläggstull, utom i de fall då det inte är troligt att importen skulle leda till störningar på unionsmarknaden eller när effekterna inte skulle stå i proportion till syftet.

2. Tilläggstull ska tas ut för de kvantiteter som övergår till fri omsättning efter den dag då den började tillämpas, under förutsättning att

(a) produkternas tullklassificering, som fastställts enligt artikel 137, innebär att de högsta särskilda importtullarna från berört ursprungsland ska tillämpas, och

(b) importen genomförs under den period då tilläggstullen tillämpas.

Artikel 141

Tilläggstullens belopp

Den tilläggstull som införs enligt artikel 140 ska vara lika med en tredjedel av den tull som gäller för produkten enligt Gemensamma tulltaxan.

Vid förmånsimport vad gäller värdetullen ska tilläggstullen dock vara lika med en tredjedel av den specifika tullen för produkten, om artikel 140.2 är tillämplig.

Artikel 142

Befrielse från tilläggstull

1. Följande varor ska vara befriade från tilläggstull:

(a) Varor som importeras inom de tullkvoter som förtecknas i bilaga 7 till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 ([1]) (nedan kallad *Kombinerade nomenklaturen*).

(b) Varor som är under transport till unionen enligt punkt 2.

([1]) EGT L 256, 7.9.1987, s. 1.

▼B

2. Med varor under transport till unionen ska avses

(a) varor som hade förts ut ur ursprungslandet innan beslutet om tilläggstull fattades, och

(b) som transporteras på grundval av en transporthandling som gäller från lastningsorten i ursprungslandet till avlastningsorten inom unionen och som upprättades innan tilläggstullen infördes.

3. Berörda parter ska på ett för tullmyndigheterna tillfredsställande sätt styrka att kraven i punkt 2 är uppfyllda.

Tullmyndigheterna får dock bedöma att varorna har lämnat ursprungslandet innan tilläggstullen infördes om någon av följande handlingar uppvisas:

(a) *För sjötransporter:* ett konossement, av vilket ska framgå att lastning gjorts före datumet i fråga.

(b) *För järnvägstransporter:* en fraktsedel, som godkänts av en järnvägsmyndighet i ursprungslandet före datumet i fråga.

(c) *För vägtransporter:* ett fraktavtal för internationell vägtransport (CMR) eller annan transithandling som upprättats i ursprungslandet före datumet i fråga, om de villkor som fastställts i de bilaterala eller multilaterala avtal som ingåtts beträffande unionstransitering eller gemensam transitering uppfylls.

(d) *För lufttransporter:* flygfraktsedeln, av vilken ska framgå att flygbolaget har tagit emot varorna före datumet i fråga.

AVDELNING V

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER, ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 143

Kontroller

Utan att det påverkar tillämpningen av specifika bestämmelser i den här förordningen eller annan unionslagstiftning ska medlemsstaterna införa de kontroller och åtgärder som krävs för att säkerställa att förordning (EG) nr 1234/2007 och den här förordningen tillämpas korrekt. De ska vara effektiva, proportionerliga och avskräckande så att de säkerställer ett adekvat skydd för unionens finansiella intressen.

De ska särskilt säkerställa att

(a) alla kriterier för stödberättigande som fastställs genom unionslagstiftning, nationell lagstiftning, de nationella villkoren eller den nationella strategin kan kontrolleras,

(b) medlemsstatens behöriga myndigheter som ansvarar för kontrollerna har tillräckligt många anställda med lämplig utbildning och erfarenhet för att utföra kontrollerna på ett effektivt sätt, och

(c) det föreskrivs kontroller för att undvika oriktig dubbelfinansiering av åtgärder enligt den här förordningen och andra ordningar för unionsstöd eller nationellt stöd.

▼B

Artikel 144

Nationella påföljder

Utan att det påverkar tillämpningen av påföljder i enlighet med den här förordningen eller förordning (EG) nr 1234/2007 ska medlemsstaterna föreskriva påföljder på nationell nivå för oegentligheter avseende de krav som fastställs genom den här förordningen och förordning (EG) nr 1234/2007 som ska vara effektiva, proportionerliga och avskräckande så att de säkerställer ett adekvat skydd för unionens finansiella intressen.

Artikel 145

Konstruerade situationer

Utan att det påverkar tillämpningen av åtgärderna i den här förordningen eller i förordning (EG) nr 1234/2007 ska inga utbetalningar göras till stödmottagare som i strid med målen för det ifrågavarande stödsystemet och i syfte att få en förmån bevisligen har konstruerat de förhållanden som krävs för berättigande till stödet.

Artikel 146

Meddelanden

1. Medlemsstaterna ska utse en enda behörig myndighet eller ett enda behörigt organ som ska ansvara för att fullgöra meddelandeskyldigheterna på följande områden:

(a) Producentorganisationer, sammanslutningar av producentorganisationer och producentgrupper i enlighet med artikel 97 i denna förordning.

(b) Producentpriser för frukt och grönsaker på den inre marknaden i enlighet med artikel 98 i denna förordning.

(c) Priser och kvantiteter för de produkter som importeras från tredjeländer och säljs på representativa importmarknader i enlighet med artikel 134 i denna förordning.

(d) Importerade kvantiteter som övergår till fri omsättning i enlighet med artikel 139 i denna förordning.

2. Medlemsstaterna ska meddela kommissionen vilken myndighet eller vilket organ de utser och tillhandahålla dennas/dettas kontaktuppgifter, samt meddela kommissionen eventuella förändringar i dessa uppgifter.

En förteckning över de utsedda myndigheterna och organen med kontaktuppgifter till dessa ska ställas till medlemsstaternas och allmänhetens förfogande på lämpligt sätt via de informationssystem som upprättats av kommissionen, inbegripet offentliggörande på Internet.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av specifika bestämmelser i denna förordning ska alla meddelanden från medlemsstaterna till kommissionen enligt denna förordning skickas elektroniskt, i det format som kommissionen anger, via det informationssystem som kommissionen har ställt till medlemsstatens behöriga myndigheters och organs förfogande.

Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 5 får meddelanden som inte skickas på det sätt och i det format som avses i första stycket betraktas som icke skickade.

▼B

4. Utan att det påverkar specifika bestämmelser i denna förordning ska medlemsstaterna vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de kan iaktta de tidsfrister för meddelanden som anges i denna förordning.

5. Om en medlemsstat underlåter att skicka ett meddelande som krävs enligt den här förordningen eller förordning (EG) nr 1234/2007, eller om meddelandet förefaller innehålla felaktigheter i förhållande till de objektiva uppgifter som kommissionen förfogar över, får kommissionen tillfälligt ställa in, helt eller delvis, de månadsbetalningar inom frukt- och grönsakssektorn som avses i artikel 14 i rådets förordning (EG) nr 1290/2005 ([1]) fram till dess att medlemsstaten skickar ett korrekt meddelande.

Artikel 147

Uppenbara fel

Varje meddelande, krav eller begäran som ställs till medlemsstaten enligt den här förordningen eller förordning (EG) nr 1234/2007, däribland stödansökningar, får ändras när som helst efter det att de har lämnats in om de innehåller uppenbara fel som även den behöriga myndigheten anser är fel.

Artikel 148

Force majeure och exceptionella omständigheter

Beträffande påföljder som ska tillämpas eller förmåner eller erkännanden som ska återkallas enligt den här förordningen eller förordning (EG) nr 1234/2007 ska undantag göras i sådana fall av force majeure eller exceptionella omständigheter som avses i artikel 31 i förordning (EG) nr 73/2009.

Fall av force majeure ska dock anmälas tillsammans med styrkande handlingar till medlemsstatens behöriga myndighet på ett tillfredsställande sätt inom tio arbetsdagar från det att de berörda personerna har möjlighet att göra det.

Artikel 149

Upphävande

Förordning (EC) nr 1580/2007 ska upphöra att gälla.

Artikel 134 i förordning (EG) nr 1580/2007 ska dock fortsätta att gälla till och med den 31 augusti 2011.

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till denna förordning och ska, i tillämpliga fall, läsas enligt jämförelsetabellen i bilaga XIX.

Artikel 150

Övergångsbestämmelser

1. Verksamhetsprogram som faller inom ramen för artikel 203a.3 a i förordning (EG) nr 1234/2007 får genomföras fram till dess att löper ut, förutsatt att de uppfyller de bestämmelser som gällde före den 1 januari 2008.

([1]) EUT L 209, 11.8.2005, s. 1.

▼B

2. Vid tillämpningen av punkt 6 i artikel 203a i förordning (EG) nr 1234/2007 ska minimikraven för råvaror som levereras för bearbetning och de kvalitativa minimikraven för färdiga produkter som ska fortsätta att gälla för råvaror som skördas i de medlemsstater som utnyttjar övergångsarrangemangen enligt den punkten regleras genom de relevanta handelsnormer som avses i avsnitt 2 i denna förordning samt bestämmelserna i de kommissionsförordningar som förtecknas i bilaga XX.

3. Erkännandeplaner som godkänts enligt förordning (EG) nr 2200/96 och som fortsätter att vara godkända enligt artikel 203a.4 i förordning 1234/2007 för producentgrupper som inte är etablerade i någon av de medlemsstater som anslöt sig till EU den 1 maj 2004 eller därefter, eller i unionens yttre randområden enligt artikel 349 i fördraget eller på de mindre Egeiska öarna enligt artikel 1.2 i förordning (EG) nr 1405/2006 ([1]) ska finansieras enligt de satser som anges i artikel 103a.3 b i förordning (EG) nr 1234/2007.

Erkännandeplaner som godkänts enligt förordning (EG) nr 2200/96 och som omfattats av artikel 14.7 i den förordningen och som även fortsättningsvis åtnjuter erkännande enligt artikel 203a.4 i förordning (EG) nr 1234/2007 ska finansieras till de satser som anges i artikel 103a.3 a i förordning (EG) nr 1234/2007.

4. Senast den 15 september 2011 ska medlemsstaterna ändra sina nationella strategier om detta är nödvändigt för att

(a) Vederbörligen motivera vad som ska betraktas som ett signifikant avstånd enligt artikel 50.7 b,

(b) Fastställa den maximala procentandel av de årliga utgifterna inom ett verksamhetsprogram som kan användas för insatser för miljövänlig hantering av förpackningar enligt artikel 60.4 andra stycket.

5. Verksamhetsprogram som har godkänts före den dag då denna förordning träder i kraft får fortsätta att löpa till sista dagen, utan krav på att de ska uppfylla den högsta procentandel som avses i artikel 60.4 andra stycket.

Artikel 151

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

([1]) EUT L 265, 26.9.2006, s. 1.

▼B

BILAGA I

HANDELSNORMER SOM AVSES I ARTIKEL 3

DEL A

Allmän handelsnorm

1. **Minimikrav avseende kvalitet**

Om inte annat följer av de tillåtna toleranserna ska produkterna vara

— hela,

— friska, dvs. de får inte vara angripna av röta eller ha annan kvalitetsförsämring som gör dem olämpliga för konsumtion,

— rena, praktiskt taget fria från synliga främmande beståndsdelar,

— praktiskt taget fria från skadedjur,

— praktiskt taget fria från skador på köttet orsakade av skadedjur,

— fria från onormal yttre fuktighet,

— fria från främmande lukt och/eller smak.

Produkterna ska vara i ett sådant skick att de

— tål transport och hantering,

— är i tillfredsställande skick vid ankomsten till bestämmelseorten.

2. **Minimikrav avseende mognad**

Produkterna ska vara tillräckligt utvecklade, men inte överutvecklade, och frukter ska uppvisa tillfredsställande mognad, men får inte vara övermogna.

Produkterna ska ha nått ett sådant utvecklingsstadium och en sådan mognadsgrad att mognadsprocessen kan fortsätta och de kan uppnå en tillfredsställande mognadsgrad.

3. **Tolerans**

En tolerans av 10 % i antal eller vikt av produkten som inte uppfyller minimikraven avseende kvalitet ska medges i varje parti. Inom denna tolerans får högst 2 % utgöras av produkter angripna av röta.

4. **Ursprungsmärkning av produkter**

Ursprungslandets fullständiga namn ([1]). För produkter med ursprung i en medlemsstat ska namnet anges på ursprungslandets språk eller ett annat språk som kan förstås av konsumenterna i mottagarlandet. För andra produkter ska namnet anges på ett språk som kan förstås av konsumenterna i mottagarlandet.

DEL B

Produktspecifika handelsnormer

DEL 1: *HANDELSNORM FÖR ÄPPLEN*

I. **DEFINITION AV PRODUKTEN**

Denna norm gäller för äpplen av sorter av *Malus domestica* Borkh. som är avsedda att levereras färska till konsumenten, dock inte äpplen avsedda för industriell bearbetning.

II. **KVALITETSBESTÄMMELSER**

Syftet med normen är att ange de kvalitetskrav som äpplen ska uppfylla efter iordningställande och förpackning.

([1]) Landets fullständiga eller vanligaste namn ska anges.

▼B

A. **Minimikrav**

Om inte annat följer av de särskilda bestämmelserna för varje klass och de tillåtna toleranserna ska äpplen vara

— hela,

— friska, dvs. de får inte vara angripna av röta eller ha andra fel som gör dem olämpliga för konsumtion,

— rena, praktiskt taget fria från synliga främmande beståndsdelar,

— praktiskt taget fria från skadedjur,

— fria från skador på fruktköttet orsakade av skadedjur,

— fria från allvarlig glasighet (water core), utom när det gäller sorten Fuji och dess mutanter,

— fria från onormal yttre fuktighet,

— fria från främmande lukt och/eller smak.

Äpplena ska ha en sådan utveckling och mognad att de

— tål transport och hantering,

— är i tillfredsställande skick vid ankomsten till bestämmelseorten.

B. **Mognadskrav**

Äpplena ska vara tillräckligt utvecklade och uppvisa tillfredsställande mognad.

Äpplena ska ha nått ett sådant utvecklingsstadium och en sådan mognadsgrad att mognadsprocessen kan fortsätta och de kan uppnå den mognad som krävs med hänsyn tagen till sortegenskaperna.

Flera parametrar kan användas för att verifiera minimikraven avseende mognad (t.ex. morfologiska aspekter, smak, fasthet och brytningsindex).

C. **Klassificering**

Äpplen indelas i följande tre klasser:

i) *Klass ”Extra”*

Äpplen i denna klass ska vara av högsta kvalitet. De ska vara typiska för sorten ([1]) och skaftet ska vara oskadat.

Äpplen ska ha minst följande yta i den färg som är typisk för sorten:

— ¾ av den sammanlagda ytan med röd färg när det gäller färggrupp A,

— ½ av den sammanlagda ytan med delvis röda färger när det gäller färggrupp B,

— 1/3 av den sammanlagda ytan med den svagt röda, rödfärgade eller rödstrimmiga färgen när det gäller färggrupp C.

Fruktköttet ska vara helt friskt.

De får inte ha några fel, med undantag av mycket små ytliga fel förutsatt att dessa inte försämrar produktens allmänna utseende, kvalitet, hållbarhet eller presentation i förpackningen. De får dock uppvisa

— mycket små fel i skalet,

([1]) En icke-uttömmande förteckning över de sorter som har en klassificering av färg och rostbildning ges i tillägget till denna norm.

▼B

— mycket lite rostbildning ([1]) såsom

— bruna fläckar som inte får gå utanför skafthålan och som inte får vara skrovliga och/eller

— små och isolerade spår av rostbildning.

ii) *Klass I*

Äpplen i denna klass ska vara av god kvalitet. De ska ha de egenskaper som är typiska för sorten ([2]).

Äpplen ska ha minst följande yta i den färg som är typisk för sorten:

— ½ av den sammanlagda ytan med röd färg när det gäller färggrupp A,

— 1/3 av den sammanlagda ytan med delvis röda färger när det gäller färggrupp B,

— 1/10 av den sammanlagda ytan med den svagt röda, rödfärgade eller rödstrimmiga färgen när det gäller färggrupp C.

Fruktköttet ska vara helt friskt.

De får dock ha följande mindre fel förutsatt att dessa inte försämrar produktens allmänna utseende, kvalitet, hållbarhet och presentation i förpackningen:

— Mindre fel i formen.

— Mindre fel i utvecklingen.

— Mindre färgfel.

— Mindre stötskador, som inte är missfärgade, på en sammanlagd yta på högst 1 cm^2.

— Mindre fel i skalet som ligger inom följande gränser:

— Långsträckta fel får vara högst 2 cm långa.

— Övriga fel får täcka en sammanlagd yta på högst 1 cm^2, dock med undantag för skorv (*Venturia inaequalis*) som högst får täcka en yta på 0,25 cm^2.

— Mindre rostbildning ([3]) såsom

— bruna fläckar som får gå något utanför skafthålan eller foderhålan, men som inte får vara skrovliga och/eller

— tunn, nätliknande rost som inte täcker mer än 1/5 av fruktens sammanlagda yta och som inte kontrasterar för starkt mot fruktens allmänna färg och/eller

— kraftig rost som inte täcker mer än 1/20 av fruktens sammanlagda yta; tunn, nätliknande rost och kraftig rost får sammantaget dock inte täcka mer än högst 1/5 av fruktens sammanlagda yta.

Skaftet får saknas förutsatt att brytstället är snyggt och skalet runtomkring oskadat.

([1]) Sorter märkta med ”R” i tillägget till denna norm omfattas inte av bestämmelserna om rostbildning.

([2]) En icke-uttömmande förteckning över de sorter som har en klassificering av färg och rostbildning ges i tillägget till denna norm.

([3]) Sorter märkta med ”R” i tillägget till denna norm omfattas inte av bestämmelserna om rostbildning.

▼B

iii) *Klass II*

Denna klass omfattar äpplen som inte uppfyller kraven för de högre klasserna men som uppfyller de minimikrav som anges ovan.

Fruktköttet får inte ha några större fel.

Följande fel får förekomma förutsatt att äpplena bibehåller sina väsentligaste egenskaper i fråga om kvalitet, hållbarhet och presentation:

— Fel i formen.

— Fel i utvecklingen.

— Färgfel.

— Mindre stötskador, som får vara lätt missfärgade, får täcka en sammanlagd yta på högst 1,5 cm^2.

— Fel i skalet som ligger inom följande gränser:

  — Långsträckta fel får vara högst 4 cm långa.

  — Övriga fel får täcka en sammanlagd yta på högst 2,5 cm^2, dock med undantag för skorv (*Venturia inaequalis*) som högst får täcka en yta på högst 1 cm^2.

— Mindre rostbildning ([1]) såsom

  — bruna fläckar som får gå utanför skafthålan eller foderhålan och som får vara något skrovliga och/eller

  — tunn, nätliknande rost som inte täcker mer än 1/2 av fruktens sammanlagda yta och som inte kontrasterar för starkt mot fruktens allmänna färg och/eller

  — kraftig rost som inte täcker mer än 1/3 av fruktens sammanlagda yta,

  — tunn, nätliknande rost och kraftig rost får sammantaget dock inte täcka mer än högst ½ av fruktens sammanlagda yta.

III. BESTÄMMELSER ANGÅENDE STORLEKSSORTERING

Storleken bestäms av den största tvärsnittsdiametern eller av vikten.

Minimistorleken är 60 mm om storleken mäts efter diameter, och 90 g om den mäts efter vikt. Frukt av mindre storlek kan godkännas om produktens brixvärde ligger på 10,5 brixgrader eller mer och storleken uppgår till minst 50 mm eller 70 g.

För att frukten i en förpackning ska uppfylla kraven på enhetlig storlek får skillnaden i storlek mellan frukterna i en och samma förpackning

a) för frukt som sorteras efter diameter, vara högst

  — 5 mm för frukt i klass ”Extra” och för frukt i klass I och II som är förpackad i rader och lager; för äpplen av sorterna Bramley’s Seedling (Bramley, Triomphe de Kiel) och Horneburger får skillnaden i diameter dock vara 10 mm, och

  — 10 mm för frukt i klass I som är löst packad i förpackningen eller detaljhandelsförpackningen; för äpplen av sorterna Bramley’s Seedling (Bramley, Triomphe de Kiel) och Horneburger får skillnaden i diameter dock vara 20 mm, eller

([1]) Sorter märkta med ”R” i tillägget till denna norm omfattas inte av bestämmelserna om rostbildning.

▼B

b) för frukt som sorteras efter vikten, vara högst

— för frukt i klass ”Extra” och för frukt i klass I och II som är förpackad i rader och lager:

Viktintervall (g)	Viktdifferens (g)
70–90	15 g
91–135	20 g
136–200	30 g
201–300	40 g
> 300	50 g

— för frukt i klass I som är löst packad i förpackningen eller detaljhandelsförpackningen:

Viktintervall (g)	Enhetlighet (g)
70–135	35
136–300	70
> 300	100

För frukt i klass II som är löst packad i förpackningen eller detaljhandelsförpackningen har det inte fastställts några bestämmelser om enhetlig storlek.

IV. TOLERANSBESTÄMMELSER

I varje parti medges, i alla saluföringsled, en viss mängd produkter som inte uppfyller kvalitets- och storlekskraven för den angivna klassen.

A. Kvalitetstoleranser

i) *Klass ”Extra”*

5 % i antal eller vikt av äpplen som inte uppfyller kraven för klassen, men som uppfyller kraven för klass I. Inom denna tolerans får högst 0,5 % bestå av produkter som uppfyller kraven för klass II.

ii) *Klass I*

10 % i antal eller vikt av äpplen som inte uppfyller kraven för klassen, men som uppfyller kraven för klass II. Inom denna tolerans får högst 1 % bestå av produkter som varken uppfyller kraven för klass II eller minimikraven, eller av produkter angripna av röta.

iii) *Klass II*

10 % i antal eller vikt av äpplen som varken uppfyller kraven för klassen eller minimikraven. Inom denna tolerans får högst 2 % bestå av produkter angripna av röta.

B. Storlekstoleranser

För samtliga klasser: 10 % i antal eller vikt av äpplen som inte uppfyller storlekskraven för klassen. Denna tolerans omfattar dock inte frukt med en avvikelse på

— 5 mm eller mer under minimidiametern,

— 10 g eller mer under minimivikten.

▼B

V. **BESTÄMMELSER ANGÅENDE PRESENTATION**

A. **Enhetlighet**

Varje förpackning ska ha ett enhetligt innehåll och får endast innehålla äpplen av samma ursprung, sort, kvalitet, storlek (om frukten storleks-sorteras) och mognad.

För klass ”Extra” gäller kravet på enhetlighet även färgen.

En blandning av äpplen av tydligt olika sorter kan dock förpackas tillsammans i en detaljhandelsförpackning om de är enhetliga avseende kvalitet och, för varje sort, avseende ursprung.

Den synliga delen av förpackningens innehåll ska vara representativ för hela innehållet.

B. **Förpackning**

Äpplena ska vara förpackade så att de ges ett ändamålsenligt skydd. Särskilt detaljhandelsförpackningar med en nettovikt på mer än 3 kg ska vara tillräckligt hårda för att skydda produkten på ett ändamålsenligt sätt.

De material som används inuti förpackningen ska vara rena och så beskaffade att de inte kan orsaka yttre eller inre skador på produkten. Det är tillåtet att använda material som t.ex. papper eller stämplar med handelsmässiga upplysningar förutsatt att de färger och det lim som används är giftfria.

De etiketter som fästs på varje enskild produkt ska vara sådana att de, när de tas bort, inte lämnar några synliga spår av lim eller skadar skalet.

Förpackningarna får inte innehålla främmande beståndsdelar.

VI. **BESTÄMMELSER ANGÅENDE MÄRKNING**

Varje förpackning ska på en och samma sida och med tydligt, outplånligt och från utsidan synligt tryck vara märkt med följande uppgifter:

A. **Identifikation**

Packarens och/eller avsändarens namn och adress.

Denna uppgift får ersättas med följande:

— För alla förpackningar med undantag av färdigförpackningar: En kod som identifierar packaren och/eller avsändaren och som utfärdats eller godkänts av en officiell myndighet och som föregås av uppgiften ”packare och/eller avsändare” eller motsvarande förkortning.

— För färdigförpackningar: Namn och adress till säljaren som är etablerad inom unionen, varvid dessa uppgifter ska föregås av uppgiften ”packad för:” eller likvärdig uppgift. I detta fall ska det på etiketten även finnas en kod som identifierar packaren och/eller avsändaren. Säljaren ska tillhandahålla all den information om betydelsen av denna kod som kontrollorganen anser vara nödvändig.

B. **Typ av produkt**

— ”Äpplen”, om innehållet i förpackningen inte är synligt från utsidan.

— Sortens namn. Om det rör sig om en blandning av äpplen av tydligt olika sorter ska samtliga sorter i förpackningen anges.

— Sortens namn kan ersättas med en synonym. Namnet på mutanten eller ett handelsnamn får endast anges som komplement till sorten eller synonymen.

▼B

C. **Produktens ursprung**

Ursprungsland ([1]) och eventuellt odlingsområde eller nationell, regional eller lokal benämning.

Om det rör sig om en blandning av äpplen av tydligt olika sorter och ursprung ska ursprungslandet anges i omedelbar närhet av motsvarande sorts namn.

D. **Handelsmässiga upplysningar**

— Klass.

— Storlek eller, för frukt förpackad i rader och lager, antal frukter.

Om storleken är angiven ska den uttryckas på följande sätt:

a) För frukt som omfattas av kraven på enhetlighet ska den anges som minsta och största diameter eller som minsta och största vikt.

b) För frukt som inte omfattas av kraven på enhetlighet ska den anges som diametern eller vikten på den minsta frukten i förpackningen, följt av ”och större” eller likvärdig benämning, eller, eventuellt, diametern eller vikten på den största frukten i förpackningen.

E. **Officiellt kontrollmärke (frivilligt)**

Det är inte nödvändigt att på förpackningarna ange uppgifterna i första stycket, om dessa förpackningar innehåller detaljhandelsförpackningar som är väl synliga från utsidan och som samtliga är märkta med uppgifterna i fråga. Förpackningarna får inte vara märkta på något sätt som kan verka vilseledande. Om förpackningarna är lastade på pallar ska dock uppgifterna anges på en följesedel som ska fästas synligt på åtminstone två sidor av lastpallen.

Tillägg

Icke-uttömmande förteckning över äppelsorter

Frukter av sorter som inte återfinns i förteckningen ska delas in efter sortegenskaper.

Sort	Mutanter	Synonymer	Färggrupp	Rost-bildning
African Red			B	
Akane		Tohoku 3	B	
Alborz Seedling			C	
Aldas			B	
Alice			B	
Alkmene		Early Windsor	C	
Alro			B	
Alwa			B	
Amasya			B	
Angold			C	
Antej		Antei	B	
Apollo		Beauty of Blackmoor	C	

([1]) Landets fullständiga eller vanligaste namn ska anges.

▼B

Sort	Mutanter	Synonymer	Färggrupp	Rost-bildning
Arkcharm		Arkansas No 18, A 18	C	
Arlet			B	R
Aroma			C	
	Mutanter av Aroma, t.ex.:		C	
	Amorosa		C	
Auksis			B	
Beacon			A	
Belfort		Pella	B	
Belle de Boskoop				R
	Mutanter av Belle de Boskoop, t.ex.:			R
	Boskoop rouge	Red Boskoop Roter Boskoop		R
Belle fleur double				
Belorrusskoje Maļinovoje		Belorusskoe Malinovoe, Byelorusskoe Malinovoe	B	
Berlepsch		Freiherr von Berlepsch	C	
	Mutanter av Berlepsch, t.ex.:		C	
	Berlepsch rouge	Red Berlepsch, Roter Berlepsch	C	
Blushed Golden				
Bogatir		Bogatyr		
Bohemia			B	
Braeburn			B	
	Mutanter av Braeburn, t.ex.:		B	
	Hidala		B	
	Joburn		B	
	Lochbuie Red Braeburn		B	
	Mahana Red		B	
	Mariri Red		B	
	Redfield		B	
	Royal Braeburn		B	
Bramley's Seedling		Bramley, Triomphe de Kiel		

▼B

Sort	Mutanter	Synonymer	Färggrupp	Rost-bildning
Brettacher Sämling				
Calville Groupe des				
Cardinal			B	
Carola		Kalco	C	
Caudle			B	
Charden				
Charles Ross				
Civni			B	
Coromandel Red		Corodel	A	
Cortland			B	
Cox's Orange Pippin		Cox orange	C	R
	Mutanter av Cox Orange Pippin, t.ex.:		C	R
	Cherry Cox		C	R
Crimson Bramley				
Cripps Pink			C	
	Mutanter av Cripps Pink, t.ex.:		C	
	Pink Rose		C	
	Rosy Glow		C	
	Ruby Pink		C	
Cripps Red			C* ([1])	
Dalinbel			B	R
Delblush				
Delcorf			C	
	Mutanter av Delcorf, t.ex.:		C	
	Dalili		C	
	Monidel		C	
Delgollune			B	
Delicious ordinaire		Ordinary Delicious	B	
Deljeni				
Delikates			B	
Delor			C	
Discovery			C	
Doč Melbi		Doch Melbi	C	
Dunn's Seedling				R
Dykmanns Zoet			C	

▼B

Sort	Mutanter	Synonymer	Färggrupp	Rost-bild-ning
Egremont Russet				R
Elan				
Elise		Red Delight	A	
Ellison's orange		Ellison	C	
Elstar			C	
	Mutanter av Elstar, t.ex.:			
	Bel-El		C	
	Daliest		C	
	Daliter		C	
	Elshof		C	
	Elstar Armhold		C	
	Elstar Rein-hardt		C	
	Goedhof		C	
	Red Elstar		C	
	Valstar		C	
Empire			A	
Falstaff			C	
Fiesta		Red Pippin	C	
Florina			B	
Forele			B	
Fortune				R
Fuji			B	
	Mutanter av Fuji, t.ex.:		B	
	Kiku		B	
Gala			C	
	Mutanter av Gala, t.ex.:		C	
	Annaglo		C	
	Baigent		C	
	Galaxy		C	
	Mitchgala		C	
	Obrogala		C	
	Regala		C	
	Regal Prince		C	
	Tenroy		C	
Garcia				
Ginger Gold				
Gloster			B	
Goldbohemia				

▼B

Sort	Mutanter	Synonymer	Färggrupp	Rost-bildning
Golden Delicious				
	Mutanter av Golden Delicious, t.ex.:			
Golden Russet				R
Golden Supreme		Gradigold, Golden Extreme		
Goldrush		Coop 38		
Goldstar				
Granny Smith				
Gravensteiner		Gravenstein		
	Mutanter av Gravensteiner, t.ex.:			
	Gravenstein rouge	Red Gravenstein, Roter Gravensteiner		
Greensleeves				
Holsteiner Cox		Holstein		R
	Mutanter av Holsteiner Cox, t. ex.:			R
	Holstein rouge	Red Holstein, Roter Holsteiner Cox		R
Honeycrisp			C	
Honey gold				
Horneburger				
Howgate Wonder		Manga		
Idared			B	
Iedzēnu			B	
Ilga			B	
Ingrid Marie			B	R
Iron			C	
Isbranica			C	
Jacob Fisher				
Jacques Lebel				
Jamba			C	
James Grieve				
	Mutanter av James Grieve, t.ex.:			
	James Grieve rouge	Red James Grieve		

▼B

Sort	Mutanter	Synonymer	Färggrupp	Rost-bildning
Jarka			C	
Jerseymac			B	
Jester				
Jonagold (2)			C	
	Mutanter av Jonagold, t. ex.:		C	
	Crowngold		C	
	Daligo		C	
	Daliguy	Jonasty	C	
	Dalijean	Jonamel	C	
	Decosta		C	
	Jomar		C	
	Jomured	Van de Poel	C	
	Jonabel		C	
	Jonabres		C	
	Jonagold Boerekamp		C	
	Jonagold 2000	Excel	C	
	Jonagored Supra		C	
	Jonaveld		C	
	King Jonagold		C	
	New Jonagold	Fukushima	C	
	Novajo	Veulemanns	C	
	Primo		C	
	Red Jonaprince		C	
	Romagold	Surkijn	C	
	Rubinstar		C	
	Schneica	Jonica	C	
	Wilmuta		C	
Jonalord			C	
Jonathan			B	
Julia			B	
Jupiter				
Karmijn de Sonnaville			C	
Katja		Katy	B	
Kent				R
Kidd's orange red			C	R
Kim			B	
Koit			C	

▼B

Sort	Mutanter	Synonymer	Färggrupp	Rost-bildning
Koričnoje Novoje		Korichnoe Novoe, Korichnevoe Novoe	C	
Kovaļenkovskoje		Kovalenkovskoe	B	
Krameri Tuvioun			B	
Kulikovskoje			B	
Lady Williams			B	
Lane's Prince Albert				
Laxton's Superb			C	R
Ligol			B	
Lobo			B	
Lodel			A	
Lord Lambourne			C	
Maigold			B	
McIntosh			B	
Meelis			B	
Melba			C	
Melodie			B	
Melrose			C	
Meridian			C	
Moonglo			C	
Morgenduft		Imperatore	B	
Mutsu				
Noris			B	
Normanda			C	
Nueva Europa			C	
Nueva Orleans			B	
Odin			B	
Ontario			B	
Orlik			B	
Orlovskoje Polosatoje			C	
Ozark Gold				
Paula Red			B	
Pero de Cirio				
Piglos			B	
Pikant			B	
Pikkolo			C	
Pilot			C	
Pimona			C	
Pinova			C	

▼B

Sort	Mutanter	Synonymer	Färggrupp	Rost-bildning
Pirella			B	
Piros			C	
Prima			B	
Rafzubex			A	
Rafzubin			C	
Rajka			B	
Rambour d'hiver				
Rambour Franc			B	
Reanda			B	
Rebella			C	
Red Delicious			A	
	Mutanter av Red Delicious, t.ex.:		A	
	Erovan	Early Red One	A	
	Fortuna Delicious		A	
	Oregon	Oregon Spur Delicious	A	
	Otago		A	
	Red Chief		A	
	Red King		A	
	Red Spur		A	
	Red York		A	
	Richared		A	
	Royal Red		A	
	Shotwell Delicious		A	
	Stark Delicious		A	
	Starking		A	
	Starkrimson		A	
	Starkspur		A	
	Topred		A	
	Well Spur		A	
Red Dougherty			A	
Redkroft			A	
Regal			A	
Regina			B	
Reglindis			C	
Reine des Reinettes		Gold Parmoné, Goldparmäne	C	
Reineta Encarnada			B	

▼B

Sort	Mutanter	Synonymer	Färggrupp	Rost-bildning
Reinette Rouge du Canada			B	
Reinette d'Orléans				
Reinette Blanche du Canada		Reinette du Canada, Canada Blanc, Kanadarenette, Renetta del Canada		R
Reinette de France				
Reinette de Landsberg				
Reinette grise du Canada		Graue Kanadarenette		R
Relinda			C	
Remo			B	
Renora			B	
Resi			B	
Resista				
Retina			B	
Rewena			B	
Roja de Benejama		Verruga, Roja del Valle, Clavelina	A	
Rome Beauty		Belle de Rome, Rome	B	
	Mutanter av Rome Beauty, t.ex.:		B	
	Red Rome		B	
Rosana			B	
Royal Beauty			A	
Rubin (tjeckisk sort)			C	
Rubin (kazakstansk sort)			B	
Rubinola			B	
Rudens Svītrainais		Osennee Polosatoe, Rudeninis Dryzuotasis, Rudens Svītrotais, Streifling, Streifling Herbst, Sügisjoonik, Syysjuovikas och många fler	C	
Saltanat			B	

▼B

Sort	Mutanter	Synonymer	Färggrupp	Rost-bild-ning
Sciearly			A	
Scifresh			B	
Sciglo			A	
Sciray		GS48	A	
Scired			A	R
Sciros			A	
Selena			B	
Shampion			B	
Sidrunkollane Talioun				
Sinap Orlovskij				
Snygold		Earlygold		
Sommerregent			C	
Spartan			A	
Splendour			A	
St. Edmunds Pippin				R
Stark's Earliest			C	
Štaris		Staris	A	
Sturmer Pippin				R
Summerred			B	
Sügisdessert			C	
Sunrise			A	
Sunset				R
Suntan				R
Sweet Caroline			C	
Talvenauding			B	R
Tellisaare			B	
Tiina		Tina	C	
Topaz			B	
Tydeman's Early Worcester		Tydeman's Early	B	
Veteran			B	
Vista Bella		Bellavista	B	
Wealthy			B	
Worcester Pear-main			B	
York			B	
Zarja Alatau		Zarya Alatau		
Zailijskoje		Zailiyskoe	B	
Žigulovskoje		Zhigulovskoe	C	

([1]) Med minst 20 % för klass I och klass II.
([2]) För sorten Jonagold gäller dock att minst en tiondel av fruktens yta ska vara rödstrimmig på frukt i klass II.

▼B

DEL 2: *HANDELSNORM FÖR CITRUSFRUKT*

I. **DEFINITION AV PRODUKTEN**

Denna norm gäller för följande sorter av citrusfrukter som är avsedda att levereras färska till konsumenten, dock inte citrusfrukt avsedd för industriell bearbetning:

— Citroner av arter av *Citrus limon* (L.) Burm. f.

— Mandariner (*Citrus reticulata* Blanco), inbegripet satsumor (*Citrus unshiu* Marcow.), clementiner (*Citrus clementina* hort. ex Tanaka.), vanliga mandariner (*Citrus deliciosa* Ten.) och tangeriner (*Citrus tangerina* Tan.) av dessa arter och hybrider därav.

— Apelsiner av arter av *Citrus sinensis* (L.) Osbeck.

II. **KVALITETSBESTÄMMELSER**

Syftet med normen är att ange de kvalitetskrav som citrusfrukt ska uppfylla efter iordningställande och förpackning.

A. **Minimikrav**

Om inte annat följer av de särskilda bestämmelserna för varje klass och de tillåtna toleranserna ska citrusfrukter vara

— hela,

— fria från stötskador och/eller större läkta skador,

— friska, dvs. de får inte vara angripna av röta eller ha annan kvalitetsförsämring som gör dem olämpliga för konsumtion,

— rena, praktiskt taget fria från synliga främmande beståndsdelar,

— praktiskt taget fria från skadedjur,

— fria från skador på fruktköttet orsakade av skadedjur,

— fria från begynnande skrumpenhet och uttorkning,

— fria från skador orsakade av låg temperatur eller frost,

— fria från onormal yttre fuktighet,

— fria från främmande lukt och/eller smak.

Citrusfrukterna ska ha en sådan utveckling och mognad att de

— tål transport och hantering,

— är i tillfredsställande skick vid ankomsten till bestämmelseorten.

B. **Mognadskrav**

Citrusfrukterna ska ha nått en lämplig utveckling och mognad enligt kriterierna för sorten, plockningstidpunkten och odlingsområdet.

Citrusfrukternas mognad fastställs med hjälp av de parametrar som anges nedan för varje art:

— Minsta saftinnehåll.

— Minsta totala lösliga torrsubstans, dvs. lägsta sockerhalt.

— Lägsta värde för relationen socker-syra ([1]).

— Färg.

Efter en normal utveckling ska citrusfrukterna ha en sådan färg att de på bestämmelseorten kan uppnå den färg som är normal för sorten.

([1]) Beräknat enligt beskrivningen i OECD:s handledning för objektiva test.

▼B

	Minsta saftinnehåll (i %)	Lägsta sockerhalt (brixgrader)	Lägsta värde för relationen sockersyra	Färg
Citroner	20			Färgen ska vara typisk för sorten. Citroner som är gröna (men inte mörkgröna) är dock tillåtna om de uppfyller minimikraven i fråga om saftinnehåll.
Satsumor, clementiner, andra mandarinsorter och hybrider därav				
Satsumor	33		6.5:1	Minst en tredjedel av fruktens yta ska ha en färg som är typisk för sorten.
Clementiner	40		7.0:1	
Andra mandarinsorter och hybrider därav	33		7.5:1	
Apelsiner				
Blodapelsiner	30		6.5:1	Färgen ska vara typisk för sorten. Högst en femtedel av fruktens totala yta får ha ljusgrön färg om de uppfyller minimikraven i fråga om saftinnehåll. Apelsiner som produceras i områden med höga lufttemperaturer och hög relativ fuktighet under utvecklingsperioden får dock ha en grön färg på mer än en femtedel av fruktens totala yta, om de uppfyller kraven på minsta saftinnehåll.
Gruppen navelapelsiner	33		6.5:1	
Övriga sorter	35		6.5:1	
Mosambi, Sathgudi och Pacitan med mer än en femtedel grön färg	33			
Andra sorter med mer än en femtedel grön färg	45			

Citrusfrukter som uppfyller dessa krav på mognad får ha genomgått behandling för att avlägsna den gröna färgen (”avgröning”). Sådan behandling är endast tillåten om de övriga naturliga smakegenskaperna inte ändras.

C. **Klassificering**

Citrusfrukt inledas i följande tre klasser:

i) *Klass ”Extra”*

Citrusfrukt i denna klass ska vara av högsta kvalitet. De ska ha de egenskaper som är typiska för sorten och/eller handelstypen.

De får inte ha några fel, med undantag av mycket små ytliga fel förutsatt att dessa inte försämrar produktens allmänna utseende, kvalitet, hållbarhet eller presentation i förpackningen.

ii) *Klass I*

Citrusfrukt i denna klass ska vara av god kvalitet. De ska ha de egenskaper som är typiska för sorten och/eller handelstypen.

De får dock ha följande mindre fel förutsatt att dessa inte försämrar produktens allmänna utseende, kvalitet, hållbarhet och presentation i förpackningen:

— Mindre fel i formen.

▼B

— Mindre färgfel, inbegripet mindre solskador.

— Mindre, tilltagande fel i skalet, förutsatt att de inte påverkar fruktköttet.

— Mindre fel i skalet som uppstått i samband med fruktbildningen, t.ex. silverskorv, rostbildning eller skador orsakade av skadedjur.

— Läkta, mindre fel som uppstått genom yttre påverkan, t.ex. grenskav, hagelskada eller stötfläckar.

— Delvis lätt lossat skal för alla frukter i mandaringruppen.

iii) *Klass II*

Denna klass omfattar citrusfrukt som inte uppfyller kraven för de högre klasserna men som uppfyller de minimikrav som anges ovan.

Följande fel får förekomma förutsatt att de bibehåller sina väsentligaste egenskaper i fråga om kvalitet, hållbarhet och presentation:

— Fel i formen.

— Färgfel, inbegripet solskador.

— Tilltagande fel i skalet, förutsatt att de inte påverkar fruktköttet.

— Fel i skalet som uppstått i samband med fruktbildningen, t.ex. silverskorv, rostbildning eller skador orsakade av skadedjur.

— Läkta fel som uppstått genom yttre påverkan, t.ex. grenskav, hagelskada eller stötfläckar.

— Läkta, ytliga skalförändringar.

— Skrovligt skal.

— Delvis lätt lossat skal för apelsiner och delvis lossat skal för alla frukter i mandaringruppen.

III. **BESTÄMMELSER ANGÅENDE STORLEKSSORTERING**

Storleken bestäms av den största tvärsnittsdiametern eller av antalet.

A. **Minimistorlek**

Följande minimistorlekar ska tillämpas:

Frukt	Diameter i mm
Citroner	45
Satsumor, andra mandarinsorter och hybrider därav	45
Clementiner	35
Apelsiner	53

B. **Enhetlighet**

Citrusfrukter får storlekssorteras enligt ett av följande alternativ:

a) För att frukten i en förpackning ska uppfylla kraven på enhetlig storlek får skillnaden i storlek mellan frukterna i en och samma förpackning vara högst

— 10 mm, om den minsta fruktens diameter (enligt uppgift på förpackningen) är under 60 mm.

▼B

— 15 mm, om den minsta fruktens diameter (enligt uppgift på förpackningen) är minst 60 mm men under 80 mm.

— 20 mm, om den minsta fruktens diameter (enligt uppgift på förpackningen) är minst 80 mm men under 110 mm.

— För frukt som har en diameter på 110 mm eller mer har det inte fastställts någon begränsning av skillnaden i diameter.

b) Om storlekskoder tillämpas måste koderna och intervallen i följande tabell användas:

	Storlekskod	Diameter i mm
Citroner	0	79 - 90
	1	72 - 83
	2	68 - 78
	3	63 - 72
	4	58 - 67
	5	53 - 62
	6	48 - 57
	7	45 - 52
Satsumor, clementiner och andra mandarinsorter och hybrider därav	1 - XXX	78 och däröver
	1 - XX	67 - 78
	1 eller 1 - X	63 - 74
	2	58 - 69
	3	54 - 64
	4	50 - 60
	5	46 - 56
	6 ([1])	43 - 52
	7	41 - 48
	8	39 - 46
	9	37 - 44
	10	35 - 42
Apelsiner	0	92 – 110
	1	87 – 100
	2	84 – 96
	3	81 – 92
	4	77 – 88
	5	73 – 84
	6	70 – 80
	7	67 – 76
	8	64 – 73
	9	62 – 70
	10	60 – 68
	11	58 – 66
	12	56 – 63
	13	53 – 60

([1]) Storlekar på mindre än 45 mm i diameter gäller endast clementiner.

▼B

Enhetligheten i fråga om storlek ska motsvara ovanstående storlekstabell, förutom i följande fall:

För frukt i lös vikt i lådor och frukt i detaljhandelsförpackningar med en nettovikt på högst 5 kg får skillnaden inte vara större än det intervall som uppstår om tre på varandra följande storlekar i storlekstabellen slås samman till en enda.

c) För frukt som storlekssorteras efter antal ska storleksskillnaden uppfylla kraven i led a.

IV. TOLERANSBESTÄMMELSER

I varje parti medges, i alla saluföringsled, en viss mängd produkter som inte uppfyller kvalitets- och storlekskraven för den angivna klassen.

A. Kvalitetstoleranser

i) *Klass ”Extra”*

5 % i antal eller vikt av citrusfrukt som inte uppfyller kraven för klassen, men som uppfyller kraven för klass I. Inom denna tolerans får högst 0,5 % bestå av produkter som uppfyller kraven för klass II.

ii) *Klass I*

10 % i antal eller vikt av citrusfrukt som inte uppfyller kraven för klassen, men som uppfyller kraven för klass II. Inom denna tolerans får högst 1 % bestå av produkter som varken uppfyller kraven för klass II eller minimikraven, eller av produkter angripna av röta.

iii) *Klass II*

10 % i antal eller vikt av citrusfrukt som varken uppfyller kraven för klassen eller minimikraven. Inom denna tolerans får högst 2 % bestå av produkter angripna av röta.

B. Storlekstoleranser

För samtliga klasser: En total tolerans på 10 % i antal eller vikt av citrusfrukt som uppfyller storlekskraven för närmast över- eller underliggande storlek (eller storlekar vid kombination av tre storlekar) om detta anges på förpackningen.

Toleransen på 10 % får i samtliga fall endast tillämpas för frukt vars diameter inte understiger följande minimivärden:

Frukt	Diameter i mm
Citroner	43
Satsumor, andra mandarinsorter och hybrider därav	43
Clementiner	34
Apelsiner	50

V. BESTÄMMELSER ANGÅENDE PRESENTATION

A. Enhetlighet

Varje förpackning ska ha ett enhetligt innehåll och får endast innehålla citrusfrukt av samma ursprung, sort eller handelstyp, kvalitet och storlek och av praktiskt taget samma utveckling och mognad.

▼B

För klass ”Extra” gäller kravet på enhetlighet även färgen.

En blandning av citrusfrukt av tydligt olika arter kan dock förpackas tillsammans i en detaljhandelsförpackning om de är enhetliga avseende kvalitet och, för varje berörd art, avseende sort eller handelstyp och ursprung.

Den synliga delen av förpackningens innehåll ska vara representativ för hela innehållet.

B. **Förpackning**

Citrusfrukterna ska vara förpackade så att de ges ett ändamålsenligt skydd.

De material som används inuti förpackningen ska vara rena och så beskaffade att de inte kan orsaka yttre eller inre skador på produkten. Det är tillåtet att använda material som t.ex. papper eller stämplar med handelsmässiga upplysningar förutsatt att de färger och det lim som används är giftfria.

De etiketter som fästs på varje enskild produkt ska vara sådana att de, när de tas bort, inte lämnar några synliga spår av lim eller skadar skalet.

Om frukten är inslagen ska papperet vara tunt, torrt, nytt och luktfritt ([1]).

Det är förbjudet att använda ämnen som kan ändra citrusfruktens naturliga egenskaper, särskilt dess smak eller doft ([2]).

Förpackningarna får inte innehålla främmande beståndsdelar. Frukten får dock presenteras med en kort fastsittande kvist som inte är träig och har några gröna blad.

VI. **BESTÄMMELSER ANGÅENDE MÄRKNING**

Varje förpackning ska på en och samma sida och med tydligt, outplånligt och från utsidan synligt tryck vara märkt med följande uppgifter:

A. **Identifiering**

Packarens och/eller avsändarens namn och adress.

Dessa uppgifter får ersättas med följande:

— För alla förpackningar med undantag av färdigförpackningar: En kod som identifierar packaren och/eller avsändaren och som utfärdats eller godkänts av en officiell myndighet och som föregås av uppgiften ”packare och/eller avsändare” eller motsvarande förkortning.

— För färdigförpackningar: Namn och adress till säljaren som är etablerad inom unionen, varvid dessa uppgifter ska föregås av uppgiften ”packad för:” eller likvärdig uppgift. I detta fall ska det på etiketten även finnas en kod som identifierar packaren och/eller avsändaren. Säljaren ska tillhandahålla all den information om betydelsen av denna kod som kontrollorganen anser vara nödvändig.

B. **Typ av produkt**

— Artens namn (om produkten inte är synlig från utsidan).

— Sortens namn i fråga om apelsiner.

([1]) Konserveringsmedel och andra kemiska substanser som kan lämna en främmande lukt på fruktskalen är tillåtna förutsatt att de används i enlighet med Europeiska unionens bestämmelser på området.

([2]) Konserveringsmedel och andra kemiska substanser som kan lämna en främmande lukt på fruktskalen är tillåtna förutsatt att de används i enlighet med Europeiska unionens bestämmelser på området.

▼B

— För mandaringruppen:

— Satsumor: ”Satsumas”, vilket kan följas av sorten.

— Clementiner: ”Clementiner” vilket kan följas av sorten, och i lämpliga fall, av antingen ”kärnfria” för kärnfria clementiner (utan kärnor), clementiner (1–10 kärnor) eller clementiner ”med kärnor” för clementiner med fler än 10 kärnor.

— Andra mandariner och hybrider därav: Sortens namn.

— ”Blandning av citrusfrukter” eller likvärdig benämning och de olika arternas namn när det rör sig om en blandning av citrusfrukter av olika arter.

— ”Kärnfria” (frivilligt) [1].

C. **Produktens ursprung**

— Ursprungsland [2] och eventuellt odlingsområde eller nationell, regional eller lokal benämning.

— Om det rör sig om en blandning av citrusfrukter av tydligt olika arter och ursprung ska ursprungslandet anges i omedelbar närhet av motsvarande arts namn.

D. **Handelsmässiga upplysningar**

— Klass.

— Storlek uttryckt som

— minsta och största storlek (i mm) eller

— storlekskod, följt (frivilligt) av en minsta eller största storlek eller av antal.

— I förekommande fall angivelse av att konserveringsmedel eller andra kemiska ämnen har använts i behandling efter skörd.

E. **Officiellt kontrollmärke (frivilligt)**

Det är inte nödvändigt att på förpackningarna ange uppgifterna i första stycket, om dessa förpackningar innehåller detaljhandelsförpackningar som är väl synliga från utsidan och som samtliga är märkta med uppgifterna i fråga. Förpackningarna får inte vara märkta på något sätt som kan verka vilseledande. Om förpackningarna är lastade på pallar ska dock uppgifterna anges på en följesedel som ska fästas synligt på åtminstone två sidor av lastpallen.

DEL 3: *HANDELSNORM FÖR KIWIFRUKT*

I. **DEFINITION AV PRODUKTEN**

Denna norm gäller för kiwifrukt (även känd som actinidia eller kiwi) av sorter av *Actinidia chinensis* (Planch.) eller *Actinidia deliciosa* (A. Chev.), C.F. Liang och A.R. Ferguson som är avsedda att levereras färska till konsumenten, dock inte kiwifrukter avsedda för industriell bearbetning.

[1] Kärnfria citrusfrukter får någon gång innehålla kärnor.
[2] Landets fullständiga eller vanligaste namn ska anges.

▼B

II. **KVALITETSBESTÄMMELSER**

Syftet med normerna är att ange de kvalitetskrav som kiwifrukt ska uppfylla efter iordningställande och förpackning.

A. **Minimikrav**

Om inte annat följer av de särskilda bestämmelserna för varje klass och de tillåtna toleranserna ska kiwifrukterna vara

— hela (men utan stjälk),

— friska, dvs. de får inte vara angripna av röta eller ha annan kvalitetsförsämring som gör dem olämpliga för konsumtion,

— rena, praktiskt taget fria från synliga främmande beståndsdelar,

— praktiskt taget fria från skadedjur,

— fria från skador på fruktköttet orsakade av skadedjur,

— tillräckligt fasta, dvs. varken mjuka, skrumpna eller vattniga,

— välformade, dvs. inga dubbla eller multipla frukter,

— fria från onormal yttre fuktighet,

— fria från främmande lukt och/eller smak.

Kiwifrukterna ska ha en sådan utveckling och mognad att de

— tål transport och hantering,

— är i tillfredsställande skick vid ankomsten till bestämmelseorten.

B. **Minimikrav avseende mognad**

Kiwifrukterna ska vara tillräckligt utvecklade och uppvisa tillfredsställande mognad.

För att uppfylla detta krav ska frukten vid förpackningstillfället ha nått en mognad av minst 6,2 brixgrader eller i genomsnitt 15 % torrsubstans, vilket innebär 9,5 brixgrader när den kommer in i distributionskedjan.

C. **Klassificering**

Kiwifrukt indelas i följande tre klasser:

i) *Klass ”Extra”*

Kiwifrukter i denna klass ska vara av högsta kvalitet. De ska ha de egenskaper som är typiska för sorten.

De ska vara fasta och köttet ska vara helt friskt.

De får inte ha några fel med undantag av mycket små ytliga fel förutsatt att dessa inte försämrar produktens allmänna utseende, kvalitet, hållbarhet eller presentation i förpackningen.

Förhållandet mellan fruktens minsta och största tvärsnittsdiameter ska vara minst 0,8.

ii) *Klass I*

Kiwifrukter i denna klass ska vara av god kvalitet. De ska ha de egenskaper som är typiska för sorten.

De ska vara fasta och köttet ska vara helt friskt.

▼B

De får dock ha följande mindre fel förutsatt att dessa inte försämrar produktens allmänna utseende, kvalitet, hållbarhet och presentation i förpackningen:

— Ett mindre fel i formen (dock inte svullnader eller missbildningar).

— Mindre färgfel.

— Mindre fel i skalet som täcker en yta av högst 1 cm^2.

— Ett mindre ”Hayward-märke” i form av längsgående linjer utan förhöjning.

Förhållandet mellan fruktens minsta och största tvärsnittsdiameter ska vara minst 0,7.

iii) *Klass II*

Denna klass omfattar kiwifrukt som inte uppfyller kraven för de högre klasserna men som uppfyller de minimikrav som anges ovan.

Frukterna ska vara förhållandevis fasta och köttet får inte ha några allvarliga fel.

Följande fel får förekomma, förutsatt att kiwifrukten bibehåller sina väsentligaste egenskaper i fråga om kvalitet, hållbarhet och presentation:

— Fel i formen.

— Färgfel.

— Fel i skalet, t. ex. små läkta sår eller ärrad/skrubbad vävnad som täcker högst 2 cm^2.

— Flera, mer uttalade ”Hayward-märken” med mindre förhöjning.

— Lätta stötskador.

III. **BESTÄMMELSER ANGÅENDE STORLEKSSORTERING**

Storleken bestäms av fruktens vikt.

Minimivikten för klass ”Extra” är 90 g, för klass I 70 g och för klass II 65 g.

För att frukten i en förpackning ska uppfylla kraven på enhetlig storlek får skillnaden i storlek mellan frukterna i en och samma förpackning vara högst

— 10 g om frukten väger mindre än 85 g,

— 15 g om frukten väger mellan 85 g och 120 g,

— 20 g om frukten väger mellan 120 g och 150 g,

— 40 g om frukten väger 150 g eller mer.

IV. **TOLERANSBESTÄMMELSER**

I varje parti medges, i alla saluföringsled, en viss mängd produkter som inte uppfyller kvalitets- och storlekskraven för den angivna klassen.

A. **Kvalitetstoleranser**

i) *Klass ”Extra”*

5 % i antal eller vikt av kiwifrukt som inte uppfyller kraven för klassen, men som uppfyller kraven för klass I. Inom denna tolerans får högst 0,5 % bestå av kiwifrukt som uppfyller kvalitetskraven för klass II.

▼B

ii) *Klass I*

10 % i antal eller vikt av kiwifrukt som inte uppfyller kraven för klassen, men som uppfyller kraven för klass II. Inom denna tolerans får högst 1 % bestå av produkter som varken uppfyller kraven för klass II eller minimikraven, eller av produkter angripna av röta.

iii) *Klass II*

10 % i antal eller vikt av kiwifrukt som varken uppfyller kraven för klassen eller minimikraven. Inom denna tolerans får högst 2 % bestå av produkter angripna av röta.

B. **Storlekstoleranser**

För samtliga klasser: 10 % i antal eller vikt av kiwifrukt som inte uppfyller storlekskraven för klassen.

Kiwifrukt får dock inte väga mindre än 85 g i klass ”Extra”, 67 g i klass I och 62 g i klass II.

V. BESTÄMMELSER ANGÅENDE PRESENTATION

A. **Enhetlighet**

Varje förpackning ska ha ett enhetligt innehåll och får endast innehålla kiwifrukt av samma ursprung, sort, kvalitet och storlek.

Den synliga delen av förpackningens innehåll ska vara representativ för hela innehållet.

B. **Förpackning**

Kiwifrukterna ska vara förpackade så att de ges ett ändamålsenligt skydd.

De material som används inuti förpackningen ska vara rena och så beskaffade att de inte kan orsaka yttre eller inre skador på produkten. Det är tillåtet att använda material som t.ex. papper eller stämplar med handelsmässiga upplysningar förutsatt att de färger och det lim som används är giftfria.

De etiketter som fästs på varje enskild produkt ska vara sådana att de, när de tas bort, inte lämnar några synliga spår av lim eller skadar skalet.

Förpackningarna får inte innehålla främmande beståndsdelar.

VI. BESTÄMMELSER ANGÅENDE MÄRKNING

Varje förpackning ska på en och samma sida och med tydligt, outplånligt och från utsidan synligt tryck vara märkt med följande uppgifter:

A. **Identifiering**

Packarens och/eller avsändarens namn och adress.

Dessa uppgifter får ersättas med följande:

— För alla förpackningar med undantag av färdigförpackningar: En kod som identifierar packaren och/eller avsändaren och som utfärdats eller godkänts av en officiell myndighet och som föregås av uppgiften ”packare och/eller avsändare” eller motsvarande förkortning.

— För färdigförpackningar: Namn och adress till säljaren som är etablerad inom unionen, varvid dessa uppgifter ska föregås av uppgiften ”packad för:” eller likvärdig uppgift. I detta fall ska det på etiketten även finnas en kod som identifierar packaren och/eller avsändaren. Säljaren ska tillhandahålla all den information om betydelsen av denna kod som kontrollorganen anser vara nödvändig.

▼B

B. **Typ av produkt**

— ”Kiwifrukt” och/eller ”Actinidia” om innehållet i förpackningen inte är synligt från utsidan.

— Sortens namn (frivilligt).

C. **Produktens ursprung**

Ursprungsland ([1]) och eventuellt odlingsområde eller nationell, regional eller lokal benämning.

D. **Handelsmässiga upplysningar**

— Klass.

— Storlek uttryckt som minsta och största fruktvikt.

— Antal frukter (frivilligt).

E. **Officiellt kontrollmärke (frivilligt)**

Det är inte nödvändigt att på förpackningarna ange uppgifterna i första stycket, om dessa förpackningar innehåller detaljhandelsförpackningar som är väl synliga från utsidan och som samtliga är märkta med uppgifterna i fråga. Förpackningarna får inte vara märkta på något sätt som kan verka vilseledande. Om förpackningarna är lastade på pallar ska dock uppgifterna anges på en följesedel som ska fästas synligt på åtminstone två sidor av lastpallen.

DEL 4: *HANDELSNORM FÖR HUVUDSALLAT, FRISÉSALLAT OCH ESCAROLESALLAT*

I. **DEFINITION AV PRODUKTEN**

Denna norm gäller för

— huvudsallat av sorter av

— *Lactuca sativa* var. *capitata* L. (huvudsallat inklusive isbergssallat),

— *Lactuca sativa* var. *longifolia* Lam. (romansallat),

— *Lactuca sativa* var. *crispa* L. (plocksallat),

— korsningar av dessa sorter, och

— frisésallat av sorter av *Cichorium endivia* var. *crispum* Lam., samt

— escarolesallat av sorter av *Cichorium endivia* var. *latifolium* Lam.,

som är avsedda att levereras färska till konsumenten.

Normen gäller dock inte sallat avsedd för industriell bearbetning eller sallat i form av lösa blad, huvudsallat med rotklump eller plocksallat i kruka.

II. **KVALITETSBESTÄMMELSER**

Syftet med normen är att ange de kvalitetskrav som sallaten ska uppfylla efter iordningställande och förpackning.

A. **Minimikrav**

Om inte annat följer av de särskilda bestämmelserna för varje klass och de tillåtna toleranserna ska sallaten vara

— hel,

([1]) Landets fullständiga eller vanligaste namn ska anges.

▼B

— frisk, dvs. den får inte vara angripen av röta eller ha annan kvalitetsförsämring som gör den olämplig för konsumtion,

— ren och putsad, dvs. praktiskt taget utan blad nedsmutsade med jord eller andra odlingssubstrat och praktiskt taget fri från synliga främmande beståndsdelar,

— färsk till utseendet,

— praktiskt taget fri från skadedjur,

— praktiskt taget fri från skador orsakade av skadedjur,

— saftspänd,

— utan stocklöpare,

— fri från onormal yttre fuktighet,

— fri från främmande lukt och/eller smak.

På huvudsallat tillåts en rödaktig missfärgning som beror på låg temperatur vid odlingen om denna inte ger en betydande förändring av sallatens utseende.

Rötterna ska vara prydligt avskurna omedelbart under det yttersta bladet.

Sallaten ska ha normal utveckling. Sallaten ska ha en sådan utveckling och mognad att den

— tål transport och hantering,

— är i tillfredsställande skick vid ankomsten till bestämmelseorten.

B. **Klassificering**

Sallat indelas i följande två klasser:

i) *Klass I*

Sallat i denna klass ska vara av god kvalitet. Den ska ha de egenskaper som är typiska för sorten och/eller handelstypen.

Den ska vara

— välformad,

— knuten (med beaktande av odlingssätt och produkttyp),

— fri från skador eller fel som försämrar ätbarheten,

— utan frostskador.

Huvudsallat ska ha ett välformat hjärta. På huvudsallat från täckt kultur får dock hjärtat vara litet.

Romansallat ska ha ett hjärta, som får vara litet till storleken.

Frisésallat och escarolesallat ska vara gul i mitten.

ii) *Klass II*

Denna klass omfattar sallat som inte uppfyller kraven för klass I men som uppfyller de minimikrav som anges ovan.

Sallaten ska vara

— förhållandevis välformad,

— fri från skador eller fel som allvarligt försämrar ätbarheten.

▼B

Följande fel får förekomma, förutsatt att produkten bibehåller sina väsentligaste egenskaper i fråga om kvalitet, hållbarhet och presentation:

— En lättare missfärgning.

— Lättare skador orsakade av skadedjur.

Huvudsallat ska ha ett hjärta, som får vara litet till storleken. För huvudsallat från täckt kultur får hjärta saknas.

Romansallat behöver inte ha ett hjärta.

III. **BESTÄMMELSER ANGÅENDE STORLEKSSORTERING**

Storleken bestäms av styckevikten.

För att garantera enhetlig storlek får skillnaden i storlek mellan produkterna i en och samma förpackning

a) när det gäller huvudsallat vara högst

— 40 g om det lättaste huvudet väger mindre än 150 g per styck,

— 100 g om det lättaste huvudet väger 150–300 g per styck,

— 150 g om det lättaste huvudet väger 300–450 g per styck,

— 300 g om det lättaste huvudet väger mer än 450 g per styck.

b) när det gäller frisésallat och escarolesallat vara högst

— 300 g.

IV. **TOLERANSBESTÄMMELSER**

I varje parti medges, i alla saluföringsled, en viss mängd produkter som inte uppfyller kvalitets- och storlekskraven för den angivna klassen.

A. **Kvalitetstoleranser**

i) *Klass I*

10 % i antal av huvuden som inte uppfyller kraven för klassen, men som uppfyller kraven för klass II. Inom denna tolerans får högst 1 % bestå av produkter som varken uppfyller kraven för klass II eller minimikraven, eller av produkter angripna av röta.

ii) *Klass II*

10 % i antal av huvuden som varken uppfyller kraven för klassen eller minimikraven. Inom denna tolerans får högst 2 % bestå av produkter angripna av röta.

B. **Storlekstoleranser**

För samtliga klasser: 10 % i antal eller vikt av huvuden som inte uppfyller storlekskraven för klassen.

V. **BESTÄMMELSER ANGÅENDE PRESENTATION**

A. **Enhetlighet**

Varje förpackning ska ha ett enhetligt innehåll och får endast innehålla sallat av samma ursprung, sort eller handelstyp, kvalitet och storlek.

En blandning av sallat av tydligt olika sorter, handelstyper och/eller färger kan dock förpackas tillsammans i en förpackning, om de är enhetliga avseende kvalitet och, för varje sort, handelstyp och/eller färg, avseende ursprung.

Den synliga delen av förpackningens innehåll ska vara representativ för hela innehållet.

▼B

B. **Förpackning**

Sallaten ska vara förpackad så att den ges ett ändamålsenligt skydd. Den ska vara packad på ett lämpligt sätt med beaktande av storleken och typen av förpackning, dvs. utan för stora mellanrum och inte alltför tätt.

De material som används inuti förpackningen ska vara rena och så beskaffade att de inte kan orsaka yttre eller inre skador på produkten. Det är tillåtet att använda material som t.ex. papper eller stämplar med handelsmässiga upplysningar förutsatt att de färger och det lim som används är giftfria.

Förpackningarna får inte innehålla främmande beståndsdelar.

VI. **BESTÄMMELSER ANGÅENDE MÄRKNING**

Varje förpackning ska på en och samma sida och med tydligt, outplånligt och från utsidan synligt tryck vara märkt med följande uppgifter:

A. **Identifiering**

Packarens och/eller avsändarens namn och adress.

Dessa uppgifter får ersättas med följande:

— För alla förpackningar med undantag av färdigförpackningar: En kod som identifierar packaren och/eller avsändaren och som utfärdats eller godkänts av en officiell myndighet och som föregås av uppgiften ”packare och/eller avsändare” eller motsvarande förkortning.

— För färdigförpackningar: Namn och adress till säljaren som är etablerad inom unionen, varvid dessa uppgifter ska föregås av uppgiften ”packad för:” eller likvärdig uppgift. I detta fall ska det på etiketten även finnas en kod som identifierar packaren och/eller avsändaren. Säljaren ska tillhandahålla all den information om betydelsen av denna kod som kontrollorganen anser vara nödvändig.

B. **Typ av produkt**

— ”Huvudsallat”, ”Bataviasallat”, ”isbergssallat”, ”romansallat”, ”plocksallat”, (eller t.ex. ekbladssallat, lollo bionda, lollo rossa), ”frisésallat”, ”escarolesallat” eller likvärdig benämning om innehållet i förpackningen inte är synligt från utsidan.

— ”Little gem”, i förekommande fall, eller likvärdig benämning.

— ”Växthusodlad eller täckt kultur”, i förekommande fall, eller likvärdig benämning.

— Sortens namn (frivilligt).

— ”Salladsblandning”, ”Blandsallat” eller likvärdig benämning, om det rör sig om en blandning av sallat av olika sorter, handelstyper och/eller färger. Om produkten inte är synlig från utsidan måste sorter, handelstyper och/eller färger samt kvantiteten för var och en i förpackningen anges.

C. **Produktens ursprung**

— Ursprungsland ([1]) och eventuellt odlingsområde eller nationell, regional eller lokal benämning.

— När det gäller en blandning av sallat av tydligt olika sorter, handelstyper och/eller färger och produkterna är av olika ursprung ska ursprungslandet anges i omedelbar närhet av uppgiften om sort, handelstyp och/eller färg.

([1]) Landets fullständiga eller vanligaste namn ska anges.

▼B

D. **Handelsmässiga upplysningar**

— Klass.

— Storlek angiven som minsta vikt per enhet eller som antal enheter.

E. **Officiellt kontrollmärke (frivilligt)**

Det är inte nödvändigt att på förpackningarna ange uppgifterna i första stycket, om dessa förpackningar innehåller detaljhandelsförpackningar som är väl synliga från utsidan och som samtliga är märkta med uppgifterna i fråga. Förpackningarna får inte vara märkta på något sätt som kan verka vilseledande. Om förpackningarna är lastade på pallar ska dock uppgifterna anges på en följesedel som ska fästas synligt på åtminstone två sidor av lastpallen.

DEL 5: *HANDELSNORM FÖR PERSIKOR OCH NEKTARINER*

I. **DEFINITION AV PRODUKTEN**

Denna norm gäller för persikor och nektariner av sorter av *Prunus persica* Sieb. och Zucc., som är avsedda att levereras färska till konsumenten, dock inte persikor och nektariner avsedda för industriell bearbetning.

II. **KVALITETSBESTÄMMELSER**

Syftet med normen är att ange de kvalitetskrav som persikor och nektariner ska uppfylla efter iordningställande och förpackning.

A. **Minimikrav**

Om inte annat följer av de särskilda bestämmelserna för varje klass och de tillåtna toleranserna ska persikor och nektariner vara

— hela,

— friska, dvs. de får inte vara angripna av röta eller ha annan kvalitetsförsämring som gör dem olämpliga för konsumtion,

— rena, praktiskt taget fria från synliga främmande beståndsdelar,

— praktiskt taget fria från skadedjur,

— fria från skador på fruktköttet orsakade av skadedjur,

— fria från fruktsprickor vid skaftfästet,

— fria från onormal yttre fuktighet,

— fria från främmande lukt och/eller smak.

— Persikor och nektariner ska ha en sådan utveckling och mognad att de

— tål transport och hantering,

— är i tillfredsställande skick vid ankomsten till bestämmelseorten.

B. **Mognadskrav**

Frukterna ska vara tillräckligt utvecklade och uppvisa tillfredsställande mognad. Fruktköttets brytningsindex ska vara minst 8 brixgrader.

C. **Klassificering**

Persikor och nektariner indelas i följande tre klasser:

i) *Klass ”Extra”*

Persikor och nektariner i denna klass ska vara av högsta kvalitet. De ska ha de egenskaper som är typiska för sorten.

▼B

Fruktköttet ska vara helt friskt.

De får inte ha några fel, med undantag av mycket små ytliga fel förutsatt att dessa inte försämrar produktens allmänna utseende, kvalitet, hållbarhet eller presentation i förpackningen.

ii) *Klass I*

Persikor och nektariner i denna klass ska vara av god kvalitet. De ska ha de egenskaper som är typiska för sorten. Fruktköttet ska vara helt friskt.

De får dock ha följande mindre fel i skalet förutsatt att dessa inte försämrar produktens allmänna utseende, kvalitet, hållbarhet och presentation i förpackningen:

— Mindre fel i formen.

— Mindre fel i utvecklingen.

— Mindre färgfel.

— Lätta tryckskador får täcka en sammanlagd yta på högst 1 cm^2.

— Mindre fel i skalet som ligger inom följande gränser:

— Långsträckta fel får vara högst 1,5 cm långa.

— Övriga fel får täcka en yta av högst 1 cm^2.

iii) *Klass II*

Denna klass omfattar persikor och nektariner som inte uppfyller kraven för de högre klasserna men som uppfyller de minimikrav som anges ovan.

Fruktköttet får inte ha några större fel. Följande fel i skalet får förekomma förutsatt att persikorna och nektarinerna bibehåller sina väsentligaste egenskaper i fråga om kvalitet, hållbarhet och presentation:

— Fel i formen.

— Fel i utvecklingen, inbegripet spruckna kärnor, förutsatt att frukten är sluten och fruktköttet friskt.

— Färgfel.

— Stötskador, som får vara lätt missfärgade, får täcka en sammanlagd yta på högst 2 cm^2.

— Fel i skalet som ligger inom följande gränser:

— Långsträckta fel får vara högst 2,5 cm långa.

— Övriga fel får täcka en yta av högst 2 cm^2.

III. **BESTÄMMELSER ANGÅENDE STORLEKSSORTERING**

Storleken bestäms av den största tvärsnittsdiametern, vikten eller antalet.

Minsta storleken ska vara

— 56 mm eller 85 g i klass ”Extra”,

— 51 mm eller 65 g i klasserna I och II (om frukten storlekssorteras).

Frukt under 56 mm eller 85 g får dock inte saluföras under perioden 1 juli–31 oktober (norra halvklotet) och under perioden 1 januari–30 april (södra halvklotet).

Följande bestämmelser är frivilliga för klass II.

För att garantera enhetlig storlek får skillnaden i storlek mellan produkterna i en och samma förpackning

a) för frukt som sorteras efter diameter, vara högst

— 5 mm för frukt som är mindre än 70 mm,

▼B

— 10 mm för frukt som är 70 mm eller mer.

b) för frukt som sorteras efter vikt, vara högst

— 30 g för frukt som väger mindre än 180 g,

— 80 g för frukt som väger 180 g eller mer.

c) För frukt som sorteras efter antal ska storleksskillnaden uppfylla kraven i a eller b.

Om storlekskoder tillämpas måste koderna i följande tabell användas:

	Kod	Diameter eller		Vikt	
		från (mm)	till (mm)	från (g)	till (g)
1	D	51	56	65	85
2	C	56	61	85	105
3	B	61	67	105	135
4	A	67	73	135	180
5	AA	73	80	180	220
6	AAA	80	90	220	300
7	AAAA	> 90		> 300	

IV. **TOLERANSBESTÄMMELSER**

I varje parti medges, i alla saluföringsled, en viss mängd produkter som inte uppfyller kvalitets- och storlekskraven för den angivna klassen.

A. **Kvalitetstoleranser**

i) *Klass ”Extra”*

5 % i antal eller vikt av persikor eller nektariner som inte uppfyller kraven för klassen men som uppfyller kraven för klass I. Inom denna tolerans får högst 0,5 % bestå av persikor eller nektariner som uppfyller kvalitetskraven för klass II.

ii) *Klass I*

10 % i antal eller vikt av persikor eller nektariner som inte uppfyller kraven för klassen men som uppfyller kraven för klass II. Inom denna tolerans får högst 1 % bestå av produkter som varken uppfyller kraven för klass II eller minimikraven, eller av produkter angripna av röta.

iii) *Klass II*

10 % i antal eller vikt av persikor eller nektariner som varken uppfyller kraven för klassen eller minimikraven. Inom denna tolerans får högst 2 % bestå av produkter angripna av röta.

B. **Storlekstoleranser**

För samtliga klasser (om frukten storlekssorteras): 10 % i antal eller vikt av persikor eller nektariner som inte uppfyller storlekskraven för klassen.

▼B

V. **BESTÄMMELSER ANGÅENDE PRESENTATION**

A. **Enhetlighet**

Varje förpackning ska ha ett enhetligt innehåll och får endast innehålla persikor eller nektariner av samma ursprung, sort, kvalitet, mognadsgrad och storlek (om produkten storlekssorteras), och för klass ”Extra” ska innehållet även vara enhetligt till färgen.

Den synliga delen av förpackningens innehåll ska vara representativ för hela innehållet.

B. **Förpackning**

Persikor och nektariner ska vara förpackade så att de ges ett ändamålsenligt skydd.

De material som används inuti förpackningen ska vara rena och så beskaffade att de inte kan orsaka yttre eller inre skador på produkten. Det är tillåtet att använda material som t.ex. papper eller stämplar med handelsmässiga upplysningar förutsatt att de färger och det lim som används är giftfria.

De etiketter som fästs på varje enskild produkt ska vara sådana att de, när de tas bort, inte lämnar några synliga spår av lim eller skadar skalet.

Förpackningarna får inte innehålla främmande beståndsdelar.

VI. **BESTÄMMELSER ANGÅENDE MÄRKNING**

Varje förpackning ska på en och samma sida och med tydligt, outplånligt och från utsidan synligt tryck vara märkt med följande uppgifter:

A. **Identifiering**

Packarens och/eller avsändarens namn och adress.

Dessa uppgifter får ersättas med följande:

— För alla förpackningar med undantag av färdigförpackningar: En kod som identifierar packaren och/eller avsändaren och som utfärdats eller godkänts av en officiell myndighet och som föregås av uppgiften ”packare och/eller avsändare” eller motsvarande förkortning.

— För färdigförpackningar: Namn och adress till säljaren som är etablerad inom unionen, varvid dessa uppgifter ska föregås av uppgiften ”packad för:” eller likvärdig uppgift. I detta fall ska det på etiketten även finnas en kod som identifierar packaren och/eller avsändaren. Säljaren ska tillhandahålla all den information om betydelsen av denna kod som kontrollorganen anser vara nödvändig.

B. **Typ av produkt**

— ”Persikor” eller ”Nektariner” om innehållet i förpackningen inte är synligt från utsidan.

— Fruktköttets färg.

— Sortens namn (frivilligt).

C. **Produktens ursprung**

Ursprungsland ([1]) och eventuellt odlingsområde eller nationell, regional eller lokal benämning.

D. **Handelsmässiga upplysningar**

— Klass.

— Storlek (om produkten storlekssorteras) angiven som minsta och största diameter (i mm) eller minsta och högsta vikt (i gram) eller med storlekskod.

([1]) Landets fullständiga eller vanligaste namn ska anges.

▼B

— Antal frukter (frivilligt).

E. **Officiellt kontrollmärke (frivilligt)**

Det är inte nödvändigt att på förpackningarna ange uppgifterna i första stycket, om dessa förpackningar innehåller detaljhandelsförpackningar som är väl synliga från utsidan och som samtliga är märkta med uppgifterna i fråga. Förpackningarna får inte vara märkta på något sätt som kan verka vilseledande. Om förpackningarna är lastade på pallar ska dock uppgifterna anges på en följesedel som ska fästas synligt på åtminstone två sidor av lastpallen.

DEL 6: *HANDELSNORM FÖR PÄRON*

I. **DEFINITION AV PRODUKTEN**

Denna norm gäller för päron av sorter av *Pyrus communis* L., som är avsedda att levereras färska till konsumenten, dock inte päron avsedda för industriell bearbetning.

II. **KVALITETSBESTÄMMELSER**

Syftet med normen är att ange de kvalitetskrav som päron ska uppfylla efter iordningställande och förpackning.

A. **Minimikrav**

Om inte annat följer av de särskilda bestämmelserna för varje klass och de tillåtna toleranserna ska päron vara

— hela,

— friska, dvs. de får inte vara angripna av röta eller ha annan kvalitetsförsämring som gör dem olämpliga för konsumtion,

— rena, praktiskt taget fria från synliga främmande beståndsdelar,

— praktiskt taget fria från skadedjur,

— fria från skador på fruktköttet orsakade av skadedjur,

— fria från onormal yttre fuktighet,

— fria från främmande lukt och/eller smak.

Päron ska ha en sådan utveckling och mognad att de

— tål transport och hantering,

— är i tillfredsställande skick vid ankomsten till bestämmelseorten.

B. **Mognadskrav**

Päronen ska ha nått ett sådant utvecklingsstadium och en sådan mognadsgrad att mognadsprocessen kan fortsätta tills frukten når en mognad som krävs med hänsyn tagen till sortegenskaperna.

C. **Klassificering**

Päron indelas i följande tre klasser:

i) *Klass ”Extra”*

Päron i denna klass ska vara av högsta kvalitet. De ska ha de egenskaper som är typiska för sorten ([1]).

Fruktköttet ska vara helt friskt och skalet fritt från skrovlig rostbildning

De får inte ha några fel, med undantag av mycket små ytliga fel förutsatt att dessa inte försämrar produktens allmänna utseende, kvalitet, hållbarhet eller presentation i förpackningen.

([1]) En icke uttömmande förteckning över sorter med stora frukter och sommarpäron återfinns i tillägget till denna norm.

▼B

Skaftet ska vara intakt.

Stenbildning får inte förekomma hos päron.

ii) *Klass I*

Päron i denna klass ska vara av god kvalitet. De ska ha de egenskaper som är typiska för sorten ([1]).

Fruktköttet ska vara helt friskt.

De får dock ha följande mindre fel förutsatt att dessa inte försämrar produktens allmänna utseende, kvalitet, hållbarhet och presentation i förpackningen:

— Mindre fel i formen.

— Mindre fel i utvecklingen.

— Mindre färgfel.

— Mycket tunn skrovlig rostbildning.

— Mindre fel i skalet som ligger inom följande gränser:

  — Långsträckta fel får vara högst 2 cm långa.

  — Övriga fel får täcka en sammanlagd yta på högst 1 cm^2, dock med undantag för skorv (*Venturia pirina* och *V. inaequalis*) som högst får täcka en yta på 0,25 cm^2.

— Mindre stötskador får täcka en yta på högst 1 cm^2.

Skaftet får vara lätt skadat.

Stenbildning får inte förekomma hos päron.

iii) *Klass II*

Denna klass omfattar päron som inte uppfyller kraven för de högre klasserna men som uppfyller de minimikrav som anges ovan.

Fruktköttet får inte ha några större fel.

Följande fel får förekomma förutsatt att päronen bibehåller sina väsentligaste egenskaper i fråga om kvalitet, hållbarhet och presentation:

— Fel i formen.

— Fel i utvecklingen.

— Färgfel.

— Tunn skrovlig rostbildning.

— Fel i skalet som ligger inom följande gränser:

  — Långsträckta fel får vara högst 4 cm långa.

  — Övriga fel får täcka en sammanlagd yta på högst 2,5 cm^2, dock med undantag för skorv (*Venturia pirina* och *V. inaequalis*) som högst får täcka en yta på 1 cm^2.

  — Mindre stötskador får täcka en yta på högst 2 cm^2.

III. **BESTÄMMELSER ANGÅENDE STORLEKSSORTERING**

Storleken bestäms av den största tvärsnittsdiametern eller av vikten.

([1]) En icke uttömmande förteckning över sorter med stora frukter och sommarpäron återfinns i tillägget till denna norm.

▼B

Minsta storlek ska

a) för frukt som sorteras efter diameter, vara:

	”Extra”	Klass I	Klass II
Sorter med stora frukter	60 mm	55 mm	55 mm
Övriga sorter	55 mm	50 mm	45 mm

b) för frukt som sorteras efter vikt, vara:

	”Extra”	Klass I	Klass II
Sorter med stora frukter	130 g	110 g	110 g
Övriga sorter	110 g	100 g	75 g

De sommarpäron som finns upptagna i tillägget till denna norm behöver inte uppfylla kraven på minsta storlek.

För att frukten ska uppfylla kraven på enhetlig storlek får skillnaden i storlek mellan frukterna i en och samma förpackning

a) för frukt som sorteras efter diameter, vara högst

— 5 mm för frukt i klass ”Extra” och för frukt i klass I och II som är förpackad i rader och lager,

— 10 mm för frukt i klass I som är löst packad i förpackningen eller detaljhandelsförpackningen.

b) för frukt som sorteras efter vikt, vara

— för frukt i klass ”Extra” och klass I förpackad i rader och lager högst:

Viktintervall (g)	Viktdifferens (g)
75 - 100	15
100 – 200	35
–200-250	50
> 250	80

— för frukt i klass I som är löst packad i förpackningen eller detaljhandelsförpackningen högst:

Viktintervall (g)	Viktdifferens (g)
75 - 100	25
100 – 200	50
> 200	100

För frukt i klass II som är löst packad i förpackningen eller detaljhandelsförpackningen har det inte fastställts några bestämmelser om enhetlig storlek.

IV. **TOLERANSBESTÄMMELSER**

I varje parti medges, i alla saluföringsled, en viss mängd produkter som inte uppfyller kvalitets- och storlekskraven för den angivna klassen.

A. **Kvalitetstoleranser**

i) *Klass ”Extra”*

5 % i antal eller vikt av päron som inte uppfyller kraven för klassen, men som uppfyller kraven för klass I. Inom denna tolerans får högst 0,5 % bestå av produkter som uppfyller kvalitetskraven för klass II.

▼B

ii) *Klass I*

10 % i antal eller vikt av päron som inte uppfyller kraven för klassen, men som uppfyller kraven för klass II. Inom denna tolerans får högst 1 % bestå av produkter som varken uppfyller kraven för klass II eller minimikraven, eller av produkter angripna av röta.

iii) *Klass II*

10 % i antal eller vikt av päron som varken uppfyller kraven för klassen eller minimikraven. Inom denna tolerans får högst 2 % bestå av produkter angripna av röta.

B. **Storlekstoleranser**

För samtliga klasser: 10 % i antal eller vikt av päron som inte uppfyller storlekskraven för klassen, dock högst

— 5 mm under minimidiametern,

— 10 g under minimivikten.

V. BESTÄMMELSER ANGÅENDE PRESENTATION

A. **Enhetlighet**

Varje förpackning ska ha ett enhetligt innehåll och får endast innehålla päron av samma ursprung, sort, kvalitet, storlek (om frukten storleks-sorteras) och mognad.

För klass ”Extra” gäller kravet på enhetlighet även färgen.

En blandning av päron av tydligt olika sorter kan dock förpackas tillsammans i en detaljhandelsförpackning om de är enhetliga avseende kvalitet och, för varje sort, avseende ursprung.

Den synliga delen av förpackningens innehåll ska vara representativ för hela innehållet.

B. **Förpackning**

Päron ska vara förpackade så att de ges ett ändamålsenligt skydd.

De material som används inuti förpackningen ska vara rena och så beskaffade att de inte kan orsaka yttre eller inre skador på produkten. Det är tillåtet att använda material som t.ex. papper eller stämplar med handelsmässiga upplysningar, förutsatt att de färger och det lim som används är giftfria.

De etiketter som fästs på varje enskild produkt ska vara sådana att de, när de tas bort, inte lämnar några synliga spår av lim eller skadar skalet.

Förpackningarna får inte innehålla främmande beståndsdelar.

VI. BESTÄMMELSER ANGÅENDE MÄRKNING

Varje förpackning ska på en och samma sida och med tydligt, outplånligt och från utsidan synligt tryck vara märkt med följande uppgifter:

A. **Identifiering**

Packarens och/eller avsändarens namn och adress.

Dessa uppgifter får ersättas med följande:

— För alla förpackningar med undantag av färdigförpackningar: En kod som identifierar packaren och/eller avsändaren och som utfärdats eller godkänts av en officiell myndighet och som föregås av uppgiften ”packare och/eller avsändare” eller motsvarande förkortning.

▼B

— För färdigförpackningar: Namn och adress till säljaren som är etablerad inom unionen, varvid dessa uppgifter ska föregås av uppgiften ”packad för:” eller likvärdig uppgift. I detta fall ska det på etiketten även finnas en kod som identifierar packaren och/eller avsändaren. Säljaren ska tillhandahålla all den information om betydelsen av denna kod som kontrollorganen anser vara nödvändig.

B. **Typ av produkt**

— ”Päron”, om innehållet i förpackningen inte är synligt från utsidan.

— Sortens namn. Om det rör sig om en blandning av päron av tydligt olika sorter ska samtliga sorter i förpackningen anges.

C. **Produktens ursprung**

Ursprungsland ([1]) och eventuellt odlingsområde eller nationell, regional eller lokal benämning. Om det rör sig om en blandning av päron av olika sorter och ursprung ska ursprungslandet anges i omedelbar närhet av motsvarande sorts namn.

D. **Handelsmässiga upplysningar**

— Klass.

— Storlek eller, för frukt förpackad i rader och lager, antal frukter.

— Om storleken är angiven ska den uttryckas på följande sätt:

a) För frukt som omfattas av kraven på enhetlighet ska den anges som minsta och största diameter eller som minsta och största vikt.

b) För frukt som inte omfattas av kraven på enhetlighet ska den anges som diametern eller vikten på den minsta frukten i förpackningen, följt av ”och större” eller likvärdig benämning, eller, eventuellt, diametern eller vikten på den största frukten i förpackningen.

E. **Officiellt kontrollmärke (frivilligt)**

Det är inte nödvändigt att på förpackningarna ange uppgifterna i första stycket, om dessa förpackningar innehåller detaljhandelsförpackningar som är väl synliga från utsidan och som samtliga är märkta med uppgifterna i fråga. Förpackningarna får inte vara märkta på något sätt som kan verka vilseledande. Om förpackningarna är lastade på pallar ska dock uppgifterna anges på en följesedel som ska fästas synligt på åtminstone två sidor av lastpallen.

Tillägg

Storlekskriterier för päron

S = Sorter med stora frukter.

S-P = Sommarpäron, för vilka det inte krävs någon minsta storlek.

Icke uttömmande förteckning över sorter med stora frukter och sommarpäron

Sorter med små frukter och andra sorter som inte upptas i förteckningen får saluföras på villkor att de uppfyller de storlekskrav som fastställs i avsnitt III i normen.

([1]) Landets fullständiga eller vanligaste namn ska anges.

▼B

Några av sorterna i nedanstående förteckning får saluföras under handelsnamn för vilka man ansökt om eller erhållit skydd i ett eller flera länder. I den första och andra kolumnen i tabellen nedan återges inte sådana handelsnamn. Vissa kända märken anges i den tredje kolumnen, men endast för kännedom.

Sort	Synonymer	Handelsnamn	Storlek
Abbé Fétel	Abate Fetel		S
Abugo o Siete en Boca			S-P
Akça			S-P
Alka			S
Alsa			S
Amfora			S
Alexandrine Douillard			S
Bambinella			S-P
Bergamotten			S-P
Beurré Alexandre Lucas	Lucas		S
Beurré Bosc	Bosc, Beurré d'Apremont, Empereur Alexandre, Kaiser Alexander		S
Beurré Clairgeau			S
Beurré d'Arenberg	Hardenpont		S
Beurré Giffard			S-P
Beurré précoce Morettini	Morettini		S-P
Blanca de Aranjuez	Agua de Aranjuez, Espadona, Blanquilla		S-P
Carusella			S-P
Castell	Castell de Verano		S-P
Colorée de Juillet	Bunte Juli		S-P
Comice rouge			S
Concorde			S
Condoula			S-P
Coscia	Ercolini		S-P
Curé	Curato, Pastoren, Del cura de Ouro, Espadon de invierno, Bella de Berry, Lombardia de Rioja, Batall de Campana		S
D'Anjou			S
Dita			S
D. Joaquina	Doyenné de Juillet		S-P
Doyenné d'hiver	Winterdechant		S
Doyenné du Comice	Comice, Vereinsdechant		S
Erika			S

▼B

Sort	Synonymer	Handelsnamn	Storlek
Etrusca			S-P
Flamingo			S
Forelle			S
Général Leclerc		Amber Grace™	S
Gentile			S-P
Golden Russet Bosc			S
Grand champion			S
Harrow Delight			S
Jeanne d'Arc			S
Joséphine			S
Kieffer			S
Klapa Mīlule			S
Leonardeta	Mosqueruela, Margallon, Colorada de Alcanadre, Leonarda de Magallon		S-P
Lombacad		Cascade ®	S
Moscatella			S-P
Mramornaja			S
Mustafabey			S-P
Packham's Triumph	Williams d'Automne		S
Passe Crassane	Passa Crassana		S
Perita de San Juan			S-P
Pérola			S-P
Pitmaston	Williams Duchesse		S
Précoce de Trévoux	Trévoux		S-P
Président Drouard			S
Rosemarie			S
Santa Maria	Santa Maria Morettini		S-P
Spadoncina	Agua de Verano, Agua de Agosto		S-P
Suvenirs			S
Taylors Gold			S
Triomphe de Vienne			S
Vasarine Sviestine			S
Williams Bon Chrétien	Bon Chrétien, Bartlett, Williams, Summer Bartlett		L

DEL 7: *HANDELSNORM FÖR JORDGUBBAR*

I. **DEFINITION AV PRODUKTEN**

Denna norm gäller för jordgubbar av sorten *Fragaria* L, avsedda att levereras färska till konsumenten, dock inte jordgubbar avsedda för industriell bearbetning.

▼B

II. **KVALITETSBESTÄMMELSER**

Syftet med normen är att ange de kvalitetskrav som jordgubbar ska uppfylla efter iordningställande och förpackning.

A. **Minimikrav**

Om inte annat följer av de särskilda bestämmelserna för varje klass och de tillåtna toleranserna ska jordgubbar vara

— hela, oskadade,

— friska, dvs. de får inte vara angripna av röta eller ha annan kvalitetsförsämring som gör dem olämpliga för konsumtion,

— rena, praktiskt taget fria från synliga främmande beståndsdelar,

— färska till utseendet, men ej tvättade,

— praktiskt taget fria från skadedjur,

— praktiskt taget fria från skador orsakade av skadedjur,

— försedda med blomfoder (undantaget smultron) och eventuellt skaft, som ska vara färska och gröna,

— fria från onormal yttre fuktighet,

— fria från främmande lukt och/eller smak.

Jordgubbarna ska vara tillräckligt utvecklade och uppvisa tillfredsställande mognad. Jordgubbarna ska ha en sådan utveckling och mognad att de

— tål transport och hantering,

— är i tillfredsställande skick vid ankomsten till bestämmelseorten.

B. **Klassificering**

Jordgubbar indelas i följande tre klasser:

i) *Klass ”Extra”*

Jordgubbar i denna klass ska vara av högsta kvalitet. De ska ha de egenskaper som är typiska för sorten.

De ska ha en glans som är typisk för sorten.

De ska vara fria från jord.

De får inte ha några fel, med undantag av mycket små ytliga fel förutsatt att dessa inte försämrar produktens allmänna utseende, kvalitet, hållbarhet eller presentation i förpackningen.

ii) *Klass I*

Jordgubbar i denna klass ska vara av god kvalitet. De ska ha de egenskaper som är typiska för sorten.

De får dock ha följande mindre fel förutsatt att dessa inte försämrar produktens allmänna utseende, kvalitet, hållbarhet och presentation i förpackningen:

— Mindre fel i formen.

— En vitaktig fläck som täcker högst en tiondel av bärets yta.

— Lätta ytliga tryckskador.

De ska vara praktiskt taget fria från jord.

▼B

iii) *Klass II*

Denna klass omfattar jordgubbar som inte uppfyller kraven för de högre klasserna, men som uppfyller de ovan angivna minimikraven.

Jordgubbarna får ha följande mindre fel, om de bibehåller sina väsentligaste egenskaper i fråga om kvalitet, hållbarhet och utseende:

— Fel i formen.

— En vitaktig fläck som täcker högst en femtedel av bärets sammanlagda yta.

— Mindre torra stötskador som inte riskerar att spridas.

— Smärre jordrester.

III. **BESTÄMMELSER ANGÅENDE STORLEKSSORTERING**

Storleken bestäms av den största tvärsnittsdiametern.

Minsta storleken ska vara

— 25 mm i klass ”Extra”,

— 18 mm i klass I och II.

För smultron krävs ingen minsta storlek.

IV. **TOLERANSBESTÄMMELSER**

I varje parti medges, i alla saluföringsled, en viss mängd produkter som inte uppfyller kvalitets- och storlekskraven för den angivna klassen.

A. **Kvalitetstoleranser**

i) *Klass ”Extra”*

5 % i antal eller vikt av jordgubbar som inte uppfyller kraven för klassen, men som uppfyller kraven för klass I. Inom denna tolerans får högst 0,5 % bestå av jordgubbar som uppfyller kvalitetskraven för klass II.

ii) *Klass I*

10 % i antal eller vikt av jordgubbar som inte uppfyller kraven för klassen, men som uppfyller kraven för klass II. Inom denna tolerans får högst 2 % bestå av produkter som varken uppfyller kraven för klass II eller minimikraven, eller av produkter angripna av röta.

iii) *Klass II*

10 % i antal eller vikt av jordgubbar som varken uppfyller kraven för klassen eller minimikraven. Inom denna tolerans får högst 2 % bestå av produkter angripna av röta.

B. **Storlekstoleranser**

För samtliga klasser: 10 % i antal eller vikt av jordgubbar som inte uppfyller storlekskraven för klassen.

V. **BESTÄMMELSER ANGÅENDE PRESENTATION**

A. **Enhetlighet**

Varje förpackning ska ha ett enhetligt innehåll och får endast innehålla jordgubbar av samma ursprung, sort och kvalitet.

Jordgubbar i klass ”Extra” ska – undantaget smultron – vara särskilt enhetliga och regelbundna i fråga om mognad, färg och storlek. I klass I tillåts storleken vara mindre enhetlig.

▼B

Den synliga delen av förpackningens innehåll ska vara representativ för hela innehållet.

B. **Förpackning**

Jordgubbarna ska vara förpackade så att de ges ett ändamålsenligt skydd.

De material som används inuti förpackningen ska vara rena och så beskaffade att de inte kan orsaka yttre eller inre skador på produkten. Det är tillåtet att använda material som t.ex. papper eller stämplar med handelsmässiga upplysningar förutsatt att de färger och det lim som används är giftfria.

Förpackningarna får inte innehålla främmande beståndsdelar.

VI. **BESTÄMMELSER ANGÅENDE MÄRKNING**

Varje förpackning ska på en och samma sida och med tydligt, outplånligt och från utsidan synligt tryck vara märkt med följande uppgifter:

A. **Identifiering**

Packarens och/eller avsändarens namn och adress.

Dessa uppgifter får ersättas med följande:

— För alla förpackningar med undantag av färdigförpackningar: En kod som identifierar packaren och/eller avsändaren och som utfärdats eller godkänts av en officiell myndighet och som föregås av uppgiften ”packare och/eller avsändare” eller motsvarande förkortning.

— För färdigförpackningar: Namn och adress till säljaren som är etablerad inom unionen, varvid dessa uppgifter ska föregås av uppgiften ”packad för:” eller likvärdig uppgift. I detta fall ska det på etiketten även finnas en kod som identifierar packaren och/eller avsändaren. Säljaren ska tillhandahålla all den information om betydelsen av denna kod som kontrollorganen anser vara nödvändig.

B. **Typ av produkt**

— ”Jordgubbar” (om förpackningens innehåll inte syns från utsidan).

— Sortens namn (frivilligt).

C. **Produktens ursprung**

Ursprungsland ([1]) och eventuellt odlingsområde eller nationell, regional eller lokal benämning.

D. **Handelsmässiga upplysningar**

— Klass.

E. **Officiellt kontrollmärke (frivilligt)**

Det är inte nödvändigt att på förpackningarna ange uppgifterna i första stycket, om dessa förpackningar innehåller detaljhandelsförpackningar som är väl synliga från utsidan och som samtliga är märkta med uppgifterna i fråga. Förpackningarna får inte vara märkta på något sätt som kan verka vilseledande. Om förpackningarna är lastade på pallar ska dock uppgifterna anges på en följesedel som ska fästas synligt på åtminstone två sidor av lastpallen.

DEL 8: *HANDELSNORM FÖR PAPRIKA*

I. **DEFINITION AV PRODUKTEN**

Denna norm gäller för paprika av sorter ([2]) av *Capsicum annuum* L. som är avsedd att levereras färsk till konsumenten, dock inte paprika avsedd för industriell bearbetning.

([1]) Landets fullständiga eller vanligaste namn ska anges.
([2]) Vissa paprikasorter kan vara heta.

▼B

II. **KVALITETSBESTÄMMELSER**

Syftet med normen är att ange de kvalitetskrav som paprika ska uppfylla efter iordningställande och förpackning.

A. **Minimikrav**

Om inte annat följer av de särskilda bestämmelserna för varje klass och de tillåtna toleranserna ska paprikan vara

— hel,

— frisk, dvs. den får inte vara angripen av röta eller ha annan kvalitetsförsämring som gör den olämplig för konsumtion,

— ren, praktiskt taget fri från synliga främmande beståndsdelar,

— färsk till utseendet,

— fast,

— praktiskt taget fri från skadedjur,

— fri från skador på fruktköttet orsakade av skadedjur,

— fri från skador orsakade av låg temperatur eller frost,

— försedd med skaft, skaftet ska vara prydligt avskuret och blomfodret oskadat,

— fri från onormal yttre fuktighet,

— fri från främmande lukt och/eller smak.

Paprikan ska ha en sådan utveckling och mognad att den

— tål transport och hantering,

— är i tillfredsställande skick vid ankomsten till bestämmelseorten.

B. **Klassificering**

Paprika indelas i följande tre klasser:

i) *Klass ”Extra”*

Paprika i denna klass ska vara av högsta kvalitet. De ska ha de egenskaper som är typiska för sorten och/eller handelstypen.

De får inte ha några fel, med undantag av mycket små ytliga fel förutsatt att dessa inte försämrar produktens allmänna utseende, kvalitet, hållbarhet eller presentation i förpackningen.

ii) *Klass I*

Paprika i denna klass ska vara av god kvalitet. De ska ha de egenskaper som är typiska för sorten och/eller handelstypen.

De får dock ha följande mindre fel förutsatt att dessa inte försämrar produktens allmänna utseende, kvalitet, hållbarhet och presentation i förpackningen:

— Mindre fel i formen.

— Lättare silverfärgning eller skador orsakade av trips på högst 1/3 av den sammanlagda ytan.

— Mindre fel i skalet såsom

— gropbildning, skrapskador, solskador, tryckskador som sammanlagt är högst 2 cm långa när det gäller långsträckta fel, och täcker högst 1 cm^2 av ytan när det gäller andra fel, eller

— torra ytliga sprickor som sammanlagt täcker högst 1/8 av den sammanlagda ytan.

— Lätt skadat skaft.

▼B

iii) *Klass II*

Denna klass omfattar paprika som inte uppfyller kraven för de högre klasserna men som uppfyller de minimikrav som anges ovan.

Följande fel får förekomma förutsatt att paprikan bibehåller sina väsentligaste egenskaper i fråga om kvalitet, hållbarhet och presentation:

— Fel i formen.

— Silverfärgning eller skador orsakade av trips på högst 2/3 av den sammanlagda ytan.

— Fel i skalet såsom

— gropbildning, skrapskador, solskador, stötskador och läkta skador som sammanlagt är högst 4 cm långa när det gäller långsträckta fel, och täcker högst 2,5 cm^2 av ytan när det gäller andra fel, eller

— torra ytliga sprickor som sammanlagt täcker högst 1/4 av den sammanlagda ytan.

— Skador i blomfästet som är högst 1 cm^2.

— Uttorkning som täcker högst 1/3 av ytan.

— Skadat skaft och blomfoder förutsatt att omgivande fruktkött är intakt.

III. **BESTÄMMELSER ANGÅENDE STORLEKSSORTERING**

Storleken bestäms av den största tvärsnittsdiameter eller av vikten. För att garantera enhetlig storlek får skillnaden i storlek mellan produkterna i en och samma förpackning

a) för paprika som storlekssorteras efter diameter vara högst:

— 20 mm.

b) för paprika som storlekssorteras efter vikt vara högst:

— 30 g om den tyngsta frukten väger 180 g eller mindre,

— 40 g om den minsta frukten väger mer än 180 g.

Avlång paprika ska vara tillräckligt enhetlig avseende längden.

Enhetlighet i fråga om storlek är inte obligatoriskt för klass II.

IV. **TOLERANSBESTÄMMELSER**

I varje parti medges, i alla saluföringsled, en viss mängd produkter som inte uppfyller kvalitets- och storlekskraven för den angivna klassen.

A. **Kvalitetstoleranser**

i) *Klass ”Extra”*

5 % i antal eller vikt av paprika som inte uppfyller kraven för klassen, men som uppfyller kraven för klass I. Inom denna tolerans får högst 0,5 % bestå av paprika som uppfyller kvalitetskraven för klass II.

ii) *Klass I*

10 % i antal eller vikt av paprika som inte uppfyller kraven för klassen, men som uppfyller kraven för klass II. Inom denna tolerans får högst 1 % bestå av paprika som varken uppfyller kraven för klass II eller minimikraven, eller av produkter angripna av röta.

▼B

iii) *Klass II*

10 % i antal eller vikt av paprika som varken uppfyller kraven för klassen eller minimikraven. Inom denna tolerans får högst 2 % bestå av produkter angripna av röta.

B. **Storlekstoleranser**

För samtliga klasser (om frukten storlekssorteras): 10 % i antal eller vikt av paprika som inte uppfyller storlekskraven för klassen.

V. BESTÄMMELSER ANGÅENDE PRESENTATION

A. **Enhetlighet**

Varje förpackning ska ha ett enhetligt innehåll och får endast innehålla paprika av samma ursprung, sort eller handelstyp, kvalitet och storlek (om paprikan storlekssorteras) och för klasserna ”Extra” och I, av praktiskt taget enhetlig mognad och färg.

En blandning av paprikor av tydligt olika handelstyper och/eller färger kan dock förpackas tillsammans i en förpackning, om de är enhetliga avseende kvalitet och, för varje berörd handelstyp och/eller färg, avseende ursprung.

Den synliga delen av förpackningens innehåll ska vara representativ för hela innehållet.

B. **Förpackning**

Paprikan ska vara förpackad så att den ges ett ändamålsenligt skydd.

De material som används inuti förpackningen ska vara rena och så beskaffade att de inte kan orsaka yttre eller inre skador på produkten. Det är tillåtet att använda material som t.ex. papper eller stämplar med handelsmässiga upplysningar förutsatt att de färger och det lim som används är giftfria.

De etiketter som fästs på varje enskild produkt ska vara sådana att de, när de tas bort, inte lämnar några synliga spår av lim eller skadar skalet.

Förpackningarna får inte innehålla främmande beståndsdelar.

VI. BESTÄMMELSER ANGÅENDE MÄRKNING

Varje förpackning ska på en och samma sida och med tydligt, outplånligt och från utsidan synligt tryck vara märkt med följande uppgifter:

A. **Identifiering**

Packarens och/eller avsändarens namn och adress.

Dessa uppgifter får ersättas med följande:

— För alla förpackningar med undantag av färdigförpackningar: En kod som identifierar packaren och/eller avsändaren och som utfärdats eller godkänts av en officiell myndighet och som föregås av uppgiften ”packare och/eller avsändare” eller motsvarande förkortning.

— För färdigförpackningar: Namn och adress till säljaren som är etablerad inom unionen, varvid dessa uppgifter ska föregås av uppgiften ”packad för:” eller likvärdig uppgift. I detta fall ska det på etiketten även finnas en kod som identifierar packaren och/eller avsändaren. Säljaren ska tillhandahålla all den information om betydelsen av denna kod som kontrollorganen anser vara nödvändig.

▼B

B. **Typ av produkt**

— ”Paprikor”, om innehållet i förpackningen inte är synligt från utsidan.

— ”Blandning av paprikor”, eller likvärdig benämning, om det rör sig om en blandning av tydligt olika handelstyper och/eller färger av paprikor. Om produkten inte är synlig från utsidan måste handelstyper och/eller färger samt kvantiteten för var och en i förpackningen anges.

C. **Produktens ursprung**

Ursprungsland ([1]) och eventuellt odlingsområde eller nationell, regional eller lokal benämning.

När det gäller en blandning av paprikor av olika handelstyper och/eller färger och paprikorna är av olika ursprung ska ursprungslandet anges i omedelbar närhet av uppgiften om berörd handelstyp och/eller färg.

D. **Handelsmässiga upplysningar**

— Klass.

— Storlek angiven som minsta och största diameter eller lägsta och högsta vikt (om produkten storlekssorteras).

— Antal frukter (frivilligt).

— ”Het” eller likvärdig benämning, i tillämpliga fall.

E. **Officiellt kontrollmärke (frivilligt)**

Det är inte nödvändigt att på förpackningarna ange uppgifterna i första stycket, om dessa förpackningar innehåller detaljhandelsförpackningar som är väl synliga från utsidan och som samtliga är märkta med uppgifterna i fråga. Förpackningarna får inte vara märkta på något sätt som kan verka vilseledande. Om förpackningarna är lastade på pallar ska dock uppgifterna anges på en följesedel som ska fästas synligt på åtminstone två sidor av lastpallen.

DEL 9: *HANDELSNORM FÖR BORDSDRUVOR*

I. **DEFINITION AV PRODUKTEN**

Denna norm gäller för bordsdruvor av sorter av *Vitis vinifera* L., som är avsedda att levereras färska till konsumenten, dock inte bordsdruvor avsedda för industriell bearbetning.

II. **KVALITETSBESTÄMMELSER**

Syftet med normen är att ange de kvalitetskrav som bordsdruvor ska uppfylla efter iordningställande och förpackning.

A. **Minimikrav**

Om inte annat följer av de särskilda bestämmelserna för varje klass och de tillåtna toleranserna ska klasar och druvor vara

— friska, dvs. de får inte vara angripna av röta eller ha annan kvalitetsförsämring som gör dem olämpliga för konsumtion,

— rena, praktiskt taget fria från synliga främmande beståndsdelar,

— praktiskt taget fria från skadedjur,

— praktiskt taget fria från skador orsakade av skadedjur,

— fria från onormal yttre fuktighet,

— fria från främmande lukt och/eller smak.

([1]) Landets fullständiga eller vanligaste namn ska anges.

▼B

Dessutom ska druvorna vara

— hela,

— välformade,

— normalt utvecklade.

Solpigmentering är inte ett fel.

Bordsdruvorna ska ha en sådan utveckling och mognad att de

— tål transport och hantering,

— är i tillfredsställande skick vid ankomsten till bestämmelseorten.

B. **Mognadskrav**

Druvsaften ska ha ett brytningsindex på minst

— 12 brixgrader för sorterna Alphonse Lavallée, Cardinal och Victoria.

— 13 brixgrader för alla andra sorter med kärnor.

— 14 brixgrader för alla kärnfria sorter.

Dessutom ska alla sorterna ha en tillfredsställande balans i förhållandet surhetsgrad – sockerhalt.

C. **Klassificering**

Bordsdruvor indelas i följande tre klasser:

i) *Klass ”Extra”*

Bordsdruvor i denna klass ska vara av högsta kvalitet. De ska ha de egenskaper som är typiska för sorten och det område där de odlas. Druvorna ska vara fasta, väl fästade, sitta jämnt fördelade i klasen och vara praktiskt taget täckta av dagghinnan.

De får inte ha några fel, med undantag av mycket små ytliga fel förutsatt att dessa inte försämrar produktens allmänna utseende, kvalitet, hållbarhet eller presentation i förpackningen.

ii) *Klass I*

Bordsdruvor i denna klass ska vara av god kvalitet. De ska ha de egenskaper som är typiska för sorten och det område där de odlas. Druvorna ska vara fasta, väl fästade och i så stor utsträckning som möjligt vara täckta av dagghinnan. De får dock sitta mindre jämnt fördelade i klasen än i klass ”Extra”.

De får dock ha följande mindre fel förutsatt att dessa inte försämrar produktens allmänna utseende, kvalitet, hållbarhet och presentation i förpackningen.

— Mindre fel i formen.

— Mindre färgfel.

— Mycket lätta solskador som endast påverkat skalet.

iii) *Klass II*

Denna klass omfattar bordsdruvor som inte uppfyller kraven för de högre klasserna men som uppfyller de minimikrav som anges ovan.

Klasarna får ha mindre fel i formen, utvecklingen och färgen om dessa inte försämrar de egenskaper som i odlingsområdet är typiska för sorten.

▼B

Druvorna ska vara tillräckligt fasta, tillräckligt väl fästade och i så stor utsträckning som möjligt ha kvar sin dagghinna. De får sitta mindre jämnt fördelade i klasen än i klass I.

Följande fel får förekomma förutsatt att bordsdruvorna bibehåller sina väsentligaste egenskaper i fråga om kvalitet, hållbarhet och presentation:

— Fel i formen.

— Färgfel.

— Lätta solskador som endast påverkat skalet.

— Lätta stötskador.

— Mindre fel i skalet.

III. **BESTÄMMELSER ANGÅENDE STORLEKSSORTERING**

Storleken bestäms av klasarnas vikt.

En klase ska väga minst 75 g. Denna bestämmelse gäller inte portionsförpackningar.

IV. **TOLERANSBESTÄMMELSER**

I varje parti medges, i alla saluföringsled, en viss mängd produkter som inte uppfyller kvalitets- och storlekskraven för den angivna klassen.

A. **Kvalitetstoleranser**

i) *Klass ”Extra”*

5 % i vikt av klasar som inte uppfyller kraven för klassen, men som uppfyller kraven för klass I. Inom denna tolerans får högst 0,5 % bestå av klasar som uppfyller kvalitetskraven för klass II.

ii) *Klass I*

10 % i vikt av klasar som inte uppfyller kraven för klassen, men som uppfyller kraven för klass II. Inom denna tolerans får högst 1 % bestå av produkter som varken uppfyller kraven för klass II eller minimikraven, eller av produkter angripna av röta.

iii) *Klass II*

10 % i vikt av klasar som varken uppfyller kraven för klassen eller minimikraven. Inom denna tolerans får högst 2 % bestå av produkter angripna av röta.

B. **Storlekstoleranser**

För samtliga klasser: 10 % i vikt av klasar som inte uppfyller storlekskraven för klassen. Varje detaljhandelsförpackning får innehålla en klase som väger mindre än 75 g för att justera vikten, förutsatt att klasen uppfyller övriga krav som gäller för klassen i fråga.

V. **BESTÄMMELSER ANGÅENDE PRESENTATION**

A. **Enhetlighet**

Varje förpackning ska ha ett enhetligt innehåll och får endast innehålla klasar av samma ursprung, sort, kvalitet och mognadsgrad.

I klass ”Extra” ska klasarnas storlek och färg vara praktiskt taget enhetliga.

En blandning av bordsdruvor av tydligt olika sorter kan dock förpackas tillsammans i en förpackning om de är enhetliga avseende kvalitet och, för varje sort, avseende ursprung.

▼B

Den synliga delen av förpackningens innehåll ska vara representativ för hela innehållet.

B. **Förpackning**

Bordsdruvorna ska vara förpackade så att de ges ett ändamålsenligt skydd.

De material som används inuti förpackningen ska vara rena och så beskaffade att de inte kan orsaka yttre eller inre skador på produkten. Det är tillåtet att använda material som t.ex. papper eller stämplar med handelsmässiga upplysningar förutsatt att de färger och det lim som används är giftfria.

De etiketter som fästs på varje enskild produkt ska vara sådana att de, när de tas bort, inte lämnar några synliga spår av lim eller skadar skalet.

Förpackningarna får inte innehålla främmande beståndsdelar, men en högst 5 cm lång del av vinrankan får sitta kvar på klasens stjälk som en form av specialexponering.

VI. **BESTÄMMELSER ANGÅENDE MÄRKNING**

Varje förpackning ska på en och samma sida och med tydligt, outplånligt och från utsidan synligt tryck vara märkt med följande uppgifter:

A. **Identifiering**

Packarens och/eller avsändarens namn och adress.

Dessa uppgifter får ersättas med följande:

— För alla förpackningar med undantag av färdigförpackningar: En kod som identifierar packaren och/eller avsändaren och som utfärdats eller godkänts av en officiell myndighet och som föregås av uppgiften ”packare och/eller avsändare” eller motsvarande förkortning.

— För färdigförpackningar: Namn och adress till säljaren som är etablerad inom unionen, varvid dessa uppgifter ska föregås av uppgiften ”packad för:” eller likvärdig uppgift. I detta fall ska det på etiketten även finnas en kod som identifierar packaren och/eller avsändaren. Säljaren ska tillhandahålla all den information om betydelsen av denna kod som kontrollorganen anser vara nödvändig.

B. **Typ av produkt**

— ”Bordsdruvor” om innehållet i förpackningen inte är synligt från utsidan.

— Sortens namn. Om det rör sig om en blandning av bordsdruvor av tydligt olika sorter ska samtliga sorter i förpackningen anges.

C. **Produktens ursprung**

— Ursprungsland ([1]) och eventuellt odlingsområde eller nationell, regional eller lokal benämning.

— Om det rör sig om en blandning av bordsdruvor av olika sorter och ursprung ska ursprungslandet anges i omedelbar närhet av motsvarande sorts namn.

D. **Handelsmässiga upplysningar**

— Klass.

— ”Klasar under 75 g avsedda för portionsförpackningar”, i förekommande fall.

([1]) Landets fullständiga eller vanligaste namn ska anges.

▼B

E. **Officiellt kontrollmärke (frivilligt)**

Det är inte nödvändigt att på förpackningarna ange uppgifterna i första stycket, om dessa förpackningar innehåller detaljhandelsförpackningar som är väl synliga från utsidan och som samtliga är märkta med uppgifterna i fråga. Förpackningarna får inte vara märkta på något sätt som kan verka vilseledande. Om förpackningarna är lastade på pallar ska dock uppgifterna anges på en följesedel som ska fästas synligt på åtminstone två sidor av lastpallen.

Tillägg

Uttömmande förteckning över sorter med små druvor

Sort	Andra namn på sorten
Admirable de Courtiller	Admirable, Csiri Csuri
Albillo	Acerba, Albuela, Blanco Ribera, Cagalon
Angelo Pirovano	I. Pirovano 2
Annamaria	I. Ubizzoni 4
Baltali	
Beba	Beba de los Santos, Eva
Catalanesca	Catalanesa, Catalana, Uva Catalana
Chasselas blanc	Chasselas doré, Fendant, Franceset, Franceseta, Gutedel, Krachgutedel, White van der Laan
Chasselas rouge	Roter Gutedel
Chelva	Chelva de Cebreros, Guareña, Mantuo, Villanueva
Ciminnita	Cipro bianco
Clairette	Blanquette, Malvoisie, Uva de Jijona
Colombana bianca	Verdea, Colombana de Peccioli
Crimson Seedless	
Csaba gyöngye	Cabski biser, Julski Muscat, Muscat Julius, Perle de Csaba, Perla di Csaba
Dawn seedless	
Dehlro	
Delizia di Vaprio	I. Pirovano 46 A
Eclipse Seedless	
Exalta	
Flame Seedless	Red Flame
Gros Vert	Abbondanza, St Jeannet, Trionfo dell'Esposizione, Verdal, Trionfo di Gerusalemme
Jaoumet	Madeleine de St Jacques, Saint Jacques
Madeleine	Angevine, Angevine Oberlin, Madeleine Angevine Oberlin, Republicain
Mireille	
Molinera	Besgano, Castiza, Molinera gorda
Moscato d'Adda	Muscat d'Adda
Moscato d'Amburgo	Black Muscat, Hambro, Hamburg, Hamburski Misket, Muscat d'Hambourg, Moscato Preto
Moscato di Terracina	Moscato di Maccarese
Muscat Seedless	

▼B

Sort	Andra namn på sorten
Muska	
Œillade	Black Malvoisie, Cinsaut, Cinsault, Ottavianello, Sinso
Panse precoce	Bianco di Foster, Foster's white, Sicilien
Perla di Csaba	Càbski Biser, Julski muskat, Muscat Julius, Perle de Csaba
Perlaut	
Perlette	
Pirobella	
Pizzutello bianco	Aetonychi aspro, Coretto, Cornichon blanc, Rish Baba, Sperone di gallo, Teta di vacca
Precoce de Malingre	
Primus	I. Pirovano 7
Prunesta	Bermestia nera, Pergola rossa, Pergolese di Tivoli
Servant	Servan, Servant di Spagna
Sideritis	Sidiritis
Sultanines	Bidaneh, Kishmich, Kis Mis, Sultan, Sultana, Sultani, Cekirdeksiz, Sultanina bianca, Sultaniye, Thompson Seedless and mutations
Sundance	
Sunred Seedless	
Szőlőskertek Királynője	Königin der Weingärten, Szőlőskertek Királynője muskotály, Szőlőskertek Királynéja, Rasaki ourgarias, Regina Villoz, Reina de las Viñas, Reine des Vignes, I. Mathiasz 140, Queen of the Vineyards, Regina dei Vigneti
Thompson Seedless and Mutations	
Valenci blanc	Valensi, Valency, Panse blanche
Valenci noir	Planta Mula, Rucial de Mula, Valenci negro
Yapincak	

DEL 10: *HANDELSNORM FÖR TOMATER*

I. **DEFINITION AV PRODUKTEN**

Denna norm gäller för tomater av sorter av *Solanum lycopersicum* L., som är avsedda att levereras färska till konsumenten, dock inte tomater avsedda för industriell bearbetning.

Tomater indelas i följande fyra handelstyper:

— Runda.

— Bifftomater.

— Ovala eller avlånga.

— Körsbärstomater (inklusive cocktailtomater).

II. **KVALITETSBESTÄMMELSER**

Syftet med normen är att ange de kvalitetskrav som tomater ska uppfylla efter iordningställande och förpackning.

▼B

A. **Minimikrav**

Om inte annat följer av de särskilda bestämmelserna för varje klass och de tillåtna toleranserna ska tomater vara

— hela,

— friska, dvs. de får inte vara angripna av röta eller ha annan kvalitetsförsämring som gör dem olämpliga för konsumtion,

— rena, praktiskt taget fria från synliga främmande beståndsdelar,

— färsk till utseendet,

— praktiskt taget fria från skadedjur,

— fria från skador på tomatköttet orsakade av skadedjur,

— fria från onormal yttre fuktighet,

— fria från främmande lukt och/eller smak.

När det gäller tomater på stjälk (kvisttomater) ska stjälkarna vara färska, friska, rena samt fria från blad och synliga främmande beståndsdelar.

Tomaterna ska ha en sådan utveckling och mognad att de

— tål transport och hantering,

— är i tillfredsställande skick vid ankomsten till bestämmelseorten.

B. **Klassificering**

Tomater indelas i följande tre klasser:

i) *Klass ”Extra”*

Tomater i denna klass ska vara av högsta kvalitet. De ska vara fasta och ha de egenskaper som är typiska för sorten och/eller handelstypen.

De ska i förhållande till sitt mognadsstadium ha en sådan färg att de kan uppfylla kraven i punkt A tredje stycket.

Tomater får inte ha ”gröna nackar” eller andra fel, med undantag av mycket små ytliga fel förutsatt att dessa inte försämrar produktens allmänna utseende, kvalitet, hållbarhet och presentation i förpackningen.

ii) *Klass I*

Tomater i denna klass ska vara av god kvalitet. De ska vara förhållandevis fasta och ha de egenskaper som är typiska för sorten och/eller handelstypen.

De får inte ha oläkta sprickor eller synliga ”gröna nackar”. De får dock ha följande mindre fel förutsatt att dessa inte försämrar produktens allmänna utseende, kvalitet, hållbarhet och presentation i förpackningen:

— Mindre fel i form och utveckling.

— Mindre färgfel.

— Mindre fel i skalet.

— Mycket lätta stötskador.

Bifftomater får dessutom ha

— läkta sprickor som är högst 1 cm långa,

— mindre förändringar i formen,

▼B

— en mindre navelbildning, men inte förkorkning,

— en korkbildning efter pistillen på högst 1 cm^2,

— avlånga sömliknande ärr efter blomman med en längd som inte överstiger två tredjedelar av fruktens största diameter.

iii) *Klass II*

Denna klass omfattar tomater som inte uppfyller kraven för de högre klasserna men som uppfyller de minimikrav som anges ovan.

De ska vara förhållandevis fasta (dock något mindre fasta än tomaterna i klass I) och får inte ha oläkta sprickor.

Följande fel får förekomma förutsatt att produkterna bibehåller sina väsentligaste egenskaper i fråga om kvalitet, hållbarhet och presentation:

— Fel i form och utveckling.

— Färgfel.

— Ytliga fel eller stötskador om frukten inte är allvarligt påverkad.

— Läkta sprickor som är högst 3 cm långa för runda tomater, bifftomater och ovala tomater.

Bifftomater får dessutom ha

— större förändringar i formen jämfört med klass I, dock inte missbildningar,

— navelbildning,

— en korkbildning efter pistillen på högst 2 cm^2,

— avlånga sömliknande ärr efter blomman.

III. **BESTÄMMELSER ANGÅENDE STORLEKSSORTERING**

Storleken bestäms av den största tvärsnittsdiametern, vikten eller antalet.

Följande bestämmelser ska inte gälla kvisttomater och körsbärstomater, och är frivilliga för klass II.

För att frukten ska uppfylla kraven på enhetlig storlek får skillnaden i storlek mellan frukterna i en och samma förpackning

(a) för tomater som sorteras efter diameter, vara högst

— 10 mm, om den minsta fruktens diameter (enligt uppgift på förpackningen) är under 50 mm.

— 15 mm, om den minsta fruktens diameter (enligt uppgift på förpackningen) är minst 50 mm men under 70 mm.

— 20 mm, om den minsta fruktens diameter (enligt uppgift på förpackningen) är minst 70 mm men under 100 mm.

— För frukt som har en diameter på 100 mm eller mer har det inte fastställts någon begränsning av skillnaden i diameter.

▼B

Om storlekskoder tillämpas måste koderna och intervallen i följande tabell användas:

Storlekskod	Diameter i mm
0	≤ 20
1	> 20 ≤ 25
2	> 25 ≤ 30
3	> 30 ≤ 35
4	> 35 ≤ 40
5	> 40 ≤ 47
6	> 47 ≤ 57
7	> 57 ≤ 67
8	> 67 ≤ 82
9	> 82 ≤ 102
10	> 102

(b) För tomater som storlekssorteras efter vikt eller antal ska storleksskillnaden uppfylla kraven i led a.

IV. **TOLERANSBESTÄMMELSER**

I varje parti medges, i alla saluföringsled, en viss mängd produkter som inte uppfyller kvalitets- och storlekskraven för den angivna klassen.

A. **Kvalitetstoleranser**

i) *Klass ”Extra”*

5 % i antal eller vikt av tomater som inte uppfyller kraven för klassen, men som uppfyller kraven för klass I. Inom denna tolerans får högst 0,5 % bestå av tomater som uppfyller kvalitetskraven för klass II.

ii) *Klass I*

10 % i antal eller vikt av tomater som inte uppfyller kraven för klassen, men som uppfyller kraven för klass II. Inom denna tolerans får högst 1 % bestå av produkter som varken uppfyller kraven för klass II eller minimikraven, eller av produkter angripna av röta. När det gäller kvisttomater: 5 % i antal eller vikt av kvisttomater som lossnat från stjälken.

iii) *Klass II*

10 % i antal eller vikt av tomater som varken uppfyller kraven för klassen eller minimikraven. Inom denna tolerans får högst 2 % bestå av produkter angripna av röta. När det gäller kvisttomater: 10 % i antal eller vikt av kvisttomater som lossnat från stjälken.

B. **Storlekstoleranser**

För samtliga klasser: 10 % i antal eller vikt av tomater som inte uppfyller storlekskraven för klassen.

▼B

V. **BESTÄMMELSER ANGÅENDE PRESENTATION**

A. **Enhetlighet**

Varje parti ska ha ett enhetligt innehåll och får endast innehålla tomater av samma ursprung, sort eller handelstyp, kvalitet och storlek (om produkten storlekssorteras).

Tomater i klass ”Extra” och klass I ska ha en praktiskt taget enhetlig mognad och färg. Ovala tomater ska dessutom ha en godtagbar enhetlighet i fråga om längden.

En blandning av tomater av tydligt olika färger, sorter och/eller handelstyper kan dock förpackas tillsammans i en förpackning, om de är enhetliga avseende kvalitet och, för varje färg, sort och/eller handelstyp, avseende ursprung.

Den synliga delen av förpackningens innehåll ska vara representativ för hela innehållet.

B. **Förpackning**

Tomaterna ska vara förpackade så att de ges ett ändamålsenligt skydd.

De material som används inuti förpackningen ska vara rena och så beskaffade att de inte kan orsaka yttre eller inre skador på produkten. Det är tillåtet att använda material som t.ex. papper eller stämplar med handelsmässiga upplysningar förutsatt att de färger och det lim som används är giftfria.

Förpackningarna får inte innehålla främmande beståndsdelar.

VI. **BESTÄMMELSER ANGÅENDE MÄRKNING**

Varje förpackning ska på en och samma sida och med tydligt, outplånligt och från utsidan synligt tryck vara märkt med följande uppgifter:

A. **Identifiering**

Packarens och/eller avsändarens namn och adress.

Dessa uppgifter får ersättas med följande:

— För alla förpackningar med undantag av färdigförpackningar: En kod som identifierar packaren och/eller avsändaren och som utfärdats eller godkänts av en officiell myndighet och som föregås av uppgiften ”packare och/eller avsändare” eller motsvarande förkortning.

— För färdigförpackningar: Namn och adress till säljaren som är etablerad inom unionen, varvid dessa uppgifter ska föregås av uppgiften ”packad för:” eller likvärdig uppgift. I detta fall ska det på etiketten även finnas en kod som identifierar packaren och/eller avsändaren. Säljaren ska tillhandahålla all den information om betydelsen av denna kod som kontrollorganen anser vara nödvändig.

B. **Typ av produkt**

— ”Tomater” eller ”kvisttomater” och handelstypen om innehållet i förpackningen inte är synligt från utsidan. Dessa uppgifter ska alltid anges för körsbärstomater (eller cocktailtomater) och körsbärstomater på stjälk (eller cocktailtomater på stjälk).

— Uppgiften ”Blandade tomater”, eller likvärdig benämning, om det rör sig om en blandning av tydligt olika sorter, handelstyper och/eller färger av tomater. Om produkten inte är synlig från utsidan måste färger, sorter eller handelstyper samt kvantiteten för var och en i förpackningen anges.

▼B

— Sortens namn (frivilligt).

C. **Produktens ursprung**

Ursprungsland ([1]) och eventuellt odlingsområde eller nationell, regional eller lokal benämning.

När det rör sig om en blandning av olika färger, sorter och/eller handelstyper och tomaterna är av olika ursprung ska ursprungslandet anges i omedelbar närhet av uppgiften om färg, sort och/eller handelstyp.

D. **Handelsmässiga upplysningar**

— Klass.

— Storlek angiven som minsta och största diameter (om produkten storlekssorteras).

E. **Officiellt kontrollmärke (frivilligt)**

Det är inte nödvändigt att på förpackningarna ange uppgifterna i första stycket, om dessa förpackningar innehåller detaljhandelsförpackningar som är väl synliga från utsidan och som samtliga är märkta med uppgifterna i fråga. Förpackningarna får inte vara märkta på något sätt som kan verka vilseledande. Om förpackningarna är lastade på pallar ska dock uppgifterna anges på en följesedel som ska fästas synligt på åtminstone två sidor av lastpallen.

([1]) Landets fullständiga eller vanligaste namn ska anges.

▼B

BILAGA II

FÖRLAGA SOM AVSES I ARTIKEL 12.1

	Europeiska unionens handelsnormer för färsk frukt och färska grönsaker Nr (den godkände aktörens) (Medlemsstat)

▼B

BILAGA III

INTYG OM ÖVERENSSTÄMMELSE MED EUROPEISKA UNIONENS HANDELSNORMER FÖR FÄRSK FRUKT OCH FÄRSKA GRÖNSAKER ENLIGT ARTIKLARNA 12, 13 OCH 14

<table>
<tr><td colspan="2">1. Aktör</td><td colspan="2">Intyg om överensstämmelse med Europeiska unionens handelsnormer för färsk frukt och färska grönsaker

Nr .....

(Detta intyg är uteslutande avsett för kontrollorganen)</td></tr>
<tr><td colspan="2" rowspan="2">2. Packare enligt uppgift på förpackningen (om annan än aktören)</td><td colspan="2">3. Kontrollorgan</td></tr>
<tr><td>4. Kontrollställe/ursprungsland (1)</td><td>5. Bestämmelseområde eller -land</td></tr>
<tr><td colspan="2">6. Uppgift om transportmedel</td><td colspan="2">7.

☐ intern

☐ import

☐ export</td></tr>
<tr><td>8. Förpackningar (antal och typ)

–

–</td><td>9. Typ av produkt (sort, om normen föreskriver detta)</td><td>10. Kvalitetsklass</td><td>11. Sammanlagd nettovikt i kg</td></tr>
<tr><td colspan="4">12. Den försändelse som avses ovan överensstämmer, vid tidpunkten för utfärdandet, med Europeiska unionens gällande handelsnormer.

.....

Tullkontor: ..... Plats och datum för utfärdande:

Giltigt till (datum): .....

.....

Undertecknare (namnförtydligande)

Namnteckning ..... Den behöriga myndighetens stämpel</td></tr>
<tr><td colspan="4">13. Anmärkningar</td></tr>
</table>

(1) Vid återexport av produkten ska dess ursprung anges i fält 9.

▼B

BILAGA IV

TREDJELÄNDER VARS ÖVERENSSTÄMMELSEKONTROLLER HAR GODKÄNTS ENLIGT ARTIKEL 15 OCH DE BERÖRDA PRODUKTERNA

Land	Produkter
Schweiz	Färsk frukt och färska grönsaker, förutom citrusfrukt
Marocko	Färsk frukt och färska grönsaker
Sydafrika	Färsk frukt och färska grönsaker
Israel	Färsk frukt och färska grönsaker
Indien	Färsk frukt och färska grönsaker
Nya Zeeland	Äpplen, päron och kiwifrukt
Senegal	Färsk frukt och färska grönsaker
Kenya	Färsk frukt och färska grönsaker
Turkiet	Färsk frukt och färska grönsaker

▼B

BILAGA V

KONTROLLMETODER SOM AVSES I ARTIKEL 17.1

Följande kontrollmetoder grundar sig på bestämmelserna i den handledning för kvalitetskontroll av färsk frukt och färska grönsaker som antagits av OECD:s system för tillämpning av internationella normer för frukt och grönsaker.

1. DEFINITIONER

1.1. **Förpackning**

Individuellt förpackad del av ett parti bestående av ett emballage och ett innehåll. Förpackningen ska vara utformad på ett sådant sätt att hanteringen och transporten av ett visst antal detaljhandelsförpackningar eller produkter i lös vikt eller lager förenklas och manipulering och transportskador kan undvikas. Förpackningen får utgöra en detaljhandelsförpackning. De containrar som används för väg-, järnvägs-, fartygs- eller flygtransport är inte att betrakta som förpackningar.

1.2. **Detaljhandelsförpackning**

Individuellt förpackad del av ett parti bestående av ett emballage och ett innehåll. Detaljhandelsförpackningen ska vara utformad på ett sådant sätt att den på försäljningsstället utgör en inköpsenhet för slutanvändaren eller konsumenten.

1.3. **Färdigförpackningar**

Färdigförpackningar är detaljhandelsförpackningar som helt eller delvis täcker innehållet på ett sådant sätt att detta inte kan ändras utan att förpackningen öppnas eller förändras. Skyddsfilm som täcker enskilda produkter ska inte betraktas som en färdigförpackning.

1.4. **Försändelse**

Produktkvantitet som föreligger vid kontrollen, avsedd att saluföras av en och samma aktör, och som är beskriven i ett dokument. Försändelsen kan vara sammansatt av en eller flera produkttyper. Den kan också innehålla ett eller flera partier färska, torra eller torkade frukter och grönsaker.

1.5. **Parti**

En kvantitet produkter som vid kontrollen anges ha samma egenskaper när det gäller

— packarens och/eller avsändarens identitet,

— ursprungsland,

— typ av produkt,

— produktklass,

— storlek (om produkten storlekssorteras),

— sort eller handelstyp (enligt föreskrifterna i handelsnormen),

— förpackningssätt och presentation.

Om det vid överensstämmelsekontrollen av försändelsen (såsom den definieras i punkt 1.4) visar sig vara svårt att göra skillnad mellan partierna och/eller om det inte är möjligt att presentera produkten i olika partier, får alla partierna i en försändelse i detta särskilda fall anses utgöra ett och samma parti om de har enhetliga egenskaper när det gäller produkttyp, avsändare, ursprungsland, klass och även när det gäller sort eller handelstyp, om detta föreskrivs i handelsnormen.

1.6. **Provtagning**

Tillfälligt uttag av prov från ett visst parti vid överensstämmelsekontroll.

▼B

1.7. **Primärprov**

Förpackning som slumpvis tas från partiet, när det gäller förpackade produkter eller, när det gäller en produkt i lös vikt (lastning direkt in i ett transportmedel eller i en del av detta), en mängd som tagits slumpvis på ett ställe i partiet.

1.8. **Samlingsprov**

Flera primärprov som antas vara representativa för partiet och som har tagits i en sådan omfattning att den sammanlagda mängden är tillräcklig för att en bedömning av det enligt alla kriterier är möjlig.

1.9. **Sekundärprov**

En lika stor mängd produkter som slumpmässigt tagits från primärprovet.

När det gäller förpackade nötter ska sekundärprovet väga mellan 300 g och 1 kg. Om primärprovet består av förpackningar som innehåller detaljhandelsförpackningar, ska sekundärprovet vara en eller flera detaljhandelsförpackningar som sammanlagt väger minst 300 g.

När det gäller andra förpackade produkter ska sekundärprovet omfatta 30 enheter, om förpackningens nettovikt är 25 kg eller mindre och den inte innehåller några detaljhandelsförpackningar. I vissa fall innebär detta att hela innehållet i förpackningen måste kontrolleras, om primärprovet inte innehåller fler än 30 enheter.

1.10. **Sammansatt prov (endast torra och torkade produkter)**

Ett sammansatt prov är en blandning på minst 3 kg av alla sekundärprov som tagits från samlingsprovet. Produkter i ett sammansatt prov ska vara homogent blandade.

1.11. **Reducerat prov**

En mängd av produkten som slumpvis tagits från samlingsprovet eller det sammansatta provet i en omfattning som är begränsad till den minsta men tillräckliga kvantitet som är nödvändig för att en bedömning utifrån vissa enskilda kriterier är möjlig.

Om kontrollmetoden leder till att produkterna förstörs, får det reducerade provet inte omfatta mer än 10 % av samlingsprovet eller, när det gäller nötter med skal, 100 nötter tagna från det sammansatta provet. När det gäller mindre torra eller torkade produkter (dvs. 100 g som omfattar fler än 100 enheter) får ett reducerat prov inte väga mer än 300 g.

För bedömningen av kriterier som avser utvecklingsstadium och/eller mognadsgrad ska provtagningen göras i enlighet med de objektiva metoder som beskrivs i handledningen för objektiva test för att fastställa kvaliteten på frukt och grönsaker samt torra och torkade produkter.

Flera reducerade prov kan tas från ett samlingsprov eller sammansatt prov för att kontrollera partiets överensstämmelse med olika kriterier.

2. GENOMFÖRANDE AV ÖVERENSSTÄMMELSEKONTROLLEN

2.1. **Allmänt**

En överensstämmelsekontroll ska utföras genom bedömning av prov som slumpmässigt tagits på olika platser i de partier som valts ut för kontroll. Den ska baseras på det principiella antagandet att kvaliteten på proverna är representativt för kvaliteten på partiet.

2.2. **Kontrollställe**

En överensstämmelsekontroll får genomföras under packningen, vid avsändningsstället, under transporten, vid mottagningsstället samt i grossist- och detaljhandelsledet.

I fall där kontrollorganet inte genomför överensstämmelsekontrollen i egna lokaler, ska innehavaren tillhandahålla anordningar som gör det möjligt att utföra en överensstämmelsekontroll.

▼B

2.3. **Identifiering av partierna och/eller helhetsintryck av försändelsen**

Partierna ska identifieras på grundval av deras märkning eller andra kriterier, såsom de uppgifter som fastställs i rådets direktiv 89/396/EEG ([1]). Om en försändelse består av flera partier ska den kontrollansvarige tjänstemannen skaffa sig en helhetsbild av försändelsen med hjälp av de dokument eller förklaringar som åtföljer produkterna. Därefter ska tjänstemannen avgöra i vilken grad partierna överensstämmer med uppgifterna i dessa dokument.

Om produkterna ska lastas eller har varit lastade på ett transportmedel ska uppgifter om detta användas för identifiering av försändelsen.

2.4. **Presentation av produkterna**

Inspektören ska ange vilka förpackningar som ska undersökas. Presentationen ska göras av aktören och omfatta en presentation av samlingsprovet såväl som tillhandahållandet av samtliga uppgifter som krävs för att identifiera försändelsen eller partiet.

Om det krävs reducerade eller sekundära prover ska inspektören välja ut dem ur samlingsprovet.

2.5. **Fysisk kontroll**

— Bedömning av förpackning och presentation

Det ska kontrolleras att förpackningen är lämplig och ren enligt kraven i den relevanta handelsnormen, även när det gäller de material som används inuti förpackningen. Detta ska när det gäller förpackade produkter göras med hjälp av primärprover, och i alla andra fall på grundval av transportmedlet. Om endast vissa typer av förpackning eller presentation är tillåtna ska inspektören kontrollera att det är sådana som har använts.

— Kontroll av märkning

Inspektören ska kontrollera om produkterna är märkta i enlighet med den relevanta handelsnormen. Detta ska inbegripa en kontroll av om märkningen är korrekt och/eller om och i vilken utsträckning den måste ändras.

När det gäller förpackade produkter ska denna kontroll utföras med hjälp av primärprover, och i alla andra fall med hjälp av de handlingar som är fästa vid lastpallen eller transportmedlet.

Frukt och grönsaker som är individuellt förpackade i plastfilm ska inte betraktas som färdigförpackat livsmedel i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG och måste inte nödvändigtvis märkas enligt handelsnormerna. Plastfilmen kan i dessa fall betraktas som ett enkelt skydd för känsliga produkter.

— Överensstämmelsekontroll av produkterna

Inspektören ska avgöra hur omfattande samlingsprovet ska vara för att denne med hjälp av detta ska kunna bedöma partierna. Inspektören ska slumpvis välja ut vilka förpackningar som ska kontrolleras eller, när det gäller produkter i lös vikt, de platser i partiet från vilka individuella prov ska tas.

Det ska säkerställas att uttaget av prover inte försämrar produkternas kvalitet.

Prover från skadade förpackningar får inte ingå i samlingsprovet. De ska ställas åt sidan och, om så krävs, undersökas och rapporteras separat.

([1]) EGT L 186, 30.6.1989, s. 21.

▼B

Ett samplingsprov ska omfatta följande minimikvantiteter när ett parti förklaras otillfredsställande eller när risken för att en produkt inte överensstämmer med handelsnormen måste undersökas:

Förpackade produkter	
Antal förpackningar i varje parti	Antal förpackningar som ska väljas ut för provtagning (primärprov)
Upp till 100	5
101–300	7
301–500	9
501–1 000	10
Fler än 1 000	minst 15

Bulkprodukter (lastning direkt i ett transportmedel eller i en del av detta)	
Partiets vikt i kg eller antal enheter som ingår i partiet	Primärprovens vikt (i kg) eller antal enheter
Upp till 200	10
201–500	20
Från 501 till 1 000	30
1 001–5 000	60
Fler än 5 000	minst 100

När det gäller större frukter och grönsaker (som väger mer än 2 kg per enhet) ska primärproven bestå av minst fem enheter. Om partier består av mindre än fem förpackningar eller väger mindre än 10 kg ska hela partiet kontrolleras.

Om inspektören efter en kontroll upptäcker att det inte går att fatta något beslut, ska en ny fysisk kontroll utföras och resultatet uttryckas som ett medelvärde av de båda kontrollerna.

2.6. **Kontroll av produkten**

När det gäller förpackade produkter ska primärproven användas för att kontrollera produktens allmänna utseende, presentationen, förpackningarnas renhet och märkningen. I alla andra fall ska dessa kontroller genomföras på grundval av partiet eller transportmedlet.

Produkten ska helt tas ut ur sin förpackning för överensstämmelsekontrollen. Inspektören får bara göra avkall på detta om provet är baserat på samlingsprover.

Kontrollen av enhetlighet, minimikrav samt kvalitetsklasser och storlek ska göras på grundval av samlingsprovet, eller på grundval av det sammansatta provet med beaktande av de förklarande broschyrer som har publicerats av OECD:s system för tillämpning av internationella normer för frukt och grönsaker.

Om fel upptäcks ska inspektören fastställa hur stor procentandel av produkten i antal eller vikt som inte är i överensstämmelse med handelsnormen.

Yttre fel ska kontrolleras med hjälp av samlingsprov eller sammansatta prov. Vissa kriterier som avser utvecklingsstadium och/eller mognadsgrad respektive förekomsten eller frånvaron av inre fel får kontrolleras med hjälp av reducerade prov. En kontroll med hjälp av reducerade prov gäller särskilt då kontrollerna leder till att produkternas handelsvärde förstörs.

Kriterierna avseende utvecklingsstadium och/eller mognadsgrad ska kontrolleras med hjälp av de instrument och metoder som är avsedda för detta ändamål i den relevanta handelsnormen eller i enlighet med handledningen för objektiva test för att fastställa kvaliteten på frukt och grönsaker samt torra och torkade produkter.

▼B

2.7. **Rapportering av kontrollresultaten**

De handlingar som avses i artikel 14 ska utfärdas i tillämpliga fall.

Om fel som leder till icke-överensstämmelse konstateras, ska aktören eller dennes företrädare skriftligen informeras om dessa fel och dessas procentandel samt om skälen till att produkterna inte anses överensstämma med normen. Om produkten kan uppfylla handelsnormen genom en ändring av märkningen ska aktören eller dennes företrädare upplysas om detta.

Om det konstateras att produkten uppvisar fel ska den procentandel av produkten som bedömts inte överensstämma med normen anges.

2.8. **Minskning av produktens värde till följd av överensstämmelsekontroll**

Efter överensstämmelsekontroller ska samlingsprovet eller det sammansatta provet ställas till aktörens eller dennes representants förfogande.

Kontrollorganet ska inte vara skyldigt att återställa de delar av samlingsprovet eller det sammansatta provet som förstörts vid kontrollen.

▼M8

BILAGA Va

ICKE STÖDBERÄTTIGANDE INVESTERINGAR SOM AVSES I ARTIKEL 37 ANDRA STYCKET

1. Investeringar i transportmedel som producentgruppen avser använda för saluföring eller distribution, med undantag för

   a) investeringar i interna transporter; vid köptillfället ska producentgruppen vederbörligen kunna visa för den berörda medlemsstaten att investeringen enbart kommer att användas för intern transport,

   b) extra anordningar för kyltransport och transport i kontrollerad atmosfär som placeras på fordonet.

2. Köp av obebyggd mark som utgör mer än 10 % av de sammanlagda stödberättigande utgifterna för åtgärden i fråga, såvida inte köpet är nödvändigt för att en investering som ingår i erkännandeplanen ska kunna genomföras.

3. Begagnad utrustning som har köpts med stöd från unionen eller nationellt stöd de sju föregående åren.

4. Förhyrning, såvida inte medlemsstatens behöriga myndighet godkänner detta som ett ekonomiskt försvarbart alternativ till köp.

5. Förvärv av fast egendom med hjälp av stöd från unionen eller nationellt stöd de senaste tio åren.

6. Investeringar i aktier.

7. Investeringar eller liknande insatser utanför producentgruppens eller dess medlemmars jordbruksföretag och/eller fastigheter.

▼M8

BILAGA Vb

Mallar för meddelande per producentgrupp enligt artikel 38.4

Meddelande i enlighet med artikel 38.4 i kommissionens förordning (EU) nr 543/2011

Medlemsstat: [ ] Totalt antal PG föreslagna för erkännande: [ ]

Valuta: [Nationell valuta] Datum: [ ]

ID (om redan tilldelat)	Namn	Antal medlemmar	Övergångs-period (antal år)	Genomförande (antal pr)	Stöd för att främja bildande och underlätta administration. Artikel 103a.1 a i förordning (EG) nr 1234/2007			Stöd för att täcka en del av investeringarna. Artikel 103a.1 b i förordning (EG) nr 1234/2007				Värdet av saluförd produktion (art. 42 förordn. 543/2011)	Total finansiering från unionen	Total finansiering från MS	PG totalt
					Totalt	Finansiering från unionen	Finansiering från medlemsstaten	Totala utgifter	Finansiering från unionen	Finansiering från medlemsstaten	Finansiering från producentgruppen och producentgruppens				
					(1) = (2) + (3)	(2)	(3)	(4) = (5) + (6) + (7)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9) = (2) + (5)	(10) = (3) + (6)	(11) = (1) + (4)
			1/5	201…											
			2/5	201…											
			3/5	201…											
			4/5	201…											
			5/5	201…											
				Totalt											

Ett separat excelblad ska fyllas i för varje producentgrupp (PG).

▼M8

Meddelande i enlighet med artikel 38.4 i kommissionens förordning (EU) nr 543/2011

Medlemsstat: [ ] Totalt antal PG föreslagna för erkännande: [ ]

Valuta: [Nationell valuta] Datum: [ ]

Antal producentgrupper föreslagna för erkännande	År	Stöd för att främja bildande och underlätta administration. Artikel 103a.1 a i förordning (EG) nr 1234/2007			Stöd för att täcka en del av investeringarna. Artikel 103a.1 b i förordning (EG) nr 1234/2007				Värdet av saluförd produktion (art. 42 förordn. 543/2011)	Total finansiering från unionen	Total finansiering från MS	Total finansiering från PG
		Totalt	Finansiering från unionen	Finansiering från medlemsstaten	Totala utgifter	Finansiering från unionen	Finansiering från medlemsstaten	Finansiering från producentgrupp en och producentgruppens				
		(1) = (2) + (3)	(2)	(3)	(4) = (5) + (6) + (7)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9) = (2) + (5)	(10) = (3) + (6)	(11) = (1) + (4)
	201…											
	201…											
	201…											
	201…											
	201…											
	201…											
	Totalt											

Detta excelblad avser alla producentgrupper föreslagna för erkännande per medlemsstat.

▼B

BILAGA VI

INDUSTRIELLT BEARBETADE PRODUKTER SOM AVSES I ARTIKEL 50.3

Kategori:	KN-nummer	Varuslag
Frukt- och bärsaft	ex 2009	Frukt- och bärsaft, med undantag av druvsaft och druvmust enligt nr 2009 61 och 2009 69, banansaft enligt nr ex 2009 80 och koncentrerad saft, ojäst och utan tillsats av alkohol, även med tillsats av socker eller annat sötningsmedel. Koncentrerad frukt- och bärsaft är frukt- och bärsaft enligt nr ex 2009 som erhålls genom att minst 50 % av dess vattenhalt avlägsnas fysiskt, i förpackningar med ett nettoinnehåll som inte understiger 200 kg.
Tomatkoncentrat	ex 2002 90 31 ex 2002 90 91	Tomatkoncentrat med en torrsubstanshalt som uppgår till minst 28 % i förpackningar med ett nettoinnehåll som inte understiger 200 kg.
Frysta frukter, bär och grönsaker	ex 0710	Grönsaker (även ångkokta eller kokta i vatten), frysta, med undantag av sockermajs enligt nr 0710 40 00, oliver enligt nr 0710 80 10 och frukter av släktena *Capsicum* eller *Pimenta* enligt nr 0710 80 59.
	ex 0811	Frukt, bär och nötter, även ångkokta eller kokta i vatten, frysta, utan tillsats av socker eller annat sötningsmeder, med undantag av frysta bananer enligt nr ex 0811 90 95.
	ex 2004	Andra grönsaker, beredda eller konserverade på annat sätt än med ättika eller ättiksyra, frysta, andra än produkter enligt nr 2006, med undantag av sockermajs (*Zea mays* var. *saccharata*) enligt nr ex 2004 90 10, oliver enligt nr ex 2004 90 30 och potatis, beredd eller konserverad, i form av mjöl eller flingor enligt nr ex 2004 10 91.
Frukt, bär och grönsaker på burk	ex 2001	Grönsaker, frukt, bär, nötter och andra ätbara växtdelar, beredda eller konserverade med ättika eller ättiksyra, med undantag för följande: — Frukter av släktet *Capsicum*, andra än sötpaprika eller pimiento enligt nr 2001 90 20. — Sockermajs (*Zea mays* var. *saccharata*) enligt nr 2001 90 30. — Jams, batater (sötpotatis) och liknande ätbara växtdelar, innehållande minst 5 viktprocent stärkelse enligt nr 2001 90 40. — Palmhjärtan enligt nr 2001 90 60. — Oliver enligt nr 2001 90 65. — Vinblad, humleskott och andra liknande ätbara växtdelar enligt nr ex 2001 90 97.
	ex 2002	Tomater, beredda eller konserverade på annat sätt än med ättika eller ättiksyra, med undantag av tomatkoncentrat enligt nr ex 2002 90 31 och ex 2002 90 91 som beskrivits ovan.
	ex 2005	Andra grönsaker, beredda eller konserverade på annat sätt än med ättika eller ättiksyra, inte frysta, andra än produkter enligt nr 2006, med undantag av oliver enligt nr 2005 70, sockermajs (*Zea mays* var. *saccharata*) enligt nr 2005 80 00 och frukter av släktet *Capsicum*, andra än sötpaprika eller pimiento enligt nr 2005 99 10 och potatis, beredd eller konserverad, i form av mjöl eller flingor enligt nr 2005 20 10.

▼B

Kategori:	KN-nummer	Varuslag
	ex 2008	Frukt, bär, nötter och andra växtdelar, på annat sätt beredda eller konserverade, med eller utan tillsats av socker, annat sötningsmedel eller alkohol, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans, med undantag av följande: — Jordnötssmör enligt nr 2008 11 10. — Andra nötter, på annat sätt beredda eller konserverade, med eller utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans enligt nr ex 2008 19. — Palmhjärtan enligt nr 2008 91 00. — Majs enligt nr 2008 99 85. — Jams, batater (sötpotatis) och liknande ätbara växtdelar, innehållande minst 5 viktprocent stärkelse enligt nr 2008 99 91. — Vinblad, humleskott och andra liknande ätbara växtdelar enligt nr ex 2008 99 99. — Blandningar med banan, på annat sätt beredda eller konserverade enligt nr ex 2008 92 59, ex 2008 92 78, ex 2008 92 93 och ex 2008 92 98. — Banan, på annat sätt beredd eller konserverad enligt ex 2008 99 49, ex 2008 99 67 och ex 2008 99 99.
Svamp på burk	2003 10	Svampar av släktet *Agaricus*, beredda eller konserverade på annat sätt än med ättika eller ättiksyra.
Frukter och bär tillfälligt konserverade i saltvatten.	ex 0812	Frukt, bär och nötter, tillfälligt konserverade i saltvatten, men olämpliga för direkt konsumtion i detta tillstånd, med undantag av bananer som tillfälligt konserverats enligt nr ex 0812 90 98.
Torkade frukter och bär	ex 0813	Frukt och bär, torkade, med undantag av frukt enligt nr 0801–0806.
	0804 20 90	Torkade fikon.
	0806 20	Torkade druvor.
	ex 2008 19	Andra nötter, på annat sätt beredda eller konserverade, med eller utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans, med undantag av tropiska nötter och blandningar med dessa.
Andra industriellt bearbetade frukter och grönsaker		Industriellt bearbetade frukter och grönsaker som anges i del X i bilaga I till förordning (EG) nr 1234/2007, andra än de produkter som anges i ovanstående kategorier.
Industriellt bearbetade aromatiska örter	ex 0910	Torkad timjan.
	ex 1211	Basilika, citronmeliss, mynta, origanum vulgare (oregano/vild mejram), rosmarin, salvia, torkad, även skuren, krossad eller pulvriserad.
Paprikapulver	ex 0904	Peppar av släktet *Piper*; frukter av släktena *Capsicum* eller *Pimenta*, torkade, krossade eller malda, med undantag av sötpaprika enligt nr 0904 20 10.

▼B

BILAGA VII

STRUKTUR OCH INNEHÅLL FÖR EN NATIONELL STRATEGI FÖR HÅLLBARA VERKSAMHETSPROGRAM ENLIGT ARTIKEL 55.1

1. Den nationella strategins varaktighet

Anges av medlemsstaten.

2. En analys av läget med såväl starka som svaga sidor inbegripna och utvecklingspotentialen, den strategi som valts med tanke på dem och en motivering av valet av prioriteringar enligt artikel 103f.2 a och b i förordning (EG) nr 1234/2007.

2.1. Analys av situationen

Beskriv aktuella förhållanden i frukt- och grönsakssektorn med hjälp av kvantifierade data, belysning av starka och svaga sidor, skillnader, brister och behov samt utvecklingspotential på grundval av de gemensamma utgångsindikatorer som anges i bilaga VIII och andra relevanta indikatorer. Denna beskrivning ska åtminstone avse följande:

— Resultaten i frukt- och grönsakssektorn, däribland viktiga trender: Sektorns starka och svaga sidor, däribland sektorns konkurrenskraft och producentorganisationernas utvecklingspotential.

— Miljöeffekterna (påverkan/påfrestningar och fördelar) av frukt- och grönsaksproduktionen, däribland viktiga trender.

2.2. Strategi som valts med tanke på starka och svaga sidor

Redogör för de viktigaste områden där insatserna förväntas ge största möjliga mervärde i följande avseenden:

— När det gäller betydelsen av de mål som fastställts för verksamhetsprogrammen och av de förväntade resultaten och målen när det gäller fastställda (prioriterade) behov samt utsikterna för att uppnå dem.

— Strategins inre koherens, stärkande samverkan samt avsaknad av motsättningar och inkonsekvenser mellan verksamhetsmålen för de olika utvalda insatserna.

— Att utvalda insatser kompletterar varandra och är konsekventa, även i förhållande till övriga nationella eller regionala insatser, särskilt insatser som får EU-stöd och åtgärder för landsbygdsutveckling.

— Förväntade resultat och effekter i förhållande till utgångsläget och hur de bidrar till att uppnå EU-målen.

2.3. Effekter av tidigare verksamhetsprogram (i tillämpliga fall)

Beskriv i tillämpliga fall effekterna av verksamhetsprogram som nyligen genomförts. Sammanfatta de tillgängliga resultaten.

3. Verksamhetsprogrammens mål och medel samt prestationsindikatorer enligt artikel 103f.2 c i förordning (EG) nr 1234/2007.

Beskriv de insatser som valts ut som stödberättigande (icke uttömmande förteckning) och ange syftet med insatserna, mätbara mål och de indikatorer som gör det möjligt att mäta vilka framsteg som gjorts i fråga om att uppnå målen, samt i fråga om effektivitet och måluppfyllelse.

▼B

3.1. Krav som gäller alla eller flera typer av insatser

Kriterier och administrativa bestämmelser som antagits i syfte att se till att vissa stödberättigande insatser inte samtidigt stöds av andra relevanta instrument inom den gemensamma jordbrukspolitiken, särskilt i form av landsbygdsutvecklingsstöd.

Effektiva åtgärder som vidtagits med tillämpning av artikel 103c.5 i förordning (EG) nr 1234/2007 för att skydda miljön från möjlig ökad belastning till följd av investeringar som getts stöd enligt verksamhetsprogrammen samt kriterier som, antagits med tillämpning av artikel 103f.1 i samma förordning för att säkerställa att investeringar på enskilda företag som ges stöd enligt verksamhetsprogrammen sker i enlighet med de mål som anges i artikel 191 i fördraget och i gemenskapens sjätte miljöhandlingsprogram.

3.2. Särskilda upplysningar som krävs för insatser (ifylles endast för utvalda insatser)

Följande särskilda upplysningar krävs för de avsedda insatserna:

3.2.1. Insatser för produktionsplanering (icke uttömmande förteckning)

3.2.1.1. Förvärv av anläggningstillgångar

— Typ av investering som berättigar till stöd (däribland vilken typ av anläggningstillgångar som avses).

— Andra former av förvärv som berättigar till stöd, t.ex. hyra eller leasing (uppgift även om vilken typ av anläggningstillgångar som avses).

— Närmare uppgifter om villkoren för att få stöd.

3.2.1.2. Övriga insatser

— Beskrivning av de typer av insatser som berättigar till stöd.

— Närmare uppgifter om villkoren för att få stöd.

3.2.2. Insatser för att förbättra eller bevara produktkvaliteten (icke uttömmande förteckning)

3.2.2.1. Förvärv av anläggningstillgångar

— Typ av investering som berättigar till stöd (däribland vilken typ av anläggningstillgångar som avses).

— Andra former av förvärv som berättigar till stöd, t.ex. hyra eller leasing (uppgift även om vilken typ av anläggningstillgångar som avses).

— Närmare uppgifter om villkoren för att få stöd.

3.2.2.2. Övriga insatser

— Beskrivning av de typer av insatser som berättigar till stöd.

— Närmare uppgifter om villkoren för att få stöd.

3.2.3. Säljfrämjande insatser (icke uttömmande förteckning)

3.2.3.1. Förvärv av anläggningstillgångar

— Typ av investering som berättigar till stöd (däribland vilken typ av anläggningstillgångar som avses).

— Andra former av förvärv som berättigar till stöd, t.ex. hyra eller leasing (uppgift även om vilken typ av anläggningstillgångar som avses).

— Närmare uppgifter om villkoren för att få stöd.

▼B

3.2.3.2. Andra typer av insatser, däribland marknadsförings- och kommunikationsinsatser som inte avser krisförebyggande och krishantering

— Beskrivning av de typer av insatser som berättigar till stöd.

— Närmare uppgifter om villkoren för att få stöd.

3.2.4. Forskning och experimentell produktion (icke uttömmande förteckning)

3.2.4.1. Förvärv av anläggningstillgångar

— Typ av investering som berättigar till stöd (däribland vilken typ av anläggningstillgångar som avses).

— Andra former av förvärv som berättigar till stöd, t.ex. hyra eller leasing (uppgift även om vilken typ av anläggningstillgångar som avses).

— Närmare uppgifter om villkoren för att få stöd.

3.2.4.2. Andra typer av insatser

— Beskrivning av de typer av insatser som berättigar till stöd.

— Närmare uppgifter om villkoren för att få stöd.

3.2.5. Utbildningsinsatser (som inte avser krisförebyggande och krishantering) och åtgärder för att främja tillgången till rådgivningstjänster (icke uttömmande förteckning)

— Beskrivning av de typer av insatser som berättigar till stöd (däribland typ av utbildning och/eller frågor som omfattas av rådgivningsverksamheten).

— Närmare uppgifter om villkoren för att få stöd.

3.2.6. Åtgärder inom krisförebyggande och krishantering

— Beskrivning av de typer av insatser som berättigar till stöd.

— Närmare uppgifter om villkoren för att få stöd.

3.2.7. Miljöinsatser (icke uttömmande förteckning)

— Bekräftelse av att de miljöinsatser som berättigar till stöd uppfyller de krav för utbetalningar till miljöåtgärder inom jordbruket som anges i andra stycket i artikel 103c.3 i förordning (EG) nr 1234/2007.

— Bekräftelse av att de miljöinsatser som berättigar till stöd uppfyller de krav för utbetalningar till miljöinsatser inom jordbruket som anges i fjärde stycket i artikel 103c.3 i förordning (EG) nr 1234/2007.

3.2.7.1. Förvärv av anläggningstillgångar

— Typ av investering som berättigar till stöd (däribland vilken typ av anläggningstillgångar som avses).

— Andra former av förvärv som berättigar till stöd, t.ex. hyra eller leasing (uppgift även om vilken typ av anläggningstillgångar som avses).

— Närmare uppgifter om villkoren för att få stöd.

3.2.7.2. Andra typer av insatser

— Förteckning över de miljöinsatser som berättigar till stöd.

— Beskrivning av de typer av insatser som berättigar till stöd, däribland särskilda åtaganden eller därmed förenade åtaganden och en motivering till åtgärderna på grundval av förväntad miljöpåverkan i förhållande till miljöbetingade behov och prioriteringar.

▼B

— Stödbelopp (i tillämpliga fall).

— Kriterier som antagits för beräkning av stödnivåer.

3.2.8. Andra typer av insatser (icke uttömmande förteckning)

3.2.8.1. Förvärv av anläggningstillgångar

— Typ av investering som berättigar till stöd (däribland vilken typ av anläggningstillgångar som avses).

— Andra former av förvärv som berättigar till stöd, t.ex. hyra eller leasing (uppgift även om vilken typ av anläggningstillgångar som avses).

— Närmare uppgifter om villkoren för att få stöd.

3.2.8.2. Övriga insatser

— Beskrivning av de andra typer av insatser som berättigar till stöd.

— Närmare uppgifter om villkoren för att få stöd.

4. Utseende av behöriga myndigheter och ansvariga organ

Medlemsstaten ska utse den nationella myndighet som ska ansvara för förvaltningen, övervakningen och utvärderingen av den nationella strategin.

5. En beskrivning av övervaknings- och utvärderingssystemen

Systemen ska inrättas på grundval av den förteckning över gemensamma prestationsindikatorer som anges i bilaga VIII. I tillämpliga fall ska ytterligare indikatorer som återspeglar de nationella och/eller regionala behov, villkor och syften som är specifika för de nationella verksamhetsprogrammen anges i den nationella strategin.

5.1. Bedömning av verksamhetsprogrammen och producentorganisationernas rapporteringsskyldigheter enligt artikel 103f.2 d och e i förordning (EG) nr 1234/2007.

Redogör för kraven och förfarandena när det gäller övervakning och bedömning av verksamhetsprogrammen, inbegripet producentorganisationernas rapporteringsskyldighet.

5.2. Övervakning och utvärdering av den nationella strategin

Redogör för kraven och förfarandena när det gäller övervakning och utvärdering av den nationella strategin.

▼B

BILAGA VIII

Förteckning över gemensamma prestationsindikatorer som avses i artiklarna 59 a, 96.3 a och 125.2

Systemet med gemensamma prestationsindikatorer för insatser som genomförts av producentorganisationer, sammanslutningar av producentorganisationer samt deras medlemmar inom ramen för ett verksamhetsprogram fångar inte alltid upp samtliga faktorer som kan förekomma och påverka utfall, resultat och effekter av ett verksamhetsprogram. I detta sammanhang bör den information som de gemensamma prestationsindikatorerna ger tolkas mot bakgrund av kvantitativ kvalitativ information om andra centrala faktorer som bidragit till framgången eller misslyckandet i genomförandet av verksamhetsprogrammet.

1. GEMENSAMMA INDIKATORER AVSEENDE DET FINANSIELLA GENOMFÖRANDET (INPUT-INDIKATORER) (ÅRLIGA)

Åtgärd	Typ av insats	Inputindikatorer (årliga)
Insatser för produktionsplanering	a) Köp av anläggningstillgångar b) Andra former av förvärv av anläggningstillgångar, däribland arrende, förhyrning och leasing c) Övriga insatser	Utgifter (euro)
Insatser för att förbättra eller bevara produktkvaliteten	a) Köp av anläggningstillgångar b) Andra former av förvärv av anläggningstillgångar, däribland arrende, förhyrning och leasing c) Övriga insatser	Utgifter (euro)
Säljfrämjande insatser	a) Köp av anläggningstillgångar b) Andra former av förvärv av anläggningstillgångar, däribland arrende, förhyrning och leasing c) Marknadsförings- och kommunikationsinsatser (som inte avser krisförebyggande och krishantering) d) Övriga insatser	Utgifter (euro)
Forskning och experimentell produktion	a) Köp av anläggningstillgångar b) Andra former av förvärv av anläggningstillgångar, däribland arrende, förhyrning och leasing c) Övriga insatser	Utgifter (euro)
Utbildning (som inte avser krisförebyggande eller krishantering) och/eller insatser för att främja tillgången till rådgivningstjänster	På grundval av det huvudområde som omfattas: a) Ekologisk produktion b) Integrerad produktion eller integrerad skadedjursbekämpning c) Övriga miljöfrågor d) Spårbarhet e) Produktkvalitet, inklusive bekämpningsmedelsrester f) Övriga frågor	Utgifter (euro)

▼B

Åtgärd	Typ av insats	Inputindikatorer (årliga)
Åtgärder inom krisförebyggande och krishantering	a) Återtag från marknaden b) Grön skörd eller obärgad skörd c) Marknadsförings- och kommunikationsinsatser d) Utbildning e) Skördeförsäkring f) Stöd för administrativa kostnader för bildande av gemensamma fonder	Utgifter (euro)
Miljöinsatser	a) Köp av anläggningstillgångar b) Andra former av förvärv av anläggningstillgångar, däribland arrende, förhyrning och leasing c) Övriga insatser (1) Produktion i) Ekologisk produktion ii) Integrerad produktion iii) Förbättrad vattenanvändning och/eller vattenförvaltning, inbegripet vattenbesparing och vattenavrinning iv) Markvårdsinsatser (t.ex. arbetsmetoder för att förhindra/minska markerosion, växttäcke, hållbart jordbruk, marktäckning) v) Insatser för att skapa eller bevara livsmiljöer som gynnar den biologiska mångfalden (t.ex. våtmarker) eller bevara landskapet, bl.a. genom att bevara historiska inslag (t.ex. stenmurar, terrasser och småskog) vi) Energisparande insatser vii) Insatser för att minska uppkomsten av avfall och förbättra avfallshanteringen viii) Övriga insatser (2) Transport (3) Saluföring	Utgifter (euro)
Övriga insatser	a) Köp av anläggningstillgångar b) Andra former av förvärv av anläggningstillgångar, däribland arrende, förhyrning och leasing c) Övriga insatser	Utgifter (euro)

▼B

2. GEMENSAMMA UTFALLSINDIKATORER (ÅRLIGA)

Åtgärd	Typ av insats	Utfallsindikatorer (årliga)
Insatser för produktionsplanering	a) Köp av anläggningstillgångar	Antal anläggningar som omfattas av insatserna Totalt värde av investeringarna (euro) (1)
	b) Andra former av förvärv av anläggningstillgångar, däribland arrende, förhyrning och leasing	Antal anläggningar som omfattas av insatserna
	c) Övriga insatser	Antal anläggningar som omfattas av insatserna
Insatser för att förbättra eller bevara produktkvaliteten	a) Köp av anläggningstillgångar	Antal anläggningar som omfattas av insatserna. Totalt värde av investeringarna (euro) (1)
	b) Andra former av förvärv av anläggningstillgångar, däribland arrende, förhyrning och leasing	Antal anläggningar som omfattas av insatserna
	c) Övriga insatser	Antal anläggningar som omfattas av insatserna
Säljfrämjande insatser	a) Köp av anläggningstillgångar	Antal anläggningar som omfattas av insatserna. Totalt värde av investeringarna (euro) (1)
	b) Andra former av förvärv av anläggningstillgångar, däribland arrende, förhyrning och leasing	Antal anläggningar som omfattas av insatserna
	c) Marknadsförings- och kommunikationsinsatser (som inte avser krisförebyggande och krishantering)	Antal genomförda insatser (2)
	d) Övriga insatser	Antal anläggningar som omfattas av insatserna

▼B

Åtgärd	Typ av insats	Utfallsindikatorer (årliga)
Forskning och experimentell produktion	a) Köp av anläggningstillgångar	Antal anläggningar som omfattas av insatserna. Totalt värde av investeringarna (euro) ([1])
	b) Andra former av förvärv av anläggningstillgångar, däribland arrende, förhyrning och leasing	Antal anläggningar som omfattas av insatserna
	c) Övriga insatser	Antal anläggningar som omfattas av insatserna ([3]) Antal hektar som berörs ([4])
Utbildning (som inte avser krisförebyggande eller krishantering) och/eller insatser för att främja tillgången till rådgivningstjänster	På grundval av det huvudområde som omfattas:	Antal utbildningsdagar för deltagarna
	a) Ekologisk produktion b) Integrerad produktion eller integrerad skadedjursbekämpning c) Övriga miljöfrågor d) Spårbarhet e) Produktkvalitet, inklusive bekämpningsmedelsrester f) Övriga frågor	Antal anläggningar som utnyttjar rådgivningstjänster ([5])
Åtgärder inom krisförebyggande och krishantering	a) Återtag från marknaden	Antal genomförda insatser ([6])
	b) Grön skörd eller obärgad skörd av frukt och grönsaker	Antal genomförda insatser ([7])
	c) Marknadsförings- och kommunikationsinsatser	Antal genomförda insatser ([2])
	d) Utbildning	Antal utbildningsdagar för deltagarna
	e) Skördeförsäkring	Antal anläggningar som deltar i insatserna
	f) Stöd för administrativa kostnader för bildande av gemensamma fonder	Antal genomförda insatser ([8])

▼B

Åtgärd	Typ av insats	Utfallsindikatorer (årliga)
Miljöinsatser	a) Köp av anläggningstillgångar ([9])	Antal anläggningar som deltar i insatserna. Totalt värde av investeringarna (euro) ([2])
	b) Andra former av förvärv av anläggningstillgångar, däribland arrende, förhyrning och leasing ([10])	Antal anläggningar som deltar i insatserna
	c) Övriga insatser 1) Produktion i) Ekologisk produktion ii) Integrerad produktion iii) Förbättrad vattenanvändning och/eller vattenförvaltning, inbegripet vattenbesparing och vattenavrinning iv) Markvårdsinsatser (t.ex. arbetsmetoder för att förhindra/minska markerosion, växttäcke, hållbart jordbruk, marktäckning) v) Insatser för att skapa eller bevara livsmiljöer som gynnar den biologiska mångfalden (t.ex. våtmarker) eller bevara landskapet, bl.a. genom att bevara historiska inslag (t.ex. stenmurar, terrasser och småskog) vi) Energisparande insatser vii) Insatser för att minska uppkomsten av avfall och förbättra avfallshanteringen viii) Övriga insatser	Antal anläggningar som deltar i insatserna. Antal hektar som berörs
	2) Transport 3) Saluföring	Volymen saluförd produktion som berörs
Övriga insatser	a) Köp av anläggningstillgångar	Antal anläggningar som deltar i insatserna Totalt värde av investeringarna (euro) ([1])
	b) Andra former av förvärv av anläggningstillgångar, däribland arrende, förhyrning och leasing	Antal anläggningar som deltar i insatserna
	c) Övriga insatser	Antal anläggningar som deltar i insatserna

([1]) Ifylls endast för det år då investeringen görs.
([2]) Varje dag av en säljfrämjande kampanj räknas som en insats.
([3]) Endast då insatserna avser experimentell produktion på areal som tillhör medlemsföretag.
([4]) Endast då insatserna avser experimentell produktion på areal som tillhör medlemsföretag och/eller producentorganisationen.
([5]) Oavsett källan till rådgivningen (dvs. via en rådgivningstjänst som byggts upp av producentorganisationen eller av externa tjänster) och den specifika fråga rådgivningen gäller.
([6]) Återtag av samma produkt under olika perioder av året och återtag av olika produkter räknas som olika insatser. Varje återtag från marknaden av en viss produkt räknas som en insats.
([7]) Grön skörd och obärgad skörd avseende olika produkter räknas som olika insatser. Grön skörd och obärgad skörd av samma produkt räknas som en insats oavsett hur många dagar de tar, antal anläggningar som deltar och antalet arealer eller hektar som berörs.
([8]) Insatser för bildande av olika gemensamma fonder räknas som olika insatser.
([9]) Även icke-produktiva investeringar som har samband med fullgörandet av åtaganden inom andra miljöinsatser.
([10]) Även andra former av förvärv av anläggningstillgångar som har samband med fullgörandet av åtaganden inom andra miljöinsatser.

▼B

3. GEMENSAMMA RESULTATINDIKATORER

Anm.: Resultatindikatorerna ska meddelas först efter det att resultaten har bedömts.

Åtgärd	Resultatindikatorer (Mätenhet)
Insatser för produktionsplanering	Förändring av total volym saluförd produktion (ton) Förändring av enhetsvärdet av saluförd produktion (euro/kg)
Insatser för att förbättra eller bevara produktkvaliteten	Förändring av volymen saluförd produktion som uppfyller kraven i ett specifikt ”kvalitetsprogram” (ton) ([1]) Förändring av enhetsvärdet av saluförd produktion (euro/kg) Beräknad effekt på produktionskostnaderna (euro/kg)
Säljfrämjande insatser	Förändring av total volym saluförd produktion (ton) Förändring av enhetsvärdet av saluförd produktion (euro/kg)
Forskning och experimentell produktion	Antal nya tekniker, processer och/eller produkter som antagits sedan början av verksamhetsprogrammet
Utbildning (som inte avser krisförebyggande eller krishantering) och/eller insatser för att främja tillgången till rådgivningstjänster	Antal personer som fullföljde hela utbildningsinsatsen/-programmet Antal anläggningar som utnyttjar rådgivningstjänster
Åtgärder inom krisförebyggande och krishantering	
a) Återtag från marknaden	Total volym återtagen produktion (ton)
b) Grön skörd eller obärgad skörd av frukt och grönsaker	Total area som berörs av grön skörd eller obärgad skörd (ha)
c) Marknadsföring och kommunikation	Beräknad förändring av volymen saluförd produktion av produkter som omfattas av marknadsförings- och kommunikationsinsatserna (ton)
d) Utbildning	Antal personer som fullföljde hela utbildningsinsatsen/-programmet
e) Skördeförsäkring	Sammanlagt värde av den försäkrade risken (euro)
f) Stöd för administrativa kostnader för bildande av gemensamma fonder	Sammanlagt värde av den gemensamma fond som bildats (euro)

▼B

Åtgärd	Resultatindikatorer (Mätenhet)
Miljöinsatser	
a) Köp av anläggningstillgångar ([2])	Beräknad förändring av den årliga användningen av mineralhaltiga gödselmedel per hektar, angivet per typ av gödselmedel (N och P_2O_3) (ton/ha)
b) Andra former av förvärv av anläggningstillgångar, däribland arrende, förhyrning och leasing ([3])	Beräknad förändring av den årliga vattenanvändningen per hektar (m^3/ha)
c) Övriga insatser	Beräknad förändring av den årliga energianvändningen, angivet per energikälla eller typ av bränsle (liter/m^3/kWh per ton saluförd produktion)
1) Produktion	Beräknad förändring av årsvolymen genererat avfall (i ton per ton saluförd produktion) Beräknad förändring av den årliga förpackningsanvändningen (i ton per ton saluförd produktion)
2) Transport	Beräknad förändring av den årliga energianvändningen, angivet per energikälla eller typ av bränsle (liter/m^3/kWh per ton saluförd produktion)
3) Saluföring	Beräknad förändring av årsvolymen genererat avfall (i ton per ton saluförd produktion) Beräknad förändring av den årliga förpackningsanvändningen (i ton per ton saluförd produktion)
Övriga insatser	Förändring av total volym saluförd produktion (ton) Förändring av enhetsvärdet av saluförd produktion (euro/kg) Beräknad effekt på produktionskostnaderna (euro/kg)

Anmärkningar: Referensvärdet för förändringar är situationen vid starten av programmet.

([1]) Med ”kvalitetskrav” avses här en rad noggrant angivna skyldigheter i förhållande till produktionsmetoderna a) vars uppfyllelse kontrolleras av ett oberoende kontrollorgan och b) som resulterar i en slutprodukt vars kvalitet i) är avsevärt högre än vad som anges i sedvanliga handelsnormer när det gäller folkhälsa, växtsundhet eller miljöhänsyn och ii) utformas i förhållande till rådande och förutsebara marknadsmöjligheter. De viktigaste ”kvalitetssystemen” föreslås omfatta följande: a) Certifierad ekologisk produktion. b) skyddade geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar, c) certifierad integrerad produktion, d) enskilt kvalitetssystem för certifierade produkter.

([2]) Även icke-produktiva investeringar som har samband med fullgörandet av åtaganden inom andra miljöinsatser.

([3]) Även andra former av förvärv av anläggningstillgångar som har samband med fullgörandet av åtaganden inom andra miljöinsatser.

▼B

4. GEMENSAMMA EFFEKTINDIKATORER

Anm.: Effektindikatorerna ska meddelas först efter det att effekterna har bedömts.

Åtgärd	Övergripande mål	Indikatorer för måluppfyllelse (Mätenhet)
Insatser för produktionsplanering	Ökad konkurrenskraft Göra det mer attraktivt att vara medlem i producentorganisationen	Beräknad förändring av totalt värde av saluförd produktion (euro) Förändring av det sammanlagda antalet frukt- och grönsaksproducenter som är aktiva medlemmar ([1]) av berörd producentorganisation/sammanslutning av producentorganisationer (antal) Förändring av den sammanlagda areal som medlemmar av den berörda producentorganisationen/sammanslutningen av producentorganisationer brukar för produktion av frukt och grönsaker (ha)
Insatser för att förbättra eller bevara produktkvaliteten		
Säljfrämjande insatser		
Forskning och experimentell produktion		
Utbildning (som inte avser krisförebyggande och krishantering) och/eller insatser för att främja tillgången till rådgivningstjänster		
Åtgärder inom krisförebyggande och krishantering		
Miljöinsatser	Bevara och skydda miljön:	
	— Mark	Ej fastställt
	— Vattenkvalitet	Beräknad förändring av den totala användningen av mineralhaltiga gödselmedel, angivet per typ av gödselmedel (N och P_2O_3) (ton)
	— Hållbar användning av vattenresurser	Beräknad förändring av den totala vattenanvändningen (m^3)
	— Livsmiljöer och biologisk mångfald	Ej fastställt
	— Landskap	Ej fastställt
	— Minskad klimatförändring	Beräknad förändring av den totala energianvändningen, angivet per energikälla eller typ av bränsle (liter/m^3/Kwh)
	— Avfallsminskning	Beräknad förändring av det totala genererade avfallet (ton) Beräknad förändring av förpackningsanvändningen (ton)
Övriga insatser	Ökad konkurrenskraft Göra det mer attraktivt att vara medlem i producentorganisationen	Beräknad förändring av totalt värde av saluförd produktion (euro) Förändring av det sammanlagda antalet frukt- och grönsaksproducenter som är aktiva medlemmar ([1]) av berörd producentorganisation/sammanslutning av producentorganisationer (antal) Förändring av den sammanlagda areal som medlemmar av den berörda producentorganisationen/sammanslutningen av producentorganisationer brukar för produktion av frukt och grönsaker (ha)

Anmärkningar: Referensvärdet för förändringar är situationen vid starten av programmet.
([1]) ”A ktiva medlemmar” är medlemmar som levererar produkter till producentorganisationen eller sammanslutningen av producentorganisationer.

▼B

5. GEMENSAMMA UTGÅNGSINDIKATORER

Anm.: Utgångsindikatorer krävs vid analysen av situationen i början av programperioden. Vissa gemensamma utgångsindikatorer är bara relevanta när det gäller enskilda verksamhetsprogram på producentorganisationsnivå (t.ex. volymen av den produktion som saluförts till ett pris av mindre än 80 % av det genomsnittliga pris som mottagits av producentorganisationen/sammanslutningen av producentorganisationer). Andra gemensamma utgångsindikatorer är också relevanta för de nationella strategierna på medlemsstatsnivå (t.ex. totalt värde av saluförd produktion).

Som allmän regel bör utgångsindikatorer beräknas som ett treårsgenomsnitt. Om sådana uppgifter inte finns tillgängliga bör åtminstone uppgifter för ett år användas vid beräkningen.

Mål	Utgångsindikatorer för målen	
	Indikator	Definition (och mätning)
Övergripande mål		
Ökad konkurrenskraft	Totalt värde av saluförd produktion	Totalt värde av saluförd produktion för producentorganisationen/sammanslutningen av producentorganisationer (euro)
Göra det mer attraktivt att vara medlem i producentorganisationen	Antal frukt- och grönsaksproducenter som är aktiva medlemmar av den berörda producentorganisationen/sammanslutningen av producentorganisationer	Antal frukt- och grönsaksproducenter som är aktiva medlemmar [1] av producentorganisationen/sammanslutningen av producentorganisationer
	Sammanlagd areal som medlemmar av den berörda producentorganisationen/sammanslutningen av producentorganisationer brukar för produktion av frukt och grönsaker	Sammanlagd areal som medlemmar av den berörda producentorganisationen/sammanslutningen av producentorganisationer brukar för produktion av frukt och grönsaker (ha)
Bevara och skydda miljön	Ej fastställt	
Särskilda mål		
Ökad koncentrering av utbudet	Total volym saluförd produktion	Total volym saluförd produktion för producentorganisationen/sammanslutningen av producentorganisationer (ton)
Främjande av saluföring av de produkter som produceras av medlemmarna		
Säkerställa att produktionens kvalitet och kvantitet motsvarar efterfrågan		Den volym av den saluförda produktionen som uppfyller kraven för ett specifikt ”kvalitetssystem” [2] av de huvudsakliga slagen av berörda kvalitetssystem (ton)
Optimering av produktionskostnader	Ej fastställt	
Ökning av produkternas marknadsvärde	Genomsnittligt enhetsvärdet för den saluförda produktionen	Totalt värde av saluförd produktion/Total volym saluförd produktion (euro/kg)
Stabilisering av producentpriserna	Ej fastställt	
Ökad kunskap och mänsklig potential	Antal personer som har deltagit i utbildningsinsatser	Antal personer som fullföljt en utbildningsinsats eller ett –program under de senaste tre åren (antal)
	Antal anläggningar som utnyttjar rådgivningstjänster	Antal anläggningar/medlemmar av producentorganisationer/sammanslutningar av producentorganisationer som utnyttjar rådgivningstjänster (antal)

▼B

Mål	Utgångsindikatorer för målen	
	Indikator	Definition (och mätning)
Utveckling av tekniska och ekonomiska resultat och främjande av innovation	Ej fastställt	
Särskilda mål på miljöområdet		
Bidra till markvård	Areal med risk för markerosion där åtgärder mot detta vidtas	Areal med frukt- och grönsaksproduktion med risk för markerosion ([3]) där motverkande åtgärder vidtas (ha)
Bidra till bevarad och förbättrad vattenkvalitet	Areal med minskad/förbättrad användning av gödselmedel	Areal med frukt- och grönsaksproduktion där användningen av gödselmedel minskas eller förbättras (ha)
Bidra till en hållbar användning av vattenresurser	Areal där åtgärder för att spara vatten genomförs	Areal med frukt- och grönsaksproduktion där åtgärder för att spara vatten genomförs (ha)
Bidra till skydd av livsmiljöer och biologisk mångfald	Ekologisk produktion	Areal som används för ekologisk produktion av frukt och/eller grönsaker (ha)
	Integrerad produktion	Areal som används för integrerad produktion av frukt och/eller grönsaker (ha)
	Andra insatser för att bidra till skydd av livsmiljöer och biologisk mångfald	Areal som berörs av andra insatser för att bidra till skydd av livsmiljöer och biologisk mångfald (ha)
Bidra till naturvård	Ej fastställt	
Bidra till minskad klimatförändring – Produktion	Växthusuppvärmning – energieffektivitet	Beräknad årlig energikonsumtion för växthusuppvärmning uppdelad på energikällor (ton/liter/m^3/Kwh per ton saluförd produktion)
Bidra till minskad klimatförändring – Transport Bidra till bevarad och förbättrad luftkvalitet - Transport	Transport – energieffektivitet	Beräknad årlig energikonsumtion för interna transporter ([4]) uppdelad på bränsletyp (liter/m^3/Kwh per ton saluförd produktion)
Minska avfallsmängden	Ej fastställt	

([1]) ”Aktiva medlemmar” är medlemmar som levererar produkter till producentorganisationen eller sammanslutningen av producentorganisationer.

([2]) Med ”kvalitetskrav” avses här en rad noggrant angivna skyldigheter i förhållande till produktionsmetoderna a) vars uppfyllelse kontrolleras av ett oberoende kontrollorgan och b) som resulterar i en slutprodukt vars kvalitet i) är avsevärt högre än vad som anges i sedvanliga handelsnormer när det gäller folkhälsa, växtsundhet och miljöhänsyn och ii) utformas i förhållande till rådande och förutsebara marknadsmöjligheter. Grundtyperna av ”kvalitetssystem” ska omfatta följande: a) Certifierad ekologisk produktion. b) Skyddade geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar. c) Certifierad integrerad produktion. d) Enskilda kvalitetssystem för certifierade produkter.

([3]) ”Med risk för markerosion” avser åkermark som sluttar mer än 10 %, oavsett om den omfattats av åtgärder för att motverka markerosion (t.ex. jordtäckning, växelbruk osv.). Om nödvändig information finns att tillgå får medlemsstaterna i stället använda följande definition: ”Med risk för markerosion” avser åkermark med en förutsedd jordmånsförlust som sker snabbare än den naturliga jordmånsbildningen, oavsett om åtgärder för att motverka markerosion (t.ex. jordtäckning, växelbruk, osv.) har vidtagits.

([4]) ”Interna transporter” avser transporter från medlemmarnas anläggningar till producentorganisationen/sammanslutningen av producentorganisationer.

▼B

BILAGA IX

FÖRTECKNING ÖVER INSATSER OCH UTGIFTER ENLIGT ARTIKEL 60.1 SOM INTE ÄR STÖDBERÄTTIGANDE INOM RAMEN FÖR VERKSAMHETSPROGRAMMEN

1. Allmänna produktionskostnader, särskilt växtskyddsprodukter, inklusive integrerade bekämpningsmedel och material, gödningsmedel och andra insatsvaror, kostnader för emballering, lagring eller förpackning, även inom ramen för nya processer, kostnader för emballage, kostnader för insamling och transport (intern eller extern), driftskostnader (särskilt el, bränsle, underhåll) utom följande:

   — Specifika kostnader för kvalitetshöjande åtgärder. Kostnader för mycel, utsäde och icke-perenna växter (även certifierade produkter) ska inte i något fall vara stödberättigande.

   — Specifika kostnader för biologiskt material för växtskydd (exempelvis feromoner och predatorer), vare sig det används för ekologisk, integrerad eller konventionell produktion.

   — Specifika kostnader för transport, sortering och förpackning i samband med gratis utdelning enligt artiklarna 81 och 82.

▼M12

   — Specifika kostnader för miljöåtgärder som avses i artikel 103c.3 i förordning (EG) nr 1234/2007. Kostnader för användning och hantering av förpackningar ska i alla händelser inte vara stödberättigande.

▼B

   — Specifika kostnader för ekologisk, integrerad eller experimentell produktion, inklusive specifika kostnader för ekologiskt utsäde och småplantor. Medlemsstatens behöriga myndighet ska fastställa kriterier för stödberättigande för experimentell produktion med beaktande av hur nyskapande ett förfarande eller koncept är och med beaktande av eventuella risker.

   — Specifika kostnader för att kontrollera överensstämmelsen med de normer som avses i avdelning II i den här förordningen samt med växtsundhetsbestämmelser och gränsvärden för högsta tillåtna restmängder.

   Med specifika kostnader avses extra kostnader, beräknade som skillnaden mellan konventionella kostnader och faktiska kostnader.

   För varje kategori stödberättigande specifika kostnader enligt ovan får medlemsstaterna, på ett välmotiverat sätt, fastställa schablonbelopp för jämförelsen mellan extra kostnader och konventionella kostnader.

2. Kostnader för administration och personal med undantag av utgifter för genomförande av driftsfonder och verksamhetsprogram, däribland följande:

   a) Omkostnader som specifikt avser driftsfonden eller verksamhetsprogrammet, däribland förvaltnings- och personalkostnader, kostnader för rapporter och utvärderingar och kostnader för bokföring och redovisningsförvaltning genom utbetalning av ett schablonbelopp motsvarande högst 2 % av driftsfonden såsom den godkänts enligt artikel 64, dock högst 180 000 euro, inbegripande både EU-bidraget och producentorganisationens bidrag.

      Om det rör sig om verksamhetsprogram som lämnas in av erkända sammanslutningar av producentorganisationer ska varje producentorganisations omkostnader enligt första stycket slås samman. De får dock högst uppgå till 1 250 000 euro per sammanslutning av producentorganisationer.

      Medlemsstaterna får begränsa finansieringen till de verkliga kostnaderna och ska i så fall fastställa vilka kostnader som ska vara stödberättigande.

▼B

b) Personalkostnader (inbegripet arbetsgivaravgifter, om dessa direkt bekostas av producentorganisationen, sammanslutningen av producentorganisationer eller dotterbolag som avses i artikel 50.9) till följd av åtgärder

i) för att förbättra eller bibehålla hög kvalitet eller hög nivå på miljöskyddet, eller

ii) för att höja nivån på marknadsföringen.

Sådana åtgärder ska i huvudsak genomföras av kvalificerad personal. Om producentorganisationen i sådana fall använder sig av personal från den egna organisationen eller producentmedlemmar ska den arbetade tiden noteras.

Om en medlemsstat önskar föreskriva ett alternativ till att begränsa finansieringen till de verkliga kostnaderna för samtliga stödberättigande kostnader för personal enligt ovan, ska den, i förväg och på ett välmotiverat sätt, fastställa schablonbelopp motsvarande högst 20 % av den godkända driftsfonden. Denna procentsats får ökas i välmotiverade fall.

För att kunna ansöka om dessa schablonbelopp ska producentorganisationerna uppvisa ett för medlemsstaten tillfredsställande bevis för genomförandet av insatsen.

c) Kostnader för administration och rättsliga frågor vid sammanslagningar och förvärv av producentorganisationer liksom i samband med bildande av gränsöverskridande producentorganisationer eller gränsöverskridande sammanslutningar av producentorganisationer, genomförbarhetsstudier och förslag som beställts av producentorganisationer i samband med detta.

3. Inkomst- och prisstöd som inte avser krisförebyggande och krishantering.

4. Försäkringskostnader som inte avser åtgärder som rör skördeförsäkringen enligt avdelning III kapitel III avsnitt 6.

5. Återbetalning av lån som tagits för en åtgärd, annan än de åtgärder som avses i artiklarna 48.4, 49.3 och 74, som genomförts innan verksamhetsprogrammet inleddes.

6. Köp av obebyggd mark som utgör mer än 10 % av de sammanlagda stödberättigande utgifterna för åtgärden i fråga, såvida köpet inte är nödvändigt för att göra en investering som omfattas av verksamhetsprogrammet. I välmotiverade undantagsfall får en högre procentsats fastställas för miljöskyddsåtgärder.

7. Kostnader för sammanträden och utbildningsprogram, däribland dagtraktamenten och rese- och boendekostnader, såvida de inte uppstår inom ramen för verksamhetsprogrammet (när så är lämpligt i form av schablonbelopp).

8. Åtgärder eller kostnader som gäller kvantiteter som producerats av producentorganisationens medlemmar utanför unionen.

9. Åtgärder som kan snedvrida konkurrensen inom övriga ekonomiska verksamheter som producentorganisationen deltar i.

10. Begagnad utrustning som har köpts med EU-stöd eller nationellt stöd de sju senaste åren.

11. Investeringar i transportmedel som producentorganisationen avser att använda för saluföring eller distribution, med undantag för

a) investeringar i interna transportmedel; vid köptillfället ska producentorganisationen vederbörligen kunna visa för den berörda medlemsstaten att investeringen enbart kommer att användas för intern transport,

▼B

b) extra anordningar på fordonet för kyltransport och transport i kontrollerad atmosfär.

12. Förhyrning i stället för köp såvida det inte är ekonomiskt försvarbart på ett för medlemsstaterna tillfredsställande sätt.

13. Driftskostnader för förhyrda produkter.

14. Utgifter knutna till leasingkontrakt (skatter, ränta, försäkringskostnader m.m.) och driftskostnader, med undantag av

a) själva leasingen inom ramen för föremålets nettomarknadsvärde och enligt de villkor som anges i artikel 55.1 första stycket led b i förordning (EG) nr 1974/2006,

b) leasing av begagnad utrustning som inte har köpts med EU-stöd eller nationellt stöd de sju senaste åren.

15. Marknadsföring av enskilda varumärken eller märken med geografiska beteckningar, förutom

— märken/varumärken för producentorganisationer, sammanslutningar av producentorganisationer och dotterbolag i den situation som avses i artikel 50.9,

— generisk marknadsföring och marknadsföring av kvalitetsmärken,

— kostnader för reklamtryck på förpackningar eller etiketter enligt någon av de två föregående strecksatserna, under förutsättning att det ingår i verksamhetsprogrammet.

Geografiska namn är bara tillåtna

a) om det rör sig om en skyddad ursprungsbeteckning eller en skyddad geografisk beteckning som omfattas av rådets förordning (EG) nr 510/2006 ([1]), eller

b) om, i samtliga fall då a inte tillämpas, de geografiska beteckningarna är underordnade huvudbudskapet.

Marknadsföringsmaterial för generisk marknadsföring och marknadsföring av kvalitetsmärken ska bära Europeiska unionens emblem (endast när det gäller visuella medier) och innehålla följande text: ”Kampanj som finansieras med stöd av Europeiska unionen.” Producentorganisationer, sammanslutningar av producentorganisationer och dotterbolag i den situation som avses i artikel 50.9 ska inte använda Europeiska unionens emblem i marknadsföringen av sina märken eller varumärken.

16. Underleverantörs- eller entreprenadkontrakt rörande insatser eller utgifter som anges som icke stödberättigande i den här förteckningen.

17. Mervärdesskatt, förutom mervärdesskatt som inte kan återbetalas till stödmottagaren i enlighet med artikel 71.3 a i förordning (EG) nr 1698/2005.

18. Alla nationella eller regionala skatter eller avgifter.

19. Låneräntor, dock inte om bidraget lämnas i någon annan form än direktstöd som inte ska återbetalas.

20. Köp av fastighet som köpts med hjälp av EU-stöd eller nationellt stöd de senaste tio åren.

21. Investeringar i företagsaktier, om investeringen är finansiell, utom investeringar som direkt bidrar till uppnåendet av målen i verksamhetsprogrammet.

([1]) EUT L 93, 31.3.2006, s. 12.

▼B

22. Kostnader som andra parter än producentorganisationen eller dess medlemmar och sammanslutningar av producentorganisationer eller deras producentmedlemmar eller dotterbolag i den situation som avses i artikel 50.9 har ådragit sig.

23. Investeringar eller liknande insatser som inte sker på anläggningar och/eller lokaler som tillhör producentorganisationen, sammanslutningen av producentorganisationer, eller deras producentmedlemmar eller dotterföretag i den situation som avses i artikel 50.9.

24. Åtgärder som producentorganisationen har lagt ut på entreprenad utanför unionen.

▼B

BILAGA X

MINIMIKRAV FÖR ÅTERTAG AV PRODUKTER ENLIGT ARTIKEL 76.2

1. Produkterna ska vara
   - — hela,
   - — friska, de får inte vara angripna av röta eller ha annan kvalitetsförsämring som gör dem olämpliga för konsumtion,
   - — rena, praktiskt taget fria från synliga främmande beståndsdelar,
   - — praktiskt taget fria från skadedjur och skador orsakade av skadedjur,
   - — fria från onormal yttre fuktighet,
   - — fria från främmande lukt och/eller smak.
2. Produkterna måste med hänsyn till typen vara tillräckligt utvecklade och mogna.
3. Produkterna ska ha de egenskaper som är typiska för sorten och/eller handelstypen.

▼**M11**

BILAGA XI

Maximibelopp för stöd till återtag från marknaden enligt artikel 79.1

Produkt	Maximistöd (EUR/100 kg)	
	Gratis utdelning	Andra ändamål
Blomkål	15,69	10,52
Tomater (1 juni–31 oktober)	7,25	7,25
Tomater (1 november–31 maj)	27,45	18,30
Äpplen	16,98	13,22
Vindruvor	39,16	26,11
Aprikoser	40,58	27,05
Nektariner	26,90	26,90
Persikor	26,90	26,90
Päron	23,85	15,90
Auberginer	22,78	15,19
Meloner	31,37	20,91
Vattenmeloner	8,85	6,00
Apelsiner	21,00	21,00
Mandariner	19,50	19,50
Klementiner	22,16	19,50
Satsumas	19,50	19,50
Citroner	23,99	19,50

▼B

BILAGA XII

TRANSPORTKOSTNADER VID GRATIS UTDELNING ENLIGT ARTIKEL 81.1

Avstånd mellan platsen för återtaget och leveransplatsen	Transportkostnader (EUR/ton) (1)
0–24 km	18,2
25–199 km	41,4
200–349 km	54,3
350–499 km	72,6
500–749 km	95,3
750– km	108,3

(1) Tillägg för kyltransport: 8,5 EUR/ton.

▼B

BILAGA XIII

DEL A

KOSTNADER FÖR SORTERING OCH FÖRPACKNING ENLIGT ARTIKEL 82.1

Produkt	Kostnader för sortering och förpackning (EUR/ton)
Äpplen	187,7
Päron	159,6
Apelsiner	240,8
Clementiner	296,6
Persikor	175,1
Nektariner	205,8
Vattenmeloner	167,0
Blomkål	169,1
Andra produkter	201,1

DEL B

UPPGIFT PÅ FÖRPACKNINGAR MED PRODUKTER ENLIGT ARTIKEL 82.2

— Продукт, предназначен за безплатна дистрибуция (Регламент за изпълнение (ЕС) №)

— Producto destinado a su distribución gratuita [Reglamento de ejecución (UE) no]

— Produkt určený k bezplatné distribuci [prováděcí nařízení (EU) č.]

— Produkt til gratis uddeling (gennemførelsesforordning (EU) nr.)

— Zur kostenlosen Verteilung bestimmtes Erzeugnis (Durchführungsverordnung (EU) Nr.)

— Tasuta jagamiseks mõeldud tooted [rakendusmäärus (EL) nr]

— Προϊόν προοριζόμενο για δωρεάν διανομή [εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) αριθ.]

— Product for free distribution (Implementing Regulation (EU) No)

— Produit destiné à la distribution gratuite [règlement d'exécution (UE) nº]

— Prodotto destinato alla distribuzione gratuita [regolamento di esecuzione (UE) n.]

— Produkts paredzēts bezmaksas izplatīšanai [Īstenošanas regula (ES) Nr.]

— Nemokamai platinamas produktas [Įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr.]

— Ingyenes szétosztásra szánt termék (/EU végrehajtási rendelet)

— Prodott destinat għad-distribuzzjoni bla ħlas [Regolament ta' implimentazzjoni (UE) nru.]

— Voor gratis uitreiking bestemd product (Uitvoeringserordening (EU) nr.)

— Produkt przeznaczony do bezpłatnej dystrybucji [Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr]

— Produto destinado a distribuição gratuita [Regulamento de execução (UE) n.º]

— Produs destinat distribuirii gratuite [Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr.]

▼B

— Výrobok určený na bezplatnú distribúciu [vykonávacie nariadenie (EÚ) č.]

— Proizvod, namenjen za prosto razdelitev [Izvedbena uredba (EU) št.]

— Ilmaisjakeluun tarkoitettu tuote (täytäntöönpanoasetus (EU) N:o)

— Produkt för gratisutdelning (genomförandeförordning (EU) nr)

▼B

BILAGA XIV

Uppgifter som ska ingå i Medlemsstaternas årsrapporter enligt artikel 97 b

Alla uppgifter ska avse rapportåret. Uppgifter ska ges om utgifter som betalats efter rapportåret. Även uppgifter om utförda kontroller och tillämpade sanktioner ska ges för rapportåret tillsammans med sådana som utförts respektive tillämpats efter det året. För uppgifter som varierar under året ska uppgift för den 31 december under rapportåret lämnas.

DEL A — *UPPGIFTER FÖR MARKNADSSTYRNING*

1. Administrativ information

a) Nationell lagstiftning som antagits i syfte att genomföra avdelning I kapitel IV avsnitt IVa och avdelning II kapitel II avsnitt IA i del II i förordning (EG) nr 1234/2007, däribland den nationella strategin för hållbara verksamhetsprogram som genomförts det år som rapporten avser.

▼M3

———————

▼B

c) Följande information om producentorganisationer och sammanslutningar av producentorganisationer och producentgrupper:

— Kodnummer.

— Namn och kontaktuppgifter.

— Datum för erkännande (förhandserkännande när det gäller producentgrupper).

— Alla juridiska personer eller klart definierade delar av medverkande juridiska personer och alla medverkande dotterbolag.

— Antal medlemmar (fördelade mellan producerande och icke-producerande medlemmar). Ändringar i medlemskapet under året.

— Arealer med frukt- och grönsaksproduktion (totalt och uppdelade efter viktigaste grödor), produkttäckning och beskrivning av sålda slutprodukter (med uppgift om deras värde och volym enligt de viktigaste källorna) samt produkternas främsta bestämmelse, efter värde (med uppgifter om produkter som saluförs för färskvarumarknaden, produkter som säljs för bearbetning och produkter som återtagits från marknaden)

— Strukturella förändringar under året, särskilt nyligen erkända eller bildade organ, definitivt och tillfälligt upphävande av erkännanden och samgående med datumuppgifter.

d) Följande information om branschorganisationer:

— Organisationsnamn och kontaktuppgifter.

— Datum för erkännande.

— Produkttäckning.

2. Information om utgifter

a) Producentorganisationer. Följande finansiella information per stödmottagare (producentorganisation eller sammanslutning av producentorganisationer):

— Driftsfond. Sammanlagt belopp, bidrag från unionen, medlemsstaten (nationellt stöd) och producentorganisationer och medlemmar.

— Beskrivning av storleken på det ekonomiska EU-stödet enligt artikel 103d i förordning (EG) nr 1234/2007.

▼B

— Finansiella uppgifter om verksamhetsprogrammet, fördelat på producentorganisationer och sammanslutningar av producentorganisationer.

— Värdet av saluförd produktion. Sammanlagt och fördelat mellan de olika juridiska personer som ingår i producentorganisationen eller sammanslutningen av producentorganisationer.

— Utgifter för verksamhetsprogrammet, uppdelade efter åtgärder och typer av insatser som valts som stödberättigande.

— Information om den produktmängd som återtagits, angivet per produkt och månad samt uppdelat efter den totala mängd produkter som återtagits från marknaden och den mängd produkter som avsatts för gratis utdelning, uttryckt i ton.

— Förteckning över de organ som godkänts för det ändamål som avses i artikel 103d.4 i förordning (EG) nr 1234/2007.

b) Producentgrupper. Följande finansiella information per stödmottagare:

— Sammanlagt belopp, bidrag från unionen, medlemsstaterna och producentgrupperna och medlemmarna.

— Medlemsstatens bidrag med delbelopp för producentgrupperna under övergångsperiodens första, andra, tredje, fjärde och femte år.

— De investeringsutgifter som krävs för att uppnå erkännande enligt artikel 103a.1 b i förordning (EG) nr 1234/2007, fördelade på stöd från unionen, medlemsstaten och producentgruppen.

— Värdet av saluförd produktion med delbelopp för producentgrupperna under övergångsperiodens första, andra, tredje, fjärde och femte år.

3. Följande information om genomförandet av den nationella strategin:

— En sammanfattande beskrivning av utvecklingen av genomförandet av verksamhetsprogrammen med uppdelning på varje typ av åtgärd som avses i artikel 19.1 g. Beskrivningen ska bygga på finansiella indikatorer och på gemensamma utfalls- och resultatindikatorer och ge en sammanfattning av uppgifterna i de årliga lägesrapporterna från producentorganisationerna beträffande verksamhetsprogrammen.

— Om medlemsstaten tillämpar artikel 182.6 i förordning (EG) nr 1234/2007 ska den redogöra för det statliga stödet.

— En sammanfattning av resultaten av halvtidsutvärderingarna av verksamhetsprogrammen som överlämnats av producentorganisationerna, däribland i tillämpliga fall kvalitativa bedömningar av resultaten och effekterna av miljöinsatser i syfte att förhindra jorderosion, minskad och/eller förbättrad användning av växtskyddsprodukter, skydd av livsmiljöer och biologisk mångfald eller miljövård.

— En sammanfattning av de större problem som uppstått vid genomförandet och hanteringen av den nationella strategin, vidtagna åtgärder och i tillämpliga fall information om huruvida den nationella strategin har uppdaterats och anledningen till uppdateringen. Ett exemplar av den uppdaterade strategin ska bifogas årsrapporten.

— En sammanfattning av de analyser som gjorts i enlighet med artikel 110.1 andra stycket.

Under 2012 ska årsrapporten även omfatta den utvärderingsrapport för 2012 som avses i artikel 127.4 andra stycket.

4. Förteckning över godkända företag i första bearbetningsledet och uppsamlare med uppdelning på produkter för medlemsstater som utnyttjar övergångsarrangemangen enligt artikel 203a.6 i förordning (EG) nr 1234/2007.

▼B

DEL B — *INFORMATION FÖR RÄKENSKAPSAVSLUTNING*

5. Följande information om kontroller och påföljder:

— Kontroller utförda av medlemsstaterna: Uppgifter om besökta organ och datumen för besöken.

— Kontrollfrekvens.

— Resultaten av kontrollerna.

— Tillämpade påföljder.

▼B

BILAGA XV

DEL A

Prismeddelanden som avses i artikel 98.1

Produkt	Typ/sort	Presentation/storlek	Representativa marknader
Tomater	Runda	Storlek 57–100 mm, löst i förpackningar på ca 5–6 kg	Flandern (BE) Aten (EL) Thessaloniki (EL) Almeria (ES) Granada (ES) Teneriffa (ES) Murcia (ES) Rhône-Méditerranée (FR) Bretagne (FR) Budapest (HU) Lecce (IT) Vittoria (IT) Westland (NL) Kalisko-pleszewski (PL) Algarve (PT) Galați (RO)
	Kvisttomater	Löst i förpackningar på ca 3-6 kg	
	Körsbärstomater	Tråg på ca 250–500 g	
Aprikoser	Alla typer och sorter	Storlek 45–50 mm Tråg eller förpackningar på ca 6–10 kg	Sofia (BG) Aten (EL) Thessaloniki (EL) Murcia (ES) Valencia (ES) Rhône-Méditerranée (FR) Budapest (HU) Napoli (IT) Bologna (IT)
Nektariner	Vitt fruktkött	Storlek A/B Brickor eller förpackningar på ca 6–10 kg	Aten (EL) Thessaloniki (EL) Lleida (ES) Zaragoza (ES) Rhône-Méditerranée (FR) Ravenna (IT) Forli (IT) Metaponoto (IT)
	Gult fruktkött	Storlek A/B Brickor eller förpackningar på ca 6–10 kg	
Persikor	Vitt fruktkött	Storlek A/B Brickor eller förpackningar på ca 6–10 kg	Aten (EL) Thessaloniki (EL) Lleida (ES) Murcia (ES) Huesca (ES) Rhône-Méditerranée (FR) Budapest (HU) Caserta (IT) Forli (IT) Cova da Beira (PT)
	Gult fruktkött	Storlek A/B Brickor eller förpackningar på ca 6–10 kg	

▼B

Produkt	Typ/sort	Presentation/storlek	Representativa marknader
Bordsdruvor	Muscat	Brickor eller förpackningar på 1 kg	Aten (EL) Thessaloniki (EL) Alicante (ES) Murcia (ES) Rhône-Méditerranée (FR) Sud-Ouest (FR) Budapest (HU) Bari (IT) Taranto (IT) Catania (IT) Algarve (PT)
	Chasselas		
	Alphonse Lavallée		
	Italia		
	Black magic		
	Red Globe		
	Victoria		
	Kärnfria (Sugarone/Thomson)		
Päron	Blanquilla	Storlek 55/60, förpackningar på ca 5–10 kg	Flandern (BE) Aten (EL) Thessaloniki (EL) Lleida (ES) Zaragoza (ES) Val de Loire — Centre (FR) Budapest (HU) Ferrara (IT) Modena (IT) Geldermalsen (NL) Grójecko-warecki (PL) Oeste (PT)
	Conference	Storlek 60/65+, förpackningar på ca 5–10 kg	
	Williams	Storlek 65+/75+, förpackningar på ca 5–10 kg	
	Rocha		
	Abbé Fétel	Storlek 70/75, förpackningar på ca 5–10 kg	
	Kaiser		
	Doyenné du Comice	Storlek 75/90, förpackningar på ca 5–10 kg	
Äpplen	Golden delicious	Storlek 70/80, förpackningar på ca 5–20 kg	Gleisdorf (AT) Flandern (BE) Prag (CZ) Niedersachsen (DE) Aten (EL) Thessaloniki (EL) Lleida (ES) Rhône-Méditerranée (FR) Val de Loire — Centre (FR)
	Braeburn		
	Jonagold (eller Jonagored)		
	Idared		
	Fuji		
	Shampion		
	Granny smith		
	Red delicious och andra röda		
	Boskoop		
	Gala	Storlek 65/70, förpackningar på ca 5–20 kg	Sud-Ouest (FR) Budapest (HU) Trento (IT) Bolzano (IT) Geldermalsen (NL) Grójecko-warecki (PL) Lubelsko-sandomierski (PL) Oeste (PT) Mureș (RO)
	Elstar		
	Cox orange		

▼B

Produkt	Typ/sort	Presentation/storlek	Representativa marknader
Satsumas	Alla sorter	Storlek 1-X-2, förpackningar på ca 10–20 kg	Valencia (ES)
Citroner	Alla sorter	Storlek 3–4, förpackningar på ca 10 kg	Aten (EL) Thessaloniki (EL) Alicante (ES) Murcia (ES) Catania (IT) Siracusa (IT)
Clementiner	Alla sorter	Storlek 1-X-3, förpackningar på ca 5–15 kg	Aten (EL) Thessaloniki (EL) Castellon (ES) Valencia (ES) Corigliano (IT) Catania (IT)
Mandariner	Alla sorter	Storlek 1–2, förpackningar på ca 8–10 kg	Aten (EL) Thessaloniki (EL) Castellon (ES) Valencia (ES) Palermo (IT) Siracusa (IT) Algarve (PT)
Apelsiner	Salustiana	Storlek 6–9, förpackningar på ca 10–20 kg	Aten (EL) Thessaloniki (EL) Alicante (ES) Valencia (ES) Sevilla (ES) Catania (IT) Siracusa (IT) Algarve (PT)
	Navelinas		
	Navelate		
	Lanelate		
	Valencia late		
	Tarocco		
	Navel		
Zucchini	Alla sorter	Storlek 14–21, löst i förpackningen	Aten (EL) Thessaloniki (EL) Almeria (ES) Rhône-Méditerranée (FR) Bari (IT) Latina (IT) Barendrecht (NL)
Körsbär	Alla sorters söta körsbär	Storlek 22 och större, löst i förpackningen	Sofia (BG) Prag (CZ) Rheinland-Pfalz (DE) Aten (EL) Thessaloniki (EL) Zaragoza (ES) Rhône-Méditerranée (FR) Budapest (HU) Bari (IT) Grójecko-warecki (PL) Cova da Beira (PT) Iași (RO)

▼B

Produkt	Typ/sort	Presentation/storlek	Representativa marknader
Gurkor	Slanggurka	Storlek 350–500 g, ordnade i förpackningen	Sofia (BG) Aten (EL) Thessaloniki (EL) Almeria (ES) Val de Loire — Centre (FR) Budapest (HU) Bari (IT) Vittoria (IT) Barendrecht (NL) Kalisko-pleszewski (PL)
Vitlök	Vit	Storlek 50–80 mm Förpackningar på ca 2–5 kg	Aten (EL) Thessaloniki (EL) Cuenca (ES) Cordoba (ES) Sud-Ouest (FR) Budapest (HU) Rovigo (IT)
	Rosa		
Plommon	Greengage	Storlek 35 mm och större	Sofia (BG) Baden-Würtemberg (DE) Murcia (ES) Sud-Ouest (FR) Budapest (HU) Modena (IT) Grójecko-warecki (PL) Argeş (RO) Caraş-Severin (RO)
	Europeiska plommon (President, Stanley, Cacanska, etc.)	Storlek 35 mm och större	
	Santa Rosa	Storlek 40 mm och större	
	Japanska plommon (Golden Japan, etc.)	Storlek 40 mm och större	
Paprika	Fyrkantig, grön	Storlek 70 mm och större	Sofia (BG) Aten (EL) Thessaloniki (EL) Almeria (ES) Murcia (ES) Budapest (HU) Brindisi (IT) Vittoria (IT) Westland (NL) Oeste (PT)
	Fyrkantig, färgad (röd, gul etc.)		
	Vit	Storlek 50 mm och större	
	Avlång, grön	Storlek 40 mm och större	
Sallat	Isbergssallat	Storlek 400 g och större Förpackningar om 8–12 stycken	Nordrhein-Westfalen (DE) Aten (EL) Thessaloniki (EL) Almeria (ES) Murcia (ES) Rhône-Méditerranée (FR) Bari (IT) Grubbenvorst (NL) Oeste (PT) London (UK)
	Andra sorters huvudsallat (bland annat Bataviasallat)	Storlek 400 g och större Förpackningar om 8–12 stycken	

▼B

Produkt	Typ/sort	Presentation/storlek	Representativa marknader
Jordgubbar	Alla sorter	Tråg 250/500 g	Flandern (BE) Nordrhein-Westfalen (DE) Huelva (ES) Sud-Ouest (FR) Salerno (IT) Barendrecht (NL) Płocki (PL) Algarve (PT) London (UK)
Odlad svamp	Med knuten hatt	Storlek ”medelstor” (30–65 mm)	La Rioja (ES) Val de Loire – Centre (FR) Dublin (IE) Budapest (HU) Barendrecht (NL) Poznański (PL) London (UK)
Kiwi	Hayward	Storlek 105–125 g Förpackningar på ca 3–10 kg	Aten (EL) Sud-Ouest (FR) Latina (IT) Cuneo (IT) Verona (IT) Grande Porto (PT)

DEL B

Förteckning över frukt och grönsaker och andra produkter som avses i artikel 98.3

— Blomkål

— Sparris

— Äggplanta (aubergin)

— Avokado

— Morötter

— Lök

— Bönor

— Purjolök

— Vattenmeloner

— Meloner

— Hasselnötter

— Surkörsbär

— Kål

— Potatis

▼B

BILAGA XVI

INGÅNGSPRISSYSTEM SOM ANGES I AVDELNING IV KAPITEL I AVSNITT 1

Utan att tillämpningen av reglerna för tolkning av Kombinerade nomenklaturen påverkas ska varuslaget endast anses som vägledande. Tillämpningsområdet för den ordning som fastställs i avdelning IV kapitel I avsnitt 1 avgörs i denna bilaga genom KN-numrens omfattning vid den tidpunkt då den senaste ändringen av den här förordningen antogs. När KN-numret föregås av ”ex” ska tillämpningsområdet för tilläggstullen fastställas på grundval av såväl KN-numrets och varuslagets omfattning som motsvarande tillämpningsperiod.

DEL A

KN-nummer	Varuslag	Tillämpningsperiod
ex 0702 00 00	Tomater	1 januari–31 december
ex 0707 00 05	Gurkor ([1])	1 januari–31 december
ex 0709 90 80	Kronärtskockor	1 november–30 juni
0709 90 70	Zucchini	1 januari–31 december
ex 0805 10 20	Apelsiner, färska	1 december–31 maj
ex 0805 20 10	Clementiner	1 november–slutet av februari
ex 0805 20 30 ex 0805 20 50 ex 0805 20 70 ex 0805 20 90	Mandariner (inbegripet tangeriner och satsumas), wilkings och liknande citrushybrider	1 november–slutet av februari
ex 0805 50 10	Citroner (*Citrus limon*, *Citrus limonum*)	1 juni–31 maj
ex 0806 10 10	Bordsdruvor	21 juli–20 november
ex 0808 10 80	Äpplen	1 juli–30 juni
ex 0808 20 50	Päron	1 juli–30 april
ex 0809 10 00	Aprikoser	1 juni–31 juli
ex 0809 20 95	Körsbär, förutom surkörsbär	21 maj–10 augusti
ex 0809 30 10 ex 0809 30 90	Persikor, inbegripet nektariner	11 juni–30 september
ex 0809 40 05	Plommon	11 juni–30 september

([1]) Andra än de gurkor som avses i del B i den här bilagan.

DEL B

KN-nummer	Varuslag	Tillämpningsperiod
ex 0707 00 05	Gurkor avsedda för bearbetning	1 maj–31 oktober
ex 0809 20 05	Surkörsbär (*Prunus cerasus*)	21 maj–10 augusti

▼B

BILAGA XVII

REPRESENTATIVA MARKNADER SOM AVSES I ARTIKEL 135

Medlemsstat(er)	Representativa marknader
Belgien och Luxemburg:	Bryssel
Bulgarien	Sofia
Tjeckien	Prag
Danmark	Köpenhamn
Tyskland	Hamburg, München, Frankfurt, Köln, Berlin
Estland	Tallinn
Irland	Dublin
Grekland	Aten, Thessaloniki,
Spanien	Madrid, Barcelona, Sevilla, Bilbao, Zaragoza, Valencia
Frankrike	Paris-Rungis, Marseille, Rouen, Dieppe, Perpignan, Nantes, Bordeaux, Lyon, Toulouse
Italien	Milano
Cypern	Nicosia
Lettland	Riga
Litauen	Vilnius
Ungern	Budapest
Malta	Attard
Nederländerna	Rotterdam
Österrike	Wien-Inzersdorf
Polen	Ozarów Mazowiecki-Bronisze, Poznan
Portugal	Lissabon, Porto
Rumänien	Bukarest, Constanța
Slovenien	Ljubljana
Slovakien	Bratislava
Finland	Helsingfors
Sverige	Helsingborg, Stockholm
Förenade kungariket	London

▼**M14**

BILAGA XVIII

TILLÄGGSIMPORTTULLAR: AVDELNING IV KAPITEL I AVSNITT 2

Utan att tillämpningen av reglerna för tolkning av Kombinerade nomenklaturen påverkas ska beskrivningen under varuslag endast anses som vägledande. Tillämpningsområdet för tilläggstullarna i denna bilaga ska avgöras genom KN-numrens omfattning vid den tidpunkt då denna förordning antas.

Löpnummer	KN-nummer	Varuslag	Tillämpningsperiod	Tröskelvolymer (ton)
78.0015	0702 00 00	Tomater	Från och med den 1 oktober till och med den 31 maj	486 943
78.0020			Från och med den 1 juni till och med den 30 september	34 241
78.0065	0707 00 05	Gurkor	Från och med den 1 maj till och med den 31 oktober	13 402
78.0075			Från och med den 1 november till och med den 30 april	18 306
78.0085	0709 91 00	Kronärtskockor	Från och med den 1 november till och med den 30 juni	37 475
78.0100	0709 93 10	Zucchini	Från och med den 1 januari till och med den 31 december	85 538
78.0110	0805 10 20	Apelsiner	Från och med den 1 december till och med den 31 maj	468 160
78.0120	0805 20 10	Klementiner	Från och med den 1 november till och med slutet av februari	86 205
78.0130	0805 20 30 0805 20 50 0805 20 70 0805 20 90	Mandariner (inbegripet tangeriner och satsumas), wilkings och liknande citrushybrider	Från och med den 1 november till och med slutet av februari	93 949
78.0155	0805 50 10	Citroner	Från och med den 1 juni till och med den 31 december	311 193
78.0160			Från och med den 1 januari till och med den 31 maj	101 513
78.0170	0806 10 10	Bordsdruvor	Från och med den 21 juli till och med den 20 november	76 299
78.0175	0808 10 80	Äpplen	Från och med den 1 januari till och med den 31 augusti	703 063
78.0180			Från och med den 1 september till och med den 31 december	73 884
78.0220	0808 30 90	Päron	Från och med den 1 januari till och med den 30 april	225 388
78.0235			Från och med den 1 juli till och med den 31 december	33 797
78.0250	0809 10 00	Aprikoser	Från och med den 1 juni till och med den 31 juli	4 908
78.0265	0809 29 00	Körsbär, utom surkörsbär	Från och med den 21 maj till och med den 10 augusti	59 061
78.0270	0809 30	Persikor, inbegripet nektariner	Från och med den 11 juni till och med den 30 september	14 577
78.0280	0809 40 05	Plommon	Från och med den 11 juni till och med den 30 september	7 924

▼B

BILAGA XIX

JÄMFÖRELSETABELLER ENLIGT ARTIKEL 149

Förordning (EG) nr 1580/2007	Den här förordningen
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 2a	Artikel 3
Artikel 3	Artikel 4
Artikel 4	Artikel 5
Artikel 5	Artikel 6
Artikel 6	Artikel 7
Artikel 7	Artikel 8
Artikel 8	Artikel 9
Artikel 9	Artikel 10
Artikel 10	Artikel 11
Artikel 11	Artikel 12
Artikel 12	Artikel 13
Artikel 12a	Artikel 14
Artikel 13	Artikel 15
Artikel 14	—
Artikel 15	Artikel 16
Artikel 16	—
Artikel 17	—
Artikel 18	—
Artikel 19	—
Artikel 20	Artikel 17
Artikel 20a	Artikel 18
Artikel 21	Artikel 19
Artikel 22	Artikel 20
Artikel 23	Artikel 21
Artikel 24	Artikel 22
Artikel 25	Artikel 23
Artikel 26	Artikel 24
Artikel 27	Artikel 25
Artikel 28	Artikel 26
Artikel 29	Artikel 27
Artikel 30	Artikel 28
Artikel 31	Artikel 29
Artikel 32	Artikel 30
Artikel 33	Artikel 31
Artikel 34	Artikel 33
Artikel 35	—
Artikel 36	Artikel 34

▼B

Förordning (EG) nr 1580/2007	Den här förordningen
Artikel 37	Artikel 35
Artikel 38	Artikel 36
Artikel 39	Artikel 37
Artikel 40	Artikel 38
Artikel 41	Artikel 39
Artikel 42	Artikel 40
Artikel 43	Artikel 41
Artikel 44	Artikel 42
Artikel 45	Artikel 43
Artikel 46	Artikel 44
Artikel 47	Artikel 45
Artikel 48	Artikel 46
Artikel 49	Artikel 47
Artikel 50	Artikel 48
Artikel 51	Artikel 49
Artikel 52	Artikel 50
Artikel 53	Artikel 51
Artikel 54	Artikel 52
Artikel 55	Artikel 53
Artikel 56	Artikel 54
Artikel 57	Artikel 55
Artikel 58	Artikel 56
Artikel 59	Artikel 57
Artikel 60	Artikel 58
Artikel 61	Artiklarna 59–60
Artikel 62	Artikel 61
Artikel 63	Artikel 62
Artikel 64	Artikel 63
Artikel 65	Artikel 64
Artikel 66	Artikel 65
Artikel 67	Artikel 66
Artikel 68	Artikel 67
Artikel 69	Artikel 68
Artikel 70	Artikel 69
Artikel 71	Artikel 70
Artikel 72	Artikel 71
Artikel 73	Artikel 72
Artikel 74	Artikel 73
Artikel 75	Artikel 74
Artikel 76	Artikel 75
Artikel 77	Artikel 76
Artikel 78	Artikel 77

▼B

Förordning (EG) nr 1580/2007	Den här förordningen
Artikel 79	Artikel 78
Artikel 80	Artikel 79
Artikel 81	Artikel 80
Artikel 82	Artikel 81
Artikel 83	Artikel 82
Artikel 84	Artikel 83
Artikel 85	Artikel 84
Artikel 86	Artikel 85
Artikel 87	Artikel 86
Artikel 88	Artikel 87
Artikel 89	Artikel 88
Artikel 90	Artikel 89
Artikel 91	Artikel 90
Artikel 92	—
Artikel 93	Artikel 91
Artikel 94	Artikel 92
Artikel 94a	Artikel 93
Artikel 95	Artikel 94
Artikel 96	Artikel 95.4
Artikel 97	Artikel 95
Artikel 98	Artikel 96
Artikel 99	Artikel 97
Artikel 100	Artikel 99
Artikel 101	Artikel 100
Artikel 102	Artikel 101
Artikel 103	Artikel 102
Artikel 104	Artikel 103
Artikel 105	Artikel 104
Artikel 106	Artikel 105.1
Artikel 107	Artikel 105.2 och 105.3
Artikel 108	Artikel 106
Artikel 109	Artikel 107
Artikel 110	Artikel 108
Artikel 111	Artikel 109
Artikel 112	Artikel 110
Artikel 113	Artikel 111
Artikel 114	Artikel 112
Artikel 115	Artikel 113
Artikel 116	Artikel 114
Artikel 117	Artikel 115
Artikel 118	Artikel 116
Artikel 119	Artikel 117

▼B

Förordning (EG) nr 1580/2007	Den här förordningen
Artikel 120	Artikel 118
Artikel 121	Artikel 119
Artikel 122	Artikel 120
Artikel 123	Artikel 121
Artikel 124	Artikel 122
Artikel 125	Artikel 123
Artikel 126	Artikel 125
Artikel 127	Artikel 126
Artikel 128	Artikel 127
Artikel 129	Artikel 128
Artikel 130	Artikel 129
Artikel 131	Artikel 130
Artikel 132	Artikel 131
Artikel 133	Artikel 132
Artikel 134	—
Artikel 135	Artikel 133
Artikel 136	Artikel 134
Artikel 137	Artikel 135
Artikel 138	Artikel 136
Artikel 139	Artikel 137
Artikel 140	Artikel 138
Artikel 141	Artikel 139
Artikel 142	Artikel 140
Artikel 143	Artikel 141
Artikel 144	Artikel 142
Artikel 145	Artikel 143
Artikel 146	Artikel 144
Artikel 147	Artikel 145
Artikel 148	Artikel 146
Artikel 149	Artikel 147
Artikel 150	Artikel 148
Artikel 151	Artikel 149
Artikel 152	Artikel 150
Artikel 153	Artikel 151
Bilaga I	Bilaga I
Bilaga II	Bilaga II
Bilaga III	Bilaga III
Bilaga IV	Bilaga IV
Bilaga VI	Bilaga V
Bilaga VII	Bilaga VII
Bilaga VIII	Bilaga IX
Bilaga IX	Bilaga X

▼B

Förordning (EG) nr 1580/2007	Den här förordningen
Bilaga X	Bilaga XI
Bilaga XI	Bilaga XII
Bilaga XII	Bilaga XIII
Bilaga XIII	Bilaga XIV
Bilaga XIV	Bilaga VIII
Bilaga XV	Bilaga XVI
Bilaga XVI	Bilaga XVII
Bilaga XVII	Bilaga XVIII
Bilaga XVIII	Bilaga XX

▼B

BILAGA XX

FÖRORDNINGAR SOM AVSES I ARTIKEL 150.2

Kommissionens förordning (EEG) nr 1764/86 av 27 maj 1986 om fastställande av minimikvalitetskrav för bearbetade tomatprodukter inom ramen för systemet med produktionsstöd ([1]).

Kommissionens förordning (EEG) nr 2320/89 av 28 juli 1989 om minimikvalitetskrav för persikor i sockerlag och/eller i naturlig fruktsaft inom ramen för ordningen för produktionsstöd ([2]).

Artikel 2 och delarna A och B i bilaga I till kommissionens förordning (EG) nr 464/1999 av den 3 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2201/96 med avseende på stödsystemet för katrinplommon ([3]).

Artikel 1.1 och 1.2 och bilagorna II och III till kommissionens förordning (EG) nr 1573/1999 av den 19 juli 1999 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2201/96 när det gäller krav för torkade fikon som berättigar till systemet med produktionsstöd ([4]).

Bilagorna I och II till kommissionens förordning (EG) nr 1621/1999 av den 22 juli 1999 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2201/96 när det gäller stöd för odling av druvor avsedda för framställning av vissa torkade druvsorter ([5]).

Kommissionens förordning (EG) nr 1666/1999 av den 28 juli 1999 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2201/96 när det gäller minimikrav för saluföring av vissa torkade druvsorter ([6]).

Kommissionens förordning (EG) nr 1010/2001 av den 23 maj 2001 om lägsta kvalitetskrav på fruktblandningar inom systemet för produktionsstöd ([7]).

Artikel 3 i kommissionens förordning (EG) nr 217/2002 av den 5 februari 2002 om fastställande av de kriterier som råvaror måste uppfylla för att berättiga till stöd inom ramen för ordningen för produktionsstöd i förordning (EG) nr 2201/96 ([8]).

Artikel 2 i kommissionens förordning (EG) nr 1535/2003 av den 29 augusti 2003 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2201/96 när det gäller stödordningen för bearbetade produkter av frukt och grönsaker ([9]).

Artikel 16 och bilaga I till kommissionens förordning (EG) nr 2111/2003 av den 1 december 2003 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2202/96 om att inrätta ett system med stöd till producenter av vissa citrusfrukter ([10]).

Kommissionens förordning (EG) nr 1559/2006 av den 18 oktober 2006 om minimikvalitetskrav för Williams- och Rochapäron i sockerlag och/eller i naturlig fruktsaft inom ramen för ordningen för produktionsstöd ([11]).

([1]) EGT L 153, 7.6.1986, s. 1.
([2]) EGT L 220, 29.7.1989, s. 54.
([3]) EGT L 56, 4.3.1999, s. 8.
([4]) EGT L 187, 20.7.1999, s. 27.
([5]) OJ L 192, 24.7.1999, s. 21.
([6]) EGT L 197, 29.7.1999, s. 32.
([7]) EGT L 140, 24.5.2001, s. 31.
([8]) EGT L 35, 6.2.2002, s. 11.
([9]) EUT L 218, 30.8.2003, s. 14.
([10]) EUT L 317, 2.12.2003, s. 5.
([11]) EUT L 288, 19.10.2006, s. 22.